

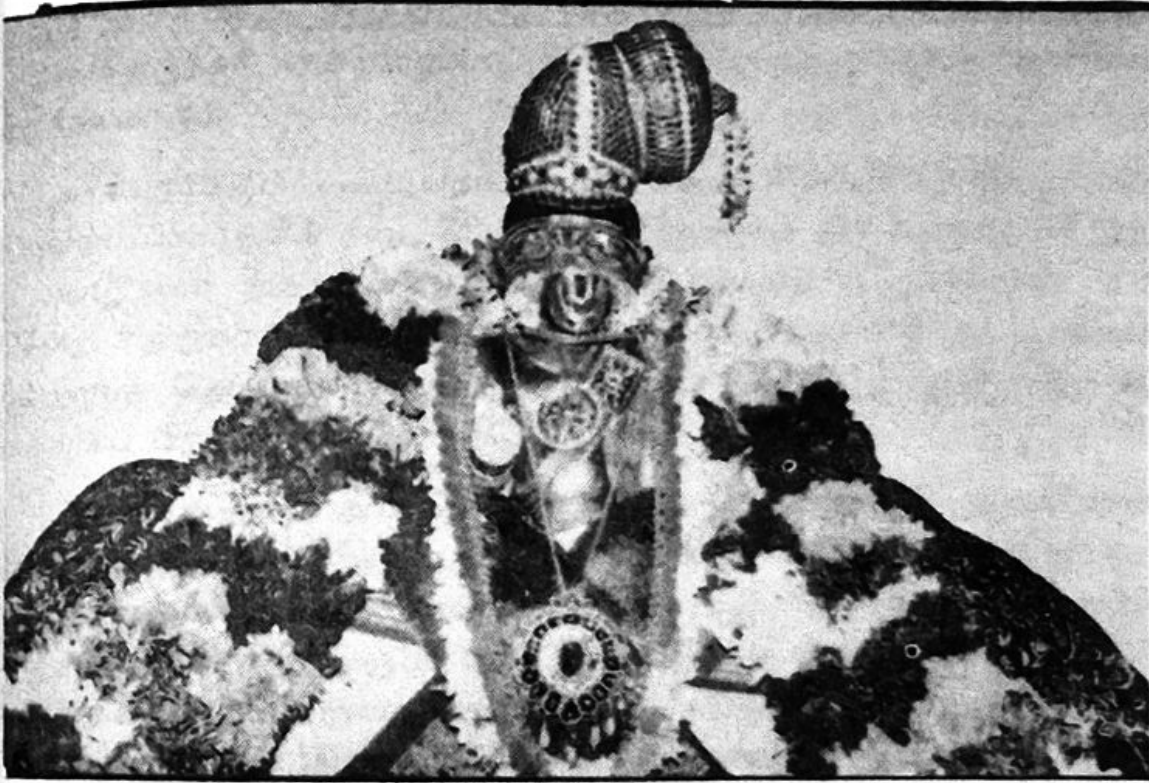
ஸ்ரீ :



ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமாலால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற

ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்கள்



நம்மாழ்வார்

திருவாய்மொழி

காரிமாறன் கலைக்காப்பகம்

103, தெளிசிங்கப் பெருமாள் கோயில் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

வ்ருஷபேது விமாகாயாம் குருகாபுரிகாரிஜம்-
பாண்ட்யதேஸே கலேராதௌ ஸடாரிம்ஸைந்யபம்பஜே.

நம்மாழ்வார் வழி வழியாகத் திருமாலடியார்களின் குடியில் காரியார் என்பவர்க்கும், திருவண்பரிசாரத்தைச் சேர்ந்த உடையநங்கையார் என்ற பெண்மணிக்கும் கலியுகம் தொடங்கிய நாற்பத்துமூன்றாம் நாளான பிரமாதி ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் பெளர்ணமிகூடிய வெள்ளிக்கிழமையில் அவதரித்தார். தோன்றிய இடம் தற்காலம் ஆழ்வாரின் தோற்றத்தாலேயே சிறப்புற்று ஆழ்வார்திருநகரி என்றழைக்கப்படும் திருக்குருகூர் என்ற வைணவ திருத்தலமாகும்.

காரியார்க்கும் உடையநங்கையார்க்கும் சிறப்பாகத் திருமணம் திருவண்பரிசாரத்தில் நடைபெற்றபின் இருவரும் திருக்குருகூரடைந்து இவ்வாழ்க்கை நடத்தினர். ஒருகால் இருவரும் திருவண்பரிசாரம் சென்று சிறிதுகாலமிருந்து திருக்குருகூர் திரும்புங்கால் திருக்குறுங்குடி நம்பியைத் தொழுது மகப்பேறு வேண்ட திருக்குறுங்குடி நம்பியே மகவாகப் பிறந்ததாக வரலாறு.

திருமாலது அம்சமும், திருமாலணியும் மணியான ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தின் அம்சமும், திருமாலின் சேனை முதல்வரான ஸ்ரீவிஷ்ணுசேனரது அம்சமும் பொருந்தியவராக ஆழ்வார் கருதப்படுகிறார். திருமாலைப் பிரியாது அடிமை செய்யும் அரவரசனான திருவனந்தாழ்வான் திருமால் ஆழ்வாராகத் தோன்றுமுன்னரே, திருநகரியில் ஒரு புளியமரமாக, பின் ஆழ்வாருக்கு வெயில், மழை படாதிருக்குமாறு, வந்து தோன்றினன்.

பிறந்த குழவியான ஆழ்வார் உலகவியற்கைக்கு மாறாக அமுதல், பாலுண்ணுதல் முதலிய செய்கைகளற்றிருந்தார். கருப்பையில் அறியாமை தீண்டாத கருவை சடமென்ற காற்று வெளிப்பட்டவுடன் தீண்டி அறியாமைக்குள்ளாக்கி அமுதல், அரற்றுதல் முதலிய செய்கைகளைத் தூண்டுகிறது என்பர். அதனை 'ஹும்' என்று ஒலுத்து ஆழ்வாராகிய குழவி ஓட்டியமையால் 'சடகோபர்' என்று

திருவாய்மொழி

திருநாமமாயிற்று. சடகோபர் உலகவியற்கைக்கு மாறாக உள்ளதைக் கண்டு வருந்தாமல், அவருடைய தாய், தந்தையர் தெய்வக் குழுவியாகக் கருதி, தோன்றிய பன்னிரண்டாநாளில் திருக்குருகூரில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் பொலிந்துநின்ற பிரானைத் தொழவைத்து, உலக நடைக்கு மாறாக விருந்தமை கொண்டு மாறன் என்று பெயரிட்டு, அருகிலிருந்த திருப்புளியாழ்வாரென்று அழைக்கப்படும் புளியமரத்தினடியில் தொட்டிலிட்டு வளர்க்கத் தொடங்கினர்.

இவ்வாறு பதினாறாண்டுகள் கண் விழியாமல், வாய்திறவாமல் வளர்ந்த சடகோபரைக் கண்டு பெற்றோர் மனங்கலங்கினர். இதற்கிடையில் திருமாலின் சேனைத்தலைவர், அப்பெருமானின் ஆணைக்கிணங்க மற்றவரறியாமல் சடகோபர்க்குத் திருவாழி திருச்சங்குகள் கொண்டிலச்சினையிட்டு வைணவ மந்திரங்களை உபதேசித்தருளினார்.

பதினாறாண்டுகள் கழிந்து உறங்காப்புளி நிழலிலே சடகோபர் ஞானமுத்திரையுடன் பரம்பொருளையறியத் தவஞ் செய்பவர் போல் வீற்றிருந்த காலத்தில், அயோத்தியில் தங்கியிருந்து தென் திசையில் பேரொளியொன்றைக் கண்டு அதைக் காணப் பேராவல் கொண்டு மதுரகவியென்பார் அவ்வொளி சடகோபரிடமிருந்து வெளிப்படுவது கண்டு சடகோபரிருந்தவிடம் வந்தார். கண்திறவாமல் இருந்த சடகோபருக்கு உணர்வுள்ளதா என்றறிய சிறிய கல்லொன்றை அவர் முன்னிலையில் மதுரகவி எறிந்தார்.

அதன் சிற்றொலி கேட்டுச் சடகோபர் கண்விழிக்க சடகோபர் பேசும் திறனுடையவரா என்றறிய “உடலைச் சார்ந்தவுயிர் எதையனுபவித்து எங்கிருக்கும்?” என்ற பொருளில் “செத்தத்தின் வயிற்றில் சிறியது பிறந்தால் எத்தைத் தின்று எங்கே கிடக்கும்?” என்று கேள்வி எழுப்பினார். சடகோபர் “அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக்கும்” என்று “அவ்வுடலைச் சார்ந்த இன்பதுன்பங்களையெய்தி அவ்வுடலிலேயே தங்கியிருக்கும்” என்ற பொருளில் விடையிறுத்தார். சடகோபரின் அறிவாற்றலையறிந்த மதுரகவி அவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு அவருக்கு வழுவிலாவடிமை செய்தார்.

சடகோபரைக் கொண்டு உலகையுய்விக்கவெண்ணிய திருமால் தன் பிராட்டியுடன் கருடன்மேல் வந்து அவர் முன் தோன்றினன். தவிர, பல திருப்பதிகளில் கோயில் கொண்டிருந்தவாரும் காட்சி கொடுத்தருளினன். அப்பெருமானின் வெறிதே அருள் செய்யும் சிறப்பின் அனுபவத்திலுண்டான பெருமகிழ்ச்சியின் போக்குவீடாக

நாவேதங்களுக்கிணையாக திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி என்ற நான்கு பிரபந்தங்களைச் சடகோபர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இந்நூல்களை மதுரகவிகளுக்கும் உபதேசித்தருளினார்.

சடகோபரின் சிறப்பைக் காண விழைந்த திருமாலடியார்களான நித்திய சூரிகள் முதலியோரைக் கண்டு அவர்களைத் தன் திருவாய் மொழியிலே “பொலிக, பொலிக, பொலிக” என்று வாழ்த்தினார். பின்பு வைணவம் தழைக்க இராமானுசர் தோன்றவிருப்பதைப் பொசிந்து காட்டுதலென்கிற முறையில் அறிவுறுத்தியதாகவும் இவ்வாழ்த்தைப் பெரியோர் கொள்வர்.

திருக்குருகூரில் கோயில் கொண்டுள்ள பொலிந்து நின்ற பிரான் மாறனாருக்குப் பரிசாக மகிழ்மலர்மாலையையணிவித்தது குறித்து அவருக்கு ‘வகுளாபரணர்’ என்ற பெயரேற்பட்டது. பிறமதங்களாகிற யானைகளுக்கு சடகோபரின் நூல்களில் காணும் கொள்கைகள் மாவெட்டி போன்றுள்ளதால் சடகோபர் ‘பராங்குசர்’ என்றழைக்கப் பட்டார். கவியரசனான கம்பன் தன் இராமகாதையைத் திருவரங்கத்தில் நம்பெருமாள் முன்பு அரங்கேற்றப் புக, “நம் சடகோபனைப் பாடினையோ?” என்று நம்பெருமாள் கேட்டதற்காக இவர் ‘நம்மாழ்வார்’ என்று பெயர் பெற்று, இப்பெயரையே புகழ்பெற்ற பெயராகக் கொண்டுள்ளார். இவர் பரமனையே சிந்தித்துப் புகழ்ந்து, உலக நடையாட்டம் சற்றும் தீண்டாது, முப்பத்தைந்தாண்டுகளிருந்து திருமாலாணைப்படி இவ்வுலகை நீத்து அந்தமில்லாப் பேரின்பத்தமர்ந்தார்.

நம்மாழ்வாரை அவயவி என்று உடலாகவும், ஏனைய ஆழ்வார்களை அவயவங்கள் என்று கூறுகளாகவும் கருதுவது வைணவ மரபு. இந்த உருவகத்தில் பூதத்தாழ்வாரைத் தலையாகவும், பொய்கை, பேயார்களைக் கண்களாகவும், பெரியாழ்வாரை முகமாகவும், திருமழிசைப்பிரானைக் கழுத்தாகவும், குலசேகரப் பெருமானையும், திருப்பாணரையும் கைகளாகவும், தொண்டரடிப் பொடியை மார்பாகவும், திருமங்கையாழ்வாரைக் கொப்பூழாகவும் மதுரகவிகளைப் பாதங்களாகவும் கொள்வர்.

ஒப்புயர்வற்ற நம்மாழ்வார் எம்பெருமானது திருவடிகளாகவே கருதப்படுவதால் திருக்கோயில்களில் திருமாலின் பாதுகைகள் ‘ஸ்ரீசடகோபன்’ என்றோ ‘ஸ்ரீசடாரி’ என்று வடமொழியிலோ வழங்கப்படுகிறது.

திருவாய்மொழி

¹திருக்குருகைப்பெருமாஸ்தன் திருத்தாள்கள் வாழியே
திருவான திருமுகத்துச் செவியென்றும் வாழியே
இருக்குமொழி என்னெஞ்சில் தேக்கினான் வாழியே
எந்தை யெதிராசர்க்கிறைவனார் வாழியே
கருக்குழியில் புகாவண்ணம் காத்தருள்வோன் வாழியே
காசினியில் ஆரியனாய் (ஆரியனை)க் காட்டினான் வாழியே
வருத்தமற வந்தென்னை வாழ்வித்தான் வாழியே
மதுரகவிதம்பிரான் வாழிவாழி வாழியே.

²ஆனதிருவிருத்தம் நூறுமருளினான் வாழியே
ஆசிரியமேழுபாட்டு அளித்தபிரான் வாழியே
ஈனமறவந்தாதி யெண்பத்தேழ்ந்தான் வாழியே
இலகுதிருவாய்மொழியாயிரத்தொருநூற்றிரண்டு ரைத்தான்வாழியே
வானணியும் மாமாடக்குருகை மன்னன் வாழியே
வைகாசிவிசாகத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே
சேனையர்கோன் அவதாரம் செய்தவள்ளல் வாழியே
திருக்குருகைச் சடகோபன் திருவடிகள் வாழியே.

³மேதினியில் வைகாசி விசாகத்தோன் வாழியே
வேதத்தைச் செந்தமிழால் விரித்துரைத்தான் வாழியே
ஆதிசூருவாய் அம்புனியில் அவதரித்தான் வாழியே
அனவரதம்சேனையர்கோனடிதொழுவோன் வாழியே
நாதனுக்குநாலாயிரமுரைத்தான் வாழியே
நன்மதுரகவிவணங்கும் நாவிறன் வாழியே
மாதவன் பொற்பாதுகையாய் வளர்ந்தருள்வோன் வாழியே
மகிழ்மாறன் சடகோபன் வையகத்தில் வாழியே

1. மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

2. அப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது.

3. அப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது.

பராங்குஸாஷ்டகம்

- த்ரைவித்ய வருத்த ஜந மூர்த்த விபூஷணம் யத்
ஸம்பச்ச ஸாத்விக ஜநஸ்ய யதேவ நித்யம்।
யத்வா சரண்யம் அசரண்ய ஜநஸ்ய புண்யம்
தத் ஸம்ஸீ ரயேம வகுளாபரணாங்கரி யுக்மம்॥ 1
- பக்தி ப்ரபாவ பவதத்புத பாவபந்த
ஸந்துக்ஷித ப்ரணயஸார ரஸௌக பூர்ண:।
வேதார்த்த ரத்நநிதிரச்யுத திவ்யதாம
ஜீயாத் பராங்குஸபயோதிரஸீம்பூமா॥ 2
- ருஷிம் ஜுஷாமஹே க்ருஷ்ண த்ருஷ்ணா தத்வ மிவோதிதம்।
ஸஹஸ்ரஸாகாம் யோ த்ராக்ஷீத் த்ராவிடீம் ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதாம்॥ 3
- யத் கோ ஸஹஸ்ரம் அபஹந்தி தமாம்ஸி பும்ஸாம்
நாராயணோ வஸதி யத்ர ஸஸங்க சக்ர।
யந்மண்டலம் ஸ்ருதி கதம் ப்ரணமந்தி விப்ரா:
தஸ்மை நமோ வகுளபூஷண பாஸ்கராய॥ 4
- பத்யு: ஸ்ரிய: ப்ரஸாதேந ப்ராப்த ஸார்வஜ்ஞ ஸம்பதம்।
ப்ரபந்ந ஜந கூடஸ்தம் ப்ரபத்யே ஸ்ரீபராங்குஸம்॥ 5
- ஸடகோபமுநிம் வந்தேஸடாநாம் புத்தி தூஷகம்।
அஜ்ஞானாம் ஜ்ஞாந ஜநகம் திந்த்ரிணீமூல ஸம்ஸ்யம்॥ 6
- வகுளாபரணம் வந்தே ஜகதாபரணம் முநிம்।
யஸ்ருதேருத்தரம் பாகம் சக்ரேத்ராவிட பாஷயா॥ 7
- நமஜ்ஜநஸ்ய சித்த பித்தி பக்தி சித்ர தூளிகா
பவாஹிவீர்ய பஞ்ஜநே நரேந்த்ர மந்த்ர யந்த்ரிணா।
ப்ரபந்ந லோக கைரவ ப்ரஸன்ன சாரு சந்த்ரிகா
ஸடாரிஹஸ்த முத்ரிகா ¹ஹடாத்தகரோது மே தம॥ 8
- வகுளாலங்க்ருதம் ஸ்ரீமச் சடகோப பதத்வயம்।
அஸ்மத் குலதநம் போக்யம் அஸ்துமே மூர்த்தநிபூஷணம்॥ 9

ஸ்ரீமதே பராங்குஸாய நம:

1. ஹடாத்துநோது என்பதும் பாடம்

ஸ்ரீ:

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி

தனியன்கள்

(நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது)

பக்தாம்ருதம்விய்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்தம் ஸ்ரீமடகோபவாங்கமயம்
ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்॥

(ஈஸ்வரமுனிகள் அருளிச்செய்தது)

இருவிகற்பநேரிசைவண்பா

திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் ★
மருவினியவண்பொருநலென்றும் ★ - அருமறைகள்
அந்தாதிசெய்தானடியினையே எப்பொழுதும் ★
சிந்தியாய்நெஞ்சே! தெளிந்து.

(சொட்டைநம்பிகள் அருளிச்செய்தது)

மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகூர்பேணும் ★
இனத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன் ★ - தனத்தாலும்
ஏதுங்குறைவிலேன் எந்தைசடகோபன் ★
பாதங்கள்யாமுடையபற்று.

(அனந்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது)

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமானுசமுனிதன் ★
வாய்ந்தமலர்ப்பாதம்வணங்குகின்றேன் ★ - ஆய்ந்தபெருஞ்
சீரார்சடகோபன்செந்தமிழ்வேதம்தரிக்கும் ★
பேராதவுள்ளம்பெற.

(பட்டர் அருளிச்செய்தது)

வான்திகழும்சோலைமதிரங்கர் வண்புகழ்மேல் ★
ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும் ★ - ஈன்ற
முதல்தாய்சடகோபன் ★ மொய்ம்பால்வளர்த்த
இதத்தாய்இராமானுசன்.

திருவாய்மொழி
பெருநிலை

தருவாய்மொழி மெய்யாமுயிர்நிலையும்★

தக்கநெறியும் தடையாகித் - தொக்கியலும்★
வினையும் வாழ்வினையும்ஓதும்குருகை

தக்கநெறியும் வாழ்வினையும் ஒதுங்குருகையர்கோன்★
ஊழ்வினையும் வொழுவெகத்தியல்.

யாழிநிசைவேதத்தியல்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

முதற்பத்து

திருவடிகீழ்க்குற்றேவலே பேரென்றறுதியிடுதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - உயர்வறவுயர்நலம்

எம்பெருமான் திருவடிகளிலே நிச்சலுமடிமைசெய்ய
ஆழ்வார் தம் திருவுள்ளத்துக்கு அறிவுறுத்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண்—முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் — ஏழொத்து கமால் ராகம் — ஆதிதாளம்)

††உயர்வறவுயர்நலம் உடையவன் ²யவனவன்★
மயர்வறமதிநலம் அருளினன்யவனவன்★
அயர்வறுவமரர்கள் அதிபதியவனவன்★
துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே!

1

மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும்★
மனனுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வளவிலன்★
இனனுணர்முழுநலம் எதிர்நிகழ்கழிவினும்★
இன்னிலனெனனுயிர் மிகுநரையிலனே.

2

இலனதுவுடையனிது எனநினைவரியவன்★
நிலனிடையிசும்பிடை உருவினனருவினன்★
புலனொடுபுலனவன் ஒழிவிலன்பரந்த★ அந்
நலனுடையொருவனை நணுகினம்நாமே.

3

நாமவனிவனுவன் அவளிவளுவளெவள்★
தாமவரிவருவர் அதுவிதுவுதுவெது★
வீமவையிவையுவை அவைநலம்தீங்கவை★
ஆமவையாயவை ஆய்நின்றவவரே.

4

அவரவர்தமதமது அறிவறிவகைவகை★
அவரவரிறையவர் எனவடியடைவர்கள்★
அவரவரிறையவர் குறைவிலரிறையவர்★
அவரவர்விதிவழி அடையநின்றனரே.

5

1. இந்தத் திருவாய்மொழி, கோயில் திருவாய் மொழியைச் சேர்ந்தது.

2. எவனவன் என்றும் பாடங்கூறுவர். மேலும் இப்படியே.

திருவாய்மொழி

நின்றனிருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்திலர் ★
நின்றிலிருந்திலர் கிடந்திலர்திரிந்திலர் ★
என்றுமொரியல்வினர் எனநினைவரியவர் ★
என்றுமொரியல்வொடு நின்றவெந்திடரே.

6

திடவிகம்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை ★
படர்பொருள்முழுவதுமாய் அவையவைதொறும் ★
உடல்மிசையுயிரெனக் கரந்தெங்கும்பரந்துளன் ★
கடர்மிகுசுருதியுள் இவையுண்டகரனே.

7

கரறிவருநிலை விண்முதல்முழுவதும் ★
வரன்முதலாயவை முழுதுண்டபரபரன் ★
புரமொருமுன்றெறித்து அமரர்க்குமறிவியந்து ★
அரனயனென உலகழித்தமைத்துளனே.

8

உளனலனெனில் அவனுருவம்இவ்வுருவுகள் ★
உளனலலெனில் அவனருவம்இவ்வுருவுகள் ★
உளனெனவிலனென இவைகுணமுடைமையில் ★
உளனிருதகைமையொடு ஒழிவிலன்பரந்தே.

9

பரந்ததண்பரவையுள் நீர்தொறும்பரந்துளன் ★
பரந்தவண்டமிதென நிலவிகம்பொழிவற ★
கரந்தசிலிடந்தொறும் இடந்திகழ்பொருள்தொறும் ★
கரந்தெங்கும்பரந்துளன் இவையுண்டகரனே.

10

††கரவிகம்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை ★
வரனவில்திறல்வலி அளிபொறையாய்நின்ற ★
பரனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் ★
நிரனிறையாயிரத்து இவைபத்துமலீடே.

11

அடிவரவு:- உயர் மனன் இலன் நாம் அவர் நின்ற திடகரர் உளன் பரந்த கர வீடு.

நம்மாழ்வார் திருவாய் களே சரணம்.

12-ஆந்திருவாய்மொழி - வீடுமின்

தீவ்யப்ரபந்தம்

பக்தியுடன் எம்பெருமானையடைய மீறர்க்கறிவுறுத்தல்

வஞ்சித்துறை

(பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து
செஞ்சுருட்டிராகம் - ஆதிதாளம்)

††வீடுமின் முற்றவும்★

வீடுசெய்து★ உம்முயிர்

வீடுடையானிடை★

2வீடு செய்ம்மினே.

1

மின்னின்நிலையில★

மன்னுயிராக்கைகள்★

என்னுமிடத்து★ இறை

உன்னுமின்றீரே.

2

நீர்நுமதென்றிவை★

வேர்முதல்மாய்த்து★ இறை

சேர்மின், உயிர்க்கு★ அதன்

நேர்நிறையில்லே.

3

இல்லதுமுள்ளதும்★

அல்லதவனுரு★

எல்லையிலந்நலம்★

புல்குபற்றற்றே.

4

அற்றதுபற்றெனில்★

உற்றதுவீடுயிர்★

செற்றதுமன்னுறில்★

அற்றிறைபற்றே.

5

பற்றிலனீசனும்★

முற்றவும் நின்றனன்★

பற்றிலையாய்★ அவன்

முற்றிலடங்கே.

6

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி.

2. வீடிசைமினே என்றும் பாடம்.

திருவாய்மொழி

அடங்கெழில்சம்பத்து ★
அடங்கக்கண்டு ★ ஈசன்
அடங்கெழில்ஃதென்று ★
அடங்குகவுள்ளே.

7

உள்ளமுறைசெயல் ★
உள்ளவிம்முன்றையும் ★
உள்ளிக்கெடுத்து ★ இறை
யுள்ளிலொடுங்கே.

8

ஒடுங்கவவன்கண் ★
ஒடுங்கலுமெல்லாம் ★
விடும் பின்னுமாக்கை ★
விடும்பொழுதெண்ணே.

9

† † எண்பெருக்கந்நலத்து ★
ஒண்பொருளீறில ★
வண்புகழ்நாரணன் ★
திண்கழல்சேரே.

10

† † சேர்த்தடத் ★ தென்குரு
கூர்ச்சடகோபன்சொல் ★
சீர்த்தொடையாயிரத்து ★
ஓர்த்தவிப்பத்தே.

11

அடிவரவு:- வீடு மின் நீர் இல்லது அற்ற பற்று அடங்கு உள்ளம் ஒடுங்க எண் சேர்
பத்து.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - பத்துடை

திவ்யப்பிரபந்தம்

எம்பெருமானது எளிமையை அருளிச் செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் - நட்டபாடை, தாளம் - ஏழொத்து அபகுபராகம் - ருபகதாளம்)

†† பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரிய
வித்தகன்★ மலர்மகள்விரும்பும் நம்அரும்பெறலடிகள்★
மத்துறுகடைவெண்ணெய்களவினில் உரவிடையாப் புண்டு★
எத்திறம்! உரலினொடு இணைந்திருந்தேங்கியஎளிவே.

எளிவருமியல்வினன் நிலைவரம்பிலபல பிறப்பாய்★
ஒளிவருமுழுநலம் முதலிலகேடிலவீடாம்★
தெளிதருநிலைமையதுஒழிவிலன் முழுவதுமிறையோன்★
அளிவருமருளினோடு அகத்தனன்புறத்தனனமைந்தே.

அமைவுடையறநெறி முழுவதுமுயர்வற ¹உயர்ந்து★
அமைவுடைமுதல்கெடல் ஒடிவிடையறநிலமதுவாம்★
அமைவுடையமரரும் யாவையும்யாவரும்தானாம்★
அமைவுடைநாரணன்மாயையை அறிபவர்யாரே?

யாருமோர்நிலைமையனென அறிவரியஎம்பெருமான்★
யாருமோர்நிலைமையனென அறிவெளியஎம்பெருமான்★
பேருமோராயிரம் பிறபலவுடையஎம்பெருமான்★
பேருமோருருவமும் உளதில்லையிலதில்லைபிணக்கே.

பிணக்கறவறுவகைச்சமயமும் நெறியுள்ளியுரைத்த★
கணக்கறுநலத்தனன் அந்தமிலாதியம்பகவன்★
வணக்குடைத்தவநெறி வழிநின்றுபுறநெறிகளைகட்டு★
உணக்குமின்பசையற அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே.

உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்று உயர்ந்துருவியந்தவிந் நிலைமை★
உணர்ந்துணர்ந்துணரிலும் இறைநிலையுணர்வரிது உயிர்காள்!★
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து அரியயனரென்னுமிவரை★
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து இறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்றே.

1. உயர்ந்த என்பது உரையின் பாடம்.

திருவாய்மொழி

ஒன்றெனப்பலவென அறிவரும்வடிவினுள்நின்ற ★
நன்றெழில்நாரணன் நான்முகனரென்னுமிவரை ★
ஒன்ற நும் மனத்துவைத்து உள்ளிநும்இருபசையறுத்து ★
நன்றெனநலஞ்செய்வது அவனிடையம்முடைநாளே.

7

நாளும்நின்றடுநமபழமை அங்கொடுவினையுடனே
மாளும் ★ ஓர்குறைவில்லை மனனகமலமறக்கமுவி ★
நாளும்நந்திருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல் ¹வணங்கி ★
மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடுமாள்வதுவலமே.

8

வலத்தனந்திரிபுரமெரித்தவன் இடம்பெறத்துந்தித்
தலத்து ★ எழுதிசைமுகன்படைத்த நல்லுலகமும்தானும்
புலப்பட ★ பின்னும்தன்னுலகத்தில் அகத்தனன்தானே
சொலப்புதில் ★ இவைபின்னும்வயிற்றுள இவைஅவன்துயக்கே.

9

துயக்கறுமதியில்நன்னானத்துள் அமரரைத்துயக்கும் ★
மயக்குடமாயைகள் வானிலும்பெரியனவல்லன் ★
புயற்கருநிறத்தனன் பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போது ★
அயர்ப்பிலனலற்றுவன் தழுவுவன்வணங்குவனமர்ந்தே.

10

††அமரர்கள் தொழுதெழ அலைகடல்கடைந்தவன்தன்னை ★
அமர்பொழில்வளங்குருகூர்ச் சடகோபன் ²குற்றேவல்கள் ★
அமர்கவையாயிரத்து அவற்றினுளிலைவபத்தும்வல்லார் ★
அமரரோடுயர்விற்சென்று அறுவர்தம்பிறவி யஞ்சிறையே.

11

அடிவரவு:- பத்துடை எளிவரும் அமைவுடை யாரும்
பிணக்கற உணர்ந்து ஒன்று நாளும்
வலத்தனன் துயக்கறு அமரர் அஞ்சிறை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. வணங்கின் என்பது உரையின் பாடம்
2. குற்றேவல் என்னும் பாடல் செய்யுளிசைக்குச் சேரும்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - அஞ்சிறைய

திவ்யப்ரபந்தம்

எம்பெருமானது பீழைபொறுத்தலைப் பற்றாசாகக்
கொண்டு தலைமகள் பறவை முதலியவற்றைத்
தூதுசெல்ல வேண்டுதல்

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

(பண் - நட்டபாடை, தாளம் - ஏழொத்து கண்டாராகம் - ஆத்தாளம்)

†† அஞ்சிறையமடநாராய்! அளியத்தாய்★ நீயும்நின்
அஞ்சிறையசேவலுமாய் ஆவா! என்றெனக்கருளி★
வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கு என்விடுதூதாய்ச் சென்றக்கால்★
வன்சிறையிலவன்வைக்கில் வைப்புண்டாலென் செய்யுமோ?

1

என்செய்யதாமரைக்கண் பெருமானார்க்கென்தூதாய்★
என்செய்யும்? உரைத்தக்கால் இனக்குயில்காள்! நீரலிரே?★
முன்செய்தமுழுவினையால் திருவடிகீழ்க்குற்றேவல்★
முன்செய்யமுயலாதேன் அகல்வதுவோ? விதியினமே.

2

விதியினால்பெடைமணக்கும் மென்னடையவன்னங்காள்!★
மதியினால்குறள்மாணாய் உலகிரந்தகள்வர்க்கு★
மதியிலேன்வல்வினையே மாளாதோ? என்று★ ஒருத்தி
மதியெலாமுள்கலங்கி மயங்குமாலென்னீரே.

3

என்றீர்மைகண்டிரங்கி இதுதகாதென்னாத★
என்றீர்முகில்வண்ணற்கு என்சொல்லியான் சொல்லுகேனோ?★
நன்னீர்மையினியவர்கண் தங்காதென்றொருவாய்ச்சொல்★
நன்னீர்மகன்றில்காள்! நல்குதிரோ? நல்கீரோ?

4

நல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்வினையேற்கே★
நல்கத்தானாகாதோ? நாரணனைக்கண்டக்கால்★
மல்குநீர்ப்புனற்படப்பை இரைதேர்வண்சிறுகுருகே★
மல்குநீர்க்கண்ணேற்கு ஓர்வாசகங்கொண்டருளாயே.

5

அருளாதநீர்ருளி அவராவிதுவராமுன்★
அருளாழிப்புள்கடவீர் அவர்வீதியொருநாளென்று★
அருளாழியம்மானைக் கண்டக்காலிதுசொல்லி
யருள்★ ஆழிவரிவண்டே! யாமும்என்பிழைத்தோமே?

6

திருவாய்மொழி

என்பிழைகோப்பதுபோலப் பனிவாடை ¹யீர்கின்றது ★
என்பிழையேநினைந்தருளி அருளாததிருமாலார்க்கு ★
என்பிழைத்தாள்திருவடியின்தகவினுக்கு என்றொருவாய்ச்சொல் ★
என்பிழைக்குமிளங்கிளியே! யான்வளர்த்தநீயலையே? 7

நீயலையே? சிறுபூவாய்! நெடுமாலார்க்கென்தூதாய் ★
நோயெனதுநுவலென்ன நுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய் ★
சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேன்நான் ★ இனிஉனது
வாயலகிலின்னடிகில் வைப்பாரைநாடாயே. 8

நாடாதமலர்நாடி நாள்தோறும்நாராணன்தன் ★
வாடாதமலரடக்கீழ் வைக்கவேவகுக்கின்று ★
வீடாடிவீற்றிருத்தல் வினையற்றதென்செய்வதோ? ★
ஊடாடுபனிவாடாய்! உரைத்தீராயெனதுடலே. 9

உடலாழிப்பிறப்புவிடு உயிர்முதலாமுற்றுமாய் ★
கடலாழிநீர்தோற்றி அதனுள்ளேகண்வளரும் ★
அடலாழியம்மானைக் கண்டக்காலிதுசொல்லி ★
விடல் ஆழிமடநெஞ்சே! வினையோமொன்றாமளவே. 10

†† அளவியன்றவேமுலகத்தவர் பெருமான்கண்ணனை ★
வளவயல்குழ் வண்குருகூர்ச் சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த ★
அளவியன்றவந்தாதி ஆயிரத்துள்இப்பத்தின் ★
வளவுரையால்பெறலாகும் வானோங்குபெருவளமே. 11

அடிவரவு:- அஞ்சிறை என் விதி என்நீர்மை நல்கி
அருளாத என்பிழை நீயலையே
நாடாத உடல் அளவு வளவேழ்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. ஈர்கின்ற என்று வழங்குவர்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - வளவேழ்

திவ்யப்பிரபந்தம்

ஆழ்வார் எம்பெருமானது மேன்மையைக் கண்டு அகல,
எம்பெருமான் தன்னுடைய நல்லியல்வாலே ஆழ்வாரைச்
சேர்த்துக்கொள்ளுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்

(பண் — செருந்தி, தாளம் — ஏழொத்து கல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††வளவேழமூலகின்முதலாய வானோரிறையை★ அருவினையேன்
களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வா! என்பன் பின்னையும்★
தளவேழ்முறுவற்பின்னைக்காய் வல்லானாயர்தலைவனாய்★
இளவேறேழும்மதுவிய எந்தாய்! என்பன் ¹நினைந்துறைந்தே.

நினைந்துறைந்துள்கரைந்துருகி இமையோர்பலரும் முனிவரும்★
புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம் புகையோடேந்திவணங்கினால்★
நினைந்தவெல்லாப்பொருள்கட்கும் வித்தாய்முதலிற் சிதையாமே★
மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமை மாகுணாதோ? மாயோனே!

மாயோனிகளாய்நடைகற்ற வானோர்பலரும்முனிவரும்★
நீயோனிகளைப்படையென்று நிறைநான்முகனைப் படைத்தவன்★
சேயோனெல்லாவறிவுக்கும் திசைகளெல்லாந்திருவடியால்
தாயோன்★ எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும்தாயோன் தானோருருவனே.

தானோருருவேதனிவித்தாய்த் தன்னில்மூவர்முதலாய★
வானோர்பலரும்முனிவரும் மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய்★
தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளேதோற்றி அதனுள் கண்வளரும்★
வானோர்பெருமான்மாமாயன்வைகுந்தன் எம்பெருமானே.

மானேய் ²நோக்கிமடவாளை மார்விற்கொண்டாய்! மாதவா!★
கூனேசிதையவுண்டைவில் நிறத்தில்தெறித்தாய்! கோவிந்தா!★
வானார்சோதிமணிவண்ணா! மதுகுதா! நீயருளாய்★ உன்
தேனேமலரும்திருப்பாதம் சேருமாறுவினையேனே.

வினையேன்வினைதீர்மருந்தானாய்! விண்ணோர்தலைவா! கேசவா!★
மனைசேராயர்குலமுதலே! மாமாயனே! மாதவா!★

1. இனைந்துறைந்தே என்பது சிலர் பாடம்.

2. நோக்கின் என்பதும் சிலர் பாடம்.

திருவாய்மொழி

சினையேய்தழைய்மராமரங்கள் ஏழுமெய்தாய்! சிரீதரா!★
இனையாய்! இனையபெயரினாய்! என்றுநைவனடியேனே.

6

அடியேன்சிறியஞானத்தன் அறிதலார்க்குமரியானை★
கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணிபுனைந்தான்தன்னைக் கண்ணனை★
செடியாராக்கையடியாரைச் சேர்தல்தீர்க்கும்திருமாலை★
அடியேன்காண்பானலற்றுவன் இதனில்மிக்கோரயர்வுண்டே?

7

உண்டாயுலகேழ்முன்னமே உமிழ்ந்துமாயையாற்புக்கு★
உண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமனிசர் உவலையாக்கைநிலையெய்தி★
மண்தான்சோர்ந்ததுண்டேலும் மனிசர்க்காகும்பீர்★ சிறிதும்
அண்டாவண்ணம்மண்கரைய நெய்யூண்மருந்தோ? மாயோனே!

8

மாயோம்தீயவலவலைப் பெருமாவஞ்சப்பேய்வீய★
தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதா அமுதுசெய்திட்ட★
மாயன்★ வானோர்தனித்தலைவன்மலராள்மைந்தன் எவ்வுயிர்க்கும்
தாயோன்★ தம்மானென்னம்மான் அம்மாமூர்த்தியைச் சார்ந்தே.

9

சார்ந்தவிருவல்வினைகளும்சரித்து மாயப்பற்றறுத்து★
தீர்ந்துதன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தி வீடுதிருத்துவான்★
ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி அகலம்கீழ்மேலளவிறந்து★
நேர்ந்தவுருவாயருவாகும் இவற்றினுயிராம் நெடுமாலே!

10

††மாலே! மாயப்பெருமானே! மாமாயனே! என்றென்று★
மாலேயேறிமாலருளால் மன்னுகருகூர்ச்சடகோபன்★
பாலேய்தமிழரிசைகாரர் பத்தர்பரவுமாயிரத்தின்
பாலேபட்ட★ இவைபத்தும்வல்லார்க்கு இல்லைபரிவதே.

11

அடிவரவு:- வளவேழ நினைந்து மாயோன் தானோர்
மானேய் வினையேன் அடியேன் உண்டாய்
மாயோம் சார்ந்த மாலே பரிவது.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எம்பெருமான் எளிதாகத் தொழுத்தக்கவன் என்று உபதேசித்தல்

வஞ்சிவிருத்தம்

(பண் — முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் — ஏழொத்து
நாதநாமக்கிரியை ராகம் — அடதாளம்)

††பரிவதிலீசனைப்பாடி★
விரிவதுமேவலுறுவீர்★
பிரிவகையின்றி நன்னீர் தூய★
1புரிவதுவுமபுகைபூவே. 1

2மதுவார்தண்ணந் துழாயான்★
முதுவேதமுதல்வனுக்கு★
எதுவேது? என்பணி? என்னாது★
அதுவேஆட்செய்யுமீடே. 2

ஈடுமெடுப்புமில்சன்★
மாடுவிடாதுஎன்மனனே★
பாடுமென்நாஅவன் பாடல்★
ஆடுமெனங்கம்அணங்கே. 3

அணங்கென ஆடுமெனங்கம்★
வணங்கிவழிபடுமீசன்★
பிணங்கியமரர்பிதற்றும்★
குணங்கெழுகொள்கை
யினானே. 4

கொள்கைகொளாமை யிலாதான்★
எள்கலிராகமிலாதான்★
விள்கைவிள்ளாமை விரும்பி★
உள்கலந்தார்க் கோரமுதே. 5

அமுதமமரர்கட்கீந்த★
நிமிர்கடராழிநெடுமால்★

அமுதிலுமாற்றவினியன்★
நிமிர்திரைநீள் கடலானே. 6

நீள்கடல்குழிலங்கைக் கோன்★
தோள்கள்தலைதுணி செய்தான்★
தாள்கள்தலையில்வணங்கி★
நாள்கடலைக்கழிமினே. 7

கழிமின்தொண்டர்கள்! கழித்து★
தொழுமின்அவனைத் தொழுதால்★
வழிநின்றவல்வினை மாள்வித்து★
அழிவின்றியாக்கம் தருமே. 8

தருமவரும்பயனாய★
திருமகளார்தனிக் கேள்வன்★
பெருமையுடையபிரானார்★
இருமைவினைகடிவாரே. 9

கடிவார்தீயவினைகள்★
நொடியாருமளவைக்கண்★
கொடியாவடுபுள் ஞாயர்த்த★
வடிவார்மாத்வனாரே. 10

††மாதவன்பால் சடகோபன்★
தீதவமின்றியுரைத்த★
ஏதமிலாயிரத்திப்பத்து★
ஓதவல்லார்பிறவாரே. 11

அடிவரவு:- பரிவது மது ஈடும் அணங்கு கொள்கை அமுதம் நீள் கழிமின் தரும்
கடிவார் மாதவன் பிறவி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. புரிவதுமாவதுபூவே என்பது உரையின் பாடம்
2. வதுவார் என்பதும் ஈட்டின் பாடம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - பிறவித்துயர்

இறைவனை அடைவது பேரீன்பெமன்று அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — வியந்தம், தாளம் — ஏழொத்து

மத்யமாவதிராகம் — அடதாளம்)

††பிறவித்துயரற ஞானத்துள் நின்று★
துறவிச்சுடர்விளக்கம் தலைப்பெய்வார்★
அறவனை ஆழிப்படையந்தணனை★
மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே.

1

வைப்பாம்மருந்தாம் அடியரை★ வல்வினைத்
துப்பாம்புலனைந்தும் துஞ்சக்கொடானவன்★
எப்பால்யவர்க்கும் நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து★
அப்பாலவன் எங்களாயர்கொழுந்தே.

2

ஆயர்கொழுந்தாய் அவராற்புடையுண்ணும்★
மாயப்பிரானை என்மாணிக்கச்சோதியை★
தூயவமுதைப் பருகிப்பருகி★ என்
மாயப்பிறவி மயர்வறுத்தேனே.

3

மயர்வறவென்மனத்தே மன்னினான்தன்னை★
உயர்வினையேதரும் ஒண்சுடர்க்கற்றையை★
அயர்விலமரர்கள் ஆதிக்கொழுந்தை★ என்
இசைவினை என்சொல்லியான்விடுவேனோ?

4

விடுவேனோ? என்விளக்கை என்னாவியை★
நடுவேவந்து உய்யக்கொள்கின்றநாதனை★
தொடுவேசெய்து இளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள்★
விடவேசெய்து விழிக்கும்பிரானையே.

5

பிரான் பெருநிலங்கீண்டவன்★ பின்னும்
விராய் மலர்த்துழாய்வேய்ந்தமுடியன்★
மராமரமெய்தமாயவன்★ என்னுள்
இரானெனில் பின்னையானொட்டுவேனோ?

6

யானொட்டியென்னுள் இருத்துவமென்றிலன்★
தானொட்டிவந்து என்தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து★
ஊனொட்டிநின்று என்னுயிரிற்கலந்து★ இயல்
வானொட்டுமோ? இனியென்னைநெகிழ்க்கவே.

7

என்னைநெகிழ்க்கிலும் என்னுடையநன்னெஞ்சந்
தன்னை★ அகல்விக்கத் தானும்கில்லானினி★
பின்னைநெடும்பணைத்தோள் மகிழ்பீடுடை★
முன்னையமரர் ¹முழுமுதலானே.

அமரர்முழுமுதல் ஆகியவாதியை★
அமராக்கமுதீந்த ஆயர்கொழுந்தை★
அமரவழும்பத் துழாவிஎன்னாவி★
அமரத்தழுவிற்று இனியகலுமோ?

அகலிலகலும் அணுகிலணுகும்★
புகலுமரியன் பொருவல்லனெம்மான்★
நிகரிலவன்புகழ் பாடியிளைப்பிலம்★
பகலுமிரவும் படிந்துகுடைந்தே.

††குடைந்துவண்டுண்ணும் துழாய்முடியானை★
அடைந்த தென்குருகூர்ச்சடகோபன்★
மிடைந்தசொல்தொடை ஆயிரத்திப்பத்து★
உடைந்துநோய்களை ஒடுவிக்குமே.

அடிவரவு:- பிறவி வைப்பாம் ஆயர் மயர்வற விடுவேன் பிரான் யானொட்டி என்னை
அமரர் அகலில் குடைந்து ஓடும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. முழுமுதல் தானே என்பதும் பாடம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - ஓடும்புள்

இறைவன் யாவரிடத்திலும் வரசியில்லாமல் ஒரே
தன்மையனென்று அருளிச்செய்தல்

வஞ்சித்துறை

(பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழொத்து தேசியராகம் - ஆதிதாளம்)

- | | | |
|----------------------|---------------------|----|
| ††ஓடும்புள்ளேறி★ | புலன்கொள்மாணாய்★ | |
| குடும்பத்தனதுழாய்★ | நிலங்கொண்டானே. | 6 |
| நீடுநின்றுஅவை★ | | |
| ஆடும்அம்மானே | 1 கொண்டானேழ்விடை★ | |
| | உண்டானேழ்வையம்★ | |
| அம்மானாய்ப்பின்னும்★ | தண்தாமஞ்செய்து★ என் | |
| எம்மாண்புமானான்★ | எண்தானானானே. | 7 |
| வெம்மாவாய்கீண்ட★ | | |
| செம்மாகண்ணனே. | 2 ஆனானானாயன்★ | |
| | மீனோடேனமும்★ | |
| ††கண்ணாவானென்றும்★ | தானானானென்னில்★ | |
| மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு★ | தானாயசங்கே. | 8 |
| தண்ணார்வேங்கட★ | | |
| விண்ணோர்வெற்பனே. | 3 சங்குசக்கரம்★ | |
| | அங்கையில்கொண்டான்★ | |
| வெற்பையொன்றெடுத்து★ | எங்கும்தானாய★ | |
| ஒற்கமின்றியே★ | நங்கள்நாதனே. | 9 |
| நிற்குமம்மான்சீர்★ | | |
| கற்பன்வைகலே. | 4 நாதன்ஞாலங்கொள்★ | |
| | பாதன்என்னம்மான்★ | |
| வைகலும்வெண்ணெய்★ | ஓதம்போல்கிளர்★ | |
| கைகலந்துண்டான்★ | வேதநீரனே. | 10 |
| பொய்கலவாது★ என் | | |
| மெய்கலந்தானே. | 5 ††நீர்புரைவண்ணன்★ | |
| | சீர்சடகோபன்★ | |
| கலந்தென்னாவி★ | நேர்தலாயிரத்து★ | |
| நலங்கொள்நாதன்★ | ஓர்தலிவையே. | 11 |

அடிவரவு:- ஓடும் அம்மான் கண் வெற்பை
வைகல் கலந்து கொண்டான் ஆனான்
சங்கு நாதன் நீர் இவை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - இவையுமவையும

திவ்யப்ரபந்தம்

எம்பெருமான் தம்மோடு கலந்து
களித்த கலவியை ஆழ்வார்
அருளிச்செய்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - கொல்லி, தாளம் - ஏழொத்து மோஹந - ஆதிதாளம்)

††இவையுமவையுமுமவையும இவருமவருமுவரும் ★
எவையுமயவரும்தன்னுள்ளே ஆகியுமாக்கியுங்காக்கும் ★
அவையுள்தனிமுதலெம்மான் கண்ணபிரானென்னமுதம் ★
சுவையன்திருவின்மணாளன் என்னுடைச்சூழலுளானே.

சூழல்பலபலவல்லான் தொல்லையங்காலத்துலகை ★
கேழலொன்றாகியிடந்த கேசவனென்னுடையம்மான் ★
வேழமருப்பையொசித்தான் விண்ணவர்க்கெண்ண லரியான் ★
ஆழநெடுங்கடல்சேர்ந்தான் அவனென்னருகலிலானே.

அருகலிலாயபெருஞ்சீர் அமரர்களாதிமுதல்வன் ★
கருகியநீலநன்மேனிவண்ணன் செந்தாமரைக்கண்ணன் ★
பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும் பூமகளார்தனிக்கேள்வன் ★
ஒருகதியின்சுவைதந்திட்டு ஒழிவிலனென்னோடுடனே.

உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள்மண்களாயர்
மடமகள் ★ என்றிவர்முவராளும் உலகமும்முன்றே ★
உடனவையொக்கவிழுங்கி ஆலிலைச்சேர்ந்தவனெம்மான் ★
கடல்மலிமாயப்பெருமான் கண்ணனென்னொக் கலையானே.

ஒக்கலைவைத்துமுலைப்பாலுண்ணென்று தந்திடவாங்கி ★
செக்கஞ்செகஅன்று அவள்பால்உயிர்செகவுண்ட பெருமான் ★
நக்கபிரானோடு அயனுமிந்திரனும்முதலாக ★
ஒக்கவும்தோற்றியவீசன் மாயனென்னெஞ்சினுளானே.

மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான் மற்றும்யவர்க்கு¹மஃதே ★
காயமும்சீவனும்தானே காலுமெரியுமவனே ★
சேயனணியன்யவர்க்கும் சிந்தைக்கும்கோசரமல்லன் ★
தூயன்துயக்கன்மயக்கன் என்னுடைத்தோளிணையானே.

1. அதுவே என்பதும் பாடம்

திருவாய்மொழி

தோளிணைமேலும்நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் ★
தாளிணைமேலும்புனைந்த தண்ணந்துழாயுடையம்மான் ★
கேளிணையொன்றுமிலாதான் கிளரும்சுடரொளிமூர்த்தி ★
நாளனைந்தொன்றுமகலான் என்னுடையநாவினுளானே. 7

நாவினுள்ளின்றுமலரும் ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம் ★
ஆவியுமாக்கையும்தானே அழிப்போடளிப்பவன்தானே ★
பூவியல்நால்தடந்தோளன் பொருபடையாழிசங்கேந்தும் ★
காவிநன்மேனிக்கமலக்கண்ணன் என்கண்ணினுளானே. 8

கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான் காண்பனவன் கண்களாலே ★
அமலங்களாகவிழிக்கும் ஐம்புலனும்அவன்மூர்த்தி ★
கமலத்தயன்நம்பிதன்னைக் கண்ணுதலானொடும்தோற்றி ★
அமலத்தெய்வத்தோடுஉலகமாக்கி என்நெற்றியுளானே. 9

நெற்றியுள்ளின்றென்னையாளும் நிரைமலர்ப்பாதங்கள்குடி ★
கற்றைத்துழாய்முடிக்கோலக் கண்ணபிரானைத் தொழுவார் ★
ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் நான்முகனுமிந்திரனும் ★
மற்றையமரருமெல்லாம்வந்து எனதுச்சியுளானே. 10

††உச்சியுள்ளேநிற்கும்தேவதேவற்குக் கண்ணபிராற்கு ★
இச்சையுள்செல்லவுணர்த்தி வண்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
இச்சொன்னவாயிரத்துள் இவையுமோர்பத்து எம்பிராற்கு ★
நிச்சலும்விண்ணப்பம்செய்ய நீள்கழல்சென்னி பொருமே. 11

அடிவரவு:- இவை குழல் அருகல் உடன்
ஒக்கலை மாயன் தோளிணை நாவின
கமல நெற்றி உச்சி பொருமா.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருவாய்மொழி - பொருமாநீள்படை

இறைவனின் மாற்றுதவியற்ற உதவியை அருளிச்செய்தல்
கலிவிருத்தம்

(பண் - தக்கராகம், தாளம் - ஏழொத்து பைரவிராகம் - ஆதிதாளம்)

††பொருமாநீள்படை ஆழிசங்கத்தொடு★

திருமாநீள்கழல் ஏழலகும்தொழ★

ஒருமாணிக்குறளாகிநிமிர்ந்த★ அக்

கருமாணிக்கம் என்கண்ணுளதாகுமே.

1

கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையால்தொழில்★

எண்ணிலும்வரும் என்னினிவேண்டுவம்?★

மண்ணும்நீரும் எரியும்நல்வாயுவும்★

விண்ணுமாய்விரியும் எம்பிரானையே.

2

எம்பிரானை எந்தைதந்தைதந்தைக்கும்

தம்பிரானை★ தண்தாமரைக்கண்ணனை★

கொம்பராவு நுண்ணேரிடைமார்வனை★

எம்பிரானைத்தொழாய் மடநெஞ்சமே!

3

நெஞ்சமே! நல்லைநல்லை உன்னைப்பெற்றால்

என்செய்யோம்? இனியென்னகுறைவினம்?★

மைந்தனை மலராளமணவாளனை★

துஞ்சும்போதும் விடாதுதொடர்கண்டாய்.

4

கண்டாயேநெஞ்சே! கருமங்கள்வாய்க்கின்று★ ஓர்

எண்தானுமின்றியே வந்தியலுமாறு★

உண்டானை உலகேழும்ஓர்மூவடி

கொண்டானை★ கண்டுகொண்டனைநீயுமே.

5

நீயும்நானும் இந்நேர்நிற்கில்★ மேல்மற்றோர்

நோயும்சார்கொடான் நெஞ்சமே! சொன்னேன்★

தாயும்தந்தையுமாய் இவ்வுலகினில்★

வாயுமீசன் மணிவண்ணனெந்தையே.

6

எந்தையே! என்றும் எம்பெருமான்! என்றும்★

சிந்தையுள்வைப்பன் சொல்லுவன்பாவினே★

எந்தை! எம்பெருமான்! என்று வானவர்

சிந்தையுள்வைத்து★ சொல்லும்செல்வனையே.

7

திருவாய்மொழி

செல்வன்நாரணனென்ற சொல்கேட்டலும்★

மல்கும்கண்பனி நாடுவன்மாயமே★

அல்லும்நன்பகலும் இடைவீடின்றி

நல்கி★ என்னைவிடான் நம்பிநம்பியே.

8

††நம்பியைத் தென்குறுங்குடி நின்ற★ அச்

செம்பொனேதிகழும் திருமூர்த்தியை★

உம்பர்வானவர் ஆதியஞ்சோதியை★

எம்பிரானை என்சொல்லிமறப்பனோ?

9

மறப்பும்ஞானமும் நானொன்றுணர்ந்திலன்★

மறக்குமென்று செந்தாமரைக்கண்ணொடு★

மறப்பறஎன்னுள்ளே மன்னினான் தன்னை★

மறப்பனோ? இனியானென்மணியையே.

10

††மணியைவானவர் கண்ணனைத் தன்னதோ

ரணியை★ தென்குருகூர்ச்சடகோபன்★ சொல்

பணிசெயாயிரத்துள் இவைபத்துடன்★

தணிவிலர் கற்பரேல் கல்விவாயுமே.

11

அடிவரவு:- பொருமா கண்ணுள் எம்பிரான் நெஞ்சம்
கண்டாய் நீயும், எந்தை செல்வ
நம்பி மறப்பு மணி வாயும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பகவத் கைங்கர்யத்தில் நேர்ந்த களையை அறுத்தல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - வாயுந்திரை

எம்பெருமான் மறையநிற்க, ஆழ்வார் ஒரு மீராட்டி
நிலையையடைந்து பறவைகளும், வாடை
போன்றவையும் தம்மோடிணைந்து துன்புறுவதாக
எண்ணி வருந்துதல்

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

(பண் - புறநீர்மை, தாளம் - இடையொத்து
யதுகுலகம்போதி ராகம் - ஆதிதாளம்)

††வாயுந்திரையுளும் கானல்மடநாராய்!★
ஆயுமமருலகும் துஞ்சிலும் நீதுஞ்சாயால்★
நோயும்பயலைமையும் மீதுரஎம்மேபோல்★
நீயுந்திருமாலால் நெஞ்சம்கோட்பட்டாயே?

1

கோட்பட்டசிந்தையையாய்க் கூர்வாயவன்றிலே!★
சேட்பட்டயாமங்கள் சேராதிரங்குதியால்★
ஆட்பட்டஎம்மேபோல் நீயும்அரவணையான்★
தாட்பட்டதண்துழாய்த்தாமம் காமுற்றாயே?

2

காமுற்றகையறவோடு எல்லே! இராப்பகல்★
நீமுற்றக்கண்துயிலாய் நெஞ்சருகியேங்குதியால்★
தீமுற்றத்தென்னிலங்கை ஊட்டினான்தாள்நயந்த★
யாமுற்றதுற்றாயோ? வாழிகனைகடலே!

3

கடலும்மலையும் விசும்பும்துழாய்எம்மேபோல்★
சுடர்கொளிராப்பகல் துஞ்சாயால்தண்வாடாய்!★
அடல்கொள்படையாழி அம்மானைக்காண்பான்நீ★
உடலம்நோயுற்றாயோ? ஊழிதோறுழியே.

4

ஊழிதோறுழி உலகுக்குநீர்கொண்டு★
தோழியரும்யாமும்போல் நீராய்நெகிழ்கின்ற★
வாழியவானமே! நீயும்மதுகுதன்★
பாழிமையில்பட்டு அவன்கண் பாசத்தால்நைவாயே?

5

திருவாய்மொழி

நைவாயவெம்மேபோல் நாள்மதியே! நீஇந்நாள் ★
மைவானிருளகற்றாய் மாழாந்துதேம்புதியால் ★
ஐவாயரவணைமேல் ஆழிப்பெருமானார் ★
மெய்வாசகங்கேட்டு உன்மெய்நீர்மைதோற்றாயே?

6

தோற்றோம்மடநெஞ்சம் எம்பெருமான்நாரணற்கு ★ எம்
ஆற்றாமைசொல்லி அழுவோமைநீநடுவே ★
வேற்றோர்வகையில்கொடிதாய் எனையுழி ★
மாற்றான்மைநிற்றியோ? வாழிகனையிருளே!

7

இருளின்திணிவண்ணம் மாநீர்க்கழியேபோய் ★
மருளுற்றிராப்பகல் துஞ்சிலும்நீதுஞ்சாயால் ★
உருளும்சகடம் உதைத்தபெருமானார் ★
அருளின்பெருநசையால் ஆழாந்துநொந்தாயே?

8

நொந்தாராக்காதல்நோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த ★
நந்தாவிளக்கமே! நீயுமளியத்தாய் ★
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமான் ★
அந்தாமத்தண் துழாய் ஆசையால்வேவாயே?

9

வேவாராவேட்கைநோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த ★
ஓவாதிராப்பகல் உன்பாலேவீழ்த்தொழிந்தாய் ★
மாவாய்பிளந்து மருதிடைபோய்மண்ணளந்த ★
மூவாமுதல்வா! இனியெம்மைச்சோரேலே.

10

††சோராதஎப்பொருட்கும் ஆதியாம்சோதிக்கே ★
ஆராதகாதல் குருகூர்ச்சடகோபன் ★
ஓராயிரஞ்சொன்ன அவற்றுளிவைபத்தும் ★
சோரார்விடார்கண்டிர் வைகுந்தம்திண்ணனவே.

11

அடிவரவு:- வாயும் கோள் காழுற்ற கடல்
ஊழி நைவாய் தோற்றோம் இருள்
நொந்தா வேவா சோரா திண்ணன்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. உருளின் என்பது உரையின் பாடம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - திண்ணன்வீடு திவ்யப்பிரபந்தர்

எம்பெருமானுடைய மேன்மையை அவன்
தோற்றங்களிலே பிறர்க்குணர்த்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - தக்கராகம், தாளம் - ஏழொத்து கரட்டிராகம் - குபகதாளம்)

††¹திண்ணன்வீடு முதல்முழுதுமாய்★
எண்ணின்மீதியன் எம்பெருமான்★
மண்ணும்விண்ணுமெல்லாம் உடனுண்ட★ நங்
கண்ணன்கண்ணல்லது இல்லையோர்கண்ணே.

ஏ! பாவம்பரமே ஏழலகும்★
ஈபாவஞ்செய்து அருளாலளிப்பாரார்?★
மாபாவம்விட அரற்குப்பிச்சைபெய்★
கோபாலகோளரி ஏறன்றியே.

ஏறனைப்பூவனைப் பூமகள்தன்னை★
வேறின்றிவிண்தொழத் தன்னுள்வைத்து★
மேல்தன்னைமீதிட நிமிர்ந்துமண்கொண்ட★
மால்தனில்மிக்கும் ஓர்தேவுமுளதே?

தேவுமெப்பொருளும்படைக்க★
பூவில் நான்முகனைப்படைத்த★
தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால்★
பூவும்பூசனையும்தகுமே?

தகுஞ்சீர்த் தன்தனிமுதலினுள்ளே★
மிகுந்தேவும் எப்பொருளும்படைக்க★
தகுங்கோலத் தாமரைக்கண்ணென்மான்★
மிகுஞ்சோதி மேலறிவார்யவரே?

யவரும்யாவையும் எல்லாப்பொருளும்★
கவர்வின்றித் தன்னுளொடுங்கநின்ற★
பவர்கொள்ளான வெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி★
அவர்எம்மாழி அம்பள்ளியாரே.

1. திண்ணன்வீடு என்றும் பாடம்.

பள்ளியாலிலை ஏழுலகும் கொள்ளும் ★
வள்ளல் வல்வயிற்றுப்பெருமான் ★
உள்ளுளார் அறிவார்? அவன்தன் ★
கள்ளமாய மனக்கருத்தே.

7

கருத்தில்தேவும் எல்லாப்பொருளும் ★
வருத்தித்த மாயப்பிரானையன்றி ★ ஆரே?
திருத்தித் திண்ணிலைமூவுலகும் ★ தம்முள்
இருத்திக்காக்கு மியல்வினரே.

காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான் ★
சேர்க்கைசெய்து தன்னுந்தியுள்ளே ★
வாய்த்திசைமுகன் இந்திரன்வானவர் ★
ஆக்கினான் தெய்வவுலகுகளே.

கள்வா! எம்மையும் ஏழுலகும் ★ நின்
னுள்ளேதோற்றிய இறைவ! என்று ★
வெள்ளேறன்நான்முகன் இந்திரன்வானவர் ★
புள்ளூர்தி கழல்பணிந்தேத்துவரே.

†† ஏத்தவேழுலகும் கொண்ட கோலக்
கூத்தனை ★ குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் ★
வாய்த்தவாயிரத்துள் இவைபத்துடன் ★
ஏத்தவல்லவர்க்கு இல்லையோருனமே.

அடிவரவு:- திண்ணன் ஏபாவம் ஏறனை தேவும்
தகும் யவரும் பள்ளி கருத்தில்
காக்கும் கள்வா ஏத்த ஊனில்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

★ யாருவாங்கி தகைந்துறுகுபகைநிலைதீராததூர்சுவி

★ ராபிசுமலாபரிபி பிதுதாவய்தூராததூர்சு

குக்குயககிக்ரடி ராபசாபாபெக்காபிதுவிதூர்சுவி

யவினாழ்வுக்குறு காதவிதூர்சுமலாபரிபி ★ யாருவாங்கி

யபாய் பிதுதாவய்தூராததூர்சு

3-ஆந்திருவாய்மொழி - ஊனில்வாழ்

இறையின்பம் நுகர்ந்து, உசாத்துணையான வானடியார்களுடன்
எப்போது கூடப்போகிறோமென்கிற வேண்டுகோளோடு
தலைக்கட்டுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — நாட்டம், தாளம் — ஏழொத்து முகாரிராகம் — அடதாளம்)

††ஊனில்வாழியிரே! நல்லைபோஉன்னைப்பெற்று★
வானுளார்பெருமான் மதுகுதனென்னம்மான்★
தானும்யானுமெல்லாம் தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம்★
தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்னலும்அமுதுமொத்தே.

ஒத்தார்மிக்காரை இலையாயமாமாயா!★
ஒத்தாய்எப்பொருட்கும் உயிராய்★ என்னைப்பெற்ற
அத்தாயாய்த்தந்தையாய் அறியாதன¹வறிவித்த★
அத்தா! நீசெய்தன அடியேனறியேனே.

அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து★
அறியாமாமாயத்து அடியேனைவைத்தாயால்★
அறியாமைக்குறளாய் நிலம்மாவலி! மூவடியென்று★
அறியாமைவஞ்சித்தாய் எனதாவியுள்கலந்தே.

எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைம்மாறு★
எனதாவிதந்தொழிந்தேன் இனிமீள்வதென்பதுண்டே?★
எனதாவியாவியும்நீ பொழிலேழுமுண்டவெந்தாய்!★
எனதாவியார்? யான்ஆர்? தந்தநீகொண்டாக்கினையே.

இனியார்ஞானங்களால் எடுக்கலெழாதவெந்தாய்!★
கனிவார்வீட்டின்பமே! என்கடல்படாவமுதே!★
தனியேன்வாழ்முதலே! பொழிலேழுமேனமொன்றாய்★
நுனியார்கோட்டில்வைத்தாய்! உனபாதம் சேர்ந்தேனே.

சேர்ந்தார்தீவினைகட்குஅருநஞ்சைத் திண்மதியை★
தீர்ந்தார்தம்மனத்துப் பிரியாதவருயிரை★
சோர்ந்தேபோகல்கொடாச்சுடரை அரக்கியைமூக்கு
ஈர்ந்தாயை★ அடியேனடைந்தேன் முதல்முன்னமே.

1. அறிவித்து என்றும் பாடம்.

திருவாய்மொழி

முன்னல்யாழ்பயில்நூல் நரம்பின்முதிர்குவையே! ★
பன்னலார்பயிலும் பரனே! பவித்திரனே! ★
கன்னலே! அமுதே! கார்முகிலே! என்கண்ணா! ★
நின்னலாலிலேன்காண் என்னைநீகுறிக்கொள்ளே.

7

குறிக்கொள்ளானங்களால் எனையுழிசெய்தவமும் ★
கிறிக்கொண்டிப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான் ★
உறிக்கொண்டவெண்ணெய்பால் ஒளித்துண்ணு மம்மான்பின் ★
நெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய்ப் பிறவித்துயர்கடிந்தே.

8

கடிவார்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணன் விண்ணவர் பெருமான் ★
படிவானமிறந்த பரமன்பவித்திரன்சீர் ★
செடியார்நோய்கள்கெடப் படிந்துகுடைந்தாடி ★
அடியேன்வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனே.

9

களிப்பும்கவர்வுமற்றுப் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்று ★
ஒளிக்கொண்டசோதியமாய் உடன்கூடுவதென்று கொலோ? ★
துளிக்கின்ற 'வானிந்நிலம் சுடராழிசங்கேந்தி ★
அளிக்கின்றமாயப்பிரான் அடியார்கள்குழாங்களையே.

10

†† குழாங்கொள்பேரரக்கன் குலம்வீயமுனிந்தவனை ★
குழாங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த ★
குழாங்கொளாயிரத்துள் இவைபத்தும்உடன்பாடி ★
குழாங்களாய்அடியீருடன் கூடிநின்றாடுமினே.

11

அடிவரவு:- ஊனில் ஒத்தார் அறியா எனது
இனி சேர்ந்தார் முன்னல் குறிக்கொள்
கடிவார் களிப்பு குழாங்கொள் ஆடி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. வானும்நிலம் என்றும் பாடம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - ஆடியாடி

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் ஆற்றாமை
கண்ட தாய் தலைவனை நோக்கி
இரங்கிக்கூறும் பாகரம்

வஞ்சிவிருத்தம்

(பண் — நாட்டம், தாளம் — ஏழொத்து
யமுநாகல்யாணிராகம் — திரிபுடைதாளம்)

††ஆடியாடி அகம்கரைந்து★ இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல்கி★ எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்கா! என்று★
வாடிவாடும் இவ்வாணுதலே.

1

வாணுதல் இம்மடவரல்★ உம்மைக்
காணுமாசையுள் நைகின்றாள்★ விறல்
வாணன் ஆயிரந்தோள்துணித்தீர்!★ உம்மைக்
காண நீரிர்க்கமிலீரே.

2

இரக்கமனத்தோடு எரியனை★
அரக்கும்மெழுகும் ஒக்குமிவள்★
இரக்கமெழீர் இதற்கென்செய்கேன்?★
அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கே.

3

இலங்கைசெற்றவனே! என்னும்★ பின்னும்
வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாய்! என்னும்★ உள்ளம்
மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும்★ கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக் கைதொழும்நின்றிவளே.

4

இவளிராப்பகல் வாய்வெரீஇ★ தன்
குவளையொண் கண்ணீர்கொண்டாள்★ வண்டு
திவளும் தண்ணந்துழாய்கொடர்★ என
தவளவண்ணர் தகவுகளே.

5

தகவுடையவனே! என்னும்★ பின்னும்
மிகவிரும்பும் பிரான்என்னும்★ எனது
அகவுயிர்க்கு அமுதே! என்னும்★ உள்ளம்
உகவுருகி நின்றுள்ளுளே.

6

உள்ளுளாவி உலர்ந்துலர்ந்து★ என
வள்ளலே! கண்ணனே! என்னும்★ பின்னும்
வெள்ளநீர்க் கிடந்தாய்! என்னும்★ என
கள்விதான்பட்ட வஞ்சனையே!

வஞ்சனே! என்னும் கைதொழும்★ தன
நெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும்★ விறற்
கஞ்சனை வஞ்சனைசெய்தீர்!★ உம்மைத்
தஞ்சமென்று இவள்பட்டனவே!

பட்டபோது எழுபோதறியாள்★ விரை
மட்டலர் தண்துழாயென்னும்★ சுடர்
வட்டவாய் நுதிநேமியீர்!★ நுமது
இட்டமென்கொல்? இவ்வேழைக்கே.

ஏழைபேதை இராப்பகல்★ தன
கேழி லொண்கண்ணநீர்கொண்டாள்★ கிளர்
வாழ்வைவேவ இலங்கைசெற்றீர்?★ இவள்
மாழைநோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே.

††வாட்டமில்புகழ் வாமனனை★ இசை
கூட்டி வண்சடகோபன்சொல்★ அமை
பாட்டு ஓராயிரத்திப்பத்தால்★ அடி
சூட்டலாகும் அந்தாமமே.

அடிவரவு:- ஆடி வாணுதல் இரக்கம் இலங்கை
இவள் தகவு உள்ளுள் வஞ்சனே
பட்ட ஏழை வாட்டமில் அந்தாமம்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

★ துறக்கம்யிரிவாங்கிப் பாவமுறமுறமு

★ குத்தாணைகை நாவயாவைப் பெயிற்சிவகுதாராக

★ பவவககைப்பாபங்கை பவபவப்பவப்பவபவ

★ மலிபவபவப்பவபவ பவபவபவபவபவ

★ மலிபவபவப்பவபவ பவபவபவபவபவ

★ மலிபவபவப்பவபவ பவபவபவபவபவ

★ மலிபவபவப்பவபவ பவபவபவபவபவ

★ மலிபவபவப்பவபவ பவபவபவபவபவ

★ மலிபவபவப்பவபவ பவபவபவபவபவ

5-ஆந்திருவாய்மொழி - அந்தாமத்தன்பு

திவ்யப்ரபந்தம்

இறைவன் தனது அணிகள், படைகள், பொறிகள்
இவைகளின் எழிலோடு கலக்க, அதனால் இன்புற்றதை
ஆழ்வார் அருளிச்செய்தல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(பண் - சீகாமரம், தாளம் - நடையொத்து பைரவிராகம் - ஆதிதாளம்)

†† அந்தாமத்தன்புசெய்து என்னாவிசேரம்மானுக்கு ★
அந்தாம¹வாழ்முடிசங்கு ஆழிநூலாரமுள் ★
செந்தாமரைத்தடம்கண் செங்கனிவாய்செங்கமலம் ★
செந்தாமரையடிக்கள் செம்பொன்திருவுடம்பே.

1

திருவுடம்புவான்சுடர் செந்தாமரைகண் கைகமலம் ★
திருவிடமேமார்பம் அயனிடமேகொப்பூழ் ★
ஒருவிடமும் எந்தைபெருமாற்கரனேயோ! ★
ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள்கலந்தானுக்கே.

2

என்னுள்கலந்தவன் செங்கனிவாய்செங்கமலம் ★
மின்னும்சுடர்மலைக்குக் கண்பாதம்கைகமலம் ★
மன்னுமுழுவேமுலகும் வயிற்றினுள் ★
தன்னுள்கலவாதது எப்பொருளும் தானிலையே.

3

எப்பொருளும் தானாய் மரதகக்குன்றமொக்கும் ★
அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூக் கண்பாதம்கைகமலம் ★
எப்பொழுதும்நாள்திங்கள் ஆண்டுழியூழிதொறும் ★
அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதமே.

4

ஆராவமுதமாய் அல்லாவியுள்கலந்த ★
காரார்கருமுகில்போல் என்னம்மான் கண்ணனுக்கு ★
நேராவாய்செம்பவளம் கண்பாதம்கைகமலம் ★
பேராரநீள்முடிநாண் பின்னுமிழைபலவே.

5

பலபலவேயாபரணம் பேரும்பலபலவே ★
பலபலவேசோதிவடிவு பண்பெண்ணில் ★
பலபலகண்டுண்டு கேட்டுற்றுமோந்தின்பம் ★
பலபலவேஞானமும் பாம்பணைமேலாற்கேயோ!

6

1. வாண்முடி என்பதும் பாடம்

திருவாய்மொழி

பாம்பணைமேல்பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும் ★
காம்பணைதோள்பின்னைக்கா ஏறுடனேழ்செற்றதுவும் ★
தேம்பணையசோலை மராமரமேழய்ததுவும் ★
பூம்பிணையதண்துழாய்ப் பொன்முடியம்போரேறே.

7

பொன்முடியம்போரேற்றை எம்மானை, நால்தடந்தோள் ★
தன்முடிவொன்றில்லாத தண்துழாய்மாலையனை ★
என்முடிவுகாணாதே என்னுள்கலந்தானை ★
சொல்முடிவுகாணேன்நான் சொல்லுவதென்? சொல்லீரே.

8

சொல்லீரென்னம்மானை என்னாவியாவிதனை ★
எல்லையில்சீர் என்கருமாணிக்கச்சுடரை ★
நல்லவமுதம் பெறற்கரிய வீடுமாய் ★
அல்லிமலர்விரையொத்து ஆணல்லன்பெண்ணல்லனே.

9

ஆணல்லன்பெண்ணல்லன் அல்லாவலியுமல்லன் ★
காணலுமாகான் உளனல்லனில்லையல்லன் ★
பேணுங்காற்பேணும் உருவாகும்அல்லனுமாம் ★
கோணைபெரிதுடைத்து எம்பெம் டானைக்கூறுதலே.

10

††கூறுதலொன்றாராக் குடக்கூத்தவம்மானை ★
கூறுதலேமேவிக் குருகூர்ச்சடகோபன் ★
கூறினவந்தாதி ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் ★
கூறுதல்வல்லாருளரேல் கூடுவர்வைகுந்தமே.

11

அடிவரவு:- அந்தாமம் திரு என்னுள் எப்பொருள் ஆரா பலபல பாம்பணை பொன்முடி
சொல்லீர் ஆண் கூறுதல் வைகுந்தா.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. அமுதம் என்பதும் பாடம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - வைகுந்தா

தீவ்யப்ரபந்தா

ஆழ்வாரது தாழ்மையுணர்ச்சியைக்கண்டு எம்பெருமான் இவரது
பிரிவுக்கஞ்ச, அவ்வச்சத்தை போக்குதல்

ஆசிரியத்துறை

(பண் - பழந்தக்கராகம், தாளம் - ஏழொத்து
ஆந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்)

††வைகுந்தா! மணிவண்ணனே! என்பொல்லாத் திருக்குறளா! என்னுள்மன்னி★
வைகும்வைகல்தோறும் அமுதாயவானேறே!★
செய்குந்தாவருந்தீமையுன்னடியார்க்குத்தீர்த்து அசுரர்க்குத்தீமைகள்
செய்குந்தா!★ உன்னைநான்பிடித்தேன்கொள் சிக்கெனவே.

சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும் புறப்படாத்தன்னுள்ளே★ உலகுகள்
ஓக்கவேவிழுங்கிப் புகுந்தான்புகுந்ததற்பின்★
மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்றமுதமாய்★ எங்கும்
பக்கம்நோக்கறியான் என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே.

தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர்பரவுந்தலைமகனை★ துழாய்விரைப்
பூமருவுகண்ணி எம்பிரானைப்பொன்மலையை★
நாமருவிநன்கேத்தியுள்ளிவணங்கி நாம்மகிழ்ந்தாட★ நாவலர்
பாமருவிநிற்கத்தந்த ¹பான்மையே! வள்ளலே!

வள்ளலே! மதுகுதனா! என்மரதகமலையே!★ உனைநினைந்
தெள்கல்தந்தவெந்தாய்! உன்னையெங்ஙனம்விடுகேன்!★
வெள்ளமேபுரைநின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக் களித்துகந்துகந்து★
உள்ளநோய்களெல்லாம் துரந்து உய்ந்துபோந்திருந்தே.

உய்ந்துபோந்தென்னுலப்பிலாத வெந்தீவினைகளைநாசஞ் செய்து★ உனது
அந்தமிலடிமைஅடைந்தேன்விடுவேனோ?★
ஐந்துபைந்தலையாடரவணைமேவிப் பாற்கடல்யோக நித்திரை★
சிந்தைசெய்தவெந்தாய்? உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே.

உன்னைச்சிந்தைசெய்து உன்நெடுமாமொழியிசை பாடியாடி★ என்
முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேரரிந்தனன்யான்★
உன்னைச்சிந்தையினாலிகழ்ந்த இரணியனகல்மார்வம் கீண்ட★ என்
முன்னைக்கோளரியே! முடியாததென்னனக்கே?

1. பான்மையே என்றும் பாடம்

குவாய்மொழி

முடியாததென்? எனக்கேலினி முழுவேழுலகுமுண்டான் ★ உகந்துவந்து
அடியேனுள்புகுந்தான் அகல்வானுமல்லனினி ★
செடியார்நோய்களெல்லாம்துரந்து எமர்கீழ்மேலெழு பிறப்பும் ★
விடியாவெந்நரகத்து என்றும்சேர்தல்மாறினரே. 7

மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து அடியையடைந்துள்ளந்தேறி ★
ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்முழ்கினன் ★
பாறிப்பாறியசுரர்தம் பல்குழாங்கள் நீறெழ ★ பாய்பறவையொன்று
ஏறிவீற்றிருந்தாய்! உன்னையென்னுள்நீக்கேலெந்தாய்! 8

எந்தாய்! தண்திருவேங்கடத்துள்ளின்றாய்! இலங்கை செற்றாய்! ★ மராமரம்
பைந்தாளேழுருவ ஒருவாளிகோத்தவில்லா! ★
கொந்தார்தண்ணந்துழாயினாய்! அமுதே! உன்னையென்னுள்ளேகுழைத்தவெம்

மைந்தா! ★ வானேறே! இனியெங்குப்போகின்றதே? 9

போகின்றகாலங்கள்போய்காலங்கள் போகுகாலங்கள் ★ தாய்தந்தையுயி
ராகின்றாய்! உன்னைநானடைந்தேன்விடுவேனோ? ★
பாகின்றதொல்புகழ்முவுலகுக்கும் நாதனே! பரமா! ★ தண்வேங்கடம்
மேகின்றாய்! தண்துழாய்விரைநாறுகண்ணியனே! 10

††கண்ணித்தண்ணந்துழாய்முடிக் கமலத்தடம்பெருங் கண்ணனை ★ புகழ்
நண்ணித்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்மாறன்சொன்ன ★
எண்ணில்சோர்விலந்தாதி ஆயிரத்துளியையுமோர் பத்திசையொடும் ★
பண்ணிற்பாடவல்லாரவர் கேசவன்தமரே. 11

அடிவரவு:- வைகுந்தா சிக்கென தாமரை வள்ளலே
உய்ந்து உன்னை முடியா மாறி
எந்தாய் போகின்ற கண்ணி கேசவன்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எம்பெருமானது திருவருளால் தமது ஏழேழு
தலைமுறையோரும் பெருமை பெற்றாரென்று
அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து கல்யாணிராகம் — ருபகதாளம்)

††கேசவன்தமர் கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பும்★
மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா!★
ஈசனென்கருமாணிக்கமென்செங்கோலக்கண்ணன் விண்ணோர்
நாயகன்★ எம்பிரானெம்மான் நாராயணனாலே.

நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன் வேதமயன்★
காரணம்கிரிசை கருமமிவை முதல்வனெந்தை★
சீரணங்கமரர்பிறர்பலரும் தொழுதேத்தநின்று★
வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரான் என்மாதவனே.

மாதவனென்றதேகொண்டு என்னையினியிப்பாற்பட்டது★
யாதவங்களும்சேர்கொடேனென்று என்னுள்புகுந்திருந்து★
தீதவங்ககெடுக்குமமுதம் செந்தாமரைக்கண்குன்றம்★
கோதவமிலென்கன்னற்கட்டிஎம்மானென்கோவிந்தனே.

கோவிந்தன் குடக்கூத்தன் கோவலனென்றென்றே குனித்து★
தேவும்தன்னையும் பாடியாடத்திருத்தி★ என்னைக்கொண்டுஎன்
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்து எமரேழெழுபிறப்பும்★
மேவும்தன்மையமாக்கினான் வல்லனெம்பிரான்விட்டுவே.

விட்டிலங்குசெஞ்சோதித் தாமரைபாதம்கைகள்கண்கள்★
விட்டிலங்குகருஞ்சுடர் மலையேதிருவுடம்பு★
விட்டிலங்குமதியம்சீர்சங்கு சக்கரம்பரிதி★
விட்டிலங்குமுடியம்மான் மதுகுதனன்தனக்கே.

மதுகுதனையன்றிமற்றிலேனென்று எத்தாலும்கருமின்றி★
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள்பாடியாட நின்றாழியூழிதொறும்★
எதிர்கூழல்புக்கெனைத்தோர்பிறப்பும் எனக்கேயருள்கள் செய்ய★
விதிசூழ்ந்ததாலெனக்கேலம்மான் திரிவிக்கிரமனையே.

திருவாய்மொழி

திரிவிக்கிரமன்செந்தாமரைக்கண் எம்மானென் செங்கனிவாய்★
உருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்கு நிறத்தனென் றென்று★ உள்ளிப்
பரவிப்பணிந்து பல்லாழியூழிநின்பாதபங்கயமே★
மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் வல்லைகாணென் வாமனனே! 7

வாமனன்! என்மரதகவண்ணன்! தாமரைக்கண்ணினன்!
காமனைப்பயந்தாய்!★ என்றென்று உன்கழல்பாடியே பணிந்து
தூமனத்தனாய்ப் பிறவித்துழதிநீங்க★ என்னைத்
தீமனங்கெடுத்தாய் உனக்கென்செய்கேன்? என்சிரீதரனே! 8

சிரீஇதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்றென்றிராப் பகல்வாய்
வெரீஇ★ அலமந்துகண்கள்நீர்மல்கி வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து★
மரீஇயதீவினைமாளவின்பம்வளர வைகல்வைகல்
இரீஇ★ உன்னையென்னுள்வைத்தனை என்னிருட கேசனே! 9

இருடகேசனெம்பிரான் இலங்கையரக்கர்குலம்★
முருடீர்த்தபிரான்எம்மான் அமரர்பெம்மா னென்றென்று★
தெருடியாகில்நெஞ்சே! வணங்கு திண்ணமறியறிந்து★
மருடியேலும்விடேல்கண்டாய் நம்பிபற்பநாபனையே. 10

பற்பநாபன்உயர்வறவுயரும் பெருந்திறலோன்★
எற்பரன்னையாக்கிக்கொண்டு எனக்கேதன்னைத்தந்த
கற்பகம்★ என்னமுதம்கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்
வெற்பன்★ விசம்போர்பிரான் எந்தைதாமோதரனே. 11

தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை★
ஆமோதரமறிய ஒருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள்★
தாமோதரனுருவாகிய சிவற்கும்திசைமுகற்கும்★
ஆமோதரமறிய எம்மானைஎன்னாழிவண்ணனையே. 12

††வண்ணமாமணிச்சோதியை அமரர்தலைமகனை★
கண்ணனைநெடுமாலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்★
பண்ணியதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள்ளிவைபன்னிரண்டும்★
பண்ணிற்பன்னிருநாமப்பட்டு அண்ணல்தாளணைவிக்குமே. 13

அடிவரவு:- கேசவன், நாரணன் மாதவன் கோவிந்தன்
விட்டிலங்கு மதுகுதன் திரிவிக்கிரமன்
வாமனன் சிரீதரன் இருடகேசன்
பற்பநாபன் தாமோதரன் வண்ணம் அணைவது

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - அணைவது

எம்பெருமான் வீடளிப்பாணென்பதை உலகத்தார்க்கு
அறிவுறுத்தல்

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

(பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழாத்து ஸௌராஷ்ட்ரராகம் - ஆதாளம்)

†† அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்
புணர்வது★ இருவரவர்முதலும் தானே★
இணைவனாமெப்பொருட்கும், வீடுமுதலாம்★
புணைவன் பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கே.

1

நீந்தும்துயர்ப்பிறவி உட்படமற்றெவ்வெவையும்★
நீந்தும்துயரில்லா வீடுமுதலாம்★
பூந்தண்புனற்பொய்கை யானையிடர்கடிந்த★
பூந்தண்துழாய் எந்தனிநாயகன்புணர்ப்பே.

2

புணர்க்குமயனாம் அழிக்குமரனாம்★
புணர்த்ததன்னுந்தியோடு ஆகத்துமன்னி★
புணர்த்ததிருவாகித் தன்மார்வில்தான்சேர்★
புணர்ப்பன் பெரும்புணர்ப்பு எங்கும்புலனே.

3

புலனைந்துமேயும் பொறியைந்துநீங்கி★
நலமிந்தமில்லது ஓர்நாடுபுகுவீர்★
அலமந்துவீய அசுரரைச் செற்றான்★
பலமுந்துசீரில் படிமினோவாதே.

4

ஓவாத்துயர்ப்பிறவி உட்பட மற்றெவ்வெவையும்★
மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகும் காவலோன்★
மாவாகிஆமையாய் மீனாகிமானிடமாம்★
தேவாதிதேவபெருமான் எந்தீர்த்தனே.

5

தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேல்பூந்தாமம்★
சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல்தான்கண்டு★
பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை★
பேர்த்துமொருவரால் பேசக்கிடந்ததே?

6

1. அசுரைச்செற்றான் என்பது சிலர் பாடம்.

கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய்க்கீழ்ப்புக்
கிடந்திடும்★ தன்னுள் கரக்கும் உமிழும்★
தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும் பாரென்னும்
மடந்தையை★ மால்செய்கின்றமால் ஆர்காண்பாரே?

7

காண்பாரார்? எம்மீசன் கண்ணனையென்காணுமாறு?★
ஊண்பேசில் எல்லாவுலகமோர்துற்றாற்றா★
சேண்பாலவீடோ உயிரோமற்றெப்பொருட்கும்★
ஏண்பாலும்சோரார்பரந்துளனாமெங்குமே.

8

எங்குமுளன் கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்து★
இங்கில்லையாலென்று இரணியன் தூண்புடைப்ப★
அங்கப்பொழுதே அவன்வீயத்தோன்றிய★ என்
சிங்கப்பிரான் பெருமை ஆராயும்சீர்மைத்தே?

9

சீர்மைகொள்வீடு சுவர்க்கம்நரகீறா★
ஈர்மைகொள்தேவர்நடுவா மற்றெப்பொருட்கும்★
வேர்முதலாய்வித்தாய்ப் பரந்துதனிநின்ற★
கார்முகில்போல்வண்ணன் என்கண்ணனைநான் கண்டேனே. 10

††கண்தலங்கள் செய்ய கருமேனியம்மாளை★
வண்டலம்பும்சோலை வழிதிவளநாடன்★
பண்தலையிற்சொன்னதமிழ் ஆயிரத்து இப்பத்தும் வல்லார்★
விண்தலையில்வீற்றிருந்தாள்வர் எம்மாவீடே. 11

அடிவரவு :- அணைவது நீந்தும் புணர்க்கும் புலன்
ஓவா தீர்த்தன் கிடந்து காண்பார்
எங்கும் சீர்மை கண்டலம் எம்மா.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - எம்மாவீடு

திவ்யப்ரபந்தம்

பேற்றின் உண்மையை உணர்த்துதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - முதிந்தகுறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து
ஆந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்)

††எம்மாவீட்டுத் திறமும்செப்பம்★ நின்
செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்து ஒல்லை★
கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே!★
அம்மா! அடியேன் வேண்டுவதீதே.

1

1ஈதேயானுன்னைக் கொள்வதெஞ்ஞானும்★ என்
மைதோய்சோதி மணிவண்ணவெந்தாய்!★
எய்தாநின்கழல் யானெய்த★ ஞானக்
கைதா காலக்கழிவுசெய்யேலே.

2

செய்யேல்தீவினையென்று அருள்செய்யும்★ என்
கையார்ச்சக்கரக் கண்ணபிரானே!★
ஐயார்கண்டமடைக்கிலும் நின்கழல்
எய்யாதேத்த★ அருள்செய்எனக்கே.

3

எனக்கேயாட்செய் எக்காலத்துமென்று★ என்
மனக்கேவந்து இடைவீடின்றிமன்னி★
தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே★
எனக்கேகண்ணனை யான்கொள்சிறப்பே.

4

சிறப்பில்வீடு சுவர்க்கம்நரகம்★
இறப்பிலெய்துக வெய்தற்க★ யானும்
பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமானை★
மறப்பொன்றின்றி என்னும்மகிழ்வேனே.

5

மகிழ்கொள்தெய்வம் உலோகமலோகம்★
மகிழ்கொள்சோதி மலர்ந்தவம்மானே!★
மகிழ்கொள்சீந்தை சொல்செய்கைகொண்டு★ என்றும்
மகிழ்வுற்று உன்னைவணங்கவாராயே.

6

1. இதேயான் என்ற பாடம் செய்யுளிலக்கணத்துக்குச் சேருமென்பர்.

திருவாய்மொழி

வாராய் உன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் ★
பேராதேயான்வந்து அடையும்படி
தாராதாய்! ★ உன்னையென்னுள்வைப்பில் என்றும்
ஆராதாய்! ★ எனக்கென்று மெக்காலே.

7

எக்காலத்தெந்தையாய் என்னுள்மன்னில் ★ மற்ற
ஹெக்காலத்திலும் யாதொன்றும்வேண்டேன் ★
மிக்கார் வேதவிமலர்விழுங்கும் ★ என்
அக்கார்க்கனியே! உன்னையானே.

8

யானேயென்னை அறியகிலாதே ★
யானேயென்தனதே என்றிருந்தேன் ★
யானேநீ என்னுடைமையும்நீயே ★
வானேயேத்தும் ¹எம்வானவரேறே!

9

ஏறேலேழும்வென்று ஏர்கொளிலங்கையை ★
நீறேசெய்த நெடுஞ்சுடர்ச்சோதி! ★
தேறேலென்னை உன்பொன்னடிச்சேர்த்துஒல்லை ★
வேறேபோக எஞ்ஞான்றும்விடலே.

10

††விடலில் சக்கரத்தண்ணலை ★ மேவல்
விடலில் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் ★
கெடலிலாயிரத்துள் இவைபத்தும் ★
கெடலில்வீடுசெய்யும் கிளர்வார்க்கே.

11

அடிவரவு:- எம்மா ஈதே செய்யேல் எனக்கே
சிறப்பில் மகிழ் வாராய் எக்காலத்து
யானே ஏறேல் விடலில் கிளர்.

1. அவ்வானவரேறே என்றும் பாடம்.

கீழ் உணர்த்திய பேற்றை பெறும்பொருட்டுத்
திருமாலிருஞ்சோலைமலையை அடைய அறிவுறுத்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து கேதாரகௌராகம் - ஆதிதாளம்)

†† கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம் ★
வளரொளிமாயோன் மருவியகோயில் ★
வளரிளம்பொழில்கூழ் மாலிருஞ்சோலை ★
தளர்வில²ராகில் சார்வதுசதிரே.

சதிரிளமடவார் தாழ்ச்சியைமதியாது ★
அதிர்குரல்சங்கத்து அழகர்தம்கோயில் ★
மதிதவழ்குடுமி மாலிருஞ்சோலை ★
பதியதுவேத்தி எழுவதுபயனே.

பயனல்லசெய்து பயனில்லைநெஞ்சே! ★
புயல்மழைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில் ★
மயல்மிகுபொழில்கூழ் மாலிருஞ்சோலை ★
அயல்மலையடைவதுகருமமே.

கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே ★
பெருமலையெடுத்தான் பீடுறைகோயில் ★
வருமழைதவழும் மாலிருஞ்சோலை ★
திருமலையதுவே அடைவதுதிறமே.

திறமுடைவலத்தால் தீவினைபெருக்காது ★
அறமுயலாழிப் படையவன்கோயில் ★
மறுவில்வண்கனைகூழ் மாலிருஞ்சோலை ★
புறமலைசாரப் போவதுகிறியே.

கிறியெனநினைமின் கீழ்மைசெய்யாதே ★
உறியமர்வெண்ணெய் உண்டவன்கோயில் ★
மறியொடுபிணைசேர் மாலிருஞ்சோலை ★
நெறிபடவதுவே நினைவதுநலமே.

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி.

2. ஆகி என்பது உரையின் பாடம்.

திருவாய்மொழி

நலமெனநினைமின் நரகமுந்தாதே ★
நிலமுனமிடந்தான் நீடுறைகோயில் ★
மலமறுமதிசேர் மாலிருஞ்சோலை ★
வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே.

7

வலஞ்செய்துவைகல் வலங்கழியாதே ★
வலஞ்செய்யும் ஆயமாயவன்கோயில் ★
வலஞ்செய்யும்வானோர் மாலிருஞ்சோலை ★
வலஞ்செய்துநாளும் மருவுதல்வழக்கே.

8

வழக்கெனநினைமின் வல்வினைமுழ்காது ★
அழக்கொடியட்டான் அமர்பெருங்கோயில் ★
மழக்களிற்றினஞ்சேர் மாலிருஞ்சோலை ★
தொழக்கருதுவதே துணிவதுகுதே.

9

குதென்றுகளவும் குதும்செய்யாதே ★
வேதமுன்விரித்தான் விரும்பியகோயில் ★
மாதுறுமயில்சேர் மாலிருஞ்சோலை ★
போதவிழ்மலையே புகுவதுபொருளே.

10

††பொருளென்றிவ்வுலகம் படைத்தவன்புகழ்மேல் ★
மருளில்வண்குருகூர் வண்சடகோபன் ★
தெருள்கொள்ளச்சொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்து ★
அருளுடையவன்தான் அணைவிக்கும்முடித்தே.

11

அடிவரவு:- கிளர் சதிர் பயன் கருமம்
திறம் கிறி நலம் வலம்
வழக்கு குது பொருள் முடி

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அடிமையின் தன்மை, அடியார்க்கடிமை வரை செல்லும்
திருமாஸடிமையே என்னுதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - முடிச்சோதி

திருமாலிருஞ்சோலை அழகரது எழிலை அநுபவித்தல்

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

(பண் - இந்தளம், தாளம் - நடையொத்து
குண்டக்ரீயைராகம் - ஆதிதாளம்)

††முடிச்சோதியாய் உனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ? ★

அடிச்சோதிநீநின்ற தாமரையாயலர்ந்ததுவோ? ★

படிச்சோதியாடையொடும் பல்கலனாய் ★ நின்றபம்பொன்
கடிச்சோதிகலந்ததுவோ? திருமாலே! கட்டுரையே.

1

கட்டுரைக்கில்தாமரை நின்கண்பாதம்கையொவ்வா ★

சுட்டுரைத்தநன்பொன் உன்திருமேனியொளி யொவ்வாது ★

ஒட்டுரைத்திவ்வுலகுஉன்னைப் புகழ்வெல்லாம் பெரும்பாலும் ★
பட்டுரையாய்ப்புற்கென்றே காட்டுமால்பரஞ்சோதி!

2

பரஞ்சோதிநீபரமாய் நின்னிகழ்ந்துபின் ★ மற்றோர்

பரஞ்சோதியின்மையின் படியோவிநிகழ்கின்ற ★

பரஞ்சோதிநின்னுள்ளே படருலகம்படைத்த ★ எம்

பரஞ்சோதி! கோவிந்தா! பண்புரைக்கமாட்டேனே.

3

மாட்டாதேயாகிலும் இம்மலர்தலைமாஞாலம் ★ நின்

மாட்டாயமலர்புரையும் திருவுருவம்மனம்வைக்க ★

மாட்டாதபலசமய மதிகொடுத்தாய் ★ மலர்த்துழாய்

மாட்டேநீமனம் ¹வைத்தாய் மாஞாலம்வருந்தாதே.

4

வருந்தாதவருந்தவத்த மலர்கதிரின்கடருடம்பாய் ★

வருந்தாதஞானமாய் வரம்பின்றிமுழுதியன்றாய்! ★

வருங்காலம்நிகழ்காலம் கழிகாலமாய் ★ உலகை

ஒருங்காகஅளிப்பாய்! சீர் எங்குஉலக்கஒதுவனே?

5

1. வைத்தால் என்றும் பாடம்.

திருவாய்மொழி

ஒதுவாரோத்தெல்லாம் எவ்வுலகத்தெவ்வெவையும் ★

சாதுவாய்நின்புகழின் தகையல்லால்பிறிதில்லை ★

போதுவாழ்புனந்துழாய் முடியினாய்! ★ பூவின்மேல்
மாதுவாழ்மார்பினாய்! என்சொல்லியான்வாழ்த்துவனே?

6

வாழ்த்துவார்பலராக நின்னுள்ளேநான்முகனை ★

மூழ்த்தநீருலகெல்லாம் படையென்றுமுதல்படைத்தாய்! ★

கேழ்த்தசீரரன்முதலாக் கிளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து ★

சூழ்த்தமரர்துதித்தால் உன்தொல்புகழ்மாகுணாதே?

7

மாகுணாச்சுடருடம்பாய் மலராதுகுவியாது ★

மாகுணாஞானமாய் முழுதுமாய்முழுதியன்றாய்! ★

மாகுணாவான்கோலத்து அமரர்கோன்வழிப்பட்டால் ★

மாகுணாவுனபாதமலர்ச்சோதிமழுங்காதே.

8

மழுங்காதவைந்நுதிய சக்கரநல்வலத்தையாய் ★

தொழுங்காதற்களிறளிப்பான் புள்ளூர்ந்து தோன்றினையே ★

மழுங்காதுஞானமே படையாக ★ மலருலகில்

தொழும்பாயார்க்களித்தால் உன்சுடர்ச்சோதி மறையாதே?

9

மறையாயநால்வேதத்துள்நின்ற மலர்ச்சுடரே! ★

முறையாலிவ்வுலகெல்லாம் படைத்திடந்துண்டு மிழ்ந்தளந்தாய்! ★

பிறையேறுசடையானும் நான்முகனுமிந்திரனும் ★

இறையாதலறிந்தேத்த வீற்றிருத்தலிதுவியப்பே.

10

††வியப்பாயவியப்பில்லா மெய்ஞ்ஞானவேதியனை ★

சயப்புகழார்பலர்வாழும் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன் ★

துயக்கின்றித்தொழுதுரைத்த ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் ★

உயக்கொண்டுபிறப்பறுக்கும் ஒலிமுந்நீர்ஞாலத்தே.

11

அடிவரவு:- முடி கட்டுரை பரம் மாட்டாதே வருந்தாத ஒது வாழ்த்து மாகுணா
மழுங்காத மறை வியப்பாய முந்நீர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - முந்நீர்ஞாலம்

தவ்யப்ரபந்தம்

ஆழ்வார் அழகரை முற்றும் அநுபவிக்க முடியாமல் வருந்த,
எம்பெருமான் இவரது கலக்கத்தைத் தீர்த்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - சீகாமரம், தாளம் - ஏழொத்து முகாரிராகம் - ஆதிதாளம்)

††முந்நீர்ஞாலம்படைத்த எம்முகில்வண்ணனே!★
அந்நாள்நீதந்த ஆக்கையின்வழியுழல்வேன்★
வெந்நாள்நோய்வீய வினைகளைவேரறப்பாய்ந்து★
எந்நாள்யானுன்னை இனிவந்துகூடுவனே?

1

வன்மாவையமளந்த எம்வாமனா!★ நின்
பன்மாமாயப் பல்பிறவியில்படிகின்றயான்★
தொன்மாவல்வினைத் தொடர்களை முதலரிந்து★
நின்மாதாள்சேர்ந்து நிற்பது எஞ்ஞான்றுகொலோ?

2

கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து, பாரதப்போர்★
எல்லாச்சேனையும் இருநிலத்தவித்தவெந்தாய்!★
பொல்லாவாக்கையின் புணர்வினையறுக்கலறா★
சொல்லாய்யானுன்னைச் சார்வதோர்குழ்ச்சியே

3

குழ்ச்சிஞானச் சுடரொளியாகி★ என்றும்
ஏழ்ச்சிக்கேடின்றி எங்கணும்நிறைந்தவெந்தாய்!★
தாழ்ச்சிமற்றெங்கும்தவிர்ந்து நின்தாளிணைக்கீழ்
வாழ்ச்சி★ யான்சேரும்வகை அருளாய்வந்தே.

4

வந்தாய்போலேவந்தும் என்மனத்தினைநீ★
சிந்தாமற்செய்யாய் இதுவேஇதுவாகில்★
கொந்தார்காயாவின் கொழுமலர்த்திருநிறத்த
எந்தாய்!★ யான்உன்னை எங்குவந்தணுகிற்பனே?

5

கிற்பன்கில்லேனென்றிலன் முனநாளால்★
அற்பசாரங்களவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன்★
பற்பல்லாயிரம் உயிர்செய்தபரமா!★ நின்
நற்பொற்சோதித்தாள் நணுகுவதுஎஞ்ஞான்றே?

6

எஞ்ஞான்றுநாமிருந்திருந்து இரங்கிநெஞ்சே!★
மெய்ஞ்ஞானமின்றி வினையியல்பிறப்பமுந்தி★
எஞ்ஞான்றுமெங்கும் ஒழிவறநிறைந்துநின்ற★
மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக் கண்ணனைமேவுதுமே?

7

திருவாய்மொழி

மேவுதுன்பவினைகளை விடுத்துமிலேன் ★
 ஒவுதலின்றி உன்கழல்வணங்கிற்றிலேன் ★
 பாவுதொல்சீர்க்கண்ணா! என்பரஞ்சுடரே! ★
 கூவுகின்றேன்காண்பான் எங்கெய்தக்கூவுவனே?

8

கூலிக்கூவிக் கொடுவினைத்தூற்றுள்ளின்று ★
 பாவியேன்பலகாலம் வழிதிகைத்தலமருகின்றேன் ★
 மேவியன்றாநிரைகாத்தவன் உலகமெல்லாம்
 தாவியவம்மானை ★ எங்கினித்தலைப்பெய்வனே?

9

தலைப்பெய்காலம் நமன்தமர்பாசம்விட்டால் ★
 அலைப்பூணுண்ணும் அவ்வல்லலெல்லாமகல ★
 கலைப்பல்ஞானத்து என்கண்ணனைக்கண்டுகொண்டு ★
 நிலைப்பெற்றென்னெஞ்சம்பெற்றது நீடுயிரே.

10

††உயிர்களெல்லாவுலகமுமுடையவனை ★
 குயில்கொள்சோலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
 செயிரில்சொல்லிசைமாலை ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் ★
 உயிரின்மேலாக்கை ஊனிடையொழிவிக்குமே.

11

அடிவரவு:- முந்நீர் வன்மா கொல்லா சூழ்ச்சி
 வந்தாய் கிற்பன் எஞ்ஞான்று மேவு
 கூவி தலை உயிர்கள் ஒழிவில்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தெய்வப்பிரபந்தம்

3-ஆந்திருவாய்மொழி - ஒழிவில்காலம்
திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளில் ஒழிவிலாவடிமை
செய்யப்பாரித்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — பழந்தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து
 ஸௌராஷ்ட்ரராகம் — ஆதிதாளம்)

†† ஒழிவில்காலமெல்லாம் உடனாய்மன்னி★
 வழுவிலா அடிமைசெய்யவேண்டும்நாம்★
 தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடத்து★
 எழில்கொள்சோதி எந்தைதந்தைதந்தைக்கே.

1

எந்தைதந்தைதந்தை தந்தைதந்தைக்கும்
 முந்தை★ வானவர் வானவர்கோனொடும்★
 சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடத்து★
 அந்தமில்புகழ்க் காரெழிலண்ணலே.

2

அண்ணல்மாயன் அணிகொள்செந்தாமரைக்
 கண்ணன்★ செங்கனிவாய்க் கருமாணிக்கம்★
²தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த் திருவேங்கடத்து★
 எண்ணில்தொல்புகழ் வானவரீசனே.

3

ஈசன்வானவர்க்கென்பன் என்றால்★ அது
 தேசமோ திருவேங்கடத்தானுக்கு★
 நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்★ என்கண்
 பாசம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே.

4

சோதியாகி எல்லாவுலகும்தொழும்★
 ஆதிமூர்த்தியென்றால் அளவாகுமோ?★
 வேதியர் முழுவேதத்தமுதத்தை★
 தீதில்சீர்த் திருவேங்கடத்தானையே.

5

†† வேங்கடங்கள் மெய்ம்மேல்வினைமுற்றவும்★
 தாங்கள் தங்கட்கு நல்லனவேசெய்வார்★
 வேங்கடத்துறைவார்க்கு நமவென்ன
 லாங்கடமை★ அதுசுமந்தார்கட்கே.

6

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி
2. தெண்ணிறைச்சுனை என்பதும் பாடம்

திருவாய்மொழி

சுமந்துமாமலர் நீர்கடர்தூபங்கொண்டு ★
அமர்ந்துவானவர் வானவர்கோனொடும் ★
நமன்றெழும் திருவேங்கடம்நங்கட்கு ★
சமன்கொள்வீடுதரும் தடங்குன்றமே.

7

††குன்றமேந்திக் குளிர்மழைகாத்தவன் ★
அன்றுஞாலமளந்தபிரான் ★ பரன்
சென்றுசேர் திருவேங்கடமாமலை ★
ஒன்றுமேதொழ நம்வினையோயுமே.

8

ஒழுப்புப் பிறப்பிறப்பு ★ பிணி
வீயுமாறுசெய்வான் திருவேங்கடத்து
ஆயன் ★ நாள்மலராம் அடித்தாமரை ★
வாயுள்ளும்மனத்துள்ளும் வைப்பார்கட்கே.

9

வைத்தநாள்வரை எல்லைகுறுகிச்சென்று ★
எய்த்திளைப்பதன்முன்னம் அடைமினோ ★
பைத்தபாம்பணையான் திருவேங்கடம் ★
மொய்த்தசோலை மொய்பூந்தடந்தாழ்வரே.

10

††தாள்பரப்பி மண்தாவியவீசனை ★
நீள்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் ★
கேழிலாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர் ★
வாழ்வர்வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழவே.

11

அடிவரவு:- ஒழிவில் எந்தை அண்ணல் ஈசன் சோதி வேங்கடம் சுமந்து குன்றம்
ஒயும் வைத்த தாள் புகழ்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எம்பெருமானது எப்பொருட்குமுயிரான தன்மையைப்
பேசி அடிமைசெய்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — நாட்டம், தாளம் — ஒன்பதொத்து
யமுநாகல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††புகழுநல்லொருவனென்கோ! பொருவில்சீர்ப் பூமியென்கோ? ★
திகழுந்தண்பரவையென்கோ? தீயென்கோ வாயுவென்கோ? ★
நிகழுமாகாசமென்கோ? நீள்கடரிரண்டுமென்கோ? ★
இகழ்விலிவ்வனைத்துமென்கோ? கண்ணனைக்கூவுமாறே.

1

கூவுமாற்றியமாட்டேன் குன்றங்களனைத்துமென்கோ? ★
மேவுசீர்மாரியென்கோ? விளங்குதாரகைகளென்கோ? ★
நாவியல்கலைகளென்கோ? ஞானநல்லாவியென்கோ? ★
பாவுசீர்க்கண்ணனெம்மான் பங்கயக்கண்ணனையே.

2

பங்கயக்கண்ணனென்கோ? பவளச்செவ்வாயென்கோ? ★
அங்கதிரடியென்கோ? அஞ்சனவண்ணனென்கோ? ★
செங்கதிர்முடியென்கோ? திருமறுமார்வென்கோ? ★
சங்குசக்கரத்தென்கோ? சாதிமாணிக்கத்தையே.

3

சாதிமாணிக்கமென்கோ? சவிகொள்பொன் முத்தமென்கோ? ★
சாதிநல்வயிரமென்கோ? தவிவில்சீர்விளக்கமென்கோ? ★
ஆதியஞ்சோதியென்கோ? ஆதியம்புருடென்கோ? ★
ஆதுமில்காலத்தெந்தை அச்சுதனமலனையே.

4

அச்சுதனமலென்கோ? அடியவர்வினைகெடுக்கும் ★
நச்சுமாமருந்த மென்கோ? நலங்கடலமுதமென்கோ? ★
அச்சுவைக்கட்டியென்கோ? அறுசுவையடிசிலென்கோ? ★
நெய்ச்சுவைத்தேறலென்கோ? கனியென்கோ? பாலென்கேனோ.

5

பாலென்கோ? நான்குவேதப்பயென்கோ? சமயநீதி ★
நூலென்கோ? நுடங்குகேள்வியிசையென்கோ? ★ இவற்றுள்நல்ல
மேலென்கோ? வினையின்மிக்கபயென்கோ? ★ கண்ணென்கோ?
மாலென்கோ? மாயென்கோ? வானவராதியையே.

6

திருவாய்மொழி

வானவராதியென்கோ? வானவர்தெய்வமென்கோ? ★
வானவர்போகமென்கோ? வானவர்முற்றுமென்கோ? ★
ஊனமில்செல்வமென்கோ? ஊனமில்சவர்க்கமென்கோ? ★
ஊனமில்மோக்கமென்கோ? ஒளிமணிவண்ணனையே.

7

ஒளிமணிவண்ணனென்கோ? ஒருவனென்றேத்தநின்ற ★
நளிர்மதிச்சடையென்கோ? நான்முகக்கடவுளென்கோ? ★
அளிமகிழ்ந்துலகமெல்லாம் படைத்தவையேத்தநின்ற ★
கனிமலர்த்துளவனென்னமான் கண்ணனைமாயனையே.

8

கண்ணனைமாயன்தன்னைக் கடல்கடைந்தமுதங்கொண்ட ★
அண்ணலைஅச்சுதனை அனந்தனை அனந்தன்தன்மேல் ★
நண்ணிநன்குறைகின்றானை ஞாலமுண்டுமிழ்ந்தமாலை ★
எண்ணுமாற்றியமாட்டேன் யாவையும்யவரும்தானே.

9

யாவையும்யவரும்தானாய் அவரவர்சமயந்தோறும் ★
தோய்விலன்புலனைந்துக்கும் சொலப்படான்உணர்வின் மூர்த்தி ★
ஆவிசேருயிரினுள்ளால் ஆதுமோர்பற்றிலாத ★
பாவனையதனைக்கூடில் அவனையுங்கூடலாமே.

10

††கூடிவண்டறையுந்தண்தார்க் கொண்டல்போல் வண்ணன்தன்னை ★
மாடலர்பொழிற்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்ன ★
பாடலோராயிரத்துள்¹இவையுமொருபத்தும்வல்லார் ★
வீடிலபோகமெய்தி விரும்புவரமரர்மொய்த்தே.

11

அடிவரவு:- புகழும் கூவு பங்கய சாதி அச்சுதன்
பால் வானவர் ஒளி கண்ணன்
யாவையும் கூடி மொய்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. இவையொருபத்தும் என்ற பாடம் பொருந்தும்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - மொய்ம்மாம்

திருமால்புகழ் பாடுவோரைக் கொண்டாடியும், அல்லாதாரை
இகழ்ந்தும் அருளிச்செய்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - சீகாமரம், தாளம் - இடையொத்து
நாதநாமக்ரியைராகம் - ஆதிதாளம்)

†† மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்பொய்கை முதலைச் சிறைப்பட்டுநின்ற★
கைம்மாவுக்கருள்செய்த கார்முகில்போல்வண்ணன் கண்ணன்★
எம்மானைச்சொல்லிப்பாடி எழுந்தும்பரந்தும்துள்ளாதார்★
தம்மால்★ கருமமென்? சொல்லீர் தண்கடல்வட்டத்துள்ளீரே? 1

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத் தமக்கிரையாத்தடிந்துண்ணும்★
திண்கழற்காலசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்குந்திருமாலை★
பண்கள்தலைக்கொள்ளப்பாடிப் பறந்தும் குனித்துழலாதார்★
மண்கொளுலகிற்பிறப்பார் வல்வினைமோதமலைந்தே. 2

மலையைஎடுத்துக்கல்மாரிகாத்துப் பசுநிரைதன்னை★
தொலைவுதவிர்த்தபிரானைச் சொல்லிச்சொல்லி நின்றெப்போதும்★
தலையினோடாதனந்தட்டத் தடுகுட்டமாய்ப்பறவாதார்★
அலைகொள்நரகத்தமுந்திக் கிடந்துழைக்கின்றவம்பரே. 3

வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா மால்விடையேழுமடர்த்த★
செம்பவளத்திரள்வாயன் சிரீதரன்தொல்புகழ்பாடி★
கும்பிடுநட்டமிட்டாடிக் கோகுகட்டுண்டுழலாதார்★
தம்பிறப்பாற்பயனென்னே? சாதுசனங்களிடையே. 4

சாதுசனத்தைநலியும் கஞ்சனைச்சாதிப்பதற்கு★
ஆதியஞ்சோதியுருவை அங்குவைத்திங்குப்பிறந்த★
வேதமுதல்வனைப்பாடி வீதிகள்தோறும்துள்ளாதார்★
ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னா என்சவிப்பார்மனிசரே? 5

மனிசரும்மற்றுமுற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த★
தனியன்பிறப்பிலிதன்னைத் தடங்கல்சேர்ந்தபிரானை★
கனியைக்கரும்பினின்சாற்றைக் கட்டியைத்தேனை யமுதை★
முனிவின்றியேத்திக்குனிப்பார் முழுதுணர் நீர்மையினாரே. 6

நீர்மையில்நூற்றுவர்வீய ஐவர்க்கருள்செய்துநின்று ★
பார்மல்குசேனையவித்த பரஞ்சுடரைநினைந்தாடி ★
நீர்மல்குகண்ணினராகி நெஞ்சங்குழைந்துநையாதே ★
ஊன்மல்கிமோடுபருப்பார் உத்தமர்கட்கென் செய்வாரே?

7

வார்புனலந்தணருவி வடதிருவேங்கடத்தெந்தை ★
பேர்பலசொல்லிப்பிதற்றிப் பித்தரென்றேபிறர்கூற ★
ஊர்பலபுக்கும்புகாதும் உலோகர்சிரிக்கநின்றாடி ★
ஆர்வம்பெருகிக்குனிப்பார் அமரர்தொழப்படுவாரே.

8

அமரர்தொழப்படுவானை அனைத்துலகுக்கும்பிரானை ★
அமரமனத்தினுள்யோகுபுணர்ந்து அவன் தன்னோடொன்றாக ★
அமரத்துணியவல்லார்களொழிய அல்லாதவரெல்லாம் ★
அமரநினைந்தெழுந்தாடி அலற்றுவதேகருமமே.

9

கருமமும்கருமபலனுமாகிய காரணன்தன்னை ★
திருமணிவண்ணனைச்செங்கண்மாலினைத் தேவபிரானை ★
ஒருமைமனத்தினுள்வைத்து உள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடி ★
பெருமையும்நாணும்தவிர்ந்து பிதற்றுமின்பேதையை தீர்ந்தே.

10

††தீர்ந்தவடியவர்தம்மைத் திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல ★
ஆர்ந்தபுகழ்ச்சதனை அமரர்பிரானையெம்மானை ★
வாய்ந்தவளவயல்குழ் தண்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
நேர்ந்தவோராயிரத்திப்பத்து அருவினைநீறுசெய்யுமே.

11

அடிவரவு:- மொய் தண் மலை வம்பவிழ்

சாது மனிசர் நீர்மை வார்புனல்

அமரர் கருமம் தீர்ந்த செய்ய

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - செய்யதாமரை

இறைப்பணி அவன் திருக்கோயில்
கொண்டருளியுள்ளவிடத்திலேயே எனது
என்னுதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியனிருத்தம்

(பண் - தக்கராகம், தாளம் -
ஏழொத்து ஸௌராஷ்ட்ரராகம் - ஆதிதாளம்)

†† செய்யதாமரைக்கண்ணனாய் உலகேழுமுண்ட அவன் கண்டிர்★
வையம்வானம்மனிசர்தெய்வம் மற்றும்மற்றும்மற்றும் முற்றுமாய்★
செய்யகுழ்சுடர்ஞானமாய் வெளிப்பட்டிவைபடைத்தான்★ பின்னும்
மொய்கொள்சோதியோடாயினான் ஒருமுவராகிய மூர்த்தியே. 1

முவராகியமூர்த்தியை முதல்முவர்க்கும்முதல்வன்தன்னை★
சாவமுள்ளனநீக்குவானைத் தடங்கடற்கிடந்தான்தன்னை★
தேவதேவனைத் தென்னிலங்கையெரியெழச்செற்றவில்லியை★
பாவநாசனைப் பங்கயத்தடங்கண்ணனைப் பரவுமினோ. 2

பரவிவானவரேத்தநின்ற பரமனைப்பரஞ்சோதியை★
குரவைகோத்தகுழகனை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை★
அரவமேறியலைகடலமரும் துயில்கொண்டஅண்ணலை★
இரவுநன்பகலும்விடாது என்றுமேத்துதல்மனம் வைம்மினோ. 3

வைம்மின்றும்மனத்தென்று யானுரைக்கின்றமாயவன் சீர்மையை★
எம்மனோர்களுரைப்பதென்? அதுநிற்கநாடொறும்★ வானவர்
தம்மையாளுமவனும் நான்முகனும்சடைமுடியண்ணலும்★
செம்மையாலவன்பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே. 4

திரியுங்காற்றோடகல்விசம்பு திணிந்தமண்கிடந்தகடல்
எரியுந்தீயோடிருசுடர்தெய்வம் மற்றும்மற்றும் முற்றுமாய்★
கரியமேனியன்செய்யதாமரைக்கண்ணன் கண்ணன் விண்ணோரிறை★
சுரியும்பல்கருங்குஞ்சி எங்கள்குடர்முடியண்ணல் தோற்றமே. 5

தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையான் அவனொருமூர்த்தியாய்★
சீற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக் கீழ்ப் புகநின்ற செங்கண்மால்★
நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலி உறலாகிநின்ற★ எம்வானவ
ரேற்றையேயன்றி மற்றொருவரையானிலே நெழுமைக்குமே. 6

எழுமைக்குமெனதாவிக்கு இன்னமுதத்தினை, எனதாருயிர்★
கெழுமியகதிர்ச்சோதியை மணிவண்ணனைக் குடக்கூத்தனை★
விழுமியவமரர்முனிவர்விழுங்கும் கன்னற்கனியினை★
தொழுமின்தூயமனத்தராய் இறையும்நில்லா துயரங்களே.

7

††துயரமேதருதுன்பவிற்பவினைகளாய் அவையல்லனாய்★
உயரநின்றதோர்சோதியாய் உலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான் தன்னை★
அயரவாங்குநமன்தமார்க்கு அருநஞ்சினையச்சுதன்தன்னை★
தயரதற்குமகன்தன்னையன்றி மற்றிலேன்தஞ்சமாகவே.

8

தஞ்சமாகியதந்தையொடு தானுமாயவையல்லனாய்★
எஞ்சலில்லமரர்குலமுதல் மூவர்தம்முள்ளுமாதியை★
அஞ்சிநீருலகத்துள்ளீர்கள் அவனிவனென்று¹கூழேன் மின்★
நெஞ்சினால்நினைப்பான்யவன் அவனாகும்நீள்கடல் வண்ணனே.

9

கடல்வண்ணன்கண்ணன் விண்ணவர்கருமாணிக்க மெனதாருயிர்★
படவரவினணைக்கிடந்த பரஞ்சுடர், பண்டுநூற்றுவர்★
அடவரும்படைமங்க ஐவர்கட்காகிவெஞ்சமத்து★ அன்றுதேர்
கடவியபெருமான் கனைகழல்காண்பதென்றுகொல் கண்களே?

10

††கண்கள்காண்டற்கரியனாய்க் கருத்துக்குநன்று மெனியனாய்★
மண்கொள்ளாலத்துயிர்க்கெல்லாம் அருள்செய்யும் வானவரீசனை★
பண்கொள்சோலைவழுதிநாடன் குருகைக்கோன் சடகோபன்சொல்★
பண்கொளாயிரத்திப்பத்தால் பத்தராகக்கூடும்²பயிலுமினே.

11

அடிவரவு:- செய்ய மூவர் பரவி வைம்மின்
திரியும் தோற்ற எழுமை துயரம்
தஞ்சம் கடல் கண்கள் பயிலும்.

1. கூழன்மின் என்றும் பாடமோதுவர்

2. பயில்மினே என்பதும் பாடம்

7-ஆந்திருவாய்மொழி - பயிலும்

திருமாலடியார்க்கடிமையை அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து ஸஹாநாராகம் - அடதாளம்)

††பயிலுஞ்சுடரொளிமூர்த்தியைப் பங்கயக்கண்ணனை★

பயிலவினிய நம்பாற்கடல்சேர்ந்தபரமனை★

பயிலுந்திருவுடையார் யவரேலுமவர்கண்டிர்★

பயிலும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளும்பரமரே.

1

ஆளும்பரமனைக்கண்ணனை ஆழிப்பிரான்தன்னை★

தோளுமோர்நான்குடைத் தூமணிவண்ணனெம்மான் தன்னை★

தாளுந்தடக்கையுங்கூப்பிப் பணியுமவர்கண்டிர்★

நாளும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளுடைநாதரே.

2

நாதனைஞாலமும்வானமுமேத்தும் நறுந்துழாய்ப்

போதனை★ பொன்றெடுஞ்சக்கரத்து எந்தைபிரான் தன்னை★

பாதம்பணியவல்லாரைப் பணியுமவர்கண்டிர்★

ஓதும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளுடையார்களே.

3

உடையார்ந்தவாடையன் கண்டிகையன் உடை நாணினை★

புடையார்பொன்னுலினன் பொன்முடியன், மற்றும் பல்கலன்★

நடையாவுடைத்திருநாரணன் தொண்டர்தொண்டர் கண்டிர்★

இடையார்பிறப்பிடைதோறு எமக்கெம்பெருமக்களே.

4

பெருமக்களுள்ளவர்தம்பெருமானை★ அமரர்கட்கு

அருமையொழிய அன்றாரமுதூட்டியவப்பனை★

பெருமைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டிர்★

வருமையுமில்மையும் நம்மையளிக்கும்பிராக்களே.

5

அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனை ஆழிப்பிரான்தன்னை★

துளிக்கும்நறுங்கண்ணித் தூமணிவண்ணனெம்மான் தன்னை★

ஒளிக்கொண்டசோதியை உள்ளத்துக்கொள்ளுமவர் கண்டிர்★

சலிப்பின்றியாண்டெம்மைச் சன்மசன்மாந்தரம் காப்பரே.

6

சன்மசன்மாந்தரம்காத்து அடியார்களைக்கொண்டுபோய்★

தன்மைபெறுத்தித் தன்தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளும் அப்பனை★

தொன்மைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டிர்★

நன்மைபெறுத்தெம்மை நாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பரே.

7

நம்பனைஞாலம்படைத்தவனைத் திருமார்பனை★
உம்பருலகினில்யார்க்கும் உணர்வரியான்தன்னை★
கும்பிநரக்களேத்துவரேலும் அவர்கண்டீர்★
எம்பல்பிறப்பிடைதோறு எம்தொழுகுலம்தாங்களே.

8

குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலுங்கீழிழிந்து★ எத்தனை
நலந்தானிலாத சண்டாளசண்டாளர்களாகிலும்★
வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்று உன்
கலந்தார்★ அடியார்தம்அடியார் எம்மடிகளே.

9

அடியார்ந்தவையமுண்டு ஆலிலையன்னவசஞ்செய்யும்★
படியாதுமில்லுவிப் படியெந்தைபிரான்தனக்கு★
அடியாரடியார்தம் அடியாரடியார் தமக்கு★
அடியாரடியார்தம் அடியாரடியோங்களே.

10

††அடியோங்குநூற்றுவர்வீய அன்றுஐவர்க்கருள்செய்த
நெடியோனை★ தென்குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள்★
அடியார்ந்தவாயிரத்துள் இவைபத்துஅவன்தொண்டர் மேல்
முடிவு★ ஆரக்கற்கிற்கில் சன்மஞ்செய்யாமை முடியுமே

11

அடிவரவு:- பயிலும் ஆளும் நாதனை உடையார்
பெருமக்கள் அளிக்கும் சன்ம நம்பன்
குலம் அடியார் அடியோங்கு முடியான்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - முடியானே

தவ்யம்ரபத்தம்

ஐம்புலன்களும் தாமும் பெருவிடாய்ப்பட்டுப்
பேசுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழொந்து ஆனந்தபரவிராகம் - ஆதிதாளம்)

††முடியானே! மூவுலகும் தொழுதேத்தும்சீ
ரடியானே!★ ஆழ்கடலைக்கடைந்தாய்! புள்ளூர்
கொடியானே!★ கொண்டல்வண்ணா! அண்டத்துஉம்பரில்
நெடியானே!★ என்றுகிடக்கும் என்னெஞ்சமே.

1

நெஞ்சமேநீள்நகராக இருந்தான்
தஞ்சனே!★ 'தண்ணிலங்கைக்கு இறையைச்செற்ற
நஞ்சனே!★ ஞாலங்கொள்வான் குறளாகிய
வஞ்சனே!★ என்னும்எப்போதும் என்வாசகமே.

2

வாசகமேயேத்த அருள்செய்யும்வானவர்தம்
நாயகனே!★ நாளிளந்திங்களைக் கோள்விடுத்து★
வேயகம்பால்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட ஆனாயர்
தாயவனே!★ என்றுதடவும் என்கைகளே.

3

கைகளாலாரத் தொழுதுதொழுதுஉன்னை★
வைகலும்மாத்திரைப்போதும் ஓர்வீடின்றி★
பைகொள்பாம்பேறி உறைபரனே!★ உன்னை
மெய்க்கொள்ளக்காண விரும்பும்என்கண்களே.

4

கண்களாற்காண வருங்கொல்? என்றாசையால்★
மண்கொண்டவாமனன் ஏறமகிழ்ந்துசெல்★
பண்கொண்டபுள்ளின் சிறகொலிபாவித்து★
திண்கொள்ளஓர்க்கும் கிடந்துஎன்செவிகளே.

5

செவிகளாலார நின்கீர்த்திக்கனியென்னும்
கவிகளே★ காலப்பண்தேன் உறைப்பத்துற்று★
புவியின்மேல் பொன்னெடுஞ்சக்கரத்துன்னையே★
அவிவின்றியாதரிக்கும் எனதாவியே.

6

திருவாய்மொழி

ஆவியே! ஆரமுதே! என்னையாளுடை★
தூவியம்புள்ளுடையாய்! சுடர்நேமியாய்!★
பாவியேன்நெஞ்சம் புலம்பப்பலகாலும்★
கூவியும்காணப்பெறேன் உனகோலமே.

7

கோலமே! தாமரைக்கண்ணது. ஓரஞ்சன
நீலமே!★ நின்றெனதாவியை ஈர்கின்ற
கீலமே!★ சென்றுசெல்லாதன முன்னிலாம்
காலமே!★ உன்னைஎந்நாள் கண்டுகொள்வனே?

8

கொள்வன்நான்மாவலி! மூவடிதாவென்ற
கள்வனே!★ கஞ்சனைவஞ்சித்து வாணனை
உள்வன்மைதீர★ ஓராயிரந்தோள்துணித்த
புள்வல்லாய்!★ உன்னையெஞ்ஞான்று பொருந்துவனே?

9

பொருந்தியமாமருதினிடையோய எம்
பெருந்தகாய்!★ உன்கழல்காணிய பேதுற்று★
வருந்திநான் வாசகமாலைகொண்டு★ உன்னையே
இருந்திருந்து எத்தனைகாலம்புலம்புவனே?

10

††புலம்புசீர்ப் பூமியளந்தபெருமானை★
நலங்கொள்சீர் நன்குருகூர்ச்சடகோபன்★ சொல்
வலங்கொண்டவாயிரத்துள் இவையுமோர்பத்து★
இலங்குவான் யாவருமேறுவர் சொன்னாலே.

11

அடிவரவு:- முடியான் நெஞ்சம் வாசகம் கைகள்
கண்கள் செவிகள் ஆவியே கோலமே
கொள்வன் பொருந்தி புலம்பு சொன்னால்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மனிசரைப் புகழாது எம்பெருமானைப் புகழும்படி அறிவுறுத்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து ஸஹாநாரகம் - ஆதிதாளம்)

†† சொன்னால்விரோதமிது ஆகிலும்சொல்லுவன் கேண்மினோ★
என்னாவிலின்கவி யானொருவர்க்குங்கொடுக்கிலேன்★
தென்னாதெனாவென்று வண்டுமுரல்திருவேங்கடத்து★
என்னானென்னப்பன் எம்பெருமானுள்ளாகவே.

உளனாகவேயெண்ணித் தன்னையொன்றாகத்தன் செல்வத்தை★
வளனாமதிக்கும் இம்மானிடத்தைக் கவிபாடியென்?★
குளனார்கழனிகுழ் கண்ணன்குறுங்குடிமெய்ம்மையே★
உளனாயவெந்தையை எந்தைபெம்மையொழியவே.

ஒழிவொன்றில்லாத பல்லாழிதோறுழிநிலாவ★ போம்
வழியைத்தரும் நங்கள்வானவரீசனைநிற்கப்போய்★
கழியமிகநல்லவான்கவிகொண்டு புலவீர்காள்!★
இழியக்கருதி ஓர்மானிடம்பாடலென்னாவதே?

என்னாவது? எத்தனைநாளைக்குப்போதும்? புலவீர்காள்!★
மன்னாமனிசரைப்பாடிப் படைக்கும்பெரும்பொருள்★
மின்னார்மணிமுடி விண்ணவர்தாதையைப்பாடினால்★
தன்னாகவேகொண்டு சன்மஞ்செய்யாமையும் கொள்ளுமே.

கொள்ளும்பயனில்லைக் குப்பைகிளர்த்தன்னசெல்வத்தை★
வள்ளல்புகழ்ந்து நும்வாய்மையிழக்கும்புலவீர்காள்!★
கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந்தரும்கோதில்★ என்
வள்ளல்மணிவண்ணன்தன்னைக் கவிசொல்லவம்மினோ.

வம்மின்புலவீர்! நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்துய்ம்மினோ★
இம்மன்னுலகினில் செல்வரிப்போதில்லைநோக்கினோம்★
நும்மின்கவிகொண்டு நும்நும்இட்டாதெய்வமேத்தினால்★
செம்மின்கடர்முடி என்திருமாலுக்குச்சேருமே.

சேருங்கொடைபுகழ் எல்லையிலானை★ ஓராயிரம்
பேருமுடையபிரானையல்லால் மற்றுயான்கிலேன்★
மாரியனையகை மால்வரையொக்கும்திண்தோளென்று★
பாரிலோர்பற்றையைப் பச்சைப்பசும்பொய்கள்பேசவே.

வேயின்மலிபுரைதோளி பின்னைக்குமணாளனை ★
ஆயபெரும்புகழ் எல்லையிலாதனபாடிப்போய் ★
காயங்கழித்து அவன்தாளிணைக்கீழ்ப்புகுங்காதலன் ★
மாயமனிசரை என்சொல்லவல்லேன்என்வாய்கொண்டே? 8

வாய்கொண்டுமானிடம்பாடவந்த கவியேனல்லேன் ★
ஆய்கொண்டசீர்வள்ளல் ஆழிப்பிரான்எனக்கேஉளன் ★
சாய்கொண்டஇம்மையும்சாதித்து வானவர்நாட்டையும் ★
நீகண்டுகொள்ளென்று வீடும்தரும்நின்றுநின்றே. 9

நின்றுநின்றுபலநாளாய்க்கும் இவ்வுடல்நீங்கிப்போய் ★
சென்றுசென்றாகிலும்கண்டு சன்மங்கழிப்பானெண்ணி ★
ஒன்றியொன்றியுலகம்படைத்தான் கவியாயினேற்கு ★
என்றுமென்றுமினி மற்றொருவர்கவியேற்குமே? 10

††ஏற்கும்பெரும்புகழ் வானவரீசன்கண்ணன்தனக்கு ★
ஏற்கும்பெரும்புகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் ★
ஏற்கும்பெரும்புகழ் ஆயிரத்துள்இவையுமோர்பத்து ★
ஏற்கும்பெரும்புகழ் சொல்லவல்லார்க்குஇல்லை சன்மமே. 11

அடிவரவு:- சொன்னால் உளன் ஒழிவு என்னாவது
கொள்ளும் வம்மின் சேரும் வேயின்
வாய் நின்று ஏற்கும் சன்மம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருவாய்மொழி - சன்மம்பலபல

எம்பெருமானது தோற்றத்தின் பண்புச் செயல்களைப் பரவித்தாம்
குறையற்றதை யறிவித்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து அடனாராகம் - திரிபுடைதாளம்)

††சன்மம்பலபலசெய்துவெளிப்பட்டுச் சங்கொடு சக்கரம்வில் ★
ஒண்மையுடையவுலக்கையொள்வாள் தண்டுகொண்டு புள்ளூர்ந்து ★ உலகில்
வன்மையுடையவரக்கர்அசுரரை மாளப்படைபொருத ★
நன்மையுடையவன்சீர்பரவப்பெற்ற நானோர் குறைவிலனே. 1

குறைவில்தடங்கடல்கோளரவேறித் தன்கோலச் செந்தாமரைக்கண் ★
உறைபவன்போலவோர்யோகுபுணர்ந்த ஒளி மணிவண்ணன் கண்ணன் ★
கறையணிமூக்குடைப்புள்ளைக்கடாவி அசுரரைக்காய்ந்த அம்மான் ★
நிறைபுகழேத்தியும்பாடியுமாடியும் யானொருமுட்டிலனே. 2

முட்டில்பல்போகத்தொருதனிநாயகன் மூவுலகுக்குரிய ★
கட்டியைத்தேனையமுதை நன்பாலைக்கனியைக் கரும்பு தன்னை ★
மட்டவிழ்தண்ணந்துழாய்முடியானைவணங்கி அவன் திறத்துப்
பட்டபின்னை ★ இறையாகிலும் யானென்மனத்துப் பரிவிலனே. 3

பரிவின்றிவாணனைக்காத்துமென்று அன்றுபடையொடும் வந்தெதிர்ந்த ★
திரிபுரஞ்செற்றவனும்மகனும் பின்னுமங்கியும்போர் தொலைய ★
பொருசிறைப்புள்ளைக்கடாவிய மாயனையாயனைப்பொற் சக்கரத்
தரியினை ★ அச்சுதனைப்பற்றி யானிறையேனுமிடரிலனே. 4

இடரின்றியேயொருநாளொருபோழ்தில் எல்லாவுலகும் கழிய ★
படர்புகழ்ப்பார்த்தனும்வைதிகனும் உடனேறத்திண்தேர்கடவி ★
சுடரொளியாய்நின்றதன்னுடைச்சோதியில் வைதிகன் பிள்ளைகளை ★
உடலொடும்கொண்டுகொடுத்தவனைப்பற்றி ஒன்றும் துயரிலனே. 5

துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி நின்றவண்ணம் நிற்கவே ★
துயரில்மலியும்மனிசர்பிறவியில் தோன்றிக்கண் காணவந்து ★
துயரங்கள்செய்துதன்தெய்வநிலையுலகில் புகவுய்க்குமம் மான் ★
துயரமில்சீர்க்கண்ணன்மாயன்புகழ்துற்ற யானோர் துன்பமிலனே. 6

துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாய்உலகங்களுமாய் ★
இன்பமில்வெந்நரகாகி இனியநல்வான்சுவர்க்கங்களுமாய் ★

மன்பல்லுயிர்களுமாகிப் பலபலமாயமயக்குக்களால் ★

இன்புறுமில்விளையாட்டுடையானைப்பெற்று ஏதுமல்லலிலனே. 7

அல்லலிலின்பமளவிறந்தெங்கும் அழகமர்குழொளியன் ★

அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்கள் ஆகியும்நிற்குமம்மான் ★

எல்லையில்ஞானத்தன்ஞானமஃதேகொண்டு எல்லாக் கருமங்களும்செய் ★

எல்லையில்மாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றி யானோர் துக்கமிலனே. 8

துக்கமில்ஞானச்சுடரொளிமூர்த்தி துழாயலங்கல்பெருமான் ★

மிக்கபல்மாயங்களால்விகிர்தஞ்செய்து வேண்டு முருவுகொண்டு ★

நக்கபிரானோடயன்முதலாக எல்லாருமெவையும் ★ தன்னுள்

ஒக்கவொடுங்கவிழுங்கவல்லானைப்பெற்று ஒன்றும் தளர்விலனே. 9

தளர்வின்றியேயென்றுமெங்கும்பரந்த தனிமுதல் ஞானமொன்றாய் ★

அளவுடையம்புலன்கள் அறியாவகையால் அருவாகி நிற்கும் ★

வளரொளியீசனைமூர்த்தியைப் பூதங்களைந்தை இருசுடரை ★

கிளரொளிமாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றி யானென்றும் கேடிலனே. 10

††கேடில்விழுப்புழக்கேசவனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன ★

பாடலோராயிரத்துள்¹இவையுமொருபத்தும்பயிற்ற வல்லார்கட்கு ★ அவன்

நாடுநகரமும்நன்குடன்காண நலனிடைபூர்திபண்ணி ★

வீடும்பெறுத்தித்தன்முவுலகுக்கும்தரும் ஒருநாயகமே. 11

அடிவரவு:- சன்மம் குறைவு முட்டில் பரிவு

இடர் துயர் துன்பம் அல்லல்

துக்கம் தளர்வு கேடில் ஒருநாயகம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. இவையொருபத்தும் என்றும் பாடம்.

செல்வமும், கைவல்யமும் திருமாலடிமைக்கு
இடையூறு என்னுதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - ஒருநாயகம்

செல்வத்தின் நிலையில்லாமையையும்,
கைவல்யத்தின் தன்மையையும், திருமாலடியே
பேறென்பதையும் உணர்த்துதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து கருட்டிராகம் - திரிபுடைதாளம்)

††ஒருநாயகமாய் ஓடவுலகுடனாண்டவர்★

கருநாய்கவர்ந்தகாலர் சிதைகியபானையர்★

பெருநாடுகாண இம்மையிலேபிச்சைதாங்கொள்வர்★

திருநாரணன்தாள் காலம்பெறச்சிந்தித்துயம்மினோ.

1

உயம்மின்திறைகொணர்ந்து என்னுலகாண்டவர்★ இம்மையே

தம்மின்சுவைமடவாரைப் பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டு★

வெம்மினொளியெயில் கானகம்போய்க்குமைதின்பர்கள்★

செம்மின்முடித்திருமாலை விரைந்தடிசேர்மினோ.

2

அடிசேர்முடியினராகி அரசர்கள்தாம்தொழ★

இடிசேர்முரசங்கள் முற்றத்தியம்பவிருந்தவர்★

பொடிசேர்துகளாய்ப்போவர்கள் ஆதலில்நொக்கென★

கடிசேர்துழாய்முடிக் கண்ணன்கழல்கள்நினைமினோ.

3

நினைப்பான்புகில் கடலெக்கலின்நுண்மணலின்பலர்★

எனைத்தோருகங்களும் இவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர்★

மனைப்பால்மருங்கற மாய்தலல்லால் மற்றுக்கண்டிலம்★

பனைத்தாள்மதகளிறட்டவன் பாதம்பணிமினோ.

4

பணிமின்திருவருளென்னும் அம்சீதப்பைம்பூம்பள்ளி★

அணிமென்குழலார் இன்பக்கலவியமுதுண்டார்★

துணிமுன்புநாலப் பல்லேழையர்தாமிழிப்பச்செல்வர்★

மணிமின்னுமேனி நம்மாயவன்பேர்சொல்லிவாழ்மினோ.

5

வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தது மாமழை¹மொக்குளின் மாய்ந்துமாய்ந்து
ஆழ்ந்தாரென்றல்லால் அன்றுமுதலின்றறுதியா ★
வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தேநிற்பர் என்பதில்லை. நிற்குறில் ★
ஆழ்ந்தார்கடற்பள்ளி அண்ணலடியவராமினோ.

6

ஆமின்கவையவைஆறோடு அடிசிலுண்டார்ந்தபின் ★
தூமென்மொழிமடவாரிரக்கப் பின்னுந்துற்றுவார் ★
நாமினெமக்கொருதுற்றென்று இடறுவராதலின் ★
கோமின்துழாய்முடி ஆதியஞ்சோதிசுணங்களே.

7

குணங்கொள்நிறைபுகழ்மன்னர் கொடைக்கடன் பூண்டிருந்து ★
இணங்கியுலகுடனாக்கிலும் ஆங்கவனையில்லார் ★
மணங்கொண்டபோகத்துமன்னியும்மீள்வர்கள்மீள்வில்லை ★
பணங்கொளரவணையான் திருநாமம்படிமினோ.

8

படிமன்னுபல்கலன்பற்றோடறுத்து ஐம்புலன்வென்று ★
செடிமன்னுகாயஞ்செற்றார்களும் ஆங்கவனையில்லார் ★
குடிமன்னுமின்கவர்க்கமெய்தியும் மீள்வர்கள்மீள்வில்லை ★
கொடிமன்னுபுள்ளுடை அண்ணல்கழல்கள்குறுகுமினோ.

9

குறுகமிகவுணர்வத்தொடுநோக்கி எல்லாம்விட்ட ★
இறுகலிறப்பென்னும்ஞானிக்கும் அப்பயனில்லையேல் ★
சிறுகநினைவதோர்பாசமுண்டாம் பின்னும்வீடில்லை ★
மறுகலிலீசனைப்பற்றி விடாவிடில்வீடஃதே.

10

††அஃதேஉய்யப்புகுமாறென்று கண்ணன்கழல்கள்மேல் ★
²கொய்பூம்பொழில்குழ் குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல் ★
செய்கோலத்தாயிரம் சீர்த்தொடைப்பாடலிவைபத்தும் ★
அஃகாமல்கற்பவர் ஆழ்துயர்போயுய்யற்பாலரே.

11

அடிவரவு:- ஒரு உய்மின் அடி நினைப்பான்

பணிமின் வாழ் ஆமின் குணங்கொள்

படி குறுக அஃதே பாலன்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. மொக்கலின் என்று சிலர்.

2. கொய்பூம்பொழில்குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள் என்பதும் பாடம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - பாலனாய்

எம்பெருமானது காலதேசங்களாற் கைகழிந்த நிலைகளைப்
பெற விரைகின்ற தலைமகளின் தன்மை கண்டு
தாய் இரங்கிக் கூறுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - நட்டபாஷை, தாளம் - ஒன்பதொத்து ஸ்ராகம் - அடதாளம்)

††பாலனாய் ஏழுலகுண்டுபரிவின்றி★
ஆலிலையன்னவசஞ்செய்யும் அண்ணலார்★
தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
மாலுமால்★ வல்வினையேன்மடவல்லியே.

1

வல்லிசேர்நுண்ணிடை ஆய்ச்சியர்தம்மொடும்★
கொல்லைமைசெய்து குரவைபிணைந்தவர்★
நல்லடிமேலணி நாறுதுழாயென்றே
சொல்லுமால்★ சூழ்வினையாட்டியேன்பாவையே.

2

பாவியல்வேத நன்மாலைபலகொண்டு★
தேவர்கள்மாமுனிவர் இறைஞ்சநின்ற★
சேவடிமேலணி செம்பொன்துழாயென்றே
கூவுமால்★ கோள்வினையாட்டியேன்கோதையே.

3

கோதிலவண்புகழ் கொண்டுசமயிகள்★
பேதங்கள்சொல்லிப் பிதற்றும்பிரான்பரன்★
பாதங்கள்மேலணி பைம்பொன் துழாயென்றே
ஓதுமால்★ ஊழ்வினையேன்தடந்தோளியே.

4

தோளிசேர்பின்னைபொருட்டு எருதேழ்தழீஇக்
கோளியார்★ கோவலனார் குடக்கூத்தனார்★
தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
நாளுநாள்★ நைகின்றதால் என் தன்மாதரே.

5

மாதர்மாமண்மடந்தைபொருட்டு ஏனமாய்★
ஆதியங்காலத்து அகலிடங்கீண்டவர்★
பாதங்கள்மேலணி பைம்பொன்துழாயென்றே
ஓதும்★ மால்எய்தினள் என் தன்மடந்தையே.

6

திருவாய்மொழி

மடந்தையை வண்கமலத்திருமாதினை★
தடங்கொள்தார்மார்பினில்வைத்தவர் தாளின்மேல்★
வடங்கொள்புந்தண்ணந்துழாய் மலர்க்கே இவள்
மடங்குமால்★ வாணுதலீர்! என்மடக்கொம்பே.

7

கொம்புபோற்சீதைபொருட்டு இலங்கைநகர்★
அம்பெரியுய்த்தவர் தாளிணைமேலணி★
வம்பவிழ்தண்ணந்துழாய்மலர்க்கே இவள்
நம்புமால்★ நானிதற்கென்செய்கேன்? நங்கைமீர்!

8

நங்கைமீர்! நீரும் ஓர்பெண்பெற்றுநல்கினீர்★
எங்ஙனேசொல்லுகேன்? யான்பெற்றஏழையை★
சங்கென்னுமச்சக்கரமென்னும் துழாயென்னும்★
இங்ஙனேசொல்லும் இராப்பகலென்செய்கேன்?

9

என்செய்கேன்? என்னுடைப்பேதை என்கோமளம்★
என்சொல்லும் என்வசமுமல்லநங்கைமீர்!★
மின்செய்பூண்மார்பினன் கண்ணன்கழல்துழாய்★
பொன்செய்பூண் மென்முலைக்கென்றுமெலியுமே.

10

††மெலியுநோய்தீர்க்கும் நம்கண்ணன்கழல்கள்மேல்★
மலிபுகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்★
ஒலிபுகழாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர்★
மலிபுகழ்வானவர்க்காவர் நற்கோவையே.

11

அடிவரவு:- பாலன் வல்லி பாவியல் கோதில
தோளி மாதர் மடந்தை கொம்பு
நங்கை என் மெலியும் கோவை

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - கோவைவாயாள்

வேண்டியபடியே எம்பெருமான் தன்னைக்காட்ட,
ஆழ்வார் அவனது அன்புசெய்யும் தன்மையில் ஈடுபட்டு
அருளிச்செய்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்

(பண் - தக்கேசி, தாளம் - ஏழொத்து ஆரிராகம் - ஆதிதாளம்)

††கோவைவாயாள்பொருட்டு ஏற்றினெருத்தமிறுத்தாய்★ மதினிலங்கைக்
கோவைவீயச்சிலைகுனித்தாய்! குலநல்யானைமருப்பொசித்தாய்!★
பூவைவீயாநீர்தூவிப் போதால்வணங்கேனேலும்★ நின்
பூவைவீயாமேனிக்குப் பூசஞ்சாந்து என்னெஞ்சமே.

பூசஞ்சாந்துஎன்னெஞ்சமே புனையுங்கண்ணிஎனதுடைய★
வாசகஞ்செய்மாலையே வான்பட்டாடையும்அஃதே★
தேசமானவணிகலனும் என்கைகூப்புச்செய்கையே★
ஈசன்ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த எந்தையேகமூர்த்திக்கே.

ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
யாகி★ ஐந்துபூதமாய் இரண்டுசுடராயருவாகி★
நாகமேறிநடுக்கடலுள்துயின்ற நாராயணனே!★ உன்
ஆகமுற்றுமகத்தடக்கி ஆவியல்லல்மாய்த்தே.

மாய்த்தலெண்ணிவாய்முலைதந்த மாயப்பேயுயிர்
மாய்த்த★ ஆயமாயனே! வாமனனே மாதவா!★
பூத்தண்மாலையெடுத்துஉன்னைப் போதால் வணங்கேனேலும்★ நின்
பூத்தண்மாலையெடுத்துமுடிக்குப் புனையுங்கண்ணிஎனதுயிரே.

கண்ணிஎனதுயிர் காதல்கனகச்சோதிமுடிமுதலா★
எண்ணில்பல்கலன்களும் ஏலுமாயையும்அஃதே★
நண்ணிமூவுலகும் நவிறுங்கீர்த்தியும்அஃதே★
கண்ணென்பிரானெம்மான் காலசக்கரத்தானுக்கே.

காலசக்கரத்தொடு வெண்சங்கம்கையேந்தினாய்!★
ஞாலமுற்றுமுண்டுமிழ்ந்த நாராயணனே! என்றென்று★
ஓலமிட்டு நானழைத்தால் ஒன்றும்வாராயாகிலும்★
கோலமாமென்சென்னிக்கு உன்கமலமன்னகுரைகழலே.

குரைகழல்கள்நீட்டி மண்கொண்டகோலவாமனா! ★
குரைகழல்கைகூப்புவார்கள் கூடநின்றமாயனே! ★
விரைகொள்பூவும்நீரும்கொண்டு ஏத்தமாட்டேனேலும் ★ உன்
உரைகொள்சோதித்திருவுருவம் என்னதாவிமேலதே.

7

என்னதாவிமேலையாய் ஏர்கொளேமுலகமும் ★
துன்னிமுற்றுமாகிநின்ற சோதிஞானமூர்த்தியாய் ★
உன்னதென்னதாவியும் என்னதுன்னதாவியும் ★
இன்னவண்ணமேநின்றாய் என்றுரைக்கவல்லேனே?

8

உரைக்கவல்லேன் அல்லேன் உன்னுலப்பில்கீர்த்தி வெள்ளத்தின் ★
கரைக்கணென்றுசெல்வன்நான்? காதல்மையலேறினேன் ★
புரைப்பிலாதபரம்பரனே! பொய்யிலாதபரஞ்சுடரே! ★
இரைத்துநல்லமேன்மக்களேத்த யானுமேத்தினேன்.

9

யானுமேத்தி ஏமுலகும்முற்றுமேத்தி ★ பின்னையும்
தானுமேத்திலும் தன்னையேத்தவேத்தவெங்கெய்தும்? ★
தேனும்பாலும்கன்னலும் அமுதுமாகித்தித்திப்ப ★
யானுமெம்பிரானையேத்தினேன் யானுய்வானே.

10

† உய்ப்பாயம்மற்றின்மைதேறித் கண்ணனொண்கழல்கள் மேல் ★
செய்யதாமரைப்பழனத் தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
பொய்யில்பாடலாயிரத்துள் இவையும்பத்தும்வல்லார்கள் ★
வையம்மன்னிவீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் ²மண்ணோடே.

11

அடிவரவு:- கோவை பூசும் ஏக மாய்த்த
கண்ணி கால குரை என்னது
உரை யானும் உய்யு மண்ணை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. கரைக்கணினுசெல்ல. கரைக்கணினு சொல்வன் எனவும் பாடம்.
2. மண்ணோடே என்றும் பாடம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - மண்ணை

திவ்யப்பரபந்தம்

பிரிவாற்றாத நிலையில் போலிகண்டு வருந்தும் தலைவியின்
நிலையைத் தாய் உரைத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - பஞ்சமம், தாளம் - இடையொத்து பிஹிராகம் - அடதாளம்)

††மண்ணையிருந்துதுழாவி வாமனன்மண்ணிதுவென்னும்★
விண்ணைத்தொழுது அவன்மேவுவைகுந்தமென்று கைகாட்டும்★
கண்ணையுண்ணீர்மல்கநின்று கடல்வண்ணனென்னும் அன்னே!★ என்
பெண்ணைப்பெருமயல் செய்தார்க்கு என்செய்கேன்? பெய்வளையீரே!

பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பிப் பிரான்கிடக்குங் கடலென்னும்★
செய்யதோர்ஞாயிற்றைக்காட்டிச் சிரீதரன்மூர்த்தி ஈதென்னும்★
நையும்கண்ணீர்மல்கநின்று நாரணனென்னும்அன்னே!★ என்
தெய்வவுருவிற்கிறுமான் செய்கின்றதொன்றறியேனே.

2

அறியுஞ்செந்தீயைத்தழுவி அச்சுதனென்னும் மெய்வேவாள்★
எறியுந்தண்காற்றைத்தழுவி என்னுடைக்கோவிந்தனென்னும்★
வெறிகொள்துழாய்மலர்நாறும் வினையுடையாட்டியேன் பெற்ற★
செறிவளைமுன்கைச்சிறுமான் செய்கின்றதென்கண்ணுக் கொன்றே.

3

ஒன்றியதிங்களைக்காட்டி ஒளிமணிவண்ணனெயென்னும்★
நின்றகுன்றத்தினைநோக்கி நெடுமாலே! வாவென்றுகூவும்★
நன்றுபெய்யும்மழைகாணில் நாரணன்வந்தானென்று ஆலும்★
என்றினமையல்கள்செய்தார் என்னுடைக் கோமளத்தையே.

4

கோமளவான்கன்றைப்புல்கிக் கோவிந்தன்மேய்த்தனவென்னும்★
போமிளநாகத்தின்பின்போய் அவன்கிடக்கைஈதென்னும்★
ஆமளவொன்றுமறியேன் அருவினையாட்டியேன்பெற்ற★
கோமளவல்லியையாயோன் மால்செய்துசெய்கின்ற கூத்தே.

5

கூத்தர்குடமெடுத்தாடில் கோவிந்தனாமெனாஓடும்★
வாய்த்தகுழலோசைகேட்கில் மாயவனென்றுமையாக்கும்★
ஆய்ச்சியர்வெண்ணெய்கள்காணில் அவனுண்ட வெண்ணெய்ஈதென்னும்★
பேய்ச்சிமுலைசுவைத்தார்க்கு என்பெண்கொடியேறிய பித்தே!

6

ஏறியபித்தினோடு எல்லாவுலகம்கண்ணன்படைப் பென்னும் ★
நீறுசெவ்வேயிடக்காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடும் ★
நாறுதுழாய்மலர்காணில் நாரணன்கண்ணிஈதென்னும் ★
தேறியும்தேறாதும்மாயோன் திறத்தனளேஇத்திருவே.

7

திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமாலைக்கண்டேனே யென்னும் ★
உருவுடைவண்ணங்கள்காணில் உலகளந்தானென்று துள்ளும் ★
கருவுடைத்தேவில்களெல்லாம் கடல்வண்ணன்கோயிலே யென்னும் ★
வெருவிலும்வீழ்விலு ¹மோவாக்கண்ணன் கழல்கள்விரும்புமே.

8

விரும்பிப்பகவரைக்காணில் வியலிடமுண்டானே யென்னும் ★
கரும்பெருமேகங்கள்காணில் கண்ணனென்றேறப்பறக்கும் ★
பெரும்புலவாநிரைகாணில் பிரானுளனென்றுபின் செல்லும் ★
அரும்பெறற்பெண்ணினைமாயோன் அலற்றி யயர்ப்பிக்கின்றானே.

9

அயர்க்கும்சுற்றும்பற்றி ²நோக்கும் அகலவேநீணோக்குக் கொள்ளும் ★
வியர்க்கும்மழைக்கண்துளும்ப வெவ்வுயிர்க்கொள்ளும் மெய்சோரும் ★
பெயர்த்துங்கண்ணா! என்றுபேசும் பெருமானே! வாவென்றுகூவும் ★
மயல்பெருங்காதலென்பேதைக்கு என்செய்கேன்? வல்வினையேனே.

10

††வல்வினைதீர்க்குங்கண்ணனை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
சொல்வினையாற்சொன்னபாடல் ஆயிரத்துள்ளிவை பத்தும் ★
நல்வினையென்றுகற்பார்கள்³நலனிடவைகுந்தம்நண்ணி ★
தொல்வினைதீரஎல்லாரும் தொழுதெழவீற்றிருப்பாரே.

11

அடிவரவு:- மண் பெய்வளை அறியும் ஒன்றிய
கோமள கூத்தர் ஏறிய திரு
விரும்பி அயர்க்கும் வல்வினை வீற்று

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. ஓவாள் என்பது உரையின் பாடம்.
2. நோக்கி என்பது ஆறாயிரப்படி
3. நலனுடை என்பது ஆறாயிரப்படிக்கும் பன்னீராயிரப்படிக்கும் பாடம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - வீற்றிருந்து

இறைவன் தனது பெருமையல்லாம்தோன்ற வெளிப்பட ஆழ்வார்
மங்களாசாஸனம் பண்ணி இன்புறுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண்—இந்தனம்—குறிஞ்சி, தானம் — ஒன்பதொத்து
தோடிராகம் — குபகதானம்)

††வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல்செல்ல, வீவில்சீர்★
ஆற்றல்மிக்காளுமம்மானை வெம்மாபிளந்தான்தன்னை★
போற்றியென்றேகைகளாரத் தொழுதுசொல்மாலைகள்★
ஏற்றநோற்றேற்கு இனியென்னகுறையெழுமையுமே?

மையகண்ணாள்மலர்மேலுறைவாள் உறைமார்பினன்★
செய்யகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான் தன்னை★
மொய்யசொல்லாலிசைமாலைகளேத்தி உள்ளப்பெற்றேன்★
வெய்யநோய்கள்முழுதும் வியன்ஞாலத்துவீயவே.

வீவிலின்பம்மிக எல்லைநிகழ்ந்தநம்அச்சதன்★
வீவில்சீரன்மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான் தன்னை★
வீவில்காலமிசைமாலைகளேத்தி மேவப்பெற்றேன்★
வீவிலின்பம்மிக எல்லைநிகழ்ந்தனன்மேவியே

மேவிநின்றுதொழுவார் வினைபோகமேவும்பிரான்★
தூவியம்புள்ளுடையான் அடலாழியம்மான் தன்னை★
நாவியலாலிசைமாலைகளேத்தி நண்ணப்பெற்றேன்★
ஆவியென்னாவியை யானறியேன்செய்தவாற்றையே.

ஆற்றநல்ல வகைகாட்டுமம்மானை★ அமரர்தம்
ஏற்றைஎல்லாப்பொருளும்விரித்தானை எம்மான் தன்னை★
மாற்றமாலைபுனைந்தேத்தி நாளும்மகிழ்வெய்தினேன்★
காற்றின்முன்னங்கடுகி வினைநோய்கள்கரியவே.

கரியமேனிமிசை வெளியநீறுசிறிதேயிடும்★
பெரியகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான் தன்னை★
உரியசொல்லாலிசைமாலைகளேத்தி உள்ளப்பெற்றேற்கு★
அரியதுண்டோ? எனக்கு இன்றுதொட்டும்இனி யென்றுமே.

1. நிசுழ்ந்தன என்பது உரையின் பாடம்.

திருவாய்மொழி

என்றுமொன்றாகி ஒத்தாரும் மிக்கார்களும் ★ தன்தனக்
கின்றிநின்றானை எல்லாவுலகும் உடையான்தன்னை ★
குன்றமொன்றால் மழைகாத்தபிரானைச் சொல்மாலைகள் ★
நன்றுகுட்டும் விதியெய்தினம் என்னகுறைநமக்கே!

7

நமக்கும் பூவின் மிசைநங்கைக்கும் இன்பனை ★ ஞாலத்தார்
தமக்கும் வானத்தவர்க்கும் பெருமானை ★ தண்தாமரை
சுமக்கும்பாதப்பெருமானைச் சொல்மாலைகள் ★ சொல்லுமாறு
அமைக்கவல்லேற்கு இனியாவர் நிகரகல்வானத்தே?

8

வானத்தும் வானத்துள்ளும்பரும் மண்ணுள்ளும் மண்ணின்கீழ்த்
தானத்தும் ★ எண்திசையும் தவிராது நின்றான்தன்னை ★
கூனற்சங்கத்தடக்கையவனைக் குடமாடியை
வானக்கோனை ★ கவிசொல்லவல்லேற்கு இனிமாறுண்டே?

9

உண்டுமுமிழ்ந்தும் கடந்துமிடந்தும் கிடந்தும் நின்றும் ★
கொண்டகோலத்தொடுவீற்றிருந்தும் மணங்கூடியும் ★
கண்டவாற்றால் தனதேயுலகென நின்றான்தன்னை ★
வன்தமிழ்நூற்கநோற்றேன் அடியார்க்கின்பமாரியே.

10

†† மாரிமாறாத தண்ணம்மலை வேங்கடத்தண்ணலை ★
வாரிமாறாதபைம்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்நகர் ★
காரிமாறன்சடகோபன் சொல்லாயிரத்திப்பத்தால் ★
வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே.

11

அடிவரவு:- வீற்று மைய வீவில் மேவி
ஆற்ற கரிய என்றும் நமக்கும்
வானத்து உண்டும் மாரி தீர்ப்பார்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

1. வானக் என்பதை மூன்றாமடியிற் சேர்த்தும் செய்யுளாக்குவர்

வெறிவிலக்கு

கலித்துறை

(பண் - சீகாமரம், பழந்தக்கராகம், தாளம் - இடையொத்து
பத்துவராளிராகம் - அடதாளம்)

††தீர்ப்பாரையாமினி எங்ஙனம்நாடுதும்? அன்னைமீர்!★
 ஓர்ப்பாலிவ்வொண்ணுதல் உற்றநல்நோயிதுதேறினோம்★
 போர்ப்பாகுதான்செய்து அன்றைவரைவெல்வித்த★ மாயப்போர்த்
 தேர்ப்பாகனார்க்குஇவள் சிந்தை துழாய்த்திசைக்கின்றதே.

1

திசைக்கின்றதேயிவள்ளோய் இதுமிக்கபெருந்தெய்வம்★
 இசைப்பின்றி நீரணங்காடும்இளந்தெய்வமன்றிது★
 திசைப்பின்றியே சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க★ நீர்
 இசைக்கின்றிராகில் நன்றேயில்பெறுமிதுகாண்மினே.

2

இதுகாண்மின்அன்னைமீர்! இக்கட்டுவிச்சிசொற்கொண்டு★ நீர்
 எதுவானுஞ்செய்து அங்கோர்கள்ளுமிறைச்சியும் தூவேன்மின்★
 மதுவார்துழாய்முடி மாயப்பிரான்கழல்வாழ்த்தினால்★
 அதுவேஇவளுற்றநோய்க்கும் அருமருந்தாகுமே.

3

மருந்தாகுமென்று அங்கோர்மாயவலவைசொற்கொண்டு★ நீர்
 கருஞ்சோறும்மற்றைச்செஞ்சோறும் களனிழைத்தென் பயன்?★
 ஒருங்காகவேஉலகேழும்விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட★
 பெருந்தேவன்பேர்சொல்லகிற்கில் இவளைப்பெறுதிரே.

4

இவளைப்பெறும்பரிசு இவ்வணங்காடுதலன்றந்தோ!★
 குவளைத்தடங்கண்ணும் கோவைச்செவ்வாயும்பயந்தனள்★
 கவளக்கடாக்களிறட்டிரான் திருநாமத்தால்★
 தவளப்பொடிக்கொண்டு நீரிட்டிடுமின்தணியுமே.

5

தணியும்¹பொழுதில்லை நீரணங்காடுதிர்அன்னைமீர்!★
 பிணியுமொழிகின்றதில்லைப் பெருகுமிதுவல்லால்★
 மணியினணிநிறமாயன் தமரடிநீறுகொண்டு★
 அணியமுயலின் மற்றில்லைகண்டீர்இவ்வணங்குக்கே.

6

1. பொழுதின்றி என்பது பன்னீராயிரப்படி

அணங்குக்கருமருந்தென்று அங்கோராடும்களும்பராய் ★
 'சுணங்கையெறிந்து நும்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர்! ★
 உணங்கல்கெடக் கழுதையுதடாட்டம்கண்டுஎன்பயன்? ★
 வணங்கீர்கள் மாயப்பிரான்தமர்வேதம்வல்லாரையே.

7

வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான்திருப்
 பாதம்பணிந்து ★ இவள்ளோயிதுதீர்த்துக்கொள்ளாதுபோய் ★
 ஏதம்பறைந்துஅல்லசெய்து கள்ளாடுகலாய்த்தாய் ★
 கீழ்முழவிட்டு நீரணங்காடுதல்கீழ்மையே.

8

கீழ்மையினாலங்கு ஓர்கீழ்மகனிட்டுமுழவின்கீழ் ★
 நாழ்மைபலசொல்லி நீரணங்காடும்பொய்காண்கிலேன் ★
 ஏழ்மைப்பிறப்புக்கும்சேமம் இந்நோய்க்கும்ஈதேமருந்து ★
 ஊழ்மையில்கண்ணபிரான் கழல்வாழ்த்துமினுன்னித்தே.

9

††உன்னித்துமற்றொருதெய்வந்தொழாள் அவனை யல்லால் ★
 நும்மிச்சைசொல்லி நும்தோள்குலைக்கப்படும் அன்னைமீர்! ★
 மன்னப்படுமறைவாணனை வண்துவராபதி
 மன்னனை ★ ஏத்துமின் ஏத்துதலுந்தொழுதாடுமே.

10

††தொழுதாடித்தாமணிவண்ணனுக்கு ஆட்செய்துநோய் தீர்ந்த ★
 வழுவாததொல்புகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன் ★ சொல்
 வழுவாதவாயிரத்துள் இவைபத்துவெறிகளும் ★
 தொழுதாடிப்பாடவல்லார் துக்கசீலமிலர்களே.

11

அடிவரவு:- தீர்ப்பார் திசை இது மருந்து
 இவனை தணியும் அணங்கு வேதம்
 கீழ்மை உன்னித்து தொழுது சீலம்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. துணங்கை என்றும் பாடம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - சீலமில்லா

ஆழ்வார் எம்பெருமானது திருமேனியைக் கண்டு
மேவும்படி இரவு பகலாக வருந்திக்
கூப்பிடுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பழந்தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து கண்டாராகம் — ஆதிதாளம்)

†† சீலமில்லாச்சிறியனேலும் செய்வினையோபெரிதால் ★
ஞாலமுண்டாய்! ஞானமூர்த்தீ! நாராயணா! என்றென்று ★
காலந்தோறும்யானிருந்து கைதலைபூசலிட்டால் ★
கோலமேனிகாணவாராய் கூவியும்கொள்ளாயே. 1

கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளம் கோதிலதந்திடும் ★ என்
வள்ளலேயோ! வையங்கொண்ட வாமனாவோ! என்றென்று ★
நள்ளிராவும்நன்பகலும் நானிருந்தோலமிட்டால் ★
கள்ளமாயா! உன்னை என்கண்காணவந்தீயாயே. 2

ஈவிலாததீவினைகள் எத்தனைசெய்தனன்கொல்? ★
தாவிலையங்கொண்டவெந்தாய்! தாமோதரா! என்றென்று ★
கூவிக் கூவிநெஞ்சருகிக் கண்பனிசோரநின்றால் ★
பாவிநீயென்றொன்றுசொல்லாய் பாவியேன்காணவந்தே. 3

காணவந்தென்கண்முகப்பே தாமரைக்கண்பிறழ ★
ஆணிசெம்பொன்மேனியெந்தாய்! நின்றருளா யென்றென்று ★
நாணமில்லாச்சிறுதகையேன் நானிங்கலற்றுவதென்? ★
பேணிவானோர்காணமாட்டாப் பீடுடையப்பனையே. 4

அப்பனே! அடலாழியானே! ஆழ்கடலைக்கடைந்த
துப்பனே! ★ உன்தோள்கள்நான்கும் கண்டிடக்கூடுங்கொல்? என்று ★
எப்பொழுதுங்கண்ணநீர்கொண்டு ஆவிதுவர்ந்துதுவர்ந்து ★
இப்பொழுதேவந்திடாயென்று ஏழையேன்றோக்குவனே. 5

நோக்கிநோக்கியுன்னைக்காண்பான் யானெனதாவியுள்ளே ★
நாக்குநீள்வன்ஞானமில்லை நாள்தோறும்என்னுடைய ★
ஆக்கையுள்ளுமாவியுள்ளும் அல்லபுறத்தினுள்ளும் ★
நீச்சமின்றியெங்கும்நின்றாய்! நின்னையறிந்தறிந்தே. 6

அறிந்தறிந்துதேறித்தேறி யானெனதாவிபுள்ளே ★
 நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயை நின்மலமாகவைத்து ★
 பிறந்தும்செத்துமநின்றிடறும் பேதைமை தீர்ந்தொழிந்தேன் ★
 நறுந்துழாயின்கண்ணியம்மா! நானுன்னைக்கண்டு கொண்டே. 7

கண்டுகொண்டென்கைகளார நின்திருப்பாதங்கள்மேல் ★
 எண்திசையுமுள்ளபூக்கொண்டு ஏத்தியுகந்துகந்து ★
 தொண்டரோங்கள்பாடியாடச் சூழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே ★
 வண்துழாயின்கண்ணிவேந்தே! வந்திடகில்லாயே. 8

இடகிலேனொன்றட்டகில்லேன் ஐம்புலன்வெல்லகில்லேன் ★
 கடவனாகிக்காலந்தோறும் பூப்பறித்தேத்தகில்லேன் ★
 மடவன்நெஞ்சம்காதல்கூர வல்வினையேன்அயர்ப்பாய் ★
 தடவுகின்றேன்எங்குக்காண்பன் சக்கரத்தண்ணலையே? 9

சக்கரத்தண்ணலே! என்று தாழ்ந்துகண்ணீர்ததும்ப ★
 பக்கம்நோக்கிநின்றலந்தேன் பாவியேன்காண்கின்றிலேன் ★
 மிக்கஞானமூர்த்தியாய வேதவிளககினை ★ என்
 தக்கஞானக்கண்களாலே கண்டுதழுவுவனே. 10

††தழுவிநின்றகாதல்தன்னால் தாமரைக்கண்ணன்தன்னை ★
 குழுவுமாடத்தென்குருகூர் மாறன்சடகோபன் ★ சொல்
 வழுவிலாதவொண்தமிழ்கள் ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் ★
 தழுவப்பாடியாடவல்லார் வைகுந்தமேறுவரே. 11

அடிவரவு:- சீலம் கொள்ள ஈவில் காண
 அப்பன் நோக்கி அறிந்து கண்டு
 இட சக்கர தழுவி ஏறாளும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - ஏறாளும்

திவ்யப்பிரபந்தம்

ஆழ்வார் எம்பெருமான் வேண்டாத தானும்
தன்னுடையவையும் வேண்டா என்பதைத்
தலைவிபாகரத்தாற் பேசுதல்

தரவுகொச்சக்கலிப்பா

(பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து ஸாரங்கராகம் - ஆதிதாளம்)

†† ஏறாளுமிறையோனும் திசைமுகனும் திருமகளும் ★
கூறாளுந்தனியுடம்பன் குலங்குலமா அசுரர்களை ★
நீறாகும்படியாக நிருமித்துப்படைதொட்ட ★
மாறாளன்கவராத மணிமாமைகுறைவிலமே.

1

மணிமாமைகுறைவில்லா மலர்மாதருறைமார்வன் ★
அணிமானத்தடவரைத்தோள் அடலாழித்தடக்கையன் ★
பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட ★
மணிமாயன்கவராத மடநெஞ்சால்குறைவிலமே.

2

மடநெஞ்சால்குறைவில்லா மகள்தாய்செய்தொரு பேய்ச்சி ★
விடநஞ்சமுலைசுவைத்த மிகுஞானச்சிறுகுழவி ★
படநாகத்தணைக்கிடந்த பருவரைத்தோள்பரம்புருடன் ★
நெடுமாயன்கவராத நிறைவினால்குறைவிலமே.

3

நிறையினால்குறைவில்லா நெடும்பணைத்தோள் மடப்பின்னை ★
பொறையினால்முலையணைவான் பொருவிடை யேழடர்த்துகந்த ★
கறையினார்துவருடுக்கைக் கடையாவின்கழிகோல்கை ★
சறையினார்கவராத தளிர்நிறத்தால்குறைவிலமே.

4

தளிர்நிறத்தால்குறைவில்லாத் தனிச்சிறையில்விளப்புற்ற ★
கிளிமொழியாள் காரணமாக் கிளரரக்கன்நகரெரித்த ★
களிமலர்த்துழாயலங்கல் கமழ்முடியன்கடல்ஞாலத்து ★
அளிமிக்கான்கவராத அறிவினால்குறைவிலமே.

5

அறிவினால்குறைவில்லா அகல்ஞாலத்தவரறிய ★
நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொரு மூர்த்தி ★
குறியமானுருவாகிக் கொடுங்கோளால்நிலங்கொண்ட ★
கிறியம்மான்கவராத கிளரொளியால்குறைவிலமே.

6

கிளரொளியால்குறைவில்லா அரியுருவாய்க் கிளர்ந்தெழுந்து ★
கிளரொளியவிரணியனது அகல்மார்பம்கிழித்துகந்த ★
வளரொளியகனலாழி வலம்புரியன், மணிநீல ★
வளரொளியான்கவராத வரிவளையால்குறைவிலமே.

7

வரிவளையால்குறைவில்லாப் பெருமுழக்கால் அடங்காரை ★
ளரியழலம்புகவூதி இருநிலமுன்துயர்தவிர்த்த ★
தெரிவரியசிவன்பிரமன் அமரர்கோன்பணிந்தேத்தும் ★
விரிபுகழான்கவராத மேகலையால்குறைவிலமே.

8

மேகலையால்குறைவில்லா மெலிவுற்றவகல்குல் ★
போகமகள்புகழ்த்தந்தை விறல்வாணன்புயந்துணித்து ★
நாகமிசைத்துயில்வான்போல் உலகெல்லாம்நன்கொடுங்க ★
யோகணைவான்கவராத உடம்பினால்குறைவிலமே.

9

உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்தமலைத்துண்டம் ★
கிடந்தனபோல்துணிபலவா அசுரர்குழாந்துணித்துகந்த ★
தடம்புனலசடைமுடியன் தனியொருகூறமர்ந்துறையும் ★
உடம்புடையான்கவராத உயிரினால்குறைவிலமே.

10

† உயிரினால்குறைவில்லா உலகேழ்தன்னுள்ளொடுக்கி ★
தயிர்வெண்ணெயுண்டானைத் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
செயிரில்சொல்லிசைமாலை ஆயிரத்துள்இப்பத்தால் ★
வயிரஞ்சேர்பிறப்பறுத்து வைகுந்தம்நண்ணுவரே.

11

அடிவரவு:- ஏறாளும் மணி மட நிறை
தளிர் அறிவு கிளர் வரிவளை
மேகலை உடம்பு உயிர் நண்ணாதார்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - நண்ணாதார்

தவ்யப்பரபதம்

ஆழ்வார் உலகவியற்கையில் வெறுப்புக்கொண்டு
தம்மைத் திருவடியிற் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு
எம்பெருமானை பிரார்த்தித்தல்

தரவுகொச்சுக்கலிப்பா

(பண் - நட்பாஷை, தாளம் - இடையொத்து தந்நாராகம் - குபகதாளம்)

† † நண்ணாதார்முறுவலிப்ப நல்லுற்றார்கரைந்தேங்க★
எண்ணராத்துயர்விளைக்கும் இவையென்ன உலகியற்கை?★
கண்ணாளா! கடல்கடைந்தாய்! உனகழற்கேவரும்பரிசு★
தண்ணாவாதடியேனைப் பணிகண்டாய்சாமாறே.

சாமாறும்கெடுமாறும் தமருற்றார் தலைத்தலைப்பெய்து★
ஏமாறிக்கிடந்தலற்றும் இவையென்ன உலகியற்கை?★
ஆமாறொன்றறியேன்நான் அரவணையாய்! அம்மானே!★
கூமாறேவிரைகண்டாய் அடியேனைக்குறிக்கொண்டே.

கொண்டாட்டும்குலம்புனைவும் தமருற்றார் விழுநிதியும்★
வண்டார்பூங்குழலாளும் மனையொழிய உயிர்மாய்தல்★
கண்டாற்றேன்உலகியற்கை கடல்வண்ணா! அடியேனை★
பண்டேபோற்கருதாது உன்னடிக்கேகூய்ப்பணி கொள்ளே.

கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாக★
கொள்ளென்றுதமம்முடும் இவையென்ன உலகியற்கை?★
வள்ளலே! மணிவண்ணா! உனகழற்கேவரும்பரிசு★
வள்ளல்செய்தடியேனை உனதருளால்வாங்காயே.

வாங்குநீர்மலருலகில் நிற்பனவும்திரிவனவும்★
ஆங்குயிர்கள்பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பால்தகர்ப்புண்ணும்★
ஈங்கிதன்மேல்வெந்நரகம் இவையென்ன உலகியற்கை?★
வாங்கெனைநீமணிவண்ணா! அடியேனை மறுக்கேலே.

மறுக்கிவல்வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக்கொன்றுண்பர்★
அறப்பொருளையறிந்தோரார் இவையென்ன உலகியற்கை?★
வெறித்துளவமுடியானே! வினையேனைஉனக்கடிமை
அறக்கொண்டாய்★ இனியென்னாரமுதே! கூயருளாயே.

ஆயே! இவ்வுலகத்து நிற்பனவும்திரிவனவும் ★
நீயேமற்றொருபொருளும் இன்றிநீநின்றமையால் ★
நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென்றிவையொழிய ★
கூயேகொள்ளடியேனைக் கொடுவுலகம்காட்டேலே.

7

காட்டிநீகரந்துமிழும் நிலம்நீர்தீவிசும்புகால் ★
காட்டிநீவைத்தமைத்த இமையோர்வாழ்தனிமுட்டை ★
கோட்டையினில்கழித்து என்னைஉன்கொழுஞ்சோதியுயரத்து ★
கூட்டரியதிருவடிக்கள் எஞ்ஞான்றுகூட்டுதியே?

8

கூட்டுதிநின்குரைகழல்கள் இமையோரும் தொழாவகைசெய்து ★
கூட்டுதிநீஅரவணையாய்! அடியேனும்தறிவன் ★
வேட்கையெல்லாம்விடுத்து என்னைஉன்திருவடியேசுமந்துழல ★
கூட்டரியதிருவடிக்கள் கூட்டினைநான்கண்டேனே.

9

கண்டுகேட்டுறறுமோந்துண்டுமூலும் ஐங்கருவி
கண்டவிற்பம் ★ தெரிவரிய அளவில்லாச்சிற்றிற்பம் ★
ஒண்தொடியாள்திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப ★
கண்டசதிர்கண்டொழிந்தேன் அடைந்தேன் உன்திருவடியே.

10

††திருவடியைநாரணனைக் கேசவனைப்பரஞ்சுடரை ★
திருவடிசேர்வதுகருதிச் செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
திருவடிமேலுரைத்தமிழ் ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் ★
திருவடியேயடைவிக்கும் திருவடிசேர்ந்தொன்றுமினே.

11

அடிவரவு:- நண்ணா சாமாறு கொண்டு கொள்
வாங்கு மறுக்கி ஆயே காட்டி
கூட்டுதி கண்டு திருவடி ஒன்றும்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. பன்னீராயிரப்படிக்கு கோட்டையினை என்பது பாடம்.
2. அதுவறிவன் என்றும் பாடம்.

110-ஆந்திருவாய்மொழி - ஒன்றுந்தேவும்

திவ்யப்ரபந்தம்

ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரம்பொருள், மற்றையோரை விட்டு அவளையே
பற்றுங்கள் என்று முதலித்துப் பேசுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - நாட்டம், தானம் - ஏழொத்து சுருட்டிராகம் - ருபகதானம்)

†† ஒன்றுந்தேவுமுலகுமுயிரும்மற்றும் யாதுமில்லா
அன்று★ நான்முகன்தன்னொடு தேவருலகோடுஉயிர்படைத்தான்★
குன்றம்போல்மணிமாடநீடு திருக்குருகூரதனுள்★
நின்றவாதிப்பிரான்நிற்க²மற்றைத்தெய்வம்நாடுதிரே?

1

நாடிநீர்வணங்குந்தெய்வமும் உம்மையும்முன் படைத்தான்★
வீடில்சீர்ப்புகழாதிப்பிரான் அவன்மேவியுறைகோயில்★
மாடமாளிகைகுழந்தழகாய திருக்குருகூரதனை★
பாடியாடிப்பரவிச்சென்மின்கள் பல்லுலகீர்! பரந்தே.

2

பரந்ததெய்வமும்பல்லுலகும்படைத்து அன்றுஉடனே விழுங்கி★
கரந்துமிழ்ந்துகடந்திடந்தது கண்டும்தெளியகில்லீர்★
சிரங்களாலமரர்வணங்கும் திருக்குருகூரதனுள்★
பரன்திறமன்றிப்பல்லுலகீர்! தெய்வம்மற்றில்லை பேசுமினே.

3

பேசநின்றசிவனுக்கும்பிரமன்தனக்கும் பிறர்க்கும்
நாயகனவனே★ கபாலநன்மோக்கத்துக் கண்டுகொண்மின்★
தேசமாமதிள்குழந்தழகாய திருக்குருகூரதனுள்★
ஈசன்பாலோரவம்பறைதல் என்னாவதுஇலிங்கியர்க்கே?

4

†† இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும்சாக்கியரும்★
³வலிந்துவாதுசெய்வீர்களும் மற்றுநுந்தெய்வமுமாகி நின்றான்★
மலிந்துசெந்நெல்கவரிவீசும் திருக்குருகூரதனுள்★
பொலிந்துநின்றபிரான்கண்டீர் ஒன்றும்பொய்யில்லை போற்றுமினே.

5

போற்றிமற்றோர்தெய்வம் பேணப்புறத்திட்டு★ உம்மையின்னே
தேற்றிவைத்தது எல்லீரும்வீடுபெற்றால்உலகில்லை யென்றே★
சேற்றில்செந்நெல் கமலமோங்கு திருக்குருகூரதனுள்★
ஆற்றவல்லவன்மாயம்கண்டீர் அதுஅறிந்தறிந்தோடுமினே.

6

1. இது கோயில்திருவாய்மொழி

2. மற்றெத்தெய்வம் என்பதும் சிலர்க்குப் பாடம்.

3. மலிந்து என்றும் பாடம்

திருவாய்மொழி

ஒடியோடிப்பலபிறப்பும்பிறந்து மற்றோர்தெய்வம்★
பாடியாடிப்பணிந்து பல்படிகால்வழியேறிக்கண்டீர்★
கூடிவானவரேத்தநின்ற திருக்குருகூரதனுள்★
ஆடுபுட்கொடியாதிமூர்த்திக்கு அடிமைபுகுவதுவே.

7

புக்கடிமையினால்தன்னைக்கண்ட மார்க்கண்டேயனவனை★
நக்கபிரானும்அன்றுய்யக்கொண்டது நாராயணனருளே★
கொக்கலர்தடந்தாழைவேலித் திருக்குருகூரதனுள்★
மிக்கவாதிப்பிரான்நிற்க மற்றைத்தெய்வம்விளம்புதிரே.

8

விளம்பும்ஆறுசமயமும் அவையாகியும்மற்றும்தன்பால்★
அளந்துகாண்டற்கரியனாகிய ஆதிப்பிரானமரும்★
வளங்கொள்தண்பணைசூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனை★
உளங்கொள்ளுனத்துவைம்மின் உம்மையுய்யக்கொண்டுபோகுறிலே. 9

உறுவதாவதெத்தேவும் எவ்வுலகங்களும்மற்றும்தன்பால்★
மறுவில்மூர்த்தியோடொத்து இத்தனையும்நின்றவண்ணம் நிற்கவே★
செறுவிற்செந்நெல்கரும்பொடோங்கு திருக்குருகூரதனுள்★
குறியமாணுருவாகிய நீள்குடக்கூத்தனுக்காட் செய்வதே. 10

††ஆட்செய்தாழிப்பிரானைச்சேர்ந்தவன் வண்குருகூர் நகரான்★
நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பினன் மாறன்சடகோபன்★
வேட்கையால்சொன்னபாடல் ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் வல்லார்★
மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர் மற்றதுகையதுவே. 11

அடிவரவு:- ஒன்று நாடி பரந்த பேச
இலிங்க போற்றி ஒடி புக்கு
விளம்பு உறு ஆட்செய் கையார்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து

அவனையடைவதற்கு இடையூறுகளைப் போக்குபவனும் அவனே என்னுதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - கையார்ச்சக்கரத்து

உண்மையான பக்தியில்லாதிருக்கையிலும் பொய்யாகப் பேசிய
தமக்குப் பேறளித்தானென்று எம்பெருமானது பேரருளைப் பேசுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் - குறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து முகாரிராகம் - அடதாளம்)

† † கையார்ச்சக்கரத்து என்கருமாணிக்கமே! என்றென்று ★
பொய்யேகைம்மைசொல்லிப் புறமேபுறமேயாடி ★
மெய்யேபெற்றொழிந்தேன் விதிவாய்க்கின்றாகாப்பாரார்? ★
ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ! இனிப்போனாலே. 1

போனாய்! மாமருதின்றடுவே என்பொல்லாமணியே! ★
தேனே! இன்னமுதே! என்றென்றே சில¹கூத்துச் சொல்ல ★
தானேலெம்பெருமான் அவனென்னாகியொழிந்தான் ★
வானேமாநிலமே மற்றுமுற்றமென்னுள்ளனவே. 2

உள்ளனமற்றுளவாப் புறமேசிலமாயஞ்சொல்லி ★
வள்ளல்! மணிவண்ணனே! என்றென்றே உன்னையும் வஞ்சிக்கும் ★
கள்ளமனம்தவிர்ந்தே உன்னைகண்டுகொண்டாய்ந்தொழிந்தேன் ★
வெள்ளத்தணைக்கிடந்தாய்! இனியுன்னைவிட்டென்கொள்வனே! 3

என்கொள்வன்? உன்னைவிட்டென்னும் வாசகங்கள் சொல்லியும் ★
வன்கள்வனேன் மனத்தைவலித்துக் கண்ணநீர்கரந்து ★
நின்கண்நெருங்கவைத்தே எனதாவியைநீக்ககில்லேன் ★
என்கண்மலினமறுத்து என்னைக்²கூவியருளாய் கண்ணனே! 4

கண்ணபிரானை விண்ணோர்கருமாணிக்கத்தையமுதை ★
நண்ணியும்நண்ணகில்லேன் நடுவேயொருடம்பிலிட்டு ★
திண்ணமமுந்தக்கட்டிப் பலசெய்வினைவன்கயிற்றால் ★
புண்ணைமறையவரிந்து என்னைப்போரவைத்தாய்புறமே. 5

1. கூற்று என்பது உரையின் பாடம்.

2. கூயருளாய் என்று பாடம்.

புறமறக்கட்டிக்கொண்டு இருவல்வினையார்குமைக்கும் ★
முறைமுறையாக்கைபுகலொழியக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன் ★
நிறமுடைநால்தடந்தோள் செய்யவாய்செய்ய தாமரைக்கண் ★
அறமுயலாழியங்கைக் கருமேனியம்மான்தன்னையே.

6

அம்மானாழிப்பிரான் அவன்எவ்விடத்தான்? யான்ஆர்? ★
எம்மாபாவியர்க்கும் விதிவாய்க்கின்றவாய்க்கும்கண்டீர் ★
கைம்மாதுன்பொழித்தாய்! என்று கைதலைபூசலிட்டே ★
மெய்ம்மாலாயொழிந்தேன் எம்பிரானும்என்மேலானே.

7

மேலாத்தேவர்களும் நிலத்தேவரும்மேவித்தொழும் ★
மாலார்¹வந்தினநாள் அடியேன்மனத்தேமன்னினார் ★
சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நல்மக்களும் ★
மேலாத்தாய்தந்தையும் அவரேயினியாவாரே.

8

ஆவாரார்துணை? என்று அலைநீர்க்கடலுளமுந்தும்
நாவாய்போல் ★ பிறவிக்கடலுள் நின்றநான்துளங்க ★
தேவார்கோலத்தொடும் திருச்சக்கரம்சங்கினொடும் ★
ஆவா! என்றருள்செய்து அடியேனொடுமானானே.

9

ஆனானாளுடையானென்று அஃதேகொண்டுகந்துவந்து ★
தானேயின்னருள்செய்து என்னைமுற்றவும்தானானான் ★
மீனாயாமையுமாய் நரசிங்கமுமாய்க்குறளாய் ★
கானாரேனமுமாய்க் கற்கியாமின்னங்கார்வண்ணனே.

10

††கார்வண்ணன்கண்ணபிரான் கமலத்தடங்கண்ணன் தன்னை ★
ஏவ்வளவொண்கழனிக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ★
சீர்வண்ணவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள் இப்பத்தும் ★
ஆர்வண்ணத்தாலுரைப்பார் அடிக்கீழ்புகுவார் பொலிந்தே.

11

அடிவரவு:- கையார் போனாய் உள்ளன என்கொள்
கண் புறம் அம்மான் மேலா
ஆவார் ஆனான் கார் பொலிக.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. இந்நாள் என்பதும் பாடம்.

திவ்யபிரபந்தம்

2-ஆந்திருவாய்மொழி - பொலிகபொலிக
திருமாலடியார் திரளைக் கண்டு வாழ்த்தி அல்லாதாரை
திருத்துமாறு அறிவுறத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - சீகாமரம், தாளம் - இடையொத்து
கல்யாணிராகம் - திரிபுடைதாளம்)

††பொலிகபொலிகபொலிக போயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம்★
நலியும்நரகமும்நைந்த நமனுக்கிங்குயாதொன்றுமில்லை★
கலியுங்கெடும்கண்டுகொண்மின் கடல்வண்ணன்பூதங்கள் மண்மேல்★
மலியப்புகுந்திசைபாடி ஆடியுழிதரக்கண்டோம். 1

கண்டோம்கண்டோம்கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம்★
தொண்டீர்! எல்லீரும்வாரீர் தொழுதுதொழுது நின்றார்த்தும்★
வண்டார்தண்ணந்துழாயான் மாதவன்பூதங்கள்மண்மேல்★
பண்தான்பாடிநின்றாடிப் பரந்துதிரிகின்றனவே. 2

திரியுங்கலியுகம்நீங்கித் தேவர்கள்தாமும்புகுந்து★
பெரியகிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம்பெருக★
கரியமுகில்வண்ணனெம்மான் கடல்வண்ணன்பூதங்கள் மண்மேல்★
இரியப்புகுந்திசைபாடி எங்குமிடங்கொண்டனவே. 3

இடங்கொள்சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைவன போலே★
தடங்கடற்பள்ளிப்பெருமான்தன்னுடைப்பூதங்களேயாய்★
கிடந்துமிருந்துமெழுந்தும் கீதம்பலபலபாடி★
நடந்தும்பறந்தும்குனித்தும் நாடகம்செய்கின்றனவே. 4

செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றே ஒக்கின்ற திவ்வுலகத்து★
வைகுந்தன்பூதங்களேயாய் மாயத்தினாலெங்கும்மன்னி★
ஐயமொன்றில்லை அரக்கர்அசுரர்பிறந்தீருள்ளீரேல்★
உய்யும்வகையில்லைதொண்டீர்! ஊழிபெயர்த்திடும் கொன்றே. 5

கொன்றுயிருண்ணும்விசாதி பகைபசிதீயனவெல்லாம்★
நின்றிவ்வுலகிற்கடிவான் நேமிப்பிரான்தமர்போந்தார்★
நன்றிசைபாடியும்துள்ளியாடியும் ஞாலம்பரந்தார்★
சென்றுதொழுதுயம்மின்தொண்டீர்! சிந்தையைச் செந்நிறுத்தியே. 6

நிறுத்திநும்முள்ளத்துக்கொள்ளும் தெய்வங்களும்மை ¹யுய்யக்கொள் ★
மறுத்துமவனோடேகண்டீர் மார்க்கண்டேயனும்கரியே ★
கறுத்தமனமொன்றும்வேண்டா கண்ணனல்லால் தெய்வமில்லை ★
இறுப்பதெல்லாம் அவன்மூர்த்தியாயவர்க்கேயிறுமினே. 7

இறுக்குமிறையிறுத்துண்ண எவ்வுலகுக்கும்தன்மூர்த்தி ★
நிறுத்தினான்தெய்வங்களாக அத்தெய்வநாயகன்தானே ★
மறுத்திருமார்வனவன்தன் பூதங்கள்கீதங்கள்பாடி ★
வெறுப்பின்றிஞாலத்துமிக்கார் மேவித்தொழுதுயம்மின் நீரே. 8

மேவித்தொழுதுயம்மினீர்கள் வேதப்புனிதவிருக்கை ★
நாவிற்கொண்டச்சுதன்தன்னை ஞானவிதிபிழையாமே ★
பூவிற்புகையும்விளக்கும் சாந்தமும்நீரும்மலிந்து ★
மேவித்தொழுமடியாரும் பகவருமிக்கதுலகே. 9

மிக்கவுலகுகள்தோறும் மேவிக்கண்ணன்திருமூர்த்தி ★
நக்கபிரானோடு அயனுமிந்திரனும்முதலாக ★
தொக்கவமரர்குழாங்கள்எங்கும்பரந்தனதொண்டீர்! ★
ஒக்கத்தொழுகின்றிராகில் கலியுகமொன்றுமில்லையே. 10

††கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க்கருள் செய்யும் ★
மலியுஞ்சுடரொளிமூர்த்தி மாயப்பிரான்கண்ணன்தன்னை ★
கலிவயல்தென்னன்குருகூர்க் காரிமாறன்சடகோபன் ★
ஒலிபுகழாயிரத்திப்பத்து²உள்ளத்தைமாசறுக்குமே. 11

அடிவரவு:- பொலிக கண்டோம் திரியும் இடம்
செய் கொன்று நிறுத்தி இறுக்கும்
மேவி மிக்க, கலியுகம் மாசறு

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. உய்யக்கோள் என்பதும் பாடம்.

2. உள்ளத்தின் என்றும் பாடம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - மாசறுசோதி

எம்பெருமானது பிரிவாற்றாமையால் ஆழ்வார் தலைமகள்
ஆசைமேலீட்டினால் பழிக்கு அஞ்சாமல் மடலுரத்துணித்ததாகக்
கூறும் பாகரம்

கலிவிருத்தம்

(பண் - நட்டபாளை, தாளம் - ஏழொத்து பிரியாகடைராகம் - திரிபுடைதாளம்)

††மாசறுசோதி என்செய்யவாய்மணிக்குன்றத்தை★

ஆசறுசீலனை ஆதிமூர்த்தியைநாடியே★

பாசறவெய்தி அறிவிழந்தெனைநாளையம்?★

ஏசறுமூரவர்கவ்வை தோழி! என்செய்யுமே?

என்செய்யுமூரவர்கவ்வை? தோழி! இனிநம்மை★

என்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்னைநிறைகொண்டான்★

முன்செய்யமாமையிழந்து மேனிமெலிவெய்தி★

என்செய்யவாயும்கருங்கண்ணனும் பயப்பூர்ந்தவே.

ஊர்ந்தசகடம்உதைத்தபாதத்தன்★ பேய்முலை

சார்ந்துசுவைத்தசெவ்வாயன் என்னைநிறைகொண்டான்★

பேர்ந்தும்பெயர்ந்தும் அவனோடன்றியோர்சொல்லிலேன்★

தீர்ந்தவென்தோழி! என்செய்யும்ஊரவர்கவ்வையே?

ஊரவர்கவ்வையெருவிட்டு அன்னைசொல்நீர்¹படுத்து★

ஈரநெல்வித்திமுளைத்த நெஞ்சப்பெருஞ்செய்யுள்★

பேரமர்காதல் கடல்புரையவிளைவித்த★

காரமர்மேனி நங்கண்ணன்தோழி! கடியனே.

கடியன்கொடியன்நெடியமால் உலகங்கொண்ட

அடியன்★ அறிவருமேனிமாயத்தன்★ ஆகிலும்

கொடியஎன்னெஞ்சம் அவனென்றேகிடக்கும்எல்லே!★

துடிகொளிடைமடத்தோழி! அன்னையென்செய்யுமே?

அன்னையென்செய்யிலென்? ஊரென்சொல்லிலென்? தோழியீர்!★

என்னையினியுமக்காசையில்லை அகப்பட்டேன்★

முன்னையமரர்முதல்வன் வண்துவராபதி

மன்னன்★ மணிவண்ணன் வாசுதேவன்வலையுளே.

1. மடுத்து என்றும் பாடம்.

வலையுளகப்படுத்து என்னைநன்னெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு ★
அலைகடற்பள்ளி¹யம்மாளை ஆழிப்பிரான்தன்னை ★
கலைகொளகல்குல்தோழீ! நம்கண்களால்கண்டு ★
தலையில்வணங்கவுமாங்கொலோ? தையலார்முன்பே.

7

பேய்முலையுண்டுசகடம்பாய்ந்து மருதிடை
போய்முதல்சாய்த்து ★ புள்வாய்பிளந்துகளிறட்ட ★
தூமுறுவல் தொண்டைவாய்ப்பிரானை எந்நாள்கொலோ? ★
யாமுறுகின்றதுதோழீ! அன்னையர்நாணவே.

8

நாணும்நிறையும்கவர்ந்து என்னைநல்நெஞ்சம்கூவிக் கொண்டு ★
சேணுயர்வானத்திருக்கும்தேவபிரான்தன்னை ★
ஆணையென்? தோழீ! உலகுதோறலர் தூற்றி ★ ஆம்
கோணைகள்செய்து குதிரியாய்மடலூர்துமே.

9

யாம்மடலூர்ந்தும் எம்மாழியங்கைப்பிரானுடை ★
தூமடல்தண்ணந்துழாய் மலர்கொண்டுகுடுவோம் ★
யாம்மடமின்றித் தெருவுதோறு அயல்தையலார் ★
நாமடங்காப்பழிதூற்றி நாடுமிரைக்கவே.

10

††இரைக்குங்கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரான்தன்னை ★
விரைக்கொள்பொழில்²குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ★
நிரைக்கொளந்தாதி ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் ★
உரைக்கவல்லார்க்கு வைகுந்தமாகும்தம்முரெல்லாம்.

11

அடிவரவு:- மாசறு என் ஊர்ந்த ஊர்

கடியன் அன்னை வலையுள் பேய்முலை

நாணும் யாம் இரைக்கும் ஊர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. எம்மாளை என்பது உரையின் பாடம்

2. குருகூரவார்ச்சடகோபன் என்றும் பாடம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - ஊரெல்லாம்

திவ்யப்பிரபந்தம்

மடலுர்தற்கு முடியாமல் தலைவி இரவுநீட்டிப்புக்கு வருந்திக் கூறல்

1கலிவிருத்தம்

(பண் — புறநீர்மை, தாளம் — நடையொத்து
கண்டாராகம் — திரிபுடைதாளம்)

† † ஊரெல்லாம்துஞ்சி உலகெல்லாம்நள்ளிருளாய் ★
நீரெல்லாந்தேறி ஓர்நீளிரவாய்நீண்டதால் ★
பாரெல்லாமுண்ட நம்பாம்பணையான்வாரானால் ★
ஆர்? எல்லே! வல்வினையேன் ஆவிகாப்பாரினியே.

ஆவிகாப்பாரினியார்? ஆழ்கடல்மண்விண்முடி ★
மாவிகாரமாய் ஓர்வல்லிரவாய்நீண்டதால் ★
காவிசேர்வண்ணன் என்கண்ணனும்வாரானால் ★
பாவியேன்நெஞ்சமே! நீயும்பாங்கல்லையே.

நீயும்பாங்கல்லைகாண் நெஞ்சமே! நீளிரவும் ★
ஓயும்பொழுதின்றி ஊழியாய்நீண்டதால் ★
காயுங்கடுஞ்சிலை என்காகுத்தன்வாரானால் ★
மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன்பெண்பிறந்தே.

பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயர்காண்கிலேனென்று ★
ஒண்கடரோன் வாராதொளித்தான் ★ இம்மண்ணளந்த
கண்பெரியசெவ்வாய் எங்காரேறுவாரானால் ★
எண்பெரியசிந்தைநோய் தீர்ப்பாரார்என்னையே?

ஆரென்னையாராய்வார்? அன்னையரும்தோழியரும் ★
நீரென்னே? என்னாதே நீளிரவும்துஞ்சுவரால் ★
காரன்னமேனி நங்கண்ணனும்வாரானால் ★
பேரென்னையாயாதால் வல்வினையேன்பின்னின்றே.

²பின்னின்றகாதல்நோய் நெஞ்சம்பெரிதடுமால் ★
முன்னின்றிராலுழி கண்புதையமுடிற்றால் ★
மன்னின்றசக்கரத்து எம்மாயவனும்வாரானால் ★
இந்நின்றநீளாவி காப்பாராஇவ்விடத்தே?

1. பெரும்பாலும் வெண்டளையால் வந்தது.
2. பின்னின்றி என்றும் பாடம்.

காப்பாரார்இவ்விடத்து? கங்கிருளின்னுண்துளியாய் ★
சேட்பாலதூழியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய் ★
தூப்பாலவெண்சங்கு சக்கரத்தன்தோன்றானால் ★
தீப்பாலவல்வினையேன் தெய்வங்காள்! என்செய்கேனோ? ★

7

தெய்வங்காள்! என்செய்கேன்! ஓரிரவுமுழியாய் ★
மெய்வந்துநின்று எனதாவிமெலிவிக்கும் ★
கைவந்தசக்கரத்து என்கண்ணனும்வாரானால் ★
தைவந்ததண்தென்றல் வெஞ்சுடரில்தானடுமே.

8

வெஞ்சுடரில்தானடுமால் வீங்கிருளின்னுண்துளியாய் ★
அஞ்சுடரவெய்யோன் அணிநெடுந்தேர்தோன்றாதால் ★
செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண் செல்வனும்வாரானால் ★
நெஞ்சிடர்தீர்ப்பாரினியார்? நின்றுருகுகின்றேனே.

9

நின்றுருகுகின்றேனேபோல நெடுவானம் ★
சென்றுருகிநுண்துளியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய் ★
அன்றொருகால்வையம் அளந்தபிரான்வாரானென்று ★
ஒன்றொருகால்சொல்லாது உலகோஉறங்குமே.

10

††உறங்குவான்போல் யோகுசெய்தபெருமானை ★
சிறந்தபொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் ★
நிறங்கிளர்ந்தவந்தாதி ஆயிரத்திப்பத்தால் ★
இறந்துபோய்வைகுந்தம் சேராவாறெங்ஙனேயோ?

11

அடிவரவு:- ஊர் ஆவி நீயும் பெண்
ஆர் பின் காப்பார் தெய்வம்
வெஞ்சுடர் நின்று உறங்கு எங்ஙனேயோ.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. சென்றுருகு என்பது உரையின் பாடம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - எங்ஙனேயோ தீவ்யப்ரபந்தம்

உருவெளிப்பாடுகண்ட தலைவி தாயை
மறுத்துரைத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - கைசிகம், தாளம் -- ஏழொத்து செங்குட்டிராகம் - குயகதாளம்)

†† எங்ஙனேயோ அன்னைநீர்காள்! என்னைமுனிவதுநீர்? ★
நங்கள்கோலத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் ★
சங்கினோடும்நேமியோடும் தாமரைக்கண்களோடும் ★
செங்கனிவாயொன்றினோடும் செல்கின்றதுஎன் நெஞ்சமே.

என்னெஞ்சினால்நோக்கிக்காணீர்என்னைமுனியாதே ★
தென்னன்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் ★
மின்னுநூலும்குண்டலமும் மார்வில்திருமறுவும் ★
மன்னுபூணும்நான்குதோளும் வந்தெங்கும்நின்றிடுமே.

நின்றிடும்திசைக்கும்நையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர் ★
குன்றமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் ★
வென்றிவில்லும்தண்டும்வாளும் சக்கரமும்சங்கமும் ★
நின்றுதோன்றிக்கண்ணுள்நீங்கா நெஞ்சுள்ளும்நீங்காவே.

நீங்கநில்லாகண்ணநீர்களென்று அன்னையரும்முனிதிர் ★
தேங்கொள்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் ★
பூந்தண்மாலைத்தண்துழாயும் பொன்முடியும்வடிவும் ★
பாங்குதோன்றும்பட்டும்நாணும் பாவியேன்பக்கத்தவே.

பக்கம்நோக்கிநிற்கும்நையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர் ★
தக்ககீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் ★
தொக்கசோதித்தொண்டைவாயும் நீண்டபுருவங்களும் ★
தக்கதாமரைக்கண்ணும் பாவியேனாவியின்மேலனவே.

மேலுன்வன்பழிநங்குடிக்கிவளென்று அன்னைகாண கொடாள் ★
சோலைகுழ்தணித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் ★
கோலநீள்கொடிமுக்கும் தாமரைக்கண்ணும்கனிவாயும் ★
நீலமேனியும்நான்குதோளும் என்னெஞ்சம் நிறைந்தனவே.

†† நிறைந்தவன்பழிநங்குடிக்கிவளென்று அன்னைகாண கொடாள் ★
 சிறந்தகீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் ★
 நிறைந்தசோதிவெள்ளம்சூழ்ந்த நீண்டபொன்மேனி யொடும் ★
 நிறைந்தென்னுள்ளேநின்றொழிந்தான் நேமியங்கை யுளதே. 7

கையுள்நன்முகம்வைக்கும்நையுமென்று அன்னையரும் முனிதிர் ★
 மைகொள்மாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் ★
 செய்யதாமரைக்கண்ணுமல்குலும் சிற்றிடையும்வடிவும் ★
 மொய்யநீள்குழல்தாழ்ந்ததோள்களும் பாவிவேன் முன்னிற்குமே. 8

முன்னின்றாயென்றுதோழிமார்களும் அன்னையரும் முனிதிர் ★
 மன்னுமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் ★
 சென்னிநீள்முடியாதியாய உலப்பிலணிகலத்தன் ★
 கன்னல்பாலமுதாகிவந்து என்நெஞ்சம்கழியானே. 9

கழியமிக்கதோர்காதலளிவளென்று அன்னைகாண கொடாள் ★
 வழுவில்கீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் ★
 குழுமித்தேவர்குழாங்கள் கைதொழச்சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே ★
 எழுவதோருருவென்னெஞ்சுள்ளெழும் ஆர்க்குமறிவரிதே. 10

†† அறிவரியபிரானை ஆழியங்கையையெயலற்றி ★
 நறியநல்மலர்நாடி நன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ★
 குறிகொளாயிரத்துள்இவைபத்தும் திருக்குறுங்குடியதன்மேல் ★
 அறியக்கற்றுவல்லார்வைட்டணவர் ஆழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே. 11

அடிவரவு:- எங்ஙனே என் நின்றிடும் நீங்க
 பக்கம் மேலும் நிறைந்த கையுள்
 முன் கழிய அறிவரிய கடல்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. மொய்கொள் என்பது உரையின் பாடம்.

பரிவாற்றாது தலைவன் தன்மைகளை ஏறிட்டுத்
தேற்றிக்கொள்ளப் பார்க்கிற தலைவியின்
நிலைகண்ட தாய் 'ஆவேசமோ?' என்று
நொந்துகூறும் பாகரம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — சீகாமரம், தாளம் — ஏழொத்து
யதுகுலகாம்போதிராகம் — ஆதிதாளம்)

† † கடல்ஞாலம்செய்தேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலமாவேனும்யானேயென்னும் ★
கடல்ஞாலம்கொண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலம்கீண்டேனும்யானேயென்னும் ★
கடல்ஞாலமுண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ? ★
கடல்ஞாலத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்?
கடல்ஞாலத்துஎன்மகள்கற்கின்றவே.

1

கற்குங்கல்விக்கெல்லையிலனேயென்னும்
கற்குங்கல்வியாவேனும்யானேயென்னும் ★
கற்குங்கல்விசெய்வேனும்யானேயென்னும்
கற்குங்கல்விதீர்ப்பேனும்யானேயென்னும் ★
கற்குங்கல்விச்சாரமுமயானேயென்னும்
கற்குங்கல்விநாதன்வந்தேறக்கொலோ? ★
கற்குங்கல்வியீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்?
கற்குங்கல்விஎன்மகள்காண்கின்றவே.

2

காண்கின்றநிலமெல்லாமயானேயென்னும்
காண்கின்றவிசும்பெல்லாமயானேயென்னும் ★
காண்கின்றவெந்தீயெல்லாமயானேயென்னும்
காண்கின்றஇக்காற்றெல்லாமயானேயென்னும் ★
காண்கின்றகடலெல்லாமயானேயென்னும்
காண்கின்றகடல்வண்ணனேறக்கொலோ? ★
காண்கின்றவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்?
காண்கின்றஎன்காரிகைசெய்கின்றவே.

3

செய்கின்றகிதியெல்லாம்யானேயென்னும்
செய்வானின்றனகளும்யானேயென்னும் ★

செய்துமுன்னிறந்தவும்யானேயென்னும்
செய்கைப்பயனுண்பேனும்யானேயென்னும் ★

செய்வார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்
செய்யகமலக்கண்ணேறக்கொலோ? ★

செய்ய உலகத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்?
செய்யகனிவாயிளமான்திறத்தே.

4

திறம்பாமல்மண்காக்கின்றேன்யானேயென்னும்
திறம்பாமல்மலையெடுத்தேனேயென்னும் ★

திறம்பாமலசுரரைக்கொன்றேனேயென்னும்
திறங்காட்டியன்றைவரைக்காத் தேனேயென்னும் ★

திறம்பாமல்கடல்கடைந்தேனேயென்னும்
திறம்பாதகடல்வண்ணேறக்கொலோ? ★

திறம்பாதஉலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்?
திறம்பாதென்றிருமகளெய்தினவே.

5

இனவேய்மலையேந்தினேன்யானேயென்னும்
இனவேறுகள்செற்றேனும்யானேயென்னும் ★

இனவான்கன்றுமேய்த்தேனும்யானேயென்னும்
இனவாநிரைகாத் தேனும்யானேயென்னும் ★

இனவாயர்தலைவனும்யானேயென்னும்
இனத்தேவர்தலைவன்வந்தேறக்கொலோ? ★

இனவேற்கண்நல்லீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்?
இனவேற்கண்ணிஎன்மகளுற்றனவே.

6

உற்றார்களெனக்கில்லையாருமென்னும்
உற்றார்களெனக்கிங்கெல்லாருமென்னும் ★

உற்றார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்
உற்றார்களையழிப்பேனும்யானேயென்னும் ★

உற்றார்களுக்குற்றேனும்யானேயென்னும்
உற்றாரிலிமாயன்வந்தேறக்கொலோ? ★

உற்றீர்கட்கென்சொல்லிச்சொல்லுகேன்யான்
உற்றென்னுடைப்பேதையுரைக்கின்றவே.

7

உரைக்கின்றமுக்கட்பிரான்யானேயென்னும்
 உரைக்கின்றதிசைமுகன்யானேயென்னும் ★
 உரைக்கின்றஅமரரும்யானேயென்னும்
 உரைக்கின்றஅமரர்கோன்யானேயென்னும் ★
 உரைக்கின்றமுனிவரும்யானேயென்னும்
 உரைக்கின்றமுகில்வண்ணேறக்கொலோ? ★
 உரைக்கின்றவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்?
 உரைக்கின்றஎன்கோமளவொண்கொடிக்கே.

கொடியவினையாதுமிலனேயென்னும்
 கொடியவினையாவேனும்யானேயென்னும் ★
 கொடியவினைசெய்வேனும்யானேயென்னும்
 கொடியவினைதீர்ப்பேனும்யானேயென்னும் ★
 கொடியானிலங்கைசெற்றேனேயென்னும்
 கொடியபுள்ளுடையவனேறக்கொலோ? ★
 கொடியவுலகத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்?
 கொடியேன்கொடிஎன்மகள்கோலங்களே.

கோலங்கொள்கவர்க்கமும்யானேயென்னும்
 கோலமில்நரகமும்யானேயென்னும் ★
 கோலங்ந்திகழ்மோக்கமும்யானேயென்னும்
 கோலங்கொளூயிர்களுமயானேயென்னும் ★
 கோலங்கொள்தனிமுதல்யானேயென்னும்
 கோலங்கொள்முகில்வண்ணேறக்கொலோ? ★
 கோலங்கொளூலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்?
 கோலந்திகழ்கோதைஎன்கூந்தலுக்கே.

† † கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும்மண்மடமந்தைக்கும்
 குலவாயர்கொழுந்துக்கும்கேள்வன்தன்னை ★
 வாய்ந்தவழுதிவளநாடன் மன்னு
 குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்செய்து ★
 ஆய்ந்ததமிழ்மாலையாயிரத்துள்
²இவையுமோர்பத்தும்வல்லார் ★ உலகில்
³ஏந்துபெருஞ்செல்வத்தராய்த் திருமா
 லடியார்களைப்பூசிக்கநோற்றார்களே.

1. உற்றார்கட்கு என்றும் பாடம்.
2. இவையொருபத்தும் என்றும் பாடம்.
3. ஏய்ந்த என்றும் பாடம்.

திருவாய்மொழி

அடிவரவு:- கடல் கற்கும் காண் செய்கின்ற
திறம்பா இனவேய் உற்றார் உரை
கொடிய கோலம் கூந்தல் நோற்ற.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - நோற்றநோன்பு தவ்யப்ரபந்தம்

ஆழ்வார் எம்பெருமானையன்றித் தாம்தரியாத தமது மாற்று
நெறியின்மையை எடுத்துக்கூறி வானமாமலைப் பெருமானிடத்தில்
சரணம் புகுதல்

ஆசிரியத்துறை

(பண் - சீகாமரம், தாளம் - ஏழொத்து ஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்)

†† நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்★ ஆகிலும்

இனியுன்னை விட்டொன்றும்

ஆற்றுகிற்கின்றிலேன் அரவினணையம்மானே!★

சேற்றுத்தாமரைசெந்நெலூடுமலர் சிரீவரமங்கலநகர்★

வீற்றிருந்தளந்தாய்! உனக்குமிகையல்லேனங்கே.

அங்குற்றேனல்லேன்இங்குற்றேனல்லேன் உன்னைக்

காணுமவாவில் வீழ்ந்து★ நான்

எங்குற்றேனுமல்லேன் இலங்கைசெற்றவம்மானே!★

திங்கள்சேர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கலநகருறை★

சங்குசக்கரத்தாய்! தமிழேனுக்கருளாயே.

கருளப்புட்கொடிசக்கரப்படை வானநாட! என்கார்முகில் வண்ணா!★

பொருளல்லாதவென்னைப்பொருளாக்கி அடிமை கொண்டாய்!★

தெருள்கொள்நான்மறைவல்லவர்பலர்வாழ் சிரீவரமங்கல நகர்க்கு★

அருள்செய்தங்கிருந்தாய்! அறியேனொருகைம்மாறே.

மாறுசேர்படைநூற்றுவர்மங்க ஓரைவர்க்காயன்று மாயப்போர்பண்ணி★

நீறுசெய்தவெந்தாய்! நிலங்கீண்டவம்மானே!★

தேறுஞானத்தர்வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கலநகர்★

ஏறிவீற்றிருந்தாய்! உன்னையெங்கெய்தக்கூவுவனே?

எய்தக்கூவுதலாவதேயெனக்கு எவ்வதெவ்வத்துளாயுமாய் நின்று★

கைதவங்கள்செய்யும் கருமேனியம்மானே!★

செய்தவேள்வியர்வையத்தேவரறாச் சிரீவரமங்கலநகர்★

கைதொழவிருந்தாய்! அதுநானும்கண்டேனே.

†† ஏனமாய்நிலங்கீண்டஎன்னப்பனே! கண்ணா! என்று மென்னையாளுடை★

வானநாயகனே! மணிமாணிக்கச்சுடரே!★

தேனமாம்பொழில்தண்சிரீவரமங்கலத்தவர் கைதொழவுறை★

வானமாமலையே! அடியேன்தொழுவந்தருளே.

வந்தருளியென்னெஞ்சிடங்கொண்டவானவர்கொழுந்தே!★ உலகுக்கோர்
முந்தைத்தாய்தந்தையே! முழுவேமுலகுமுண்டாய்!★
செந்தொழிலவர்வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கலநகர்★
அந்தமில்புகழாய்! அடியேனை யகற்றேலே.

7

அகற்றநீவைத்தமாயவல்லைம்புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன்★
அகற்றியென்னையுமீ அருஞ்சேற்றில்வீழ்த்திகண்டாய்★
பகற்கதிர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கைவாணனே!★ என்றும்
புகற்கரியஎந்தாய்! புள்ளின்வாய்பிளந்தானே!

8

புள்ளின்வாய்பிளந்தாய்! மருதிடைபோயினாய்! எருதேழடர்த்த★ என்
களமாயவனே! கருமாணிக்கச்சுடரே!★
தெள்ளியார்திருநான்மறைகள்வல்லார் மலிதண்சிரீ வரமங்கை
யுள்★ இருந்தஎந்தாய்! அருளாய்உய்யுமாறுஎனக்கே.

9

††ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய்★ உனக்கோர்கைம்
மாறுநானொன்றிலேன் எனதாவியும்உனதே★
சேறுகொள்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் மலிதண் சிரீவரமங்கை★
நாறுபூந்தண்துழாய்முடியாய்! தெய்வநாயகனே!

10

††தெய்வநாயகன்நாரணன் திரிவிக்கிரமனடியிணைமிசை★
கொய்கொள்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்★
செய்தவாயிரத்துள்ளிவை தண்சிரீவரமங்கைமேய பத்து★ உடன்
வைகல்பாடவல்லார் வானோர்க்காராவமுதே.

11

அடிவரவு:- நோற்ற அங்கு கருள மாறு
எய்த ஏனம் வந்து அகற்ற
புள்ளின் ஆறு தெய்வ ஆரா.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

18-ஆந்திருவாய்மொழி - ஆராவமுதே

பேறுகிட்டாமையால் ஆராவமுதாழ்வாரிடத்தில் ஆழ்வார் தூத
ஆசையுடன் ஆற்றாமை பேசி அலமருதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்

(பண் - காந்தாரம், தாளம் - ஏழொத்து தந்யாகிராகம் - ஆதிதாளம்)

†† ஆராவமுதே! அடியே²னுடலம் நின்பாலன்பாயே★

நீராயலைந்துகரைய உருக்குகின்றநெடுமாலே!★

சீரார்செந்நெல்கவரிவீசும் செழுநீர்த்திருக்குடந்தை★

ஏரார்கோலந்திகழக்கிடந்தாய்! கண்டேன் எம்மானே!

எம்மானே! என்வெள்ளைமூர்த்தி! என்னையாள்வானே!★

எம்மாவுருவும்வேண்டுமாற்றால் ஆவாய்! எழிலேறே!★

செம்மாகமலம்செழுநீர்மிசைக்கண்மலரும் திருக்குடந்தை★

அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே! என்நான் செய்கேனே?!

என்நான்செய்கேன்? யாரேகளைகண்? என்னையென் செய்கின்றாய்?★

உன்னாலல்லாயாவராலும் ஒன்றும்குறைவேண்டேன்★

கன்னார்மதிஞ்சுழ்குடந்தைக்கிடந்தாய்! அடியேனரு வாணாள்★

சென்னாளெந்நாள்? அந்நாள் உனதாள்பிடித்தே செலக்கானே.

செலக்காண்கிற்பார்காணுமளவும் செல்லும்கீர்த்தியாய்!★

உலப்பிலானே! எல்லாவுலகுமுடையஒருமூர்த்தி!★

நலத்தால்மிக்கார்குடந்தைக்கிடந்தாய்! உன்னைக் காண்பான்நான்

அலப்பாய்★ ஆகாசத்தைநோக்கி அழுவன்தொழுவனே.

அழுவன்தொழுவன்ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன்★

தழுவல்வினையால்பக்கம்நோக்கி நாணிக்கவிழ்ந்திருப்பன்★

செழுவொண்பழனக்குடந்தைக்கிடந்தாய்! செந்தாமரைக் கண்ணா!★

தொழுவனேனைஉனதாள் சேரும்வகையேகுழ்கண்டாய்.

குழ்கண்டாய்என்தொல்லைவினையையறுத்து உன்னடிசேரும்

ஊழ்கண்டிருந்தே★ தூராக்குழிதூர்த்து எனைநாள கன்றிருப்பன்?★

வாழ்தொல்புகழார்குடந்தைக்கிடந்தாய்! வானோர் கோமானே!★

யாழினிசையே! அமுதே! அறிவின்பயனே அரியேறே!

1. இது கோயில்திருவாய்மொழி.

2. உடலும் எனவும் கொள்ளலாம்.

அரியேறே என்னம்பொற்கடரே! செங்கண்கருமுகிலே! ★
எரியே! பவளக்குன்றே! நால்தோளெந்தாய்! உனதருளே! ★
பிரியாவடிமையென்னைக்கொண்டாய்! குடந்தைத் திருமாலே! ★
தரியேனினிஉன்சரணந்தந்து என்சன்மம்களையாயே.

7

களைவாய்துன்பம்களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன் ★
வளைவாய்நேமிப்படையாய்! குடந்தைக்கிடந்தமாமாயா! ★
தளராவுடலமெனதாவி சரிந்துபோம்போது ★
இளையாதுஉனதாள்ஒருங்கப்பிடித்துப் போதஇசைநீயே.

8

இசைவித்தென்னையுன்தாளிணைக்கீழ் இருத்தும் அம்மானே! ★
அசைவிலமரர்தலைவர்தலைவா! ஆதிப்பெருமூர்த்தி! ★
திசைவில்வீசுஞ்செழுமாமணிகள்சேரும் திருக்குடந்தை ★
அசைவிலுலகம்பரவக்கிடந்தாய்! காணவாராயே.

9

††வாராவருவாய்வருமென்மாயா! மாயாமூர்த்தியாய்! ★
ஆராவமுதாய் அடியேனாவிஅகமேதித்திப்பாய் ★
தீராவினைகள்தீரஎன்னையாண்டாய்! திருக்குடந்தை
ஊரா! ★ உனக்காட்பட்டும் அடியேன்னின்னமுழல்வேனோ?

10

††உழலையென்பின்பேய்ச்சிமுலையூடு அவளையுயிருண்டான் ★
கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன் ★
குழலின்மலியச்சொன்ன ஓராயிரத்துள் இப்பத்தும் ★
மழலைதீரவல்லார் கர்மர்மானேய்நோக்கியர்க்கே.

11

அடிவரவு:- ஆரா எம்மான் எந்நான் செலக்காண்
அழுவன் சூழ் அரியேறு களைவாய்
இசை வாரா உழலை மானேய்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவல்லவாழ்செல்ல ஒருப்பட்ட தலைவி களைத்து
புறச்சோலையில் விழுந்து தடுக்குந் தோழியரை நல்வார்த்தைகூறி
'அந்தத் திருவல்லவாழ்ப்பிரானை என்று அடைவேன்?'
என்று கூறும் பாகரம்

கலிநிலைத்துறை

(பண் - பஞ்சமம், தாளம் - ஏழொத்து முகாரிராகம் - அடதாளம்)

††மானேய்நோக்குநல்லீர்! வைகலும்வினையேன்மெலிய★
வானார்வண்கமுகும் மதுமல்லிகைகமமும்★
தேனார்சோலைகள்குழ் திருவல்லவாழ்நறையும்
கோனாரை★ அடியேன் அடிகூடுவதுஎன்றுகொலோ?

1

என்றுகொல்? தோழிமீர்காள்! எம்மைநீர்நலிந்தென் செய்தீரோ?★
பொன்திகழ்புன்னைமகிழ் புதுமாதவிமீதணவி★
தென்றல்மணங்கமமும் திருவல்லவாழ்நகருள்
நின்றபிரான்★ அடிநீறு அடியோம்கொண்டுகூடுவதே.

2

சூடுமலர்க்குழலீர்! துயராட்டியேனைமெலிய★
பாடுநல்வேதவொலி பரவைத்திரைபோல்முழங்க★
மாடுயர்ந்தோமப்புகைகமமும் தண்திருவல்லவாழ்★
நீடுறைகின்றபிரான் கழல்காண்டுங்கொல்நிச்சலுமே.

3

நிச்சலும்தோழிமீர்காள்! எம்மைநீர்நலிந்தென் செய்தீரோ?★
பச்சிலைநீள்ஈமுகும் பலவும்தெங்கும்வாழைகளும்★
மச்சணிமாடங்கள்மீதணவும் தண்திருவல்லவாழ்★
நச்சரவினணைமேல் நம்பிரானதுநன்னலமே.

4

நன்னலத்தோழிமீர்காள்! நல்லஅந்தணர்வேள்விப்புகை★
மைந்நலங்கொண்டுயர்விண்மறைக்கும் தண்திருவல்லவாழ்★
கன்னலங்கட்டிதன்னைக் கனியைஇன்னமுதந்தன்னை★
என்னலங்கொள்குடரை என்னுகொல்கண்கள் காண்பதுவே?

5

காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ? வினையேன்கனிவாய் மடவீர்!★
பாண்குரல்வண்டினொடு பசுந்தென்றலுமாகியெங்கும்★
சேண்சினையோங்குமரச் செழுங்கானல்திருவல்லவாழ்★
மாண்குறள்கோலப்பிரான் மலர்த்தாமரைப்பாதங்களே.

6

பாதங்கள்மேலணி பூத்தொழக்கூடுங்கொல்? பாவை நல்லீர்!★
 ஒதநெடுத்தத்துள் உயர்தாமரைசெங்கமுநீர்★
 மாதர்கள்வாண்முகமும் கண்ணுமேந்தும்திருவல்லவாழ்★
 நாதனிஞ்ஞாலமுண்டநம்பிரான்தன்னைநாள்தொறுமே.

7

நாள்தொறும்வீடின்றியே தொழக்கூடுங்கொல்? நல்நுதலீர்!★
 ஆடுறுதீங்கரும்பும் விளைசெந்நெலுமாகியெங்கும்★
 மாடுறுபூந்தடஞ்சேர் வயல்குழ்தணிதிருவல்லவாழ்★
 நீடுறைகின்றபிரான் நிலந்தாவியநீள்கழலே.

8

கழல்வளைபூரிப்பயாம்கண்டு கைதொழக்கூடுங்கொலோ?★
 குழலென்னயாழுமென்னக் குளிர்சோலையுள்தேனருந்தி★
 மழலைவரிவண்டுகளிசைபாடும் திருவல்லவாழ்★
 சுழலின்மலிசக்கரப்பெருமானது தொல்லருளே.

9

தொல்லருள்நல்வினையால்சொலக்கூடுங்கொல்? தோழிமீர்காள்!★
 தொல்லருள்மண்ணும்விண்ணும் தொழநின்றதிருநகரம்★
 நல்லருளாயிரவர் நலனேந்துந்திருவல்லவாழ்★
 நல்லருள்நம்பெருமான் நாராயணன்நாமங்களே.

10

††நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேல்★
 சேமங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த★
 நாமங்களாயிரத்துள் இவைபத்துத்திருவல்லவாழ்★
 சேமங்கொள்தென்னகர்மேல் செப்புவார்சிறந்தார் பிறந்தே.

11

அடிவரவு:- மானேய் என்று குடு நிச்சலும்

நன்னல காண்பது பாத நாடொறும்

கழல் தொல் நாமம் பிறந்த

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருவாய்மொழி - பிறந்தவாரும்

திவ்யப்பிரபந்தம்

ஆழ்வார் சீர்பரவித்தாங்கரையாமல், தன்னை ஈடுபடுத்த
எம்பெருமானை வேண்டுகல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — காந்தாரம், தாளம் — ஏழொத்து மோஹநரகம் — ஆதிதாளம்)

††பிறந்தவாரும்வளர்ந்தவாரும் பெரியபாரதம் கைசெய்து★ ஐவர்க்குத்
திறங்கள்காட்டியிட்டுச் செய்துபோனமாயங்களும்★
நிறந்தனுடுபுக்குஎனதாவியை நின்னுநின்றுஉருக்கி யுண்கின்ற★ இச்
சிறந்தவான்கடரே! உன்னையென்றுகொல்? சேர்வதுவே.

வதுவைவார்த்தையுளேறுபாய்ந்ததும் மாயமாவினை வாய்பிளந்ததும்★
மதுவைவார்குழலார் குரவைபிணைந்தகுழகும்★

அதுவிதுவுதுவென்னலாவனவல்ல என்னைஉன்செய்கை நைவிக்கும்★
முதுவையமுதல்வா! உன்னையென்றுதலைப்பெய்வனே?

பெய்யும்பூங்குழல்பேய்முலையுண்டபிள்ளைத்தேற்றமும்

பேர்ந்தோர்★ சாடிற்சு

செய்யபாதமொன்றால் செய்தநின்சிறுச்சேவகமும்★

நெய்யுண்வார்த்தையுள்அன்னைகோல்கொள்ள நீஉன்

தாமரைக்கண்கள் நீர்மல்க★

பையவேநிலையும்வந்து என்னெஞ்சைஉருக்குங்களே.

கள்ளவேடத்தைக்கொண்டுபோய்ப் புரம்புக்கவாரும்★ கலந்தகரரை

உள்ளம்பேதஞ்செய்திட்டு உயிருண்டவுபாயங்களும்★

வெள்ளநீர்ச்சடையானும் நின்னிடவேறலாமைவிளங்க நின்றதும்★

உள்ளமுள்குடைந்து என்னுயிரையுருக்கியுண்ணுமே.

உண்ணவானவர்கோனுக்கு ஆயரொருப்படுத்த வடிசிலுண்டதும்★

வண்ணமால்வரையெடுத்து மழைகாத்ததும்★

மண்ணைமுன்படைத்துண்டுமிழ்ந்து கடந்திடந்துமணந்த மாயங்கள்★

எண்ணுந்தோறுமென்னெஞ்சு எரிவாய்மெழுகொக்கும் நின்றே.

நின்றவாரும்இருந்தவாரும் கிடந்தவாரும்நினைப்பரியன★

ஒன்றலாஉருவாய் அருவாயநின்மாயங்கள்★

நின்றுநின்றுநினைகின்றேன் உன்னையெங்ஙனம் நினைகிற்பன்?★ பாவியேற்கு

ஒன்றுநன்குரையாய் உலகமுண்டவொண்கடரே!

ஒண்கடரோடிருளுமாய்நின்றவாறும் உண்மையோடினமையாய்வந்து ★ என்
கண்கொளாவகை நீகரந்தென்னைச்செய்கின்றன ★
எண்கொள்சிந்தையுள்ளைகின்றேன் என்கரியமாணிக்கமே! ★ என்கண்கட்குத்
திண்கொள்ள ஒருநாள் அருளாய் உன் திருவுருவே. 7

திருவுருவுகிடந்தவாறும் கொப்பூழ்ச்செந்தாமரைமேல் ★ திசைமுகன்
கருவுள்வீற்றிருந்து படைத்திட்டகருமங்களும் ★
பொருவிலுன்தனிநாயகமவை கேட்குந்தோறும் என்னெஞ்சம்நின்று நெக்கு ★
அருவிசோரும் கண்ணீர் என்செய்கேன்? அடியேனே. 8

அடியைமுன்றையிரந்தவாறும் அங்கேநின்றாழ்கடலும் மண்ணும்விண்ணும்
முடிய ★ ஈரடியால் முடித்துக்கொண்ட முக்கியமும் ★
நொடியுமாறவைகேட்குந்தோறும் என்னெஞ்சம் நின்தனக்கேகரைந்துகும் ★
கொடியவல்வினையேன் உன்னையென்றுகொல்கூடுவதே? 9

கூடிநீரைக்கடைந்தவாறும் அமுதம்தேவருண்ண ★ அசுரரை
வீடும்வண்ணங்களே செய்துபோனவித்தகமும் ★
ஊடுபுக்கெனதாவியை உருக்கியுண்டிடுகின்ற ★ நின்தன்னை
நாடும்வண்ணஞ்சொல்லாய் நச்சநாகணையானே! 10

††நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணே சரண்நமக்கென்று ★ நாள்தொறும்
ஏகசிந்தையனாய்க் குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் ★
ஆகநூற்றவந்தாதி ஆயிரத்துள்இவையுமோர்பத்தும் வல்லார் ★
மாகவைகுந்தத்து மகிழ்வெய்துவர் வைகலுமே. 11

அடிவரவு:- பிறந்த வது பெய்யும் கள்ள
உண்ண நின்ற ஒண்கடர் திருவுரு
அடி கூடி நாகணை வைகல்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்து

இடையூறுகளின் களைகணான எம்பெருமானது திருவடிகளில் சரணம்புகுதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - வைகல்பூங்கழி

தலைவி திருவண்வண்டூரிலே சக்கரவர்த்தித்திருமகனை நோக்கிப்
பறவைகளைத் தூதுவிட்டதை அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — நட்ராகம், தாளம் — ஏழொத்து
அஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

†† வைகல்பூங்கழிவாய் வந்துமேயுங்குருகினங்காள்!★
செய்கொள்செந்நெலுயர் திருவண்வண்டூறையும்★
கைகொள்சக்கரத்து என்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு★
கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன்காதன்மையே.

1

காதல்மென்பெடையோடு உடன்மேயுங்கருநாராய்!★
வேதவேள்வியொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்டூர்★
நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக்கண்டு★
பாதம்கைதொழுதுபணியீர் அடியேன்திறமே.

2

திறங்களாகியெங்கும் செய்களுடுழல்புள்ளினங்காள்!★
சிறந்தசெல்வம்மல்கு திருவண்வண்டூறையும்★
கறங்குசக்கரக்கைக் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு★
இறங்கிநீர்தொழுதுபணியீர் அடியேனிடரே.

3

இடரில்போகம்முழுகி இணைந்தாடும்மடவன்னங்காள்!★
விடலில்வேதவொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்டூர்★
¹கடலின்மேனிப்பிரான் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு★
உடலம்நைந்தொருத்தி உருகுமென்றுஉணர்த்துமினே.

4

உணர்த்தலூடணர்ந்து உடன்மேயும்மடவன்னங்காள்★
திணர்த்தவண்டல்கள்மேல் சங்குசேரும்திருவண்வண்டூர்★
புணர்த்தபூந்தண்துழாய்முடி நம்பெருமானைக்கண்டு★
புணர்த்தகையினராய் அடியேனுக்கும்போற்றுமினே.

5

1. கடல்மேனி, கடலம்மேனி என்பவை பாடங்கள்

போற்றியானிரந்தேன் புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்! ★
சேற்றில்வாளைதுள்ளும் திருவண்வண்டுருறையும் ★
ஆற்றலாழியங்கை அமரர்பெருமானைக்கண்டு ★
மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே.

6

ஒருவண்ணம்சென்றுபுக்கு எனக்கொன்றுரைஒண்கிளியே! ★
செருவொண்பூம்பொழில்குழ் செக்கர்வேலைத் திருவண்வண்டுர் ★
கருவண்ணம்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகை செய்யகால் ★
செருவொண்சக்கரம்சங்கு அடையாளம்திருந்தக்கண்டே

7

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாய் ஒண்சிறுபூவாய்! ★
செருந்திஞாழல்மகிழ் புன்னைகுழ்தண்திருவண்வண்டுர் ★
பெருந்தண்தாமரைக்கண் பெருநீள்முடிநால்தடந்தோள் ★
கருந்திண்மாழுகில்போல் திருமேனியடிகளையே.

8

அடிகள்கைதொழுது அலர்மேலசையுமன்னங்காள்! ★
விடிவைசங்கொலிக்கும் திருவண்வண்டுருறையும் ★
கடியமாயன்தன்னைக் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு ★
கொடியவல்வினையேன் திறம்கூறுமின்வேறுகொண்டே.

9

வேறுகொண்டும்மையானிரந்தேன் வெறிவண்டினங்காள்! ★
தேறுநீர்ப்பம்பை வடபாலைத்திருவண்வண்டுர் ★
மாறிப்போரரக்கன் மதிள்நீறெழச்செற்றுகந்த ★
ஏறுசேவகனார்க்கு என்னையும்உளளென்மின்களே.

10

††மின்கொள்சேர்புரிநூல்குறளாய் அகல்ஞாலம் கொண்ட ★
வன்கள்வனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ★
பண்கொளாயிரத்துள்இவைபத்தும் திருவண்வண்டுர்க்கு ★
இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனார்மின்னிடையவர்க்கே.

11

அடிவரவு:- வைகல் காதல் திறம் இடர்
உணர்த்த போற்றி ஒரு திருந்த
அடி வேறு மின்கொள் மின்னிடை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

12-ஆந்திருவாய்மொழி - மின்னிடை

எம்பெருமான் காலந்தாழ்த்தி வரக் கண்ட தலைவி 'உமக்கு வேண்டின பெண்கள் இருக்க இங்கே வரவேண்டா' என்று ஊடல் திறத்தினால் விலக்கியதை அருளிச்செய்தல்

ஆசிரியத்துறை

(பண் - சீகாமரம், தாளம் - ஏழொத்து சோகவராளிராகம் - ஆதிதாளம்)

††மின்னிடைமடவார்கள்நின்னருள்கூடுவார் முன்பு நானதஞ்சுவன்★
மன்னுடையிலங்கை அரண்காய்ந்தமாயவனே!★
உன்னுடையசுண்டாயம்நானறிவன் இனிஅதுகொண்டு செய்வதென்?★
என்னுடையபந்தும்கழலும் தந்துபோகுநம்பீ!

1

போகுநம்பீ! உன்தாமரைபுரைகண்ணினையும் செவ்வாய் முறுவலும்★
ஆகுலங்கள்செய்ய அழிதற்கேநோற்றோமே? யாம்★
தோகைமாமயிலார்கள்நின்னருள்கூடுவார் செவியோசை வைத்தெழ★
ஆகல்போகவிட்டுக் குழலாதுபோயிருந்தே.

2

போயிருந்துநின்புள்ளுவம் அறியாதவர்க்குஉரைநம்பீ!★ நின்செய்ய
வாயிருங்கனியும்கண்களும் விபரீதமிந்நாள்★
வேயிருந்தடந்தோளினார் இத்திருவருள்பெறுவார் யவர்கொல்?★
மாயிருங்கடலைக்கடைந்த பெருமானாலே.

3

ஆலினீளிலையேழுலகமுண்டு அன்றுநீகிடந்தாய்★ உன் மாயங்கள்
மேலைவானவருமறியார் இனியெம்பரமே?★
வேலினேர்தடங்கண்ணினார் விளையாடுகுழலைச்சூழவே நின்று★
காலிமேய்க்கவல்லாய்! எம்மைநீகழறேலே.

4

கழறேல்நம்பீ! உன்கைதவம்மண்ணும்விண்ணும் நன்கறியும்★ திண்சக்கர
நிழறுதொல்படையாய்! உனக்கொன்றுணர்த்துவன்நான்★
மழறுதேன்மொழியார்கள்நின்னருள்கூடுவார் மனம்வாடி நிற்க★ எம்
குழறுபூவையொடும் கிளியோடும்குழகேலே.

5

குழ்சியெங்கள்குழமணன்கொண்டு கோயின்மைசெய்து கன்மமொன்றில்லை★
பழகியாமிருப்போம் பரமேஇத்திருவருள்கள்?★
அழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்கும் தேவிமைதருவார்பலருளர்★
கழகமேறேல்நம்பீ! உனக்குமிளைதேகன்மமே.

6

1. இந்தத் திருவாய்மொழி, நாச்சிமார் பிரணயகலகத்தில் ஸேவிக்கப்படுவது.

கன்மமன்றெங்கள்கையிற்பாவைபறிப்பது கடல் ஞாலமுண்டிட்ட ★
நின்மலா! நெடியாய்! உனக்கேலும்பிழைபிழையே ★
வன்மமேசொல்லியெம்மைநீவிளையாடுதி அதுகேட்கில் என்னைமார் ★
தன்மபாவமென்னார் ஒருநான்றுதடிபிணக்கே. 7

பிணக்கியாவையும்யாவரும் பிழையாமல்பேதித்தும்பேதி யாதது ★ ஓர்
கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக் கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய்! ★
இணக்கியெம்மையெந்தோழிமார் விளையாடப்போது

மினென்னப்போந்தோமை ★

உணக்கிநீவளைத்தால் என்சொல்லாருகவாதவரே? 8

உகவையால்நெஞ்சமுள்ளுருகி உன்தாமரைத்தடங்கண் விழிகளின் ★
அகவலைப்படுப்பான் அழித்தாயுன்திருவடியால் ★
தகவுசெய்திலைஎங்கள்சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும்கண்டு ★ நின்
முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே. 9

நின்றிலங்குமுடியினாய்! இருபத்தோர்காலரசுகளைகட்ட ★
வென்றிநீள்மழுவா! வியன்ஞாலமுன்படைத்தாய் ★
இன்றிவ்வாயர்குலத்தைவீடுய்யத்தோன்றிய கருமாணிக்கச்சுடர்! ★
நிந்தன்னால்நலிவேபடுவோம்என்றும் ஆய்ச்சியோமே. 10

†† ஆய்ச்சியாகியவன்னையால் அன்றுவெண்ணெய் வார்த்தையுள் ★

சீற்றமுண்டழு

கூத்தவப்பன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன் ★
ஏத்தியதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள்இவையுமோர்பத்திசை யொடும் ★
நாத்தன்னால்நலிலவுரைப்பார்க்கு இல்லைநல்குரவே. 11

அடிவரவு:- மின் போகு போய் ஆலின்

கழறேல் குழகி கன்மம் பிணக்கி

உகவை நின்று ஆய்ச்சி நல்குரவு.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - நல்குரவும்

அன்பூடலில் விலகிய தம்மை ஈர்த்தவன் ஒன்றிற் கொன்றுமாற்றான
நிலைகளையுடைய இறைவன் என்னுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — நட்பராகம், தாளம் — நடையொத்து
உசேனிராகம் — ருபகதாளம்)

††நல்குரவும்செல்வும் நரகும்சுவர்க்கமுமாய்★
வெல்பகையும்நட்பும் விடமும்அமுதமுமாய்★
பல்வகையும்பரந்த பெருமானென்னையாள்வானை★
செல்வம்மல்குகுடித் திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே.

1

கண்டவின்பம்துன்பம் கலக்கங்களும்தேற்றமுமாய்★
தண்டமும்தண்மையும் தழலும்நிழலுமாய்★
¹கண்டுகொள்தற்கரிய பெருமானென்னையாள்வானூர்★
தெண்திரைப்புனல்குழ் திருவிண்ணகர்நன்னகரே.

2

நகரமும்நாடுகளும் ஞானமும்மூடமுமாய்★
நிகரில்குழ்சுடராயிருளாய் நிலனாய்விசும்பாய்★
சிகரமாடங்களுக்குத் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்★
புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லை யாவர்க்கும்புண்ணியமே.

3

புண்ணியம்பாவம் புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய்★
எண்ணமாய்மறப்பாய் உண்மையாயின்மையாயல்லனாய்★
திண்ணமாடங்களுக்குத் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்★
கண்ணனின்னருளே கண்டுகொண்மின்கள்கைதவமே.

4

கைதவம்செம்மை கருமைவெளுமையுமாய்★
மெய்ப்பொய் இளமைமுதுமை புதுமைபழமையுமாய்★
செய்ததிண்மதிள்குழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்★
பெய்தகாவுகண்டீர் பெருந்தேவுடையமுவுலகே.

5

முவுலகங்களுமாயல்லனாய் உகப்பாய்முனிவாய்★
பூவில்வாழ்மகளாய்த்தவ்வையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்★
தேவர்மேவித்தொழும் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்★
பாவியேன்மனத்தே உறைகின்றபரஞ்சுடரே.

6

1. கண்டுகோடற்கரிய என்றே வழங்குவர்.

பரஞ்சுடருடம்பாய் அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய் ★
கரந்தும்தோன்றியும்நின்றும் கைதவங்கள்செய்தும் ★ விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்கும் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் ★
வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லை யாவர்க்கும்வன்சரணே. 7

வன்சரண்சுரர்க்காய் அசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய் ★
தன்சரணநிழற்கீழ் உலகம்வைத்தும்வையாதும் ★
தென்சரண்திசைக்குத் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் ★
என்சரணென்கண்ணன் என்னையாளுடையென்னப்பனே. 8

என்னப்பனெனக்காயிகுளாய் என்னைப்பெற்றவளாய் ★
பொன்னப்பன்மணியப்பன்முத்தப்பன் என்னப்பனுமாய் ★
மின்னப்பொன்மதிள்கூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தவப்பன் ★
தன்னொப்பாரில்லப்பன் தந்தனன்தனதாள்நிழலே. 9

நிழல்வெய்யில்சிறுமைபெருமை குறுமைநெடுமையுமாய் ★
சுழல்வனநிற்பன் மற்றுமாயவையல்லனுமாய் ★
மழலைவாய்வண்டுவாழ் திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான் ★
கழல்களன்றி மற்றோர்களைகணிலம்காண்மின்களே. 10

† † காண்மின்களுலகீர்! என்று கண்முகப்பேநிமிர்ந்த ★
தாளிணையன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ★
ஆணையாயிரத்துத் திருவிண்ணகர்ப்பத்தும்வல்லார் ★
கோணையின்றிவிண்ணோர்க்கு என்றுமாவர்குரவர்களே. 11

அடிவரவு:- நல்கு கண்ட நகரம் புண்ணியம்
கைதவம் மூவுலகு பரஞ்சுடர் வன்சரண
என் நிழல் காண் குரவை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கண்ணனுடைய சீர், செயல்களை எப்பொழுதும்
பேசப்பெற்றமைக்குக் களித்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து
யமுநாகல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

†† குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததும் குன்றமொன்றேந்தியதும்★
உரவுநீர்ப்பொய்கைநாகம்காய்ந்ததும் உட்படமற்றும்பல★
அரவிற்பள்ளிப்பிரான்தன் மாயவினைகளையேயலற்றி★
இரவும்நன்பகலும்¹தவிர்கிலம் என்னகுறைவெனக்கே?

1

கேயத்தீங்குழலுதிற்றும் நிரைமேய்த்ததும்★ கெண்டை யொண்கண்
வாசப்பூங்குழல்பின்னைதோள்கள்மணந்ததும்மற்றும்பல★
மாயக்கோலப்பிரான்தன்செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து★
நேயத்தோடுகழிந்தபோது எனக்குஎவ்வுலகம்நிகரே?

2

நிகரில்மல்லரைச்செற்றதும் நிரைமேய்த்ததும், நீள்நெடுங்கை★
சிகரமாகளிறட்டதும் இவைபோல்வனவும்பிறவும்★
புகர்கொள்சோதிப்பிரான்தன் செய்கைநினைந்துபுலம்பி★ என்றும்
நுகரவைகல்வைகப்பெற்றேன் எனக்கென்னினி நோவதுவே?

3

நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்க இரங்கிற்றும், வஞ்சப் பெண்ணை★
சாவப்பாலுண்டதும் ஊர்சகடமிறச்சாடியதும்★
தேவக்கோலப்பிரான்தன்செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து★
மேவக்காலங்கள்கூடினேன் எனக்கென்னினி வேண்டுவதே?

4

வேண்டித்தேவரிர்க்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்
பூண்டு★ அன்றன்னைபுலம்பப்போய் அங்கோராய்க்குலம் புக்கதும்★
காண்டலின்றிவளர்ந்து கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ் செய்ததும்★
ஈண்டுநானலற்றப்பெற்றேன் எனக்கென்னஇகலுளதே?

5

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததும் இமிலேறுகள் செற்றதுவும்★
உயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததும் உட்படமற்றும் பல★
அகல்கொள்வையமளந்தமாயன் என்னப்பன்தன் மாயங்களே★
பகலிராப்பரவப்பெற்றேன் எனக்கென்னமனப்பரிப்பே?

6

1. தவிர்கிலமென்னகுறை நமக்கே என்பதும் பாடம்.

மனப்பரிப்போடு அழுக்குமானிடசாதியில்தான்பிறந்து ★
தனக்குவேண்டுருக்கொண்டு தான்தனசீற்றத்தினை முடிக்கும் ★
புனத்துழாய்முடிமாலைமார்பன் என்னப்பன்தன் மாயங்களே ★
நினைக்கும்நெஞ்சுடையேன் எனக்கினியார்நிகர் நீணிலத்தே? 7

நீணிலத்தொடுவான்வியப்பநிறைபெரும்போர்கள்செய்து ★
வாணனாயிரந்தோள்துணித்ததும் உட்படமற்றும்பல ★
மாணியாய்நிலங்கொண்டமாயன் என்னப்பன்தன் மாயங்களே ★
காணும்நெஞ்சுடையேன் எனக்கினியென்னகலக்கமுண்டே? 8

கலக்கவேழ்கடலேழ்மலை உலகேழும்கழியக்கடாய் ★
உலக்கத்தேர்கொடுசென்றமாயமும் உட்படமற்றும்பல ★
வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்கம் இவையுடைமால் வண்ணனை ★
மலக்குநாவுடையேற்கு மாறுளதோஇம்மண்ணின் மிசையே? 9

மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க ஓர்பாரதமாபெரும்போர்
பண்ணி ★ மாயங்கள்செய்துசேனையைப்பாழ்பட நூற்றிட்டுப்போய் ★
விண்மிசைத்தனதாமமேபுக மேவியசோதிதன்தாள் ★
நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேன் எனக்கார்பிறர் நாயகரே? 10

††நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய் முழுவேழுலகும் ★ தன்
வாயகம்புகவைத்துமிழ்ந்தவையாய் அவையல்லனுமாம் ★
கேசவனடியிணைமிசைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ★
தூயவாயிரத்திப்பத்தால் பத்தராவர்துவளின்றியே. 11

அடிவரவு:- குரவை கேய நிகரில் நோவ
வேண்டி இகல் மனம் நீணிலம்
கலக்க மண் நாயகன் துவள்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - துவளில்

தோழி தாய்மாரைநோக்கிக் கூறும் பாகரத்தாலே ஆழ்வார்
எம்பெருமானிடத்து ஈடுபட்டமையைப் பேசுதல்

ஒழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - பஞ்சமம், தாளம் - ஏழொத்து சங்கராபரண
ராகம் - அடதாளம்)

† † துவளில்மாமணிமாடமோங்கு

¹தொலைவில்லிமங்கலம்தொழு

மிவளை★ நீரினியன்னைமீர்

உமக்காசையில்லைவிடுமினோ★

தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும்★

தாமரைத்தடங்கணென்றும்★

குவளையொண்மலர்க்கண்கள்நீர்மல்க

நின்றுநின்று²குமுறுமே.

1

குமுறுமோசைவிழவொலித்

தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு★

அமுதமென்மொழியாளை

நீருமக்குஆசையின்றியகற்றினீர்★

திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கும் மற்றிவள்

தேவதேவபிரானென்றே★

நிமியும்வாயொடுகண்கள்நீர்மல்க

நெக்கொசிந்துகரையுமே.

2

கரைகொள்பைம்பொழில்தண்பணைத் தொலை

வில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு★

உரைகொளின்மொழியாளை

நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர்★

திரைகொள்பெளவத்துச்சேர்ந்ததும்

திசைஞாலம்தாவியளந்ததும்★

நிரைகள்மேய்த்ததுமேபிதற்றி

நெடுங்கண்நீர்மல்கநிற்குமே.

3

1. துலைவில்லிமங்கலம் என்றும் கூறுவர்

2. உகுமிறுமே என்று உரை.

திருவாய்மொழி

நிற்கும்நான்மறைவாணர்வாழ்

தொலைவில்லிமங்கலம்கண்டபின் ★

அற்கமொன்றுமறவுறாள்

மலிந்தாள் கண்டிரிவளன்னைமீர்! ★

கற்குங்கல்வியெல்லாம் கருங்கடல்

வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே ★

ஓற்கமொன்றுமில் உகந்துகந்து

உள்மகிழ்ந்துகுழையுமே.

4

குழையும்வாள் முகத்தேழையைத்

தொலைவில்லிமங்கலம் கொண்டுபுக்கு ★

இழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக்கண்பிரான்

இருந்தமைகாட்டினீர் ★

மழைபெய்தாலொக்குங்கண்ணநீரினொடு

அன்றுதொட்டும்மையாந்து ★ இவள்

நுழையுஞ்சிந்தையளன்னைமீர்! தொழும்

அத்திசையுற்றுநோக்கியே.

5

நோக்கும்பக்கமெல்லாம் கரும்பொடு

செந்நெலோங்கு செந்தாமரை ★

வாய்க்குந்தண்பொருநல் வடகரை

வண்தொலைவில்லிமங்கலம் ★

நோக்குமேலத்திசையல்லால்

மறுநோக்கிலள்வைகல்நாடொறும் ★

வாய்க்கொள்வாசகமும் மணிவண்ணன்

நாமமேயிவளன்னைமீர்!

6

அன்னைமீர்! அணிமாமயில் சிறுமானிவள்

நம்மைக்கைவலிந்து ★

என்னவார்த்தையுங்கேட்குறாள்

தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால் ★

முன்னம்நோற்றவிதிகொலோ? முகில்

வண்ணன்மாயங்கொலோ? ★ அவன்

சின்னமும்திருநாமமும் இவள்

வாயனகள்திருந்தவே.

7

†† திருந்துவேதமும்வேள்வியும்

திருமாமகளிருந்தாம் ★ மலிந்

திருந்துவாழ்பொருநல்
வடசரைவண்தொலைவில்லிமங்கலம் ★

கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுத
அந்நாஸ்தொடங்கிஇந்நாஸ்தொறும் ★
இருந்திருந்தரவிந்தலோசன!
என்றென்றே நைந்திரங்குமே.

இரங்கிநாஸ்தொறும்வாய்வெரீஇ
இவள்கண்ணநீர்களலமர ★
மரங்களுமிரங்கும்வகை

மணிவண்ணவோ! என்கூவுமால் ★
துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை
தொலைவில்லிமங்கலமென்று ★ தன்
கரங்கள் கூப்பித்தொழும் அவ்வூர்த்
திருநாமம்கற்றதற்பின்னையே.

பின்னைகொல்? நிலமாமகள்கொல்?

திருமகள்கொல்? பிறந்திட்டாள் ★
என்னமாயங்கொலோ? இவள்நெடுமா

லென்றேநின்றுகூவுமால் ★
முன்னிவந்தவன் நின்றிருந்துறையும்
தொலைவில்லிமங்கலம்

சென்னியால்வணங்கும் ★ அவ்வூர்த்திருநாமம்
கேட்பதுசிந்தையே.

† † சிந்தையாலும்சொல்லாலும்

செய்கையினாலும் தேவபிரானையே ★
தந்தையென்றடைந்த

வண்குருகூர்ச்சடகோபன் ★

முந்தையாயிரத்துள்இவை

தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன ★

செந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்

அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே.

அடிவரவு:- துவளில் குமுறு கரை நிற்கும்
குழையும் நோக்கும் அன்னை திருந்து
இரங்கி பின்னை சிந்தை மால்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - மாலுக்கு

ஆழ்வார் இறையின்பம் பெறாமையால் வந்த இழவை, பிரிந்து
வருந்தும் தலைமகளைக் குறித்துத் தாய் இரங்கும் பாகரத்தால்
அருளிச்செய்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் — ஏழொத்து காவிராகம் — ருபகதாளம்)

††மாலுக்கு வையமளந்தமணாளற்கு ★

நீலக்கருநிற மேகநியாயற்கு ★

கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணற்கு ★ என்கொங்கல

ரேலக்குழலி இழந்ததுசங்கே. 1

சங்குவில்வாள்தண்டு சக்கரக்கையற்கு ★

செங்கனிவாய்ச் செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு ★

கொங்கலர்தண்ணந்துழாய் முடியானுக்கு ★ என்

மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே. 2

நிறங்கரியானுக்கு நீடுலகுண்ட ★

திறங்கிளர்வாய்ச் சிறுக்கள்வரவர்க்கு ★

கறங்கியசக்கரக் கையவனுக்கு ★ என்

பிறங்கிருங்கூந்தல் இழந்ததுபீடே. 3

பீடுடைநரன்முகனைப் படைத்தானுக்கு ★

மாடுடைவையம் அளந்தமணாளற்கு ★

நாடுடைமன்னர்க்குத் தூதுசெல்நம்பிக்கு ★ என்

பாடுடையல்குல் இழந்ததுபண்பே. 4

பண்புடைவேதம் பயந்தபரனுக்கு ★

மண்புரைவையம் இடந்தவராகற்கு ★

தெண்புனற்பள்ளி எந்தேவபிரானுக்கு ★ என்

கண்புனைகோதை இழந்ததுகற்பே. 5

கற்பகக்காவன நற்பலதோளற்கு*

பொற்சுடர்க்குன்றன்ன பூந்தண்முடியற்கு

நற்பலதாமரை நாளம்லர்க்கையற்கு* என்

விற்புருவக்கொடி தோற்றது மெய்யே. 6

1. தூதுசெய் என்பது உரையின் பாடம்.

மெய்யமர்பல்கலன் நன்கணிந்தானுக்கு ★
பையரவினணைப் பள்ளியினானுக்கு ★
கையொடுகால்செய்ய கண்ணபிரானுக்கு ★ என்
தையலிழந்தது தன்னுடைச்சாயே.

சாயக்குருந்தம் ஒசித்ததமியற்கு ★
மாயச்சகடம் உதைத்தமணாளற்கு ★
பேயைப்பிணம்படப் பாலுண்பிரானுக்கு ★ என்
வாசக்குழலி இழந்ததுமாண்பே.

மாண்பமைகோலத்து எம்மாயக்குறளற்கு ★
சேண்கடர்க்குன்றன்ன செஞ்சுடர்மூர்த்திக்கு ★
காண்பெருந்தோற்றத்து எங்காகுத்தநம்பிக்கு ★ என்
பூண்புனைமென்முலை தோற்றதுபொற்பே.

பொற்பமைநீள்முடிப் பூந்தண்துழாயற்கு ★
மற்பொருதோளுடை மாயப்பிரானுக்கு ★
நிற்பனபல்லுருவாய் நிற்குமாயற்கு ★ என்
கற்புடையாட்டி இழந்ததுகட்டே.

† † கட்டெழில்சோலை நல்வேங்கடவாணனை ★
கட்டெழில்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் ★
கட்டெழிலாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர் ★
கட்டெழில்வானவர் போகமுண்பாரே.

அடிவரவு:- மால் சங்கு நிறம் பீடு
பண்பு கற்பகம் மெய் சாய
மாண்பு பொற்பு கட்டு உண்ணும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - உண்ணுஞ்சோறு

ஆழ்வார் இருப்பு, வளர்ச்சி, இன்பம் இவைஎல்லாம்
கண்ணென்று உணர்ந்து திருக்கோளூர் லீடுபட்டதை,
தலைவன்நகர்நோக்கிச்சென்ற தலைமகளைப்பற்றித் தாய் இரங்கும்
பாகரத்தாலே அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — பழங்குரம், தாளம் — ஏழொத்து கம்போஜராகம் — ஆதிதாளம்)

††உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம்
கண்ணன் ★ எம்பெருமானென்றென்றே கண்கள்நீர்மல்கி★
மண்ணினுளவன்சீர் வளம்மிக்கவனூர்வினவி★
திண்ணம்என்னிளமான்புகுமூர் திருக்கோளூரே. 1

ஊரும்நாடுமுலகமும் தன்னைப்போல்★ அவனுடைய
பேரும்தார்களுமேபிதற்றக் கற்புவானிடறி★
சேரும்நல்வளஞ்சேர் பழனத்திருக்கோளூர்க்கே★
போருங்கொல்? உரையீர் கொடியேன்கொடிபூவைகளே! 2

பூவைபைங்கிளிகள் பந்துதூதையும்புட்டில்கள்★
யாவையும்திருமால் திருநாமங்களேகூவியெழும்★ என்
பாவைபோயினித் தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே★
கோவைவாய்துடிப்ப மழைக்கண்ணொடென் செய்யுங்கொலோ? 3

கொல்லையென்பர்கொலோ? குணம்மிக்கன ளென்பர்கொலோ?
சில்லைவாய்ப்பெண்டுகள் அயற்சேரியுள்ளாருமெல்லே!★
செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே★
மெல்லிடைநுடங்க இளமான்செல்லமேவிளளே. 4

மேவிநைந்து நைந்துவிளையாடலுறாள் என்கிறுத்
தேவிபோய் *இனித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில்*
பூவியல்பொழிலும் தடமும் அவன்கோயிலும் கண்டு*
ஆவியுள்குளிர எங்ஙனே உகக்குங்கொல் இன்றே? 5

இன்று எனக்கு உதவாதகன்ற இளமான் இனிப்போய்*
தென்திசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கே
சென்று *தன்திருமால் திருக்கண்ணும் செவ்வாயும் கண்டு*
நின்றுநின்றுநையும் நெடுங்கண்கள் பனிமல்கவே. 6

மல்குநீர்க்கண்ணொடு மையலுற்றமனத்தனளாய் ★
 அல்லும்நன்பகலும் நெடுமாவென்றழைத்து, இனிப்போய் ★
 செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளுர்க்கே ★
 ஒல்கியொல்கிநடந்து எங்ஙனேபுகுங்கொலொசிந்தே?

7

ஒசிந்தநுண்ணிடைமேல் கையைவைத்துநொந்துநொந்து ★
 கசிந்தநெஞ்சினளாய்க் கண்ணீர்துளும்பச்செல்லுங்கொல்? ★
 ஒசிந்தவொண்மலராள்கொழுநன் திருக்கோளுர்க்கே ★
 கசிந்தநெஞ்சினளாய் எம்மைநீத்தஎம்காரிகையே.

8

காரியம்நல்லனகளைவகாணில் என்கண்ணனுக்கென்று ★
 ஈரியாயிருப்பாள் இதெல்லாங்கிடக்க, இனிப்போய் ★
 சேரிபல்பழிதூயிரைப்பத் திருக்கோளுர்க்கே ★
 நேரிழைநடந்தாள் எம்மையொன்றும்நினைத்திலளே.

9

நினைக்கிலேன்தெய்வங்காள்! நெடுங்கணிளமான்இனிப்போய் ★
 அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனை ★
 தினைத்தனையும்விடாள் அவன்சேர்திருக்கோளுர்க்கே ★
 மனைக்குவான்பழியும்நினையாள் செல்லவைத்தனளே.

10

† †வைத்தமாநிதியாம் மதுகுதனையேயலற்றி ★
 கொத்தலர்பொழில்குழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ★
 பத்துநூற்றுள்இப்பத்து அவன்சேர்திருக்கோளுர்க்கே ★
 சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே.

11

அடிவரவு:- உண் ஊரும் பூவை கொல்லை
 மேலி இன்று மல்கு ஒசிந்த
 காரியம் நினை வைத்த பொன்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - பொன்னுலகு

எம்பெருமானது அடியாரோடு கலந்திருக்குங் குணமே
பற்றாசாக, எம்பெருமானின் பல நிலைகளிலும் பறவைகளைத்
தூதுவிடும் தலைமகள் பாகரத்தாலே அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — குறிஞ்சி, தாளம் — ஏழொத்து த்வஜாவந்திராகம் —
ஆதிதாளம்)

††பொன்னுலகாளீரோ! புவனிமுழுதாளீரோ? ★

நன்னலப்புள்ளினங்காள்! வினையாட்டியேன்நானிரந்தேன் ★

முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த முகில்வண்ணன் கண்ணன் ★

என்னலங்கொண்டபிரான்தனக்கு என்நிலைமை யுரைத்தே. 1

மையமர்வாள்நெடுங்கண் மங்கைமார்முன்பென் கையிருந்து ★

நெய்யமரின்னடிசில் நிச்சல் பாலொடு மேவீரோ? ★

கையமர்ச்சக்கரத்து என்கனிவாய்ப்பெருமானைக் கண்டு ★

மெய்யமர்காதல்சொல்லிக் கிளிகாள்! விரைந்தோடி வந்தே. 2

ஓடிவந்தென்குழல்மேல் ஒளிமாமலரூதீரோ? ★

கூடிய வண்டினங்காள் குருநாடுடையைவர்கட்காய் ★

ஆடியமாநெடுந்தேர்ப் படைநீறெழச்செற்றபிரான் ★

சூடியதண்துளவமுண்ட தூமதுவாய்கள்கொண்டே. 3

தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்து என்முல்லைகள்மேல் தும்பிகாள் ★

பூமதுஉண்ணச்செல்லில் வினையேனைப்பொய் செய்தகன்ற ★

மாமதுவார்தண்துழாய்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு ★

யாமிதுவோதக்கவாறு என்னவேண்டுங்கண்டீர் நுங்கட்கே. 4

நுங்கட்குயானுரைக்கேன்வம்மின் யான்வளர்த்த கிளிகாள் ★

வெங்கண்புள்ளூர்ந்துவந்து வினையேனைநெஞ்சங்கவர்ந்த ★

செங்கண்கருமுகிலைச் செய்யவாய்ச் செழுங்கற்பகத்தை ★

எங்குச்சென்றாகிலும்கண்டு இதுவோதக்கவாறு என்மினே. 5

என்மின்னுநூல்மார்வன் என்கரும்பெருமா னென்கண்ணன் ★

தன்மன்னுநீள்குழல்மேல் தண்துழாய் நமக்கன்றிறல்கான் ★

கன்மின்கள்ளன்றும்மையான் கற்பியாவைத்தமாற்றம் சொல்லி ★

சென்மின்கள்தீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே. 6

பூவைகள்போல்நிறத்தன் புண்டரீகங்கள்போலும் கண்ணன் ★
யாவையும்யாவருமாய் நின்றமாயனென்னாழிப்பிரான் ★
மாவைவல்வாய்பிளந்த மதுகுதற்கென்மாற்றம் சொல்லி ★
பாவைகள்! தீர்க்கின்றிறே வினையாட்டியேன்பாசறவே.

7

பாசறவெய்தியின்னே வினையேனெனையூழிநைவேன்? ★
ஆசறுதூவிவெள்ளைக்குருகே¹ அருள்செய்தொருநாள் ★
மாசறுநீலச்சடர்முடி வானவர்கோனைக் கண்டு ★
ஏசறும்நும்மையல்லால் மறுநோக்கிலள்பேர்த்துமற்றே.

8

பேர்த்துமற்றோர்களைகண் வினையாட்டியேன் நானொன்றிலேன் ★
நீர்த்திரைமேலுலவி இரைதேரும்புதாவினங்காள் ★
கார்த்திரள்மாமுகில்போல்கண்ணன் விண்ணவர்கோனைக் கண்டு ★
வார்த்தைகள்கொண்டருளியுரையீர்வைகல்வந்திருந்தே.

9

வந்திருந்துஉம்முடைய மணிச்சேவலும்நீருமெல்லாம் ★
அந்தரமொன்றுமின்றி அலர்மேலசையுமன்னங்காள்! ★
²என்திருமார்வற்குஎன்னை இன்னவாறிவள்காண்மி னென்று ★
மந்திரத்தொன்றுஉணர்த்தியுரையீர் மறுமாற்றங்களே.

10

††மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டு மதுகுதபிரானடிமேல் ★
நாற்றங்கொள்பூம்பொழில்குழ் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன ★
தோற்றங்களாயிரத்துள் இவையுமொருபத்தும்வல்லார் ★
ஊற்றின்கண்ணுண்மணல்போல் உருகாநிற்பர்நீராயே.

11

அடிவரவு:- பொன் மை ஓடி தூமது

நுங்கள் என் பூவை பாசற

பேர்த்து வந்து மாற்றம் நீர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. அருள் செய்யொருநாள் என்பது உரையின் பாடம்.

2. எம் என்று உரையின் பாடம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - நீராய்

கேட்டவர்கள் நெஞ்சு நீராய்க்கரையவும், திருமானுக்கும் பரமபதத்தில்
இருப்பு அரிதாகவும் ஆழ்வார் பேரவாவோடு கூப்பிடுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் - காந்தாரம், தாளம் - ஏழொத்து ஸாவேரிகம் - ஆதிதாளம்)

††நீராய்நிலனாய்த் தீயாய்க்காலாய்நெடுவானாய்★

சீரார்கடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாயயனாய்!★

கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்

வாராய்★ ஒருநாள் மண்ணும்விண்ணும்மகிழவே.

1

மண்ணும்விண்ணும்மகிழ்ச் குறளாய்வலங்காட்டி★

மண்ணும்விண்ணும்கொண்ட மாயவம்மானே?★

நண்ணியுனைநான் கண்டுகந்துகூத்தாட★

நண்ணியொருநாள் ஞாலத்தூடேநடவாயே.

2

ஞாலத்தூடேநடந்தும்நின்றும் கிடந்திருந்தும்★

சாலப்பலநாள் உகந்தோறுஉயிர்கள்காப்பானே!★

கோலத்திருமாமகளோடு உன்னைக்கூடாதே★

சாலப்பலநாள் அடியேன்இன்னும்தளர்வேனோ?

3

தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுருடல்வேறா★

பிளந்துவீயத் திருக்காலாண்டபெருமானே!★

கிளர்ந்துபிரமன்சிவன் இந்திரன்விண்ணவர்க்குழ★

விளங்கவொருநாள் காணவாராய்விண்மீதே.

4

விண்மீதிருப்பாய்! மலைமேல்நிற்பாய்! கடற்சேர்ப்பாய்!★

மண்மீதுழல்வாய்! இவற்றுகொங்கும்மறைந்துறைவாய்!★

எண்மீதியன்றபுறவண்டத்தாய்! எனதாவி★

உள்மீதாடி உருக்காட்டாதேஒளிப்பாயோ?

5

பாயோரடிவைத்து அதன்கீழ்ப் பரவைநிலமெல்லாம்

தாய்★ ஓரடியால் எல்லாவுலகும்தடவந்த

மாயோன்!★ உன்னைக்காண்பான் வருந்தியெனைநாளும்

தீயோடுன்சேர்மெழுகாய் உலகில்திரிவேனோ?

6

உலகில்திரியுங்கருமகதியாய் உலகமாய்★

உலகுக்கேயோருயிருமானாய்! புறவண்டத்து★

அலகில்பொலிந்த திசைபத்தாயஅருவேயோ!★
அலகில்பொலிந்த அறிவிலேனுக்கருளாயே.

7

அறிவிலேனுக்கருளாய் அறிவாருயிரானாய்!★
வெறிகோள்சோதிமூர்த்தி! அடியேன்நெடுமாலே!★
கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட்டு இன்னம்கெடுப்பாயோ?★
பிறிதொன்றறியாஅடியேன் ஆவிதிகைக்கவே.

8

ஆவிதிகைக்க ஐவர்குமைக்கும்சிற்நின்பம்★
பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ?★
தாவியையங்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே★
கூவிக்கொள்ளுங்காலம் இன்னங்குறுகாதோ?

9

குறுகாநீளா இறுதிகூடாளையுழி★
சிறுகாபெருகா அளவிலின்பம்சேர்ந்தாலும்★
மறுகாலின்றிமாயோன்! உனக்கேயாளாகும்★
சிறுகாலத்தையுறுமோ? அந்தோ! தெரியிலே.

10

††தெரிதல்நினைதல் எண்ணலாகாத்திருமாலுக்கு★
உரியதொண்டர்தொண்டர் தொண்டன்சடகோபன்★
தெரியச்சொன்ன ஓராயிரத்துள் இப்பத்தும்★
உரியதொண்டராக்கும் உலகமுண்டாற்கே.

11

அடிவரவு:- நீர் மண் ஞாலம் தளர்ந்து
விண் பாய்உலகு அறிவு
ஆவி குறுகா தெரிதல் உலகம்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

110-ஆந்திருவாய்மொழி - உலகமுண்ட

அலர்மேல்மங்கையை முன்னிட்டுத் திருவேங்கடமுடையானது
திருவடிகளில் சரணம் புகுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண்—பழம்பஞ்சுரம், தாளம்—ஏழொத்து நாதநாமக்கிரியைராகம்—ஆதிதாளம்)

††உலகமுண்டபெருவாயா! உலப்பில்கீர்த்தியம்மானே!★
நிலவுஞ்சடர்குழொளிமூர்த்தி! நெடியாய்! அடியேனாருயிரே!★
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம் பெருமானே!★
குலதொல்லடியேன்உனபாதம் கூடுமாறுகூறாயே. 1

கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக் கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாம்★
சீறாவெறியுந்திருநேமிவலவா! தெய்வக்கோமானே!★
சேறார்குனைத்தாமரைசெந்தீமலரும் திருவேங்கடத்தானே!★
ஆறாவன்பிலடியேன் உன்னடிசேர்வண்ணம்அருளாயே. 2

வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணா! மாயவம்மானே!★
எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதே! இமையோரதிபதியே!★
தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்கும் திருவேங்கடத்தானே!★
அண்ணலே! உன்னடிசேர²அடியேற்குஆவாவென்னாயே. 3

ஆவா! என்னாதுஉலகத்தையலைக்கும் அசுரர்வாணாள்மேல்★
தீவாய்வாளிமழைபொழிந்தசிலையா! திருமாமகள்கேள்வா!
தேவா!★ சுரர்கள்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே!★
பூவார்கழல்கள்அருவினையேன் பொருந்துமாறு புணராயே. 4

புணராநின்றமரமேழ் அன்றெய்தஒருவில்வலவாவோ!★
புணரேய்நின்றமரமிரண்டின் நடுவேபோனமுதல்வாவோ!★
திணரார்மேகமெனக்களிறுசேரும் திருவேங்கடத்தானே!★
திணரார்சார்ங்கத்துஉனபாதம் சேர்வதடியேனெந் நாளே? 5

எந்நாளே? நாம்மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கென்று★
எந்நாளும்நின்றிமையோர்களேத்தி இறைஞ்சி யினமினமாய்★
மெய்ந்நாமனத்தால்வழிபாடுசெய்யும் திருவேங்கடத்தானே!★
மெய்ந்நானெய்தியெந்நாள்³உன்னடிக்கணடியேன் மேவுவதே? 6

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி

2. அடியோர்க்கு என்பதும் பாடம்

3. உன்னடிக்கள் என்றும் பாடம்.

அடியேன்மேவியமர்கின்றவமுதே! இமையோரதிபதியே! ★
கொடியாவடுபுள்ளுடையானே! கோலக்கனிவாய்ப் பெருமானே! ★
செடியார்வினைகள்தீர்மருந்தே! திருவேங்கடத்தெம் பெருமானே! ★
நொடியார்பொழுதும்உனபாதம் காணநோலாதாற்றேனே.

நோலாதாற்றேன்உனபாதம் காணவென்று நுண்ணுணர்வின் ★
நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனுமிந்திரனும் ★
சேலேய்கண்ணார்பலர்குழவிரும்பும் திருவேங்கடத்தானே! ★
மாலாய்மயக்கிஅடியேன்பால் வந்தாய்போலேவாராயே.

வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே! ★
செந்தாமரைக்கண்செங்கனிவாய் நால்தோளமுதே! எனதுயிரே! ★
சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய்திருவேங்கடத்தானே! ★
அந்தோ! அடியேன்உனபாதம் அகலகில்லேனிறையுமே.

†† அகலகில்லேனிறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா! ★
நிகரில்புகழாய்! உலகம்முன்றுடையாய்! என்னையாள்வானே! ★
நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே! ★
புகலொன்றில்லாஅடியேன் உன்னடக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே.

†† அடக்கீழமர்ந்துபுகுந்து அடியீர்! வாழ்மினென்றென்றருள்கொடுக்கும் ★
படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப்பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத் திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும் ★
பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்து பெரியவானுள்நிலாவுவரே.

அடிவரவு:- உலகம் கூறு வண்ணம் ஆவா
புணரா எந்நாள் அடியேன் நோலாது
வந்தாய் அகல் அடக்கீழ் உள்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து

பெரியிரட்டியார் முன்னிலையாகச் சரணம்புக்க விடத்திலும் உலகவாழ்க்கை
தொடர்வதைக் கண்டு ஆழ்வார் கவங்குதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - உண்ணிலாவிய

எம்பெருமான் தன் திருவடிகளில் சேராதபடி இன்னும்
ஐம்பொறிகளாலே எத்தனைநாள் துன்புறுத்துவனோ? என்று
ஆழ்வார் ஓலமிடுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - பழம்பஞ்சுரம், தாளம் - ஏழொத்து ஸரங்கராகம் - ஆதிதாளம்)

††உண்ணிலாவியஐவரால்குமைதீற்றி என்னைஉன்பாதபங்கயம்★
நண்ணிலாவகையே நலிவான்இன்னமெண்ணுகின்றாய்★
எண்ணிலாப்பெருமாயனே! இமையோர்களேத்தும்உலகம் முன்றுடை★
அண்ணலே! அமுதே! அப்பனே! என்னையாள்வானே. 1

என்னையாளும்வன்கோவோரைந்திவைபெய்து இராப்பகல்மோதுவித்திட்டு★
உன்னைநானணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய்★
கன்னலே! அமுதே! கார்முகில்வண்ணனே! கடல்ஞாலம் காக்கின்ற★
மின்னுநேமியினாய்! வினையேனுடைவேதியனே! 2

வேதியாநிற்குமைவரால் வினையேனைமோதுவித்து★ உன்திருவடிச்
சாதியாவகை நீ தடுத்தென்பெறுதி? அந்தோ!★
ஆதியாகியகலிடம்படைத்து உண்டுமிழ்ந்து கடந்திடந்திட்ட★
சோதிநீள்முடியாய்! தொண்டனேன்மதுகுதனனே! 3

குதுநானறியாவகை சுழற்றியோரைவரைக்காட்டி★ உன்னடிப்
போதுநானணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய்★
யாதும்யாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கி ஓராலின் நீளிலை★
மீதுசேர்குழவி! வினையேன்வினைதீர்மருந்தே! 4

தீர்மருந்தின்றியைந்துநோயடும் செக்கிலிட்டுத் திரிக்குமைவரை★
நேர்மருங்குடைத்தாவடைத்து நெகிழ்ப்பா னொக்கின்றாய்★
ஆர்மருந்தினியாகுவார்? அடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம்★
வேர்மருங்கறுத்தாய்! விண்ணுளார்பெருமானேயோ! 5

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையும்செறும் ஐம்புலனிலை★
மண்ணுள்ளென்னைப்பெற்றால் என்செய்யாமற்றுநீயும் விட்டால்?★
பண்ணுளாய்! கவிதன்னுளாய்! பத்தியினுள்ளாய்! பரமீசனே!★ வந்தென்
கண்ணுளாய்! நெஞ்சுளாய்! சொல்லுளாய்! ஒன்று சொல்லாயே.

6

ஒன்றுசொல்லிஒருத்தினில்நிற்கிலாத ஓரைவர்வன்கயவரை★
என்றுயான்வெல்கிற்பன் உன்திருவருளில்லையேல்?★
அன்றுதேவரசுரர்வாங்க அலைகடலரவமளாவி★ ஓர்
குன்றம்வைத்தஎந்தாய்! கொடியேன்பருகின்னமுதே!

7

இன்னமுதெனத்தோன்றி ஓரைவர்யாவரையும்மயக்க★ நீவைத்த
1முன்னமாயமெல்லாம் முழுவேரரிந்து★ என்னையுன்
சின்னமும்திருமூர்த்தியும் சிந்தித்தேத்திக்கைதொழுவே யருளெனக்கு★
என்னம்மா! என்கண்ணா! இமையோர்தம்குலமுதலே!

8

குலமுதலடுந்தீவினைக் கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்கு மைவரை★
வலமுதல்கெடுக்கும்2வரமேதந்தருள்கண்டாய்★
நிலமுதலினியெவ்வுலகுக்கும் நிற்பனசெல்வனவென★ பொருள்
பலமுதல்படைத்தாய்! என்கண்ணா! என்பரஞ்சுடரே!

9

என்பரஞ்சுடரே! என்றுஉன்னையலற்றி உன்னினைத் தாமரைகட்கு★
அன்பருகிநிற்குமதுநிற்கச் சுமடுதந்தாய்★
வன்பரங்களெடுத்து ஐவர்திசைதிசை வலித்தெற்றுகின்றனர்★
முன்பரவைகடைந்து அமுதங்கொண்டமூர்த்தியோ!

10

††கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராய்க் குணங்கள்படைத்தளித்துக்
கெடுக்கும்★ அப்

புண்டரீகக்கொப்பூழ்ப் புனற்பள்ளியப்பனுக்கே★

தொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்
இப்பத்தும்★

கண்டுபாடவல்லார் வினைபோம்கங்குலும்பகலே.

11

அடிவரவு:- உள் என்னை வேதி சூது
தீர் விண் ஒன்று இன்னம்
குலம் என் கொண்ட கங்குல்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. முன்னை என்பதும் பாடம்.

2. வலம் என்பதும் பாடம்

12-ஆந்திருவாய்மொழி - கங்குலும்பகலும்

ஆழ்வார் பெரியபெருமானிடத்து மையலுற்றிருப்பதை
இத்தலைமகள்பால் ஏது எண்ணியுள்ளீர் என்று திருத்தாயார்
கேட்கும் பாசுரத்தால் அருளிச்செய்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்

(பண் - தக்கராகம், தாளம் - ஒன்பதொத்து நீலம்புரிராகம் - ஆதிதாளம்)

††கங்குலும்பகலும்கண்துயிலறியாள்
கண்ணீர்கைகளாலிறைக்கும்★

சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்பும்
தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும்★

எங்ஙனேதரிக்கேன்உன்னைவிட்டு? என்னும்
இருநிலம்கைதுழாவிருக்கும்★

செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாய்!
இவள்திறத்தென்செய்கின்றாயே?

என்செய்கின்றாய்? என்தாமரைக்கண்ணா!

என்னும் கண்ணீர்மல்கவிருக்கும்★

என்செய்கேன்? எறிநீர்த்திருவரங்கத்தாய்

என்னும் வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும்★

முன்செய்தவினையே! முகப்படாயென்னும்

முகில்வண்ணா!¹தகுவதோ? என்னும்★

முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய்

என்கொலோமுடிகின்றதிவட்கே?

வட்கிலளிறையும்மணிவண்ணா! என்னும்

வானமேநோக்கும்மையாக்கும்★

உட்குடையசுருயிரெல்லாமுண்ட

ஒருவனே! என்னும்உள்ளுருகும்★

கட்கிலீ! உன்னைக்காணுமாறருளாய்

காகுத்தா! கண்ணனே! என்னும்★

திட்கொடிமதிள்குழ்திருவரங்கத்தாய்?

இவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே?

1. இதுகோயில் திருவாய்மொழி.

2. தகவிதோ என்பதும் பாடம்.

இட்டகாலிட்ட¹கையளாயிருக்கும்
 எழுந்துலாய்மயங்கும்கைகூப்பும்★
 கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்கும்
 கடல்வண்ணா! கடியைகாணென்னும்★
 வட்டவாய்நேமிவலங்கையா! என்னும்
 வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும்★
 சிட்டனே! செழுநீர்த்திருவரங்கத்தாய்!
 இவள்திறத்தென்சிந்தித்தாயே?

4

சிந்திக்கும்திசைக்கும்தேறும்கைகூப்பும்
 திருவரங்கத்துள்ளாய்! என்னும் வந்திக்கும்★
 ஆங்கேமழைக்கண்நீர்மல்க
 வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும்★
 அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானே!
 அலைகடல்கடைந்தவாரமுதே!★
 சந்தித்துன்சரணம்சார்வதேவலித்த
 தையலைமையல்செய்தானே!

5

மையல்செய்தென்னைமனங்கவர்ந்தானே!
 என்னும் மாமாயனே! என்னும்★
 செய்யவாய்மணியே! என்னும் தண்புனல்குழ்
 திருவரங்கத்துள்ளாய்! என்னும்★
 வெய்யவாள்தண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும்
 விண்ணோர்முதல்! என்னும்★
 பைகொள்பாம்பணையாய்! இவள்திறத்தருளாய்
 பாவியேன்செயற்பாலதுவே.

6

பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்!
 பற்றிலார்பற்றநின்றானே!★
 காலசக்கரத்தாய்! கடலிடங்கொண்ட
 கடல்வண்ணா! கண்ணனே! என்னும்★
 சேல்கொள்தண்புனல்குழ்திருவரங்கத்தாய்!
 என்னும் என்தீர்த்தனே! என்னும்★
 கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கவிருக்கும்
 என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே.

7

1. கைகளாய் என்பது சிலர் பாடம்.

திருவா...
 கொழுந்துவானவர்கட்கு! என்னும் குன்றேந்திக்
 கோநிரைகாத்தவன்! என்னும் ★
 அழும்தொழும் ஆவியனலவெவ்வுயிர்க்கும்
 அஞ்சனவண்ணனே! என்னும் ★
 எழுந்துமேல்நோக்கியிமைப்பிலளிருக்கும்
 எங்ஙனேநோக்குகேன்? என்னும் ★
 செழுந்தடம்புனல்குழ்திருவரங்கத்தாய்!
 என்செய்கேன்என்திருமகட்கே?

8

††என்திருமகள்சேர்மார்வனே! என்னு
 மென்னுடையாவியே! என்னும் ★
 நின்திருவெயிற்றாலிடந்துநீகொண்ட
 நிலமகள்கேள்வனே! என்னும் ★
 1அன்றுருவேழம்தழுவிநீகொண்ட
 ஆய்மகளன்பனே! என்னும் ★
 தென்திருவரங்கம்கோயில்கொண்டானே!
 தெளிகிலேன்முடிவிவள்தனக்கே.

9

முடிவிவள்தனக்கொன்றறிகிலேனென்னும்
 முவுலகாளியே! என்னும் ★
 கடிகமழ்கொன்றைச்சடையனே! என்னும்
 நான்முகக்கடவுளே! என்னும் ★
 வடிவுடைவானோர்தலைவனே! என்னும்
 வண்திருவரங்கனே! என்னும் ★
 அடியடையாதாள்போல்இவளனுகி
 யடைந்தனள் முகில்வண்ணனடியே.

10

††முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்குடி
 யுய்ந்தவன் மொய்புனற்பொருநல் ★
 துகில்வண்ணத்தூநீர்ச்சேர்ப்பன் வண்பொழில்சூழ்
 வண்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
 முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்னசொல்மாலை
 ஆயிரத்துஇப்பத்தும்வல்லார் ★
 முகில்வண்ணவானத்திமையவர்குழ
 விருப்பர் பேரின்பவெள்ளத்தே.

11

1. அன்றுருமேழம் என்பதும் பாடம்.

அடிவரவு:- கங்குல் என் வட்கிலள் இட்ட
சிந்திக்கும் மையல் பால கொழுந்து
என் முடிவு முகில் வெள்ளை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - வெள்ளைச்சுரிசங்கு

தாய்மாரும் தோழிமாரும் தடுக்கவும், தலைவி திருப்பேரைக்குச்
செல்வேனென்று துணிந்ததைக் கூறுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(யன் - நட்டபாஷை, தாளம் - ஏழொத்து ஆந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்)

†† வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித்
தாமரைக்கண்ணன் என்னெஞ்சினுடே ★

புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைக்காணீர்
என்சொல்லிச்சொல்லுகேன்? அன்னையீர்காள்! ★

வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்த
வேதவொலியும்விழாவொலியும் ★

பிள்ளைக்குழாவிளையாட்டொலியுமறாத்
திருப்பேரெயில்சேர்வன்நானே.

நானக்கருங்குழல்தோழியீர்காள்!

அன்னையீர்காள்! அயற்சேரியீர்காள்! ★

நானித்தனிநெஞ்சம்காக்கமாட்டேன்

என்வசமன்றிது. இராப்பகல்போய் ★

தேன்மொய்த்தபூம்பொழில்தண்பணைகுழ்

தென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த ★

வானப்பிரான்மணிவண்ணன்கண்ணன்

செங்கனிவாயின் திறத்ததுவே.

செங்கனிவாயின் திறத்ததாயும்

செஞ்சுடர்நீள்முடித்தாழ்ந்ததாயும் ★

சங்கொடுசுக்கரம்கண்டுநதும்

தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும் ★

திங்களும்நாளும்விழாவறாத

தென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த ★

நங்கள்பிரானுக்குஎன்னெஞ்சம்தோழி!

நாணும்நிறையுமிழந்ததுவே.

இழந்தவெம்மாமைதிறத்துப்போன

என்னெஞ்சினாரும்ங்கேயொழிந்தார் ★

உழந்தினியாரைக்கொண்டு? என்உசாகோ?

ஓதக்கடலொலிபோல ★ எங்கும்

எழுந்தநல்வேதத்தொலிநின்றோங்கு
தென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த ★
முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தேன்
அன்னையர்காள்! என்னைஎன்முனிந்தே?

4

முனிந்துசகடமுதைத்து மாயப்பேய்
முலையுண்டுமருதிடைபோய் ★
கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்த
கண்ணபிரானுக்குஎன்பெண்மைதோற்றேன் ★
முனிந்தினியென்செய்தீர்? அன்னைமீர்காள்!
முன்னியவன்வந்துவீற்றிருந்த ★
கனிந்தபொழில்திருப்பேரெயிற்கே
காலம்பெறஎன்னைக்காட்டுமினே.

5

காலம்பெறஎன்னைக்காட்டுமின்கள்
காதல்கடலின்மிகப்பெரிதால் ★
நீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமான்
நிற்கும்முன்னேவந்தென்கைக்குமெய்தான் ★
ஞாலத்தவன்வந்துவீற்றிருந்த
நான்மறையாளரும்வேள்வியோவா ★
கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசும்
கூடுபுனல்திருப்பேரெயிற்கே.

6

பேரெயில்குழ்கடல்தென்னிலங்கை
செற்றபிரான்வந்துவீற்றிருந்த ★
பேரெயிற்கேபுக்கென்னெஞ்சம்நாடிப்
பேர்த்துவரவெங்கும்காணமாட்டேன் ★
ஆரையினியிங்குடையம்? தோழி!
என்னெஞ்சம்கூவவல்லாருமில்லை ★
ஆரை? இனிக்கொண்டுஎன்சாதிக்கின்றது?
என்னெஞ்சம்கண்டதுவேகண்டேனே.

7

கண்டதுவேகொண்டெல்லாரும்கூடிக்
கார்க்கடல்வண்ணனோடென்திறத்துக்
கொண்டு ★ அலர்தூற்றிற்றதுமுதலாக்
கொண்டஎன்காதலுரைக்கில்தோழி! ★
மண்திணிஞாலமுமேழ்கடலும்
நீள்விசம்பும்கழியப்பெரிதால் ★

தெண்திரைசூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்த
தென்திருப்பேரெயில்சேர்வன்சென்றே.

8

சேர்வன்சென்றென்னுடைத்தோழிமீர்காள்!
அன்னையர்காள்! என்னைத்தேற்றவேண்டா★

நீர்களுரைக்கின்றதென்னிதற்கு?
நெஞ்சம்நிறைவும்எனக்கிங்கில்லை★

கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்ட

கண்ணபிரான்வந்துவீற்றிருந்த★

ஏர்வளவொண்கழனிப்பழனத்

1தென்திருப்பேரெயின்மாநகரே.

9

††நகரமும்நாடும்பிறவும்தேர்வேன்

நாணெனக்கில்லைஎன்தோழிமீர்காள்!★

சிகரமணிநெடுமாடநீடு

தென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த★

மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயன்

நூற்றுவரையன்றுமங்கநூற்ற★

நிகரில்முகில்வண்ணன்நேமியான் என்

நெஞ்சங்கவர்ந்தெனையூழியானே.

10

††ஊழிதோறாழியுருவும்பேரும்

செய்கையும்வேறவன்வையங்காக்கும்★

ஆழிநீர்வண்ணனைஅச்சதனை

அணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★

கேழிலந்தாதியோராயிரத்துள்இவை

திருப்பேரெயில்மேயபத்தும்★

ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவர்

அடிமைத்திறத்தாழியாரே.

11

அடிவரவு:- வெள்ளை நான செங்கனி இழந்த

முனிந்து காலம் பேரெயில் கண்டது

சேர்வன் நகரம் ஊழி ஆழி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. தென்திருப்பேரெயின்மாநகரே என்றும் பாடம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - ஆழியெழ

திவ்யப்ரபந்தம்

எம்பெருமானது வெற்றிகளைப் பேசுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — காந்தாரம், தாளம் — ஏழொத்து
மோஹநராகம் — அடதாளம்)

††ஆழியெழச் சங்கும்வில்லுமெழ★ திசை
வாழியெழத் தண்டும்வாளுமெழ★ அண்டம்
மோழையெழ முடிபாதமெழ★ அப்பன்
ஊழியெழ உலகங்கொண்டவாறே.

1

ஆறுமலைக்கு எதிர்ந்தோடுமொலி★ அர
ஔறுசலாய் மலைதேய்க்குமொலி★ கடல்
மாறுசுழன்று அழைக்கின்றவொலி★ அப்பன்
சாறுபட அமுதங்கொண்டநானே.

2

நான்றில ஏழ்மண்ணும்தானத்தவே★ பின்னும்
நான்றில ஏழ்மலைதானத்தவே★ பின்னும்
நான்றில ஏழ்கடல்தானத்தவே★ அப்பன்
ஊன்றியிடந்து எயிற்றில்கொண்டநாளே.

3

நாளுமெழ நிலநீருமெழ★ விண்ணும்
கோளுமெழ எரிகாலுமெழ★ மலை
தாளுமெழச் சுடர்தானுமெழ★ அப்பன்
ஊளியெழ உலகமுண்டலுணே.

4

ஊனுடைமல்லர்¹ததைந்தவொலி★ மன்னர்
ஆனுடைச்சேனை நடுங்குமொலி★ விண்ணுள்
ஏனுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டவொலி★ அப்பன்
காணுடைப்பாரதம் கையறைபோழ்தே.

5

போழ்துமெலிந்த புன்செக்கரில்★ வான்திசை
குழுமெழுந்து உதிரப்புனலா★ மலை
கீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததால்★ அப்பன்
ஆழ்துயர்செய்து²அசுரரைக்கொல்லுமாறே.

6

1. ததர்ந்த என்றும் பாடம்.

2. அசுரர்க் கொல்லுமாறே என்றும் பாடம்

தருவாய்கொழு
மாறுநிரைத்து இரைக்கும்சரங்கள்★ இன
நூறுபிணம் மலைபோல்புரள★ கடல்
ஆறுமடுத்து உதிரப்புனலா★ அப்பன்
நீறுபட இலங்கைசெற்றநேரே.

7

நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழிகொண்டான்★ பின்னும்
நேர்சரிந்தான் எரியுமனலோன்★ பின்னும்
நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டீர்★ அப்பன்
நேர்சரிவாணன் திண்தோள்கொண்டவன்றே.

8

அன்றுமண்நீரெரிகால் விண்மலைமுதல்★
அன்றுசுடர்இரண்டுபிறவும்★ பின்னும்
அன்றுமழையுயிர் தேவும்மற்றும்★ அப்பன்
அன்றுமுதல் உலகம்செய்ததுமே.

9

மேய்நிரைகீழ்புக மாபுரள★ சுனை
வாய்நிறைநீர் பிளிறிச்சொரிய★ இன
ஆநிரைபாடி அங்கேயொடுங்க★ அப்பன்
தீமழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே.

10

††குன்றமெடுத்தபிரான் அடியாரொடும்★
ஒன்றிநின்ற சடகோபனுரைசெயல்★
நன்றிபுனைந்த ஓராயிரத்துள்ளிவை★
வென்றிதரும்பத்தும் மேவிக்கற்பார்க்கே.

11

அடிவரவு:- ஆழி ஆறு நான்கு நாளும்
ஊண் போழ்து மாறு நேர்
அன்று மேய் குன்றம் கற்பார்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வற்றிகளுக்கு அடியான இறைவனின் தோற்றங்களின்
குணங்களை இழக்கிறார்களே! என்று உலகத்தாரை
நோக்கி ஆழ்வார் இரங்குதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - நாட்டராகம், தாளம் - ஏழொத்து ஸஹாநராகம் - ஆதிதாளம்)

† † கற்பார்இராமபிரானையல்லால் மற்றுங்கற்பரோ? ★
புற்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே ★
நற்பாலயோத்தியில்வாழும் சராசரம்முற்றவும் ★
நற்பாலுக்குய்த்தனன் நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே. 1

நாட்டிற்றிறந்தவர் நாரணற்காளன்றியாவரோ ★
நாட்டிற்றிறந்து படாதனபட்டுமனிசர்க்கா ★
நாட்டைநலியுமரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு ★
நாட்டையளித்துய்யச்செய்து நடந்தமைகேட்டுமே. 2

கேட்பார்கள்கேசவன்கீர்த்தியல்லால் மற்றுங்கேட்பரோ? ★
கேட்பார்செவிசுடு கீழ்மைவசைவுகளேவையும் ★
சேட்பாற்பழம்பகைவன் சிசுபாலன் ★ திருவடி
தாட்பாலடைந்த தன்மையறிவாரையறிந்துமே. 3

தன்மையறிபவர்தாம் அவற்காளன்றியாவரோ? ★
பன்மைப்படர்பொருள் ஆதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து ★
நன்மைப்புனல்பண்ணி நான்முகனைப்பண்ணி ★ தன்னுள்ளே
தொன்மைமயக்கிய தோற்றிய சூழல்கள் சிந்தித்தே. 4

சூழல்கள் சிந்திக்கில் மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ? ★
ஆழப்பெரும்புனல்தன்னுள் அழுந்தியஞாலத்தை ★
தாழப்படாமல் தன்பாலொருகோட்டிடைத்தான் கொண்ட ★
கேழல்திருவுருவாயிற்றுக் கேட்டுமுணர்ந்துமே. 5

கேட்டுமுணர்ந்தவர் கேசவற்காளன்றியாவரோ? ★
வாட்டமிலாவண்கை மாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்டு ★
ஈட்டங்கொள்தேவர்கள் சென்றிரந்தார்க்கிடர்நீக்கிய ★
கோட்டங்கைவாமனனாய்ச் செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே. 6

7

8

9

10

11

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - பாமருமுவலகும்

எம்பெருமானது குணம் அழகு முதலியவற்றை
எண்ணி நேரடியாக அனுபவிக்கும்படி ஆழ்வார்
மனமுருகிக் கூப்பிடுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் - பாலையாழ், தாளம் - ஏழொத்து தோடிராகம் - ருபகதாளம்)

- †† பாமருமுவலகும்படைத்த பற்பநாபாவோ! ★
பாமருமுவலகும்படைத்த பற்பநாதாவோ! ★
தாமரைக்கண்ணாவோ! தனியேன்தனியாளாவோ! ★
தாமரைக்கையாவோ! உன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே? 1
- என்றுகொல்? சேர்வதந்தோ! அரன்நான்முகனேத்தும் ★ செய்ய
நின்திருப்பாதத்தையான் நிலம்நீரெரிகால் ★ விண்ணுயிர்
என்றிவைதாம்முதலாமுற்றுமாய் நின்றவெந்தாயோ! ★
குன்றெடுத்தாநிரைமேய்த்து அவைகாத்த எம்கூத்தாவோ! 2
- காத்தஎங்கூத்தாவோ! மலையேந்திக்கல்மாரிதன்னை ★
பூத்தண்துழாய்முடியாய்! புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய்! ★
வாய்த்தஎன்நான்முகனே! வந்தென்னாருயிர்நீயானால் ★
ஏத்தருங்கீர்த்தியினாய்! உன்னைஎங்குத்தலைப்பெய்வனே? 3
- எங்குத்தலைப்பெய்வன்நான்? எழில்முவலகும்நீயே ★
அங்குயர்முக்கண்பிரான் பிரமபெருமானவன்நீ ★
வெங்கதிர்வச்சிரக்கை இந்திரன்முதலாத்தெய்வம்நீ ★
கொங்கலர்தண்ணந்துழாய்முடி என்னுடைக்கோவலனே! 4
- என்னுடைக்கோவலனே! என்பொல்லாக்கரு மாணிக்கமே! ★
உன்னுடையுந்திமலர் உலகமவைமூன்றும்பரந்து ★
உன்னுடைச்சோதிவெள்ளத்து அகம்பாலுன்னைக்கண்டு கொண்டிட்டு ★
என்னுடையாருயிரார் எங்ஙனேகொல்வந்தெய்துவரே? 5
- வந்தெய்துமாற்றியேன் மல்குநீலச்சுடர்தழைப்ப ★
செஞ்சுடர்சோதிகள்பூத்து ஒருமாணிக்கம்சேர்வதுபோல் ★
அந்தரமேற்செம்பட்டோடு அடியுந்திகைமார்வுகண்வாய் ★
செஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுறை என்திருமார்பனையே. 6

என்திருமார்பன்தன்னை என்மலைமகள்கூறன்தன்னை★
என்றுமென்நாமகளை அகம்பாற்கொண்டநான்முகனை★
நின்றசசிபதியை நிலங்கீண்டெயில்மூன்றெறித்த★
வென்றுபுலந்துரந்த விசம்பாளியைக்காணேனோ?

7

ஆளியைக்காண்பரியாய் அரிகாண்நரியாய்★ அரக்கர்
ஊளையிட்டன்றிலங்கைகடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப★
மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறல்மாலியைக்கொன்று★ பின்னும்
ஆளுயர்குன்றங்கள்செய்து அடர்த்தானையும் காண்டுங்கொலோ?

8

காண்டுங்கொலோ? நெஞ்சமே! கடியவினையேமுயலும்★
ஆண்திறல்மீளிமொய்ம்பின் அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து★
மீண்டுமவன்தம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி★
ஆண்டுதன்சோதிபுக்க அமரரரியேற்றினையே.

9

ஏற்றரும்வைகுந்தத்தை அருளும்நமக்கு★ ஆயர்குலத்து
ஈற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்கு மாயங்களேயியற்றி★
கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்று ஐவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனை தடிந்து★
ஆற்றல்மிக்கான் பெரியபரஞ்சோதிபுக்கவரியே.

10

††புக்கவரியுருவாய் அவுணனுடல்கீண்டுகந்த★
சக்கரச்செல்வன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
மிக்கவோராயிரத்துள் இவைபத்தும்வல்லாரவரை★
தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வரேழையரே.

11

அடிவரவு:- பாமரு என்று காத்த எங்கு
என்னுடைய வந்து என்திரு ஆளி
காண்டு ஏற்ற புக்க ஏழை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - ஏழையர்

எம்பெருமானது உருப்புகளின் அழகு உருவெளித்
தோற்றத்தில் காணப்பட, அதனால் வருந்தும் தலைவி
சொல்லிய பாகரதம்

கலிநிலைத்துறை

(பண் - பாலையாழ், தாளம் - ஏழொத்து முகாரிராகம் - அடதாளம்)

†† ஏழையராவியுண்ணும் இணைக்கூற்றங்கொலோ? அறியேன்★
ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோ? அறியேன்★
சூழவுந்தாமரைநாண்மலர்போல் வந்துதோன்றும்கண்டீர்★
தோழியர்காள்! அன்னைமீர்! என்செய்கேன்? துயராட்டியேனே. 1

ஆட்டியும்தூற்றியும்நின்று அன்னைமீர்! என்னைநீர் நலிந்தென்?★
மாட்டுயர்கற்பகத்தின் வல்லியோ? கொழுந்தோ? அறியேன்★
ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கு, எனதாவியுள்ளே★
மாட்டியவல்விளக்கின் சுடராய்நிற்கும்வாலியதே. 2

வாலியதோர்கனிகொல்? வினையாட்டியேன்வல்வினை கொல்?★
கோலந்திரள்பவளக் கொழுந்துண்டங்கொலோ? அறியேன்★
நீலநெடுமுகில்போல் திருமேனியம்மான் தொண்டைவாய்★
ஏலுந்¹திசையுளெல்லாம் வந்துதோன்றுமென்னின்னுயிர்க்கே. 3

இன்னுயிர்க்கேழையர்மேல் வளையும்இணைநீலவிற்கொல்?★
மன்னியசீர்மதனன் கருப்புச்சிலைகொல்?★ மதனன்
தன்னுயிர்த்தாதை கண்ணபெருமான்புருவமவையே★
என்னுயிர்மேலனவாய் அடுகின்றனவென்றுநின்றே. 4

என்றுநின்றேதிகழும் செய்யவீன்கடர்வெண்மின்னுக்கொல்?★
அன்றியென்னாவியடும் அணிமுத்தங்கொலோ? அறியேன்★
குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவல் எனதாவியடும்★
ஒன்றுமறிகின்றிலேன் அன்னைமீர்! எனக்குஉய்விடமே. 5

உய்விடமேழையர்க்கும் அசுரர்க்கும் அரக்கர்கட்கும்★
எவ்விடம்? என்றிலங்கி மகரந்தழைக்குந்தளிர்கொல்?★
பைவிடப்பாம்பணையான் திருக்குண்டலக்காதுகளே★
கைவிடலொன்றுமின்றி அடுகின்றனகாண்மின்களே. 6

1. திசைகளெல்லாம் என்பதும் பாடம்.

காண்மின்களன்னையர்காள்! என்று காட்டும்வகை யறியேன்★
நாள்மன்னுவெண்திங்கள்கொல்? நயந்தார்கட்கு நச்சிலைகொல்?★
சேண்மன்னுநால்தடந்தோள் பெருமான்தன்திருநுதலே★
கோள்மன்னியாவியடும் கொடியேனுயிர்கோளிழைத்தே. 7

கோளிழைத்தாமரையும் கொடியும்பவளமும்வில்லும்★
கோளிழைத்தண்முத்தமும் தளிரும்குளிர்வான்பிறையும்★
கோளிழையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல்?★ கண்ணன்
கோளிழைவாண்முகமாய்க் கொடியேனுயிர் கொள்கின்றதே. 8

கொள்கின், கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்டகொழுஞ்சுருளின்★
உள்கொண்டநீலநன்னுல்தழைகொல்? அன்றுமாயன்குழல்★
விள்கின்றபூந்தண்துழாய் விரைநாறவந்தென்னுயிரை★
கள்கின்றவாறறியீர் அன்னைமீர்! கழறாநிற்றிரே. 9

நிற்றிமுற்றத்துளென்று நெரித்தகையராய்★ என்னைநீர்
சுற்றியும்சூழ்ந்தும்வைதிர் சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாய்★
முற்றவிம்மூவுலகும் விரிகின்றசுடர்முடிக்கே★
ஒற்றுமைகொண்டதுள்ளம் அன்னைமீர்! நசையென் நுங்கட்கே. 10

††கட்கரியபிரமன்சிவன் இந்திரனென்றிவர்க்கும்★
கட்கரியகண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
உட்குடையாயிரத்துள் இவையுமொருபத்தும்வல்லார்★
உட்குடைவானவரோடு உடனாய்என்றும்மாயாரே. 11

அடிவரவு:- ஏழை ஆட்டி வாலிய இன்னுயிர்
என்று உய்விடம் காண் கோளிழை
கொள் நிறி கட்கரிய மாயா.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - மாயாவாமனனே

இடர்படும்படி தம்மைவைத்த விசித்திரசக்தியால் எம்பெருமானது
விசித்திர விபூதியைக்கண்டு ஆழ்வார் ஆச்சரியப்படுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - பாலையாழ், தாளம் - ஏழொத்து
பத்துவராளிராகம் - ருபகதாளம்)

††மாயா! வாமனனே! மதுகுதா! நீயருளாய்★
தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய்★
தாயாய்த்தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்★
நீயாய்நீநின்றவாறு இவையென்னநியாயங்களே! 1

அங்கண்மலர்த்தண்துழாய்முடி அச்சுதனே! அருளாய்★
திங்களும்ஞாயிறுமாய்ச் செழும்பல்கடராயிருளாய்★
பொங்குபொழிமழையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்ப் பின்னும்நீ★
வெங்கண்வெங்கூற்றமுமாம் இவையென்னவிசித்திரமே! 2

சித்திரத்தேர்வலவா! திருச்சக்கரத்தாய்! அருளாய்★
எத்தனையோருகமும் அவையாய் அவற்றுள்ளியலும்★
ஒத்தவொண்பல்பொருள்கள் உலப்பில்லனவாய்வியவாய்★
1வித்தகத்தாய்நிற்றிநீ இவையென்னவிடமங்களே! 3

கள்ளவிழ்தாமரைக்கண்கண்ணனே! எனக்கொன்றருளாய்★
உள்ளதுமில்லதுமாய் உலப்பில்லனவாய்வியவாய்★
வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி★
உள்ளப்பல்யோகுசெய்தி இவையென்னவுபாயங்களே! 4

பாசங்கள்நீக்கி என்னைஉனக்கேயறக்கொண்டிட்டு★ நீ
வாசமலர்த்தண்துழாய்முடி மாயவனே! அருளாய்★
காயமும்சீவனுமாய்க் கழிவாய்ப்பிறப்பாய், பின்னும்நீ★
மாயங்கள்செய்துவைத்தி இவையென்னமயக்குக்களே! 5

மயக்கா! வாமனனே! மதியாம்வண்ணமொன்றருளாய்★
அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய் அழலாய்க்குளிராய்வியவாய்★
வியப்பாய்வென்றிகளாய் வினையாய்ப்பயனாய், பின்னும்நீ★
துயக்காய்நீநின்றவாறு இவையென்னதுயரங்களே! 6

1. வித்தகத்தால் என்பதும் பாடம்.

துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணா! சுடர்நீள்முடியாய்! அருளாய்★
 துயரஞ்செய்மானங்களாய் மதனாகியுதவைகளாய்★
 துயரஞ்செய்காமங்களாய்த் துலையாய்நிலையாய்நடையாய்★
 துயரங்கள்செய்துவைத்தி இவையென்ன சுண்டாயங்களே! 7

¹என்னசுண்டாயங்களால் நின்றிட்டாய்? என்னையாளுங்கண்ணா!★
 இன்னதோர்தன்மையென்று உன்னையாவர்க்குந்தேற்றரியை★
 முன்னையமூவுலகுமவையாய் அவற்றைப்படைத்து★
 பின்னும்உள்ளாய்! புறத்தாய்! இவையென்ன இயற்கைகளே! 8

²என்னவியற்கைகளால் எங்ஙனேநின்றிட்டாய்? என்கண்ணா!★
 துன்னுகரசரணம்முதலாக எல்லாவுறுப்பும்★
 உன்னுகவையொளி ஊறொலிநாற்றம்முற்றும்நீயே★
 உன்னையுணரவுறில் உலப்பில்லைநுணுக்கங்களே! 9

இல்லைநுணுக்கங்களே இதனிற்பிறிதென்னும்வண்ணம்★
 தொல்லைநன்னூலிற்சொன்ன உருவும்அருவும்நீயே★
 அல்லித்துழாயலங்கல் அணிமார்ப! என்னச்சுதனே!★
 வல்லதோர்வண்ணம்சொன்னால் அதுவேஉனக்காம் வண்ணமே. 10

††ஆம்வண்ணமின்னதொன்றென்று அறிவதரியவரியை★
 ஆம்வண்ணத்தால் குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த★
 ஆம்வண்ணவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள் இப்பத்தும்★
 ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பார் அமைந்தார் தமக்கென்றைக்குமே. 11

அடிவரவு:- மாயா அங்கண் சித்திர கள்ளவிழ்
 பாச மயக்கா துயரம் என்ன
 என்னவியற்கை இல்லை ஆம் என்றை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. என்னசுண்டாயங்களாலெங்ஙனே நின்றிட்டா யென்கண்ணா என்பதும் பாடம்.
2. என்னவியற்கைகளால் நின்றிட்டாயென்னை யாளுங்கண்ணா என்பதும் பாடம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - என்றைக்கும்

எம்பெருமான் தனக்கும் தன்னடியார்க்கும் இனிதாகக் கவிபாடும்படி
தம்மை இங்குவைத்ததற்குக் கைம்மாறில்லாமையை ஆழ்வார்
அருளிச்செய்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - நட்பாஷை, தாளம் - ஒன்பதொத்து ஆரிரா ராகம் - ஆதிதாளம்)

† † என்றைக்குமென்னை உய்யக்கொண்டுபோகிய ★
அன்றைக்கன்றென்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை ★
இன்தமிழ்பாடியவீசனை ஆதியாய்
நின்றஎன்சோதியை ★ என்சொல்லிநிற்பனோ? 1

என்சொல்லிநிற்பன்? என்னின்னுயிரின்றொன்றாய் ★
என்சொல்லாலயான்சொன்ன இன்கவியென்பித்து ★
தன்சொல்லால்தான்தன்னைக் கீர்த்தித்தமாயன் ★ என்
முன்சொல்லும் முவுருவாம்முதல்வனே. 2

ஆமுதல்வனிவனென்று தன்தேற்றி ★ என்
நாமுதல்வந்துபுகுந்து நல்லின்கவி ★
தூமுதற்பத்தர்க்குத் தான்தன்னைச்சொன்ன ★ என்
வாய்முதலப்பனை என்றுமறப்பனோ? 3

அப்பனையென்றுமறப்பன்? என்னாகியே ★
தப்புதலின்றித் தனைக்கவிதான்சொல்லி ★
ஒப்பிலாத் தீவினையேனை உய்யக்கொண்டு ★
செப்பமேசெய்து திரிகின்றசீர்கண்டே. 4

சீர்கண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவி ★
நேர்படயான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில் ★
ஏர்விலாஎன்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை ★
பார்பரவின்கவி பாடும்பரமரே. 5

இன்கவிபாடும் பரமகவிகளால் ★
தன்கவிதான் தன்னைப்பாடுவியாது ★ இன்று
நன்குவந்தென்னுடனாக்கி என்னால்தன்னை ★
வன்கவிபாடும் என்வைகுந்தநாதனே. 6

வைகுந்தநாதன் எனவல்வினைமாய்ந்தற★
செய்குந்தன் தன்னை என்னாக்கிஎன்னால்தன்னை★

வைகுந்தனாகப்புகழ வண்தீங்கவி★

செய்குந்தன்தன்னை எந்நாள்சிந்தித்தார்வனோ?

7

ஆர்வனோ? ஆழியங்கை எம்பிரான்புகழ்★

பார்விண்நீர்முற்றும் கலந்துபருகிலும்★

ஏர்விலாஎன்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை★

சீர்பெறஇன்கவி சொன்னதிறத்துக்கே.

8

திறத்துக்கே¹துப்புரவாம் திருமாலின்சீர்★

இறப்பெதிர்காலம் பருகிலுமார்வனோ?★

மறப்பிலாஎன்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை★

உறப்பலஇன்கவி சொன்னவுதவிக்கே.

9

உதவிக்கைம்மாறு என்னுயிர்என்னவுற்றெண்ணில்★

அதுவும்மற்றாங்கவன் தன்னது, என்னால்தன்னை★

பதவியஇன்கவி பாடியஅப்பனுக்கு★

எதுவுமொன்றுமில்லை செய்வதிங்குமங்கே.

10

††இங்குமங்கும் திருமாலன்றியின்மைகண்டு★

அங்ஙனேவண்குருகூர்ச்²சடகோபன்★

இங்ஙனேசொன்ன ஓராயிரத்துஇப்பத்தும்★

எங்ஙனேசொல்லினும் இன்பம்பயக்குமே.

11

அடிவரவு:- என்னை என் ஆமுதல்வன் அப்பன்

சீர் இன் வைகுந்த ஆர்வனோ

திறத்து உதவி இங்கும் இன்பம்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. துப்பரவு என்றும் பாடம்.

2. சடகோபன் சொல் என்பதும் பாடம்.

10-ஆந்திருவாய்மொழி - இன்பம்பயக்க

இன்பக்கவி பாடுவீத்த எம்பெருமானை ஆழ்வார்
திருவாறன்விளையிற் சென்று கண்டு அடிமைசெய்யக்
கருதுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - பழம்பஞ்சரம், தாளம் - ஏழொத்து கல்யாணிராகம் - அடதாளம்)

††இன்பம்பயக்க எழில்மலர்மாதரும்தானும்★ இவ்வேழுலகை
இன்பம்பயக்கஇனிதுடன்வீற்றிருந்து ஆள்கின்றஎங்கள்பிரான்★
அன்புற்றமர்ந்துறைகின்ற அணிபொழில்குழ்திருவாறன்விளை★
அன்புற்றமர்ந்துவலஞ்செய்து கைதொழும்நாள்களு மாருங்கொலோ? 1

ஆகுங்கொல்? ஐயமொன்றின்றி அகலிடம்முற்றவும்★ ஈரடியே
ஆகும்பரிசுநிமிர்ந்த திருக்குறளப்பனமர்ந்துறையும்★
மாகந்திகழ்கொடிமாடங்கள்நீடு மதிள்திருவாறன்விளை★
மாகந்தநீர்கொண்டுதூவிவலஞ்செய்து கைதொழக் கூடுங்கொலோ? 2

கூடுங்கொல்? வைகலும் கோவிந்தனைமதுகுதனைக் கோளரியை★
ஆடும்பறவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதன்றி யவனுறையும்★
பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்வியைந்து ஆறங்கம் பன்னினர்வாழ்★
நீடுபொழில்திருவாறன்விளைதொழ வாய்க்குங்கொல்? நிச்சலுமே. 3

வாய்க்குங்கொல்? நிச்சலும்எப்பொழுதும்மனத்துஈங்கு நினைக்கப்பெற★
வாய்க்குங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் வயல்குழ் திருவாறன்விளை★
வாய்க்கும்பெரும்புகழ்முவுலகீசன் வடமதுரைப்பிறந்த★
வாய்க்கும்மணிநிறக்கண்ணபிரான்தன் மலரடிப் போதுகளே. 4

மலரடிப்போதுகள்என்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும் இருத்தி வணங்க★
பலரடியார்முன்புருளிய பாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும்★
மலரின்மணிநெடுமாடங்கள்நீடு மதிள்திருவாறன்விளை★
உலகமலிபுகழ்பாட நம்மேல்வினையொன்றும்நில்லா கெடுமே. 5

ஒன்றுநில்லாகெடும்முற்றவும்தீவினை உள்ளித்தொழுமின் தொண்டர்!★
அன்றங்கமர்வென்றுஉருப்பிணிநங்கை அணிநெடுந்தோள் புணர்ந்தான்★
என்றுமப்போதுமென்னெஞ்சம்துதிப்ப உள்ளே யிருக்கின்றபிரான்★
நின்றவணிதிருவாறன்விளையென்னும் நீள்நகரமதுவே. 6

நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகளுக்குத் திருவாறன்விளை ★
 நீணகரத்துறைகின்றபிரான் நெடுமால்கண்ணன் விண்ணைர்கோன் ★
 வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத்தொலைய வெம்போர்கள் செய்து ★
 வாணனையாயிரந்தோள்துணித்தான்சரணன்றி மற்றொன்றிலமே. 7

அன்றிமன்றொன்றிலம்நின்சரணையென்று அகலிரும் பொய்கையின்வாய் ★
 நின்றுதன்நீள்கழலேத்திய ஆனையின்நெஞ்சிடர்தீர்த்தபிரான் ★
 சென்றங்கினிதுறைகின்ற செழும்பொழில்குழ்திருவாறன்விளை ★
 ஒன்றிவலஞ்செய்யவொன்றுமோ? தீவினையுள்ளத்தின் சார்வல்லவே. 8

தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும் பேறலுற்றால் ★
 நாவினுள்ளும்உள்ளத்துள்ளும் அமைந்ததொழிலினுள்ளும் நவின்று ★
 யாவரும்வந்துவணங்கும்பொழில் திருவாறன்விளையதனை ★
 மேவிவலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொல்? என்னும் என்சிந்தனையே. 9

சிந்தைமற்றொன்றின்திறத்ததல்லாத்தன்மை தேவபிரானறியும் ★
 சிந்தையினால் செய்வதானறியாதன மாயங்கொன்றுமில்லை ★
 சிந்தையினால்சொல்லினால்செய்கையால் நிலத்தேவர்குழு வணங்கும் ★
 சிந்தைமகிழ்திருவாறன்விளையுறை தீர்த்தனுக்கற்றபின்னே. 10

††தீர்த்தனுக்கற்றபின் மற்றோர்சரணில்லையென் நெண்ணி ★ தீர்த்தனுக்கே
 தீர்த்தமனத்தனனாகிச் செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன ★
 தீர்த்தங்களாயிரத்துள் இவைபத்தும்வல்லார்களை ★ தேவர்கைகல்
 தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கியுரைப்பர் தம் தேவியர்க்கே. 11

அடிவரவு:- இன்பம் ஆகும் கூடும் வாய்க்கும்
 மலர் ஒன்று நீணகரம் அன்றி
 தீவினை சிந்தை தீர்த்தன் தேவி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் தான் தனது என்ற நசையற்றபடியை அருளிச்செய்தல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - தேவிமாராவார்

எம்பெருமான் தனதுநினைவைத் தலைக்கட்டாமையால் ஆழ்வார்
அவனது அடியார்களின் இட்ட வழக்காயிருக்கும்
தன்மை, யாவையும்தானாம் நிலைமை இவைகளைக் கண்டு
மருண்டு தெளிதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - புறநீர்மை. தாளம் - ஒன்பதொத்து பைரவிராகம் - ஆதிதாளம்)

††தேவிமாராவார்திருமகள்பூமி
ஏவமற்றமரராட்செய்வார்★
மேவியவுலகம்மூன்றவையாட்சி
வேண்டுவேண்டுருவம்நின்னுருவம்★
பாவியேன்தன்னையடுகின்ற
கமலக்கண்ணது ஒர்பவளவாய்மணியே!★
ஆவியே! அமுதே! அலைகடல்கடைந்த
அப்பனே! காணுமாறருளாய்.

1

காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்
கண்ணநீரலமர★ வினையேன்
பேணுமாறெல்லாம்பேணி நிற்பெயரே
பிதற்றுமாறருளெனக்கந்தோ!★
காணுமாறருளாய்காகுத்தா! கண்ணா!
தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே!★
பேணுவாரமுதே! பெரியதண்புனல்குழ்
பெருநிலமெடுத்தபேராளா!

2

எடுத்தபேராளன்நந்தகோபன்தன்
இன்னுயிர்ச்சிறுவனே!★ அசோதைக்கு
அடுத்தபேரின்பக்குலவிளங்களிறே!
அடியனேன்பெரியவம்மானே!★
கடுத்தபோரவுணனுடலிருபிளவாக்
கையுகிராண்டவெங்கடலே?★
அடுத்ததோருருவாய்இன்றுநீவாராய்
எங்ஙனம்தேறுவருமரே?★

3

உமருகந்துகந்தவுருவம்நின்னுருவமாகி

உன்தனக்கன்பரானா

ரவர்★ உகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயை

அறிவொன்றும்சங்கிப்பன்வினையேன்★

அமரதுபண்ணியகலிடம்புடைகுழ்

அடுபடையவித்தஅம்மானே!★

அமரர்தமமுதே! அசுரர்கள்நஞ்சே!

என்னுடையாருயிரேயோ!

ஆருயிரேயோ! அகலிடமுழுதும்

படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்த★

பேருயிரேயோ! பெரியநீர்படைத்து அங்குறைந்தது

கடைந்தடைத்துடைத்த★

சீருயிரேயோ! மனிசர்க்குத்தேவர்போலத்

தேவர்க்குந்தேவாவோ!★

ஓருயிரேயோ! உலகங்கட்கெல்லாம்

உன்னைநானெங்குவந்துறுகோ?

எங்குவந்துறுகோ! என்னையாள்வானே!

ஏழலகங்களும்நீயே★

அங்கவர்க்கமைத்ததெய்வமும்நீயே

அவற்றவைகருமமும்நீயே★

பொங்கியபுறம்பாற்பொருளுளவேலும்

அவையுமோநீயின்னையானால்★

மங்கியஅருவாம்நேர்ப்பமும்நீயே

வான்புலனிறந்ததும்நீயே.

இறந்ததும்நீயேஎதிர்ந்ததும்நீயே

நிகழ்வதோநீயின்னையானால்★

சிறந்தநின்தன்மையதுவிதுவுதுவென்று

அறிவொன்றும்சங்கிப்பன்வினையேன்★

கறந்தபால்நெய்யே! நெய்யினினைசுவையே!

கடலினுளமுதமே!★ அமுத்திற்

பிறந்தஇன்சுவையே! சுவையதுபயனே!

பின்னைதோள்மணந்தபேராயா!

மணந்தபேராயா! மாயந்தால்முழுதும்

வல்வினையேனையீர்கின்ற★

4

5

6

7

குணங்களையுடையாய்! அசுரர்வன்கையர்கூற்றமே!

கொடியபுள்ளுயர்த்தாய்! ★

பணங்களாயிரமுடையபைந்நாகப்பள்ளியாய்!

பாற்கடற்சேர்ப்பா! ★

வணங்குமாறறியேன்மனமும்

வாசகமும் செய்கையும் யானும்நீதானே.

8

யானும்நீதானேயாவதோமெய்யே

அருநரகவையும்நீயானால் ★

வானுயரின்பமெய்திலென்?

மற்றைநரகமேயெய்திலென்? எனிலும் ★

யானும்நீதானாய்த்தெளிதொறும்நன்றும்

அஞ்சுவன் நரகம்நானடைதல் ★

வானுயரின்பம்மன்னிவீற்றிருந்தாய்!

அருளுநின்தாள்களையெனக்கே.

9

தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்

தந்த பேருதவிக்கைம்மாறா ★

தோள்களையாரத்தமுவி என்னுயிரை

அறவிலைசெய்தனன்சோதீ! ★

தோள்களாயிரத்தாய்! முடிகளாயிரத்தாய்!

துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய்! ★

தாள்களாயிரத்தாய்! பேர்களாயிரத்தாய்!

தமியனேன்பெரியவப்பனே!

10

†† பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனை

உருத்திரனப்பனை ★ முனிவர்க்

குரியவப்பனையமரரப்பனை

உலகுக்கோர்தனியப்பன்தன்னை ★

பெரியவண்குருகூர்ச்சடகோபன்

பேணிநா ஆயிரத்துள்ளும் ★

உரியசொல்மாலையிவையும்பத்து

இவற்றால் உய்யலாம்தொண்டிர்! நங்கட்கே.

11

அடிவரவு:- தேவி காணும் எடுத்த உமர்

ஆருயிர் எங்கு இறந்த மணம்

யானும் தாள் பெரிய நங்கள்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - நங்கள்வரிவளை

ஆழ்வார் தமக்கு உலகவாழ்க்கையில் வெறுப்புண்டானதை,
தலைவனை நோக்கிச் செல்லக் கருதிய தலைவிபேச்சாலே
அருளிச்செய்தல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — கொல்லி, தாளம் — ஏழொத்து
செஞ்சுருட்டிராகம் — அடதாளம்)

† † நங்கள்வரிவளையாயங்காளோ!

நம்முடையேதலர்முன்புநாணி ★

நுங்கட்குயானொன்றுரைக்கும்மாற்றம்

நோக்குகின்றேன்எங்குங்காணமாட்டேன் ★

சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன்

தடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன் ★

வெங்கண்பறவையின்பாகனெங்கோன்

வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே.

1

வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற்பாரில்

என்னுடைத்தோழியர்நுங்கட்கேலும் ★

ஈண்டிதுரைக்கும்படியைஅந்தோ!

காண்கின்றிலேன்இடராட்டியேன்நான் ★

காண்தகுதாமரைக்கண்ணன்கள்வன்

விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோனைக்கண்டால் ★

ஈண்டியசங்கும்நிறைவும்கொள்வான்

எத்தனைகாலம்இளைக்கின்றேனே?

2

காலமிளைக்கிலல்லால் வினையேன்நான்

இளைக்கின்றிலன் கண்டுகொண்மின் ★

ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீர்!

இனிநாணித்தானென்? ★

நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த

நீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட ★

கோலவளையொடுமாமைகொள்வான்

எத்தனைகாலமும்கூடச்சென்றே.

3

† † கூடச்சென்றேன்இனியென்கொடுக்கேன்?

கோல்வளை¹நெஞ்சத்தொடக்கமெல்லாம் ★
பாடற்றொழியஇழந்துவைகல்
பல்வளையார்முன்பரிசழிந்தேன் ★
மாடக்கொடிமதிள்தென்குளந்தை
வண்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தன் ★
ஆடற்பறவையுயர்த்தவெல்போர்
ஆழிவலவனையாதரித்தே.

4

ஆழிவலவனைஆதரிப்பும்
ஆங்கவன்நம்மில்வரவுமெல்லாம் ★
தோழியர்காள்! நம்முடையமேதான்?
சொல்லுவதோ? இங்கரியதுதான் ★
ஊழிதோறுழியொருவனாக
நன்குணர்வார்க்குமுணரலாகா ★
குழலுடையசுடர்கொளாதித்
தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே.

5

தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்கால்
என்சொல்லளவன்று, இமையோர்தமக்கும் ★
எல்லையிலாதனகூழ்ப்புச்செய்யும்
அத்திறம்நிற்கஎம்மாமைகொண்டான் ★
அல்லிமலர்த்தண்துழாயும்தாரான்
ஆர்க்கிடுகோஇனிப்பூசல்? சொல்லீர் ★
வல்லிவளவயல்குழ்குடந்தை
மாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே.

6

மாலரிகேசவன்நாரணன்
சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனென்றென்று ★
ஓலமிடவென்னைப்பண்ணிவிட்டிட்டு
ஒன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டான் ★
ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்காள்!
என்னுடையத்தோழியர்காள்! என்செய்கேன்? ★
காலம்பலசென்றும்காண்பதானை
உங்களோடெங்களிடையிலையே.

7

1. நெஞ்சத்துளக்கம் என்றும் பாடம்.

இடையில்லையான்வளர்த்தகிளிகாள்!
பூவைகள்காள்! குயில்காள்! மயில்காள்! ★
உடையநம்மாமையும்சங்கும்நெஞ்சம்
ஒன்றுமொழியவொட்டாதுகொண்டான் ★
அடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலும்
அஞ்சனவெற்பும்வைநணிய ★
கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி
அவனவைகாண்கொடானே.

8

காண்கொடுப்பானல்லனார்க்கும்தன்னைக்
கைசெயப்பாலதோர்மாயந்தன்னால் ★
மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டி
மண்ணும்விண்ணும்நிறையமலர்ந்த ★
சேண்குடர்த்தோள்கள் பலதழைத்த
தேவபிராற்கு என்னிறைவினோடு ★
நாண்கொடுத்தேன்இனியென்கொடுக்கேன்?
என்னுடை நன்னுதல்நங்கைமீர்காள்!

9

என்னுடை நன்னுதல்நங்கைமீர்காள்!
யானினிச்செய்வதென்? என்னெஞ்சுஎன்னை ★
நின்னிடையேனல்லேனென்றுநீங்கி
நேமியும்சங்குமிருகைக்கொண்டு ★
பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர்ஞாயிற்றோடு
பால்மதியேந்தி, ஓர்கோலநீல ★
நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பான்
நாள்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே.

††பாதமடைவதன்பாசத்தாலே
மற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டு ★
கோதில்புகழ்க்கண்ணன்தன்னடிமேல்
வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ★
தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்
இவையுமோர்பத்திசையொடும்வல்லார் ★
ஆதுமோர்தீதிலராகி இங்குமங்கும்
எல்லாமமைவார்கள் தாமே.

11

அடிவரவு:- நங்கள் வேண்டி காலம் கூட
ஆழி தொல்லை மால் இடை
காண் என் பாதம் அங்கு.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - அங்குமிங்கும் திவ்யப்ரபந்தம்

ஆழ்வார் இங்கு எம்பெருமானுக்குப் பரிவரில்லாமை
பற்றி அஞ்சி அப்ரீரானருளாலுணர்ந்து
பயந்தீர்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் - நட்பாஷை, தாளம் - ஏழொத்து வராளிராகம் - ருபகதாளம்)

†† அங்குமிங்கும் வானவர்தானவர் யாவரும் ★
எங்குமினையென்று உன்னையறியகிலாது அலற்றி ★
அங்கஞ்சேரும் பூமகள்மண்மகளாய்மகள் ★
சங்குசக்கரக்கையவனென்பர் சரணமே. 1

சரணமாகிய நான்மறைநூல்களும்சாராதே ★
மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம் ★
கரணப்பல்படை பற்றறவோடும்கனலாழி ★
அரணத்திண்படையேந்திய ஈசற்காளாயே. 2

ஆளுமாளார் ஆழியும்சங்கும்சுமப்பார்தாம் ★
வாளுமவில்லுங்கொண்டு பின்செல்வார்மற்றில்லை ★
தாளும்தோளும் கைகளையாரத்தொழக்கானேன் ★
நாளும்நாளும்நாடுவன் அடியேன்ஞாலத்தே. 3

ஞாலம்போனகம்பற்றி ஓர்முற்றாவுருவாகி ★
ஆலம்பேரிலை அன்னவசஞ்செய்யும்அம்மானே! ★
காலம்பேர்வது ஓர்காரிருள்ஊழியொத்துளதால் ★ உன்
கோலங்காரெழில் காணலுற்றுஆழுங்கொடியேற்கே. 4

†† கொடியார்மாடக் கோளுரகத்தும்புளிங்குடியும் ★
மடியாதினனே நீதுயில்மேவிமகிழ்ந்ததுதான் ★
அடியாரல்லத்தவிர்த்தஅசைவோ? அன்றேல்இப்
படிதான் ★ நீண்டுதாவிய அசைவோ? பணியாயே. 5

பணியாவமரர் பணிவும்பண்பும்தாமேயாம் ★
அணியாராழியும் சங்கமும்ஏந்துமவர்காண்மின் ★
தணியாவெந்நோய் உலகில்தவிர்ப்பான் ★ திருநீல
மணியார்மேனியோடு என்மனஞ்சூழவருவாரே. 6

திருவாய்மொழி
 ††வருவார்செல்வார் வண்பரிசாரத்திருந்த★ என்
 திருவாழ்மார்வற்கு என்திறம்சொல்லார்செய்வதென்?★
 உருவார்சக்கரம் சங்குகமந்துஇங்குஉம்மோடு★
 ஒருபாடுழல்வான் ஓரடியானுமுளனென்றே.

7

என்றே? என்னை உன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக் கீழ்★
 நின்றையாட்செய்ய நீகொண்டருளநினைப்பதுதான்★
 குன்றேழ்பாரேழ் சூழ்கடல்ஞாலம்முழுவேழும்★
 நின்றேதாவிய நீள்கழலாழித்திருமாலே!

8

திருமால்! நான்முகன் செஞ்சடையானென்றிவர்கள்★ எம்
 பெருமான்தன்மையை யாரறிகிற்பார்? பேசியென்?★
 ஒருமாமுதல்வா! ஊழிப்பிரான்! என்னையாளுடை★
 கருமாமேனியன்! என்பன் என்காதல்கலக்கவே.

9

கலக்கமில்லாநல்தவமுனிவர் கரைகண்டோர்★
 துளக்கமில்லா வானவரெல்லாத்தொழுவார்கள்★
 மலக்கமெய்த மாகடல்தன்னைக்கடைந்தானை★
 உலக்கநாம்புகழ்கிற்பது என்செய்வது? உரையீரே.

10

††உரையாவெந்நோய்தவிர அருள்நீள்முடியானை★
 வரையார்மாட மன்னுகருகூர்ச்சடகோபன்★
 உரையேய்சொல்தொடை ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும்★
 நிரையேவல்லார் நீடுலகத்துப்பிறவாரே.

11

அடிவரவு:- அங்கு சரணம் ஆளும் ஞாலம்
 கொடி பணி வருவார் என்றே
 திருமால் கலக்க உரை வார்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - வார்கடாவருவி

எம்பெருமான் தனதுவலிமையையும் பரிவரின் தீரட்சியையும் காட்டி,
ஆழ்வார் திருச்செங்குன்றூரில் கண்டு மகிழ்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - புறநீமை, தாளம் - ஒன்பதொத்து அடனாராகம் - ஆதிதாளம்)

† † வார்கடாவருவியானைமாமலையின்

மருப்பிணைக்குவடிந்துருட்டி ★

ஊர்கொள்திண்பாகனுயிர்செகுத்து

அரங்கின்மல்லரைக்கொன்று ★ குழ்பரண்மேல்

போர்கடாவரசர்புறக்கிட

மாடமீமிசைக்கஞ்சனைத்தகர்த்த ★

சீர்கொள்சிற்றாயன்திருச்செங்குன்றூரில்

திருச்சிற்றாறுஎங்கள்செல்சார்வே.

1

எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுதம்

இமையவரப்பனென்னப்பன் ★

பொங்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்

பொருந்துமூவுருவனெம்மருவன் ★

செங்கயலுகளும்தேம்பனைபுடைசூழ்

திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றாறு

அங்கமர்கின்ற ★ ஆதியானல்லால்

யாவர்மற்றென்னமர்துணையே?

2

என்னமர்பெருமான்இமையவர்பெருமான்

இருநிலமிடந்தஎம்பெருமான் ★

முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடன்மாள்

என்னையாள்கின்றஎம்பெருமான் ★

தென்திசைக்கணிகொள்திருச்செங்குன்றூரில்

திருச்சிற்றாற்றங்கரைமீபால்

நின்றஎம்பெருமான் ★ அடியல்லால்¹சரண்

நினைப்பிலும் பிறிதில்லையெனக்கே.

3

பிறிதில்லையெனக்குப்பெரியமூவுலகும்

நிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த ★

குறியமாமெனம்மாள்குரைகடல்கடைந்த

கோலமாணிக்கம்என்னம்மான் ★

1.சரணம் என்றும் பாடம்.

தருவாய்மொழி

செறிதலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ்
திருச்செங்குன்றுர்த்திருச்சிற்றாறு
அறிய ★ மெய்ம்மையேநின்ற எம்பெருமான்
அடியிணையல்லதோரரணே.

4

அல்லதோரரணும் அவனில்வேறில்லை
அதுபொருளாகிலும் ★ அவனை
யல்லதென்னாவியமர்ந்தணைகில்லாது
ஆதலால் அவனுறைகின்ற ★
நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுள்மடுத்த
நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும் ★
நல்லநீள்மாடத்திருச்செங்குன்றுரில்
திருச்சிற்றாறுஎனக்குநல்லரணே

5

எனக்குநல்லரணைஎனதாருயிரை
இமையவர்தந்தைதாய்தன்னை ★
தனக்கும்தன்தன்மையறிவரியானைத்
தடங்கடற்பள்ளியம்மானை ★
மனக்கொள்சீர்முவாயிரவர்
வண்சிவனுமயனுந்தானுமொப்பார்வாழ் ★
கனக்கொள்திண்மாடத்திருச்செங்குன்றுரில்
திருச்சிற்றாறதனுள்கண்டேனே.

6

திருச்செங்குன்றுரில்திருச்சிற்றாறதனுள்
கண்ட அத்திருவடியென்றும் ★
திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் செவ்வாயும்
செவ்வடியும்செய்யகையும் ★
திருச்செய்யகமலவுந்தியும்
செய்ய¹கமலமார்பும்செய்யவுடையும் ★
திருச்செய்யமுடியுமாரமும் படையும்
திகழஎன்சிந்தையுளானே.

7

திகழவென்சிந்தையுளிருந்தானைச்
செழுநிலத்தேவர்நான்மறையோர் ★
திசைகைகூப்பியேத்தும் திருச்செங்குன்றுரில்
திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை ★

1. கமலை என்பதும் பாடம்.

புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னை
அசுரர்வன்கையர் வெங்கூற்றை ★
புகழுமாற்றியேன்பொருந்துமூவுலகும்
படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனே.

8

படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்
பிரமபரம்பரன்சிவப்பிரானவனே ★
இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லை அவனே
புகழ்வில்லையாவையும் தானே ★
கொடைப்பெரும்புகழாரினையர்தன்னானார்
கூறியவிச்சையோடொழுக்கம் ★
நடைப்பலியியற்கைத்திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாறமர்ந்தநாதனே.

9

அமர்ந்தநாதனை அவரவராகி
அவர்க்கருளருளுமம்மானை ★
அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை ★
அமர்ந்தசீர்முவாயிரவர் வேதியர்கள்
தம்பதி அவனிதேவர் வாழ்வு ★
அமர்ந்தமாயோனை முக்கணம்மானை
நான்முகனையமர்ந்தேனே.

10

† † தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத்
திருந்துலகுண்டவம்மானை ★
வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ்
மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனை ★
கோனைவண்குருகூர்வண் சடகோபன்
சொன்ன ஆயிரத்துள் இப்பத்தும் ★
வானின்மீதேற்றியருள்செய்துமுடிக்கும்
பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே.

11

அடிவரவு:- வார் எங்கள் என் பிறிது
அல்லது எனக்கு திரு திகழ
படை அமர் தேனை மாய.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - மாயக்கூத்தா

எம்பெருமான்வடிவழகை நேரில்காணாது ஆழ்வார் விடாய் விஞ்சி
அழுது அரற்றுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பழம்பஞ்சரம், தாளம் — ஏழொத்து
ஸாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்)

††மாயக்கூத்தா! வாமனா! வினையேன்கண்ணா! கண்கைகால் ★
தூயசெய்யமலர்களாச் சோதிச்செவ்வாய்முகிழதா ★
சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா ★ தாமரைநீள்
வாசத்தடம்போல்வருவானே! ஒருநாள்காணவாராயே! 1

காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயும்துவர்ந்து ★ அடியேன்
நாணிநன்னாட்டுஅலமந்தால் இரங்கிஒருநாள்தீர்ந்தோ! ★
காணவாராய்கருநாயிறுதிக்கும் கருமாமாணிக்க ★
நாள்நல்மலைபோல்குடர்ச்சோதி முடிசேர்சென்னை யம்மானே! 2

முடிசேர்சென்னியம்மா! நின்மொய்பூந்தாமத்தண்துழாய் ★
கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானே! என்றென்றேங்கி யழுதக்கால் ★
படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயும்நால்தோளும் ★
துடிசேரிடையுமமைந்தது ஓர்தூநீர்முகில்போல் தோன்றாயே. 3

தூநீர்முகில்போல்தோன்றும் நின்சுடர்கொள்வடிவும் கனிவாயும் ★
தேநீர்கமலக்கண்களும் வந்தென்சிந்தைநிறைந்தவா! ★
மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல் வண்கார்நீலமுகில்போல ★
தூநீர்க்கடலுள்துயில்வானே! எந்தாய்! சொல்ல மாட்டேனே. 4

சொல்லமாட்டேனடியேன் உன்துளங்குசோதித்திருப்பாதம் ★
எல்லையில்சீரிளஞாயிறு இரண்டுபோலென்னுள்ளவா ★
அல்லலென்னுமிருள்சேர்தற்கு உபாயமென்னே? ★ ஆழிக்குழ்
மல்லலொலமுழுதுண்ட மாநீர்க்கொண்டல் வண்ணனே! 5

கொண்டல்வண்ணா! குடக்கூத்தா! வினையேன்கண்ணா! கண்ணா! ★ என்
அண்டவாணா! என்றென்னைஆளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால் ★
விண்தன்மேல்தான்மண்மேல்தான் விரிநீர்க்கடல்தான் மற்றுத்தான் ★
தொண்டனேனுன்கழல்காணஒருநாள்வந்துதோன்றாயே. 6

1. மல்லல் என்பதும் பாடம்.

வந்துதோன்றாயன்றேல் உன்வையந்தாயமலரடிகீழ் ★
முந்திவந்துயான்நிற்ப முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய் ★
செந்தண்கமலக்கண்கைகால் சிவந்தவாயோர்கருஞாயிறு ★
அந்தமில்லாக்கதிர்பரப்பி அலர்ந்ததொக்குமம்மானே!

7

ஒக்குமம்மானுருவமென்று உள்ளங்குழைந்துநாணாளும் ★
தொக்கமேகப் பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்தொலைவன் நான் ★
தக்கவைவர்தமக்காய்அன்று ஈரைய்பதின்மர்தாள் சாய ★
புக்கநல்தேர்த்தனிப்பாகா! வாராய்இதுவோ பொருத்தமே?

8

இதுவோ பொருத்தம்? மின்னாழிப்படையாய்! ஏறுமிருஞ்சிறைப்புள்
அதுவே ★ கொடியாவுயர்த்தானே! என்றென்றேங்கி யழுதக்கால் ★
எதுவேயாகக்கருதுங்கொல்? இம்மாஞாலம்பொறை தீர்ப்பான் ★
மதுவார்சோலை உத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே.

9

பிறந்தமாயா! பாரதம்பொருதமாயா! ★ நீ இன்னே
சிறந்தகால்தீநீர்வான் மண்பிறவுமாயபெருமானே! ★
கறந்தபாலுள்ளெய்யேபோல் இவற்றுள்ளங்குங்கண்டு கொள் ★
இறந்துநின்றபெருமாயா! உன்னையெங்கேகாண்கேனே?

10

†† எங்கேகாண்கேன்? ஈன்துழாயம்மான்தன்னை யானென்றென்று ★
அங்கேநாழ்ந்தசொற்களால் அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
செங்கேழ்சொன்னவாயிரத்துள் இவையும்பத்தும் வல்லார்கள் ★
இங்கேகாணஇப்பிறப்பே மகிழ்வர்எல்லியுங்காலையே.

11

அடிவரவு:- மாய காண முடி தூநீர்
சொல் கொண்டல் வந்து ஒக்கும்
இதுவோ பிறந்த எங்கே எல்லி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - எல்லியும்

ஆழ்வாரது பெருவிடாய் தீரக் கலக்கக் கருதித்
திருமால் திருக்கடித்தானத்தில் காட்சி தர, தரித்தமை
கூறுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - வியந்தம், தாளம் - ஏழொத்து மோஹநரகம் - ஆதிதாளம்)

††எல்லியும்காலையும் தன்னைநினைந்தெழ★

நல்லவருள்கள் நமக்கேதந்தருள்செய்வான்★

அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடி அப்பனூர்★

செல்வர்கள்வாழும் திருக்கடித்தானமே.

திருக்கடித்தானமும் என்னுடைச்சிந்தையும்★

ஒருக்கடுத்து உள்ளேஉறையும்பிரான்கண்டீர்★

செருக்கடுத்து அன்றுதிகைத்தவரக்கரை★

உருக்கெட வாளிபொழிந்தஒருவனே.

ஒருவரிருவர் ஓர்முவரெனநின்று★

உருவுகரந்து உள்ளுந்தோறும்தித்திப்பான்★

திருவமர்மார்வன் திருக்கடித்தானத்தை★

மருவியுறைகின்ற மாயப்பிரானே.

மாயப்பிரான் எனவல்வினைமாய்ந்தற★

நேசத்தினால் நெஞ்சம்நாடுகுடிகொண்டான்★

தேசத்தமரர் திருக்கடித்தானத்தை★

வாசப்பொழில் மன்னுகோயில்கொண்டானே.

கோயில்கொண்டான் தன்திருக்கடித்தானத்தை★

கோயில்கொண்டான் அதனோடுமென்னெஞ்சகம்★

கோயில்கொள் தெய்வமெல்லாம்தொழ★ வைகுந்தம்

கோயில்கொண்ட குடக்கூத்தவம்மானே.

கூத்தவம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவும்★

மாய்த்தவம்மான் மதுசூதவம்மானுறை★

பூத்தபொழில் தண்திருக்கடித்தானத்தை★

ஏத்தநில்லா குறிக்கொண்மினிடரே.

கொண்மின்இடர்கெட உள்ளத்துக்கோவிந்தன் ★
மண்விண்முழுதும்அளந்த ஒண்தாமரை ★
மண்ணவர்தாத்தொழ வானவர்தாம்வந்து ★
நண்ணு திருக்கடித்தானநகரே.

7

தானநகர்கள் தலைச்சிறந்தெங்கெங்கும் ★
வானிந்நிலம்கடல் முற்றும்எம்மாயற்கே ★
ஆனவிடத்தும் என்நெஞ்சம் திருக்கடித்
தானநகரும் ★ தனதாயப்பதியே.

8

தாயப்பதிகள் தலைச்சிறந்தெங்கெங்கும் ★
மாயத்தினால் மன்னிவீற்றிருந்தானுறை ★
தேசத்தமரார் திருக்கடித்தானத்துள் ★
ஆயர்க்கதிபதி அற்புதன்தானே.

9

அற்புதன்நாராயணன் அரிவாமனன் ★
நிற்பதுமேவி இருப்பதென்னெஞ்சகம் ★
நற்புகழ்வேதியர் நான்மறைநின்றதிர் ★
கற்பகச்சோலைத் திருக்கடித்தானமே.

10

† † சோலைத்திருக்கடித்தானத்து உறைதிரு
மாலை ★ மதிள்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் ★
பாலோடமுதன்ன ஆயிரத்துஇப்பத்தும் ★
மேலைவைகுந்தத்து இருத்தும்வியந்தே.

11

அடிவரவு:- எல்லி திரு ஒருவர் மாய
கோயில் கூத்த கொண்மின் தான
தாய அற்புதன் சோலை இருத்தும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - இருத்தும்

தம்மிடம்வந்து தாம்எண்ணியபடி எம்பெருமான்
கலக்க, அந்தக்கலவியைக் கனாபோன்றவைகளாய்
மருண்டு, தெளிந்து ஆழ்வார் எம்பெருமானது
குணங்களைப் பேசுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழொத்து கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்)

††இருத்தும்வியந்தென்னைத் தன்பொன்னடிகீழென்று★
அருத்தித்து எனைத்தோர்பலநாளழைத்தேற்கு★
பொருத்தமுடை வாமனன்தான்புகுந்து★ என்தன்
கருத்தையுற வீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே. 1

இருந்தான்கண்டுகொண்டு எனதேழைநெஞ்சாளும்★
திருந்தாதவோரைவரைத் தேய்ந்தறமன்னி★
பெருந்தாட்களிற்றுக்கு அருள்செய்தபெருமான்★
தருந்தானருள்தான் இனியானறியேனே. 2

அருள்தானினியான்அறியேன் அவன்என்னுள்★
இருள்தானற வீற்றிருந்தான், இதுவல்லால்★
பொருள்தானெனின் மூவுலகும்பொருளல்ல★
மருள்தானீதோ மாயமயக்குமயக்கே. 3

மாயமயக்குமயக்கான் என்னைவஞ்சித்து★
ஆயனமரர்க்கரியேறு எனதம்மான்★
தூயசுடர்ச்சோதி தனதென்னுள்வைத்தான்★
தேசந்திகமும் தன்திருவருள்செய்தே. 4

திகமும்தன்திருவருள்செய்து உலகத்தார்
புகழும்புகழ்★ தானதுகாட்டித்தந்து★ என்னுள்
திகமும்மணிக்குன்றமொன்றே ஒத்துநின்றான்★
புகழும்புகழ் மற்றெனக்குமோர்பொருளே. 5

பொருள்மற்றெனக்கும் ஓர்பொருள்தன்னில்சீர்க்கத்
தருமேல்★ பின்னையார்க்கு அவன்தன்னைக்கொடுக்கும்?★
கருமாணிக்கக் குன்றத்து தாமரைபோல்★
திருமார்புகால்கண்கை செவ்வாயுந்தியானே. 6

செவ்வாயுந்தி வெண்பல்கடர்க்குழை¹தம்மோடு★
எவ்வாய்ச்சுடரும் தம்மில்முன்வளாய்க்கொள்ள★
செவ்வாய்முறுவலோடு எனதுள்ளத்திருந்த★
அவ்வாயன்றி யானறியேன்மற்றருளே.

7

அறியேன்மற்றருள் என்னையாளும்பிரானார்★
வெறிதேயருள்செய்வர் செய்வார்கட்குஉகந்து★
சிறியேனுடைச் சிந்தையுள்முவுலகும்★ தன்
நெறியாவயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே.

8

வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரும்யவரும்★
வயிற்றிற்கொண்டுநின்று ஒருமுவுலகும்★ தம்
வயிற்றிற்கொண்டு நின்றவண்ணம்நின்றமாலை★
வயிற்றிற்கொண்டு மன்னவைத்தேன்மதியாலே.

9

வைத்தேன்மதியால்எனதுள்ளத்தகத்தே★
எய்த்தேயொழிவேனல்லேன் என்றுமெப்போதும்★
மொய்த்தேய்திரைமோது தண்பாற்கடலுளால்★
பைத்தேய்சுடர்ப்பாம்பணை நம்பரனையே.

10

††சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனைத் திருமாலை★
அடிச்சேர்வகை வண்குருகூர்ச்சடகோபன்★
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்து இப்பத்தும்சன்மம்
விட★ தேய்ந்தறநோக்கும் தன்கண்கள்சிவந்தே.

11

அடிவரவு:- இருத்தும் இருந்தான் அருள் மாய
திகழும் பொருள் செவ்வாய் அறியேன்
வயிற்றில் வைத்தேன் சுடர் கண்கள்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. தன்னோடு என்று வழங்குவர்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - கண்கள்சிவந்து

தனது கலவியை இடைவிடாது பெறத்தக்க தன்னுருவத்தின்
நேர்த்தியை எம்பெருமான் காட்ட ஆழ்வார்
அதனைப்பேசுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — தக்கேசி, தாளம் — ஏழொத்து பைரவிராகம் — ஆதிதாளம்)

††கண்கள்சிவந்துபெரியவாய் வாயும்சிவந்துகனிந்து★ உள்ளே
வெண்பலிலகுகடரிலகுவிலகுகமருண்டலத்தன்★
கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியன் நான்குதோளன்¹குனிசார்ங்கன்★
ஒன்சங்கதைவாளாழியான் ஒருவனடியேனுள்ளானே. 1

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளான் அண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்★
படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல்லன் பரம்பரன்★
கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலை இன்பத்துன்பக்கழிநேர்மை★
ஒடியாவிற்ப்பெருமையோன் உணர்விலும்ப ரொருவனே. 2

உணர்விலும்பரொருவனை அவனதருளாலுறற்பொருட்டு★ என்
உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன் அதுவுமவனதின்னருளே★
உணர்வுமுயிருமுடம்பும் மற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம்★
உணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறி யானும்தானா யொழிந்தானே. 3

யானும்தானாயொழிந்தானை யாதும்யவர்க்கும்முன்னோனை★
தானும்சிவனும்பிரமனுமாகிப் பணைத்ததனிமுதலை★
தேனும்பாலும்கன்னலும் அமுதுமாகித்தித்தித்து★ என்
ஊனிலுயிரிலுணர்வினில் நின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனே. 4

நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கு அதனுள்ளேர்மையது விதுவென்று★
ஒன்றுமொருவர்க்குணரலாகாது உணர்ந்தும்மேலும் காண்பரிது★
சென்றுசென்றுபரம்பரமாய் யாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று★
நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே. 5

நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய் நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்து★
ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பாழ் உலப்பிலதனை யுணர்ந்துணர்ந்து★
சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள் செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்★
அன்றேஅப்போதேவீடு அதுவேவீடுவீடாமே. 6

1. குனிசார்ங்கம் என்பதும் பாடம்.

அதுவேவீடு வீடுபேற்றின்பந்தானுமதுதேறி★
 எதுவேதானும்பற்றின்றி யாதுமிலிகளாகிற்கில்★
 அதுவேவீடு வீடுபேற்றின்பந்தானும்அதுதேறாது★
 எதுவேவீடு? ஏதுஇன்பம்? என்று எய்த்தார் எய்த்தா ரெய்த்தாரே. 7

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று இல்லத்தாரும் புறத்தாரும்
 மொய்த்து★ ஆங்கலறிமுயங்கத் தாம்போகும்போது★ உன்மத்தர்போல்
 பித்தேயேறியநூராகம்பொழியும்போது எம்பெம்மானோடு
 ஒத்தேசென்று★ அங்குள்ளங்கூடக்கூடிற்றாகில் நல்லுறைப்பே. 8

கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்புக் கூடாமையைக்கூடினால்★
 ஆடற்பறவையுயர்கொடி எம்மாயனாவததுவதுவே★
 வீடைப்பண்ணியொருபரிசேஎதிர்வுமநிகழ்வும்கழிவுமாய்★
 ஓடித்திரியும்யோகிகளும் உளருமில்லையல்லரே. 9

உளருமில்லையல்லராய் உளராயில்லையாகியே★
 உளரெம்மொருவரவர்வந்து என்னுள்ளத்துள்ளே யுறைகின்றார்★
 வளரும்பிறையும்தேய்பிறையும்போல அசைவுமாக்கமும்★
 வளரும்சுடருமிருளும்போல் தெருளும்மருளும் மாய்த்தோமே. 10

††தெருளும்மருளும்மாய்த்துத் தன்திருந்துசெம்பொற்கழலடக்கீழ்★
 அருளியிருத்துமம்மானாம் அயனாம்சிவனாம்★ திருமாலால்
 அருளப்பட்டசடகோபன் ஓராயிரத்துள்இப்பத்தால்★
 அருளியடக்கீழிருத்தும்²நம்மண்ணல்கருமாணிக்கமே. 11

அடிவரவு:- கண் அடியேன் உணர்வில் யானும்
 நின்ற நன்றாய் அதுவே எய்த்தார்
 கூடி உளரும் தெருளும் கருமாணிக்க.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. வீட்டைப்பண்ணி என்று மிகாதுவந்தது எதுகை நயம்பற்றி.
 1. எம்மண்ணல் என்பதும் பாடம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - கருமாணிக்கம்

ஆழ்வார் தமது மற்றொருவர்க்கடிமையற்றிருக்கும் தன்மையை,
தோழி மணவிலக்குக்காகத் தாய்மாரோடு கூறும் பாகரத்தாலே
அருளிச்செய்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — தக்கேசி, தாளம் — ஏழொத்து ஸ்ரீராகம் — ஆதிதாளம்)

††கருமாணிக்கமலைமேல் மணித்தடம்தாமரைக் காடுகள்போல்★
திருமார்வுவாய்கண்கை உந்திகாலுடையாடைகள்செய்ய பிரான்★
திருமாலெம்மான்செழுநீர்வயல் குட்டநாட்டுத் திருப்புலியூர்★
அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள் அன்னைமீர்! இதற்கென்செய்கேனோ? 1

அன்னைமீர்! இதற்கென்செய்கேன்? அணிமேருவின் மீதுலவும்★
துன்னுகூழ்சுடர்ஞாயிறும் அன்றியும்பல்குடர்களும்போல்★
மின்னுநீள்முடியாரம் பல்கலன்தானுடையெம்பெருமான்★
புன்னையம்பொழில்கூழ் திருப்புலியூர்புகழுமிவளே. 2

புகழுமிவள்நின்றிராப்பகல் பொருநீர்க்கடல்தீப்பட்டு★ எங்கும்
திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச் செழுங்கதிராழிமுதல்★
புகழும்பொருபடையேந்திப் போர்புக்கசுரரைப்பொன்று வித்தான்★
திகழுமணிநெடுமாடநீடு திருப்புலியூர்வளமே. 3

ஊர்வளங்கிளர்சோலையும் கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் சூழ்ந்து★
ஏர்வளங்கிளர்தண்பணைக் குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்★
சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ் தேவபிரான்★
பேர்வளங்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சிலள் இன்றுஇப்புனை யிழையே. 4

புனையிழைகளணிவும் ஆடையுடையும்புதுக்கணிப்பும்★
நினையும்நீர்மையதன்றுஇவட்குஇது நின்றுநினைக்கப்புக்கால்★
சுனையினுள்தடந்தாமரை மலரும்தண்திருப்புலியூர்★
முனைவன்மூவுலகாளி அப்பன் திருவருள்மூழ்கினளே. 5

திருவருள்மூழ்கிவைகளும் செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்★
திருவருள்களும்சேர்ந்தமைக்கு அடையாளம்திருந்தவுள★
திருவருளருளால் அவன்சென்றுசேர்தண்திருப்புலியூர்★
திருவருள்கமுகொண்பழத்தது மெல்லியல்செவ்விதழே. 6

மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்க வீங்கிளந்தாள் கமுகின் ★ திவ்யப்ரபந்தம்
மல்லிலைமடல்வாழைன்கனிகுழந்து மணங்கமழ்ந்து ★
புல்லிலைத்தெங்கினூடு காலுலவும்தணிநுப்புலியூர் ★
மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன் தாளடைந்தாள் இம்மடவரலே.

மடவரலன்னைமீர்கட்கு என்சொல்லிச்சொல்லுகேன்? ★ மல்லைச்செல்வ
வடமொழிமறைவாணர் வேள்வியுள்ளெய்யழல்வான் புகைபோய் ★
திடவிசம்பிலமரர்நாட்டைமறைக்கும் தணிநுப்புலியூர் ★
படவரணையான்தன்நாமமல்லால் பரவாளிவளே.

பரவாளிவள்ளின்றிராப்பகல் பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான் ★
1 விரவாரிசைமறைவேதியரொலி வேலையின்நின்றொலிப்ப ★
கரவார்தடந்தொறும்தாமரைக்கயம் தீவிகைநின்றலரும் ★
புரவார்கழனிகள்குழ் திருப்புலியூர்ப்புகழன்றிமற்றே.

அன்றிமற்றோருபாயமென்? இவளந்தண்துழாய்கமழ்தல் ★
குன்றமாமணிமாடமாளிகைக் கோலக்குழாங்கள்மல்கி ★
தென்திசைத்திலதம்புரை குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் ★
நின்றமாயப்பிரான்திருவருளாம் இவள்ளேர்பட்டதே.

†† நேர்பட்டநிறைமுவுலகுக்கும் நாயகன்தன்னடிமை ★
நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் ★ சொல்
நேர்பட்டதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள் 2 இவைபத்தும்
நேர்பட்டாரவர் ★ நேர்பட்டார் நெடுமாற்கடிமை செய்யவே.

அடிவரவு:- கருமாணிக்க அன்னைமீர் புகழும் ஊர்
புனை திரு மெல்லிலை மடவரல்
பரவாள் அன்றி நேர் நெடுமால்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. விரைவார் என்பதும் பாடம்.
2. இவையுமோர்பத்தும் என்றும் பாடம்.

110-ஆந்திருவாய்மொழி - நெடுமாற்கடிமை

திருமாலன்றி மற்றொருவர்க்கு அடிமையற்றிருக்கும் தன்மைக்கு
எல்லைநிலமான திருமாலடியார்க்கடிமை தமக்கு உள்ளமையை
ஆழ்வார் பேசுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - தக்கேசி, தாளம் - ஏழொத்து ஸஹாநாராகம் - அடதாளம்)

†† நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருத வஞ்சித்து ★
தடுமாற்றற்றதீக்கதிகள் முற்றுந்தவிர்ந்தசதிர்நினைந்தால் ★
கொடுமாவினையேன் அவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால் ★
விடுமாறென்பதென்? அந்தோ! வியன்மூவுலகு பெறினுமே. 1

வியன்மூவுலகுபெறினும் போய்த்தானேதானேயானாலும் ★
புயல்மேகம்போல்திருமேனியம்மான் புனைபூங்கழலடிக்கீழ் ★
சயமேயடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி ★ இம்மையே
பயனேயின்பம்யான்பெற்றது உறுமோபாவியேனுக்கே? 2

உறுமோபாவியேனுக்கு? இவ்வுலகமூன்றும் உடன்நிறைய ★
சிறுமாமேனிநிமிர்த்த என்செந்தாமரைக்கண் திருக்குறளன் ★
நறுமாவிரைநாள்மலரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றி அவனடியார் ★
சிறுமாமனிசராய்என்னையாண்டார் இங்கேதிரியலே. 3

இங்கேதிரிந்தேற்கிழுக்குற்றென்? இருமாநிலம் முன்னுண்டுமிழ்ந்த ★
செங்கோலத்தபவளவாய்ச் செந்தாமரைக்கணென்னம் மான் ★
பொங்கேழ்புகழ்கள்வாயவாய்ப் புலன்கொள்வடிவு எனமனத்ததாய் ★
அங்கேய்மலர்க்கையவாய் வழிபட்டோடஅருளிலே. 4

வழிபட்டோடஅருள்பெற்று மாயன்கோலமலரடிக்கீழ் ★
சுழிபட்டோடும்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்து இன்புற்றிருந்தாலும் ★
இழிபட்டோடும் உடலினிற்பிறந்து தன்சீர்யான்கற்று ★
மொழிபட்டோடும்கவியமுதம் நுகர்ச்சியுறுமோ? முழுதுமே. 5

நுகர்ச்சியுறுமோ? மூவுலகின் வீடுபேறுதன்கேழில் ★
புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட பொன்னாழிக்கை யென்னம்மான் ★
நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகள் நீண்டஅசுரருயிரெல்லாம் ★
தகர்த்துண்டுமூலும்புட்பாகன் பெரியதனிமாப்புகழே. 6

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி.

தனிமாப்புகழே எஞ்ஞான்றும் நிற்கும்படியாத்தான் தோன்றி★
முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தாய் உலகமூன்றும்முளைப்பித்த★
தனிமாத்தெய்வத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றி அவனடியார்★
நனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்கநங்கட்கே.

7

நாளும்வாய்க்கநங்கட்கு நளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்து★ தன்
தாளும்தோளும்முடிகளும் சமனிலாதபலபரப்பி★
நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவும் நிறைபன்னாயிற்றின்★
கோளுமுடையமணிமலைபோல் கிடந்தான்தமர்கள் கூட்டமே.

8

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும் ¹சதுமூர்த்தி★
அமர்கொளாழி சங்குவாள் வில்தண்டாதிபல்படையன்★
குமரன்கோலவைங்கணைவேள்தாதை கோதிலடியார்தம்★
தமர்கள் தமர்கள்தமர்களாம் சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே.

9

வாய்க்கதமியேற்கு ஊழிதோறுழியூழி★ மாகாயாம்
பூக்கொள்மேனிநான்குதோள் பொன்னாழிக்கை யென்னம்மான்★
நீக்கமில்லாவடியார்தம் அடியாரடியாரடியாரெங்
கோக்கள்★ அவர்க்கேகுடிகளாய்ச்செல்லும் நல்ல கோட்பாடே.

10

††நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்தான் நிறைந்த★
அல்லிக்கமலக்கண்ணனை அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன்★
சொல்லப்பட்டஆயிரத்துள் இவையும்பத்தும்வல்லார்கள்★
நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர் கொண்டபெண்டிர் மக்களே.

11

அடிவரவு:- நெடுமால் வியன் உறுமோ இங்கே வழி
நுகர்ச்சி தனிமா நாளும் தமர்கள்
வாய்க்க நல்ல கொண்ட.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. சதிர்மூர்த்தி என்பது பன்னீராயிரப்படி

ஒன்பதாம்பத்து

உடலின் முடிவில் வீடு என்று ஆழ்வார் அறிவுறுத்தப்பட்டு எம்பெருமானது சில
குணங்களில் ஆழ்தல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - கொண்டபெண்டிர்

உடலுறவினர்களைவிட்டு உய்விக்கும் திருமாலைச் சேர அறிவுறுத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பழந்தக்கராகம், தாளம் — ஏழொத்து
செஞ்சுருட்டிராகம் — ருபகதாளம்)

††கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும்★
கண்டதோடுபட்டதல்லால் காதல்மற்றுயாதுமில்லை★
எண்திசையும்கீழும்மேலும் முற்றவும்உண்டபிரான்★
தொண்டரோமாய்¹உய்யலல்லால்இல்லைகண்டிர் துணையே. 1

துணையும் சார்வுமாகுவார்போல் சுற்றத்தவர்பிறரும்★
அணையவந்தஆக்கமுண்டேல் அட்டைகள்போற்சுவைப்பர்★
கணையொன்றாலேயேழ்மரமும்எய்த எம்கார்முகிலை★
புணையென்றுய்யப்²போகலல்லால் இல்லைகண்டிர் பொருளே. 2

பொருள்கையுண்டாய்ச்செல்லக்காணில் போற்றியென் நேற்றெழுவர்★
இருள்கொள்துன்பத்தின்மைகாணில் என்னே! என்பாருமில்லை★
மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப் பிறந்தார்க்கு★
அருள்கொளாளா³யுய்யலல்லால் இல்லைகண்டிரரணே. 3

ஆரணமாவற்றகாலைக்கு என்றென்றமைக்கப்பட்டார்★
இரணங்கொண்டதெப்பராவர் இன்றியிட்டாலும் அஃதே★
வருணித்தென்னே? வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே★
சரணென்றுய்யப்²போகலல்லால் இல்லைகண்டிர்சதிரே. 4

சதுரமென்றுதம்மைத்தாமே சம்மதித்தின்மொழியார்★
மதுரபோகம்துற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவர்★
அதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப் பிறந்தார்க்கு★
எதிர்கொளாளா³யுய்யலல்லால் இல்லைகண்டிரின்பமே. 5

1. உய்யில் என்றும் பாடம்.

2. போகில்.

3. உய்யில் என்பன மாற்றுபாடங்கள்.

இல்லைகண்டிரின்பமந்தோ! உள்ளதுநினையாதே ★
தொல்லையார்களெத்தனைவர்? தோன்றிக் கழிந்தொழிந்தார் ★
மல்லைமூதூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே ★
சொல்லியுய்யப்¹போகலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே.

6

மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும் ★
சிற்வேண்டாசிந்திப்பேயமையும் கண்டிர்களந்தோ! ★
குற்றமன்றுஎங்கள்பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப் பிறந்தான் ★
குற்றமில்சீர்கற்று வைகல்வாழ்தல்கண்டிர்குணமே.

7

வாழ்தல்கண்டிர்குணமிதந்தோ! மாயவனடிபரவி ★
போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு ★
வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே ★
வீழ்துணையாப்போமிதனில் யாதுமில்லைமிக்கதே.

8

யாதுமில்லைமிக்கதனில் என்றென்றதுகருதி ★
காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கையும் போம் ★
மாதுகிலின்கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த ★
தாதுசேர்தோள்கண்ணலல்லால் இல்லைகண்டிர்சரணே.

9

கண்ணனல்லாலில்லைகண்டிர் சரண் அதுநிற்கவந்து ★
மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான் ★
திண்ணமாநும்முடைமையுண்டேல் அவனடிசேர்த் துய்ம்மினோ ★
எண்ணவேண்டாநும்மதாதும் அவனன்றிமற்றில்லையே.

10

††ஆதுமில்லைமற்றவனில் என்றதுவேதுணிந்து ★
தாதுசேர்தோள்கண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன ★
தீதிலாதவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள்இப்பத்தும் ★
ஓதவல்லபிராக்கள் நம்மையாளுடையார்கள்பண்டே.

11

அடிவரவு:- கொண்ட துணை பொருள் அரண்
சதுரம் இல்லை மற்றொன்று வாழ்தல்
யாது கண்ணன் ஆது பண்டை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. போகில் என்று மாற்றுப்பாடம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - பண்டைநாளாலே

ஆழ்வார் எம்பெருமானைத் தமக்கு எல்லாவுறவின் காரியமும்
குறைவில்லாமல் அருளுமாறு வேண்டுகல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - புறநீர்மை, தாளம் - ஒன்பதொத்து த்வஜாவந்திராகம் - ஆதிதாளம்)

† பண்டைநாளாலேநின்திருவருளும்

பங்கயத்தாஸ்திருவருளும்

கொண்டு★ நின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகால்

குடிசுடிவழிவந்தாட்செய்யும்★

தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய்திறந்து

உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய்★

தென்திரைப்பொருநல்தண்பணைசூழ்ந்த

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே.

1

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து நின்தீர்த்த

அடிமைக்குற்றேவல்செய்து★ உன்பொன்

அடிக்கடவாதேவழிவருகின்ற

அடியரோர்க்கருளி★ நீயொருநாள்

படிக்களவாகநிமிர்த்த நிற்பாத

பங்கயமேதலைக்கணியாய்★

கொடிக்கொள்பொன்மதிள்குழ் குளிர்வயல்சோலைத்

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே!

2

கிடந்தநாஸ்கிடந்தாய்எத்தனைகாலம்

கிடத்தி? உன்திருவுடம்பசைய★

தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்து தொல்லடிமை

வழிவருந்தொண்டரோர்க்கருளி★

தடங்கொஸ்தாமரைக்கண்விழித்து

நீயெழுந்துஉன்தாமரைமங்கையும்நீயும்★

இடங்கொள்மூவுலகும்தொழவிருந்தருளாய்

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே!

3

† புளிங்குடிக்கிடந்துவருணமங்கையிருந்து

வைகுந்தத்துள்நின்று★

தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதே

என்னையாள்வாய்! எனக்கருளி★

நளிர்ந்தசீருலகமுன்றுடன்வியப்ப
நாங்கள்கூத்தாடிநின்றார்ப்ப★
பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போல்
கனிவாய்சிவப்ப நீகாணவாராயே.

4

பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்ப
நீகாணவந்துநின்பல்நிலாமுத்தம்★
தவழுகதிர்முறுவல்செய்து
நின்திருக்கண்தாமரைதயங்கநின்றருளாய்★
பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநல்
தண்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்!★
கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத் தடத்துக்
காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே!

5

†† காய்சினப்பறவையூர்ந்து, பொன்மலையின்
மீமிசைக்கார்முகில்போல்★
மாசினமாலிமாலிமானென்று
அங்குஅவர்படக்கனன்றுமுன்னின்ற★
காய்சினவேந்தே! கதிர்முடியானே!
கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய்!★
காய்சினவாழிசங்குவாள்வில்
தண்டேந்தி எம்மிடர்கடிவானே!

6

எம்மிடர்கடிந்திங்கென்னையாள்வானே!
இமையவர்தமக்குமாங்கனையாய்!★
செம்மடல்மலருந்தாமரைப்பழனத்
தண்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்!★
நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுநந்து
நாம்களித்துளநலங்கூர★
இம்மடவுலகர்காணநீயொருநாள்
இருந்திடாய்எங்கள்கண்முகப்பே.

7

எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களெல்லாம்
இணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சி★
தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத்தால்
தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப★
திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய்!
திருவைகுந்தத்துள்ளாய்! தேவா!★

இங்கண்மாளுலத்திதனுளுமொருநாள்
இருந்திடாய் வீற்றிடங்கொண்டே.

8

வீற்றிடங்கொண்டுவின்கொள்மாளுலத்து
இதனுளுமிருந்திடாய் ★ அடியோம்
போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப்
புதுமலராகத்தைப்பருக ★

சேற்றிளவாளைசெந்நெலாடுகளும்
செழும்பணைத்திருப்புளிங்குடியாய்! ★

கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்த
கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே!

9

கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாய்
அமரர்க்கிடர்கெடஅசுரர்கட்கிடர்செய் ★

கடுவினைநஞ்சே! என்னுடையமுதே!
கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய்! ★

வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றை
நிலமகள்பிடிக்கும்மெல்லடியை ★

கொடுவினையேனும்பிடிக்கநீயொருநாள்
கூவுதல்வருதல்செய்யாயே.

10

† † கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று
குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னை ★

மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனற்பொருநல்
வழுதிநாடன்சடகோபன் ★

நாவியல்பாட¹லாயிரத்துள்ளும்
இவையுமோர்பத்தும்வல்லார்கள் ★

ஒவுதலின்றியுலகமுன்றளந்தான்
அடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே.

11

அடிவரவு:- பண்டை குடி கிடந்த புனி
பவளம் காய்சின எம்மிடர் எங்கள்
வீற்று கொடுவினை கூவுதல் ஓர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. ஆயிரத்துளியையுமோர்பத்தும். ஆயிரத்துளியையும் பத்தும் என்பன பாடங்கள்.

எம்பெருமான் ஆழ்வார் வேண்டியதெயில்லாம் தரவல்ல தனது
எம்பொருளுமான தன்மையைக் காட்ட அவர் அவன்சீலத்தில்
ஈடுபட்டுக் கூறுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - நட்டபாளை, தாளம் - ஏழொத்து
கேதாரராகம் - ஆதிதாளம்)

††ஓராயிரமாய் உலகேழளிக்கும்★
பேராயிரங்கொண்டது ஓர்பீடுடையன்★
காராயின காளநன்மேனியினன்★
நாராயணன் நங்கல்பிரானவனே.

1

அவனேயகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான்★
அவனேயஃதுண்டு உமிழ்ந்தானளந்தான்★
அவனேயவனும் அவனும்அவனும்★
அவனேமற்றெல்லாமும் அறிந்தனமே.

2

அறிந்தனவேத வரும்பொருள்நூல்கள்★
அறிந்தனகொள்க அரும்பொருளாதல்★
அறிந்தனரெல்லாம் அரியைவணங்கி★
அறிந்தனர் நோய்களறுக்கும்மருந்தே.

3

மருந்தே நங்கல்போகமகிழ்ச்சிக்கென்று★
பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான்★
கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன் விண்ணுலகம்★
தரும்தேவனைச் சோரேல்கண்டாய்மனமே!

4

மனமே! உன்னை வல்வினையேன் இரந்து★
கனமேசொல்லினேன் இதுசோரேல்கண்டாய்★
புனமேவிய பூந்தண்துழாயலங்கல்★
இனமேதுமிலானை அடைவதுமே.

5

அடைவதும் அணியார்மலர்மங்கைதோள்★
மிடைவதும் அசுரர்க்குவெம்போர்களே★
கடைவதும் கடலுளமுதம்★ என்மனம்
உடைவதும் அவற்கே ஒருங்காகவே.

6

திருவாய்மொழி

ஆகம்சேர் நரசிங்கமதாகி★ ஓர்
ஆகம்வள்ளுகிரால் பிளந்தானுறை★
மாகவைகுந்தம் காண்பதற்கு★ என்மனம்
ஏகமெண்ணும் இராப்பகலின்றியே.

7

இன்றிப்போக இருவினையும்கெடுத்து★
ஒன்றியாக்கைபுகாமை உய்யக்கொள்வான்★
நின்றவேங்கடம் நீள்நிலத்துள்ளது★
சென்றுதேவர்கள் கைதொழுவார்களே.

8

தொழுதுமாமலர் நீர்கடர்தூபம்கொண்டு★
எழுதுமென்னும்இது மிகையாதலில்★
பழுதில்தொல்புகழ்ப் பாம்பணைப்பள்ளியாய்!★
தழுவுமாறறியேன் உனதாள்களே.

9

தாளதாமரையான் உனதுந்தியான்★
வாள்கொள்நீள்மழுவாளி உன்னாகத்தான்★
ஆளராய்த்தொழுவாரும் அமரர்கள்★.
நாளும்என்புகழ்கோ உனசீலமே.

10

††சீலமெல்லையிலான் அடிமேல்★ அணி
கோலநீள் குருகூர்ச்சடகோபன்★ சொல்
மாலையாயிரத்துள் இவைபத்தினின்
பாலர்★ வைகுந்தமேறுதல் பான்மையே.

11

அடிவரவு:- ஓர் அவனே அறிந்தன மருந்தே
மனம் அடை ஆகம் இன்றி
தொழுது தாள் சீலம் மை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - மையார்

ஆழ்வார் எம்பெருமானைச் சங்கு சக்கரங்களுடன்
காணவேண்டிக் கூப்பிட்டு அங்ஙனமே பெற்றமையை உகந்து
அருளிச்செய்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - கொல்லி, தாளம் - ஏழொத்து தந்யாசிராகம் - குபகதாளம்)

††மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேல்

செய்யாள்★ திருமார்வினில்சேர் திருமாலே!★

வெய்யார்கடராழி சுரிசங்கமேந்தும்

கையா!★ உன்னைக்காணக் கருதும்என்கண்ணே.

1

கண்ணே! உன்னைக் காணக்கருதி★ என்னெஞ்சம்

எண்ணேகொண்ட சிந்தையதாய்நின்றியம்பும்★

விண்ணோர்முனிவர்க்கு என்றும்காண்பரியாயை★

நண்ணாதொழியேன்என்று நானழைப்பனே.

2

அழைக்கின்றஅடிநாயேன் நாய்கூழைவாலால்★

குழைக்கின்றதுபோல என்னுள்ளம்குழையும்★

மழைக்குஅன்றுகுன்றமெடுத்து ஆநிரைகாத்தாய்!★

பிழைக்கின்றதருளென்று பேதுறுவனே.

3

உறுவதிதுவென்று உனக்காட்பட்டு★ நின்கண்

பெறுவதெதுகொலென்று பேதையேன்நெஞ்சம்★

மறுகல்செய்யும் வானவர்தானவர்க்குஎன்றும்★

அறிவதரிய அரியாயவம்மானே!

4

அரியாயவம்மானை அமரர்பிரானை★

பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை★

வரிவாளரவினனைப் பள்ளிகொள்கின்ற★

கரியான்கழல்காணக் கருதும்கருத்தே.

5

கருத்தே! உன்னைக் காணக்கருதி★ என்னெஞ்சத்து

இருத்தாகஇருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்

விருத்தா!★ விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதி உயரத்

தொருத்தா!★ உன்னையுள்ளும் என்னுள்ளம்உகந்தே.

6

உகந்தேயுன்னை உள்ளும் என்னுள்ளத்து ★ அகம்பால்
அகந்தானமர்ந்தே இடங்கொண்டஅமலா! ★
மிகுந்தானவன்மார்வகலம் இருகூறா
நகந்தாய் ★ நரசிங்கமதாயவுருவே!

7

உருவாகிய ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம் ★
பொருவாகிநின்றானவன் எல்லாப்பொருட்கும் ★
அருவாகியஆதியைத் தேவர்கட்கெல்லாம் ★
கருவாகியகண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே.

8

கண்டுகொண்டு என்கண்ணினையாரக்களித்து ★
பண்டைவினையாயின பற்றோடறுத்து ★
தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள்சொன்னேன் ★
அண்டத்தமரர்பெருமான் அடியேனே.

9

அடியானிவனென்று எனக்காரருள்செய்யும்
நெடியானை ★ நிறைபுகழ் அஞ்சிறைப்புள்ளின்
கொடியானை ★ குன்றாமல் உலகமளந்த
அடியானை ★ அடைந்து அடியேனுய்ந்தவாரே!

10

†† ஆறாமதயானை அடர்த்தவன்தன்னை ★
சேறார்வயல் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
நூறேசொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் ★
ஏறேதரும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கே.

11

அடிவரவு:- மை கண் அழை உறுவது
அரி கருத்தே உகந்து உரு
கண் அடியான் ஆரா இன்னுயிர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - இன்னுயிர்ச்சேவல்

தலைவனை நேர்காண ஆசைப்பட்ட தலைவி நினைவுறுத்தும்
பொருட்களால் தான் தளர்ந்தமை கூறும் பாகரத்தாலே,
தம்நிலையை ஆழ்வார் கூறுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் - கொல்லி, தாளம் - ஏழொத்து அனாவேரிகம் - ஆதிதாளம்)

††இன்னுயிர்ச்சேவலும் நீரும்கூவிக்கொண்டு, இங்கு எத்தனை★
என்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின் குயிற்பேடை காள்★
என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நீர்வரக்கூவுகிலீர்★
என்னுயிர்கூவிக்கொடுப்பார்க்கும் இத்தனைவேண்டுமோ? 1

இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோ! அன்றிற்பேடைகாள்!★
எத்தனைநீரும்நுஞ்சேவலும் கரைந்தேங்குதிர்★
வித்தகன்கோவிந்தன் மெய்யனல்லன்ஒருவர்க்கும்★
அத்தனையாம்இனி என்னுயிர்அவன்கையதே. 2

அவன்கையதேஎனதாருயிர் அன்றிற்பேடைகாள்!★
எவன்சொல்லிநீர்குடைந்தாடுதிர் புடைகுழவே★
தவஞ்செய்தில்லா வினையாட்டியேனுயிர்இங்குண்டோ?★
எவன்சொல்லிநிறும்? நும்ஏங்குகூக்குரல்கேட்டுமே. 3

கூக்குரல்கேட்டும் நங்கண்ணன்மாயன்வெளிப்படான்★
மேற்கிளைகொள்ளேன்மின்¹நீரும்சேவலும்கோழிகாள்!★
வாக்கும்மனமும்கருமமும் நமக்காங்கதே★
ஆக்கையுமாவியும் அந்தரம்நின்றுழலுமே. 4

அந்தரம்நின்றுழல்கின்ற யானுடைப்பூவைகாள்!★
நுந்திறத்தேதுமிடையில்லை குழறேன்மினோ★
இந்திரஞாலங்கள்காட்டி இவ்வேழலகும்கொண்ட★
நந்திருமார்பன் நம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினான். 5

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்த சிறுகிளிப்பைதலே!★
இன்குரல்நீமிழற்றேல் என்னாருயிர்க்காகுத்தன்★
நின்செய்யவாயொக்கும்வாயன் கண்ணன்கைகாலினன்★
நின்பசஞ்சாமநிறத்தன் கூட்டுண்டுநீங்கினான். 6

1. நீரும்நுஞ்சேவலும் என்பதும் பாடம்.

கூட்டுண்டுநீங்கிய கோலத்தாமரைக்கண்செவ்வாய் ★
வாட்டமிலென்கருமாணிக்கம் கண்ணன்மாயன்போல் ★
கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்! ★
காட்டேன்மின்னும்முரு என்னுயிர்க்குஅதுகாலனே.

7

உயிர்க்கதுகாலனென்று உம்மையானிரந்தேற்கு ★ நீர்
குயிற்பைதல்காள்! கண்ணன்நாமமேகுழறிக்கொன்றீர் ★
தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலும்தந்து ★ சொல்
பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர் பண்புடையீரே!

8

பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள்! பண்மிறற்றேன்மின் ★
புண்புரைவேல்கொடு குத்தாலொக்கும்நும்இன்குரல் ★
தன்பெருநீர்த்தடந்தாமரை மலர்ந்தாலொக்கும்
கன்பெருங்கண்ணன் ★ நம்மாவியுண்டெழநண்ணினான்.

9

எழநண்ணிநாமும் நம்வானநாடனோடொன்றினோம் ★
பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள்! பயின்றென்னினி! ★
இழைநல்லவாக்கையும் பையவேபுயக்கற்றது ★
தழைநல்லவின்பந்தலைப்பெய்து எங்கும்தழைக்கவே.

10

††இன்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைத்த பல்லாழிக்கு ★
தன்புகழேத்தத் தனக்கருள்செய்தமாயனை ★
தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்இவை ★
ஒன்பதோடொன்றுக்கும் மூவுலகுமுருகுமே.

11

அடிவரவு:- இன்னுயிர் இத்தனை அவன் கூக்குரல்
அந்தரம் நன்கு கூட்டு உயிர்
பண்பு எழ இன்பம் உருகும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. பண்ணுரை என்பது ஈட்டின் பாடம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - உருகுமால்

ஆழ்வார் எம்பெருமானது சீரை இன்னாப்புடன் கூறியருளுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - நாட்டராகம், தாளம் - ஏறொத்து கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்)

††உருகுமால்நெஞ்சம் உயிரின்பரமன்றி★
 பெருகுமால்வேட்கையும் என்செய்கேன்தொண்டனேன்?★
 தெருவெல்லாங்காவிகமழ் திருக்காட்கரை★
 மருவியமாயன்தன் மாயம்நினைதொறே.

1

நினைதொறும்சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்★
 வினைகொள்சீர்பாடினும் வேமெனதாருயிர்★
 சுனைகொள்பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா!★
 நினைகிலேன்நான் உனக்குஆட்செய்யும்நீர்மையே.

2

நீர்மையால்நெஞ்சம் வஞ்சித்துப்புகுந்து★ என்னை
 ஈர்மைசெய்து என்னுயிராய்என்னுயிருண்டான்★
 சீர்மல்குசோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்★
 கார்முகில்வண்ணன்தன் கள்வமறிகிலேன்.

3

அறிகிலேன் தன்னுள் அனைத்துலகும்நிற்க★
 நெறிமையால்தானும் அவற்றுள்நிற்கும்பிரான்★
 வெறிகமழ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்★
 சிறியவென்னாருயிருண்ட திருவருளே.

4

திருவருள்செய்பவன்போல என்னுள்புகுந்து★
 உருவமுமாருயிரும் உடனேயுண்டான்★
 திருவளர்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்★
 கருவளர்மேனி¹நங்கண்ணன்கள்வங்களே.

5

என்கண்ணன்கள்வம் எனக்குச்செம்மாய்நிற்கும்★
 அங்கண்ணனுண்ட என்னாருயிர்க்கோதிது★
 புன்கண்மையெய்திப் புலம்பியிராப்பகல்★
 என்கண்ணனென்று அவன்காட்கரையேத்துமே.

6

1. என்கண்ணன் என்றும் பாடம்

திருவாய்மொழி

காட்கரையேத்தும் அதனுள்கண்ணா! என்னும்★
வேட்கைநோய்கூர நினைந்துகரைந்துகும்★
ஆட்கொள்வானொத்து என்னுயிருண்டமாயனால்★
கோட்குறைபட்டது என்னாருயிர்கோளுண்டே.

7

கோளுண்டானன்றிவந்து என்னுயிர்தானுண்டான்★
நாளுநாள்வந்து என்னைமுற்றவும்தானுண்டான்★
காளநீர்மேகத் தென்காட்கரையென்னப்பற்கு★
ஆளன்றேபட்டது என்னாருயிர்பட்டதே.

8

ஆருயிர்பட்டது எனதுயிர்பட்டது?★
பேரிதழ்த்தாமரைக்கண் கனிவாயது★ ஓர்
காரெழில்மேகத் தென்காட்கரைகோயில்கொள்★
சீரெழில்நால்தடந்தோள் தெய்வவாரிக்கே.

9

வாரிக்கொண்டு உன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்று★
ஆர்வுற்ற என்னையொழிய என்னின்முன்னம்★
பாரித்து★ தானென்னை முற்றப்பருகினான்★
காரொக்கும் காட்கரையப்பன்கடியனே.

10

††கடியனாய்க் கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்தன்னை★
கொடிமதிள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்★
வடிவமையாயிரத்து இப்பத்தினால்★ சன்மம்
முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்கொளங்கானலே.

11

அடிவரவு:- உருகு நினை நீர்மை அறிகிலேன்
திருவருள் என் காட்கரை கோள்
ஆருயிர் வாரி கடிய எங்கானல்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - எங்கானல்

எம்பெருமானது வடிவழகே பற்றாசாகத் தலைவி
திருமுழிக்களத்தே பறவைகளைத் தூதுவிடுவதாகக்
கூறும் பாசரம்

தரவுகொச்சுக்கலிப்பா

(பண் - நாட்டராகம், தாளம் - ஏறொத்து கண்டாராகம் - ஆதிதாளம்)

†† எங்கானலகங்கழிவாய் இரைதேர்ந்திங்கினிதமரும் ★

செங்காலமடநாராய்! திருமுழிக்களத்துறையும் ★

கொங்கார்பூந்துழாய்முடி எங்குடக்கூத்தர்க்கு என் தூதாய் ★

நுங்கால்கள்என்தலைமேல் கெழுமீரோநுமரோடே. 1

நுமரோடும்பிரியாதே நீரும்நும்சேவலுமாய் ★

அமர்காதற்குருகி னங்காள்! அணிமுழிக்களத்துறையும் ★

எமராலும்பழிப்புண்டு இங்குஎன்? தம்மாலிழிப்புண்டு ★

தமரோடங்குறைவார்க்குத் தக்கிலமே? கேளீரே. 2

தக்கிலமே? கேளீர்கள் தடம்புனல்வாயிரைதேரும் ★

கொக்கினங்காள்! குருகினங்காள்! குளிர்முழிக்களத்துறையும் ★

செக்கமலத்தலர்போலும் கண்கைகால்செங்கனிவாய் ★

அக்கமலத்திலைபோலும் திருமேனியடிகளுக்கே. 3

திருமேனியடிகளுக்குத் தீவினையேன்விடுதூதாய் ★

திருமுழிக்களமென்னும் செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்! ★

திருமேனியவட்கருளீர் என்றக்கால் ★ உம்மைத்தன்

திருமேனியொளியகற்றித் தெளிவிசம்புகடியுமே? 4

தெளிவிசம்புகடிதோடித் தீவளைத்துமின்னிலகும் ★

ஒளிமுகில்காள்! திருமுழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்கு ★

தெளிவிசம்புதிருநாடாத் தீவினையேன்மனத்துறையும் ★

துளிவார்கட்குழலார்க்கு என்துதுரைத்தல்செப்புமினே. 5

தூதுரைத்தல்செப்புமின்கள் தூமொழிவாய் வண்டினங்காள்! ★

போதிரைத்துமதுநுகரும் பொழில்முழிக்களத்துறையும் ★

மாதரைத்தம்மார்வகத்தே வைத்தார்க்கு, என்வாய் மாற்றம் ★

தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல் சுடர்வளையும்கலையுமே. 6

சுடர்வளையும்கலையும்கொண்டு அருவினையேன்தோள் துறந்த★
படர்புகழான் திருமுழிக்களத்துறையும்பங்கயக்கண்★
சுடர்பவளவாயனைக்கண்டு ஒருநாளோர்தூய்மாற்றம்★
படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள்! எனக்கொன்று பணியீரே. 7

எனக்கொன்றுபணியீர்கள் இரும்பொழில்வாயிரை தேர்ந்து★
மனக்கின்பம்படமேவும் வண்டினங்காள்! தும்பிகாள்!★
கனக்கொள்தின்மதிள்புடைகுழ் திருமுழிக்களத்துறையும்★
புனக்கொள்காயாமேனிப் பூந்துழாய்முடியார்க்கே. 8

பூந்துழாய்முடியார்க்குப் பொன்னாழிக்கையாருக்கு★
ஏந்துநீரிளங்குருகே! திருமுழிக்களத்தாருக்கு★
ஏந்துபூண்முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்நீர்ததும்ப★
தாம்தமமைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே. 9

தகவன்றென்றுரையீர்கள் தடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து★
மிகவின்பம்படமேவும் மென்னடையஅன்னங்காள்!★
மிகமேனிமெலிவெய்தி மேகலையும்டாழிந்து★ என்
அகமேனியொழியாமே திருமுழிக்களத்தார்க்கே. 10

††ஒழிவின்றித்திருமுழிக்களத்துறையும் ஒணசுடரை★
ஒழிவில்லாவணிமழலைக் கிளிமொழியாளலற்றியசொல்★
வழுவில்லாவண்குருகூர்ச் சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த★
அழிவில்லாவாயிரத்து இப்பத்தும்நோயறுக்குமே. 11

அடிவரவு:- எங்கானல் நுமர் தக்கிலம் திருமேனி
தெளி தூது சுடர் எனக்கு
பூந்துழாய் தகவு ஒழிவு அறுக்கும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - அறுக்கும்வினை

எம்பெருமான் வரக்காணாமையாலே தலைவி தலைவனது
நகரான திருநாவாயிற் செல்ல நினைந்தமை கூறும்
முகத்தால் ஆழ்வார் எம்பெருமானை யடைவதில்
விரைவைத் தெரிவித்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - கொல்லி, தாளம் - இடையொத்து ஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்)

†† அறுக்கும்வினையாயின ஆகத்தவனை★
நிறுத்தும்மனத்துஒன்றிய சிந்தையினார்க்கு★
வெறித்தண்மலர்ச்சோலைகள்கூழ் திருநாவாய்★
குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோ? கொடியேற்கே. 1

கொடியேரிடைக் கோகனகத்தவள்கேள்வன்★
வடிவேல்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளன்★
நெடியானுறைசோலைகள்கூழ் திருநாவாய்★
அடியேனனுகப்பெறுநாள் எவைகொலோ? 2

எவைகொல்அனுகப்பெறுநாள்? என்றுஎப்போதும்★
கவையில்மனமின்றிக் கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்★
நவையில்திருநாரணன்சேர் திருநாவாய்★
அவையுள்புகலாவது ஓர்நாளறியேனே. 3

நாளேலறியேன் எனக்குள்ளன★ நானும்★
மீளாவடிமைப்பணி செய்யப்புகுந்தேன்★
நீளார்மலர்ச்சோலைகள்கூழ் திருநாவாய்★
வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா! 4

மணாளன்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும்★
கண்ணாளன் உலகத்துயிர்தேவர்க்கெல்லாம்★
விண்ணாளன்விரும்பியுறையும் திருநாவாய்★
கண்ணார்க்களிக்கின்றது இங்குஎன்கொல்கண்டே? 5

கண்டேகளிக்கின்றது இங்குஎன்கொல்? கண்கள்★
தொண்டேயுனக்காய்ஒழிந்தேன் துரிசின்றி★
வண்டார்மலர்ச்சோலைகள்கூழ் திருநாவாய்★
கொண்டேயுறைகின்ற எங்கோவலர்கோ வே! 6

கோவாகியமாவலியை நிலங்கொண்டாய்!★

தேவாசுரம்செற்றவனே! திருமாலே!★

நாவாயுறைகின்ற நாரண நம்பீ!★

ஆவா! அடியான் இவனென்று அருளாயே.

7

அருளாதொழிவாய் அருள்செய்து★ அடியேனைப்

பொருளாக்கி உன்பொன்னடிகீழ்ப்புகவைப்பாய்★

மருளேயின்றி உன்னைஎன்னெஞ்சத்திருத்தும்★

தெருளேதரு தென்திருநாவாயென்தேவே!

8

தேவர்முனிவர்க்குஎன்றும்காண்டற்கரியன்★

மூவர்முதல்வன் ஒருமூவுலகாளி★

தேவன்விரும்பியுறையும் திருநாவாய்★

யாவரணுகப்பெறுவார்? இனியந்தோ!

9

அந்தோ! அணுகப்பெறுநாள்ளன்று எப்போதும்★

சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழைப்பன்★

கொந்தார்மலர்ச்சோலைகள்குழ் திருநாவாய்★

வந்தேயுறைகின்ற எம்மாமணிவண்ணா!

10

††வண்ணம்மணிமாட நல்நாவாயுள்ளானை★

திண்ணம்மதிள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்★

பண்ணார்தமிழ் ஆயிரத்துஇப்பத்தும்வல்லார்★

மண்ணாண்டு மணங்கமழ்வார் மல்லிகையே.

11

அடிவரவு:- அறுக்கும் கொடி எவை நாள்

மணாளன் கண்டே கோவாகிய அருள்

தேவர் அந்தோ வண்ணம் மல்லிகை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

9-ஆந்திருவாய்மொழி - மல்லிகை

தலைவி தனது ஆற்றாமையால் வருந்தியதைக் கூறும்
பாகரத்தாலே, தமதுதன்மையை ஆழ்வார் தெரிவித்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — பஞ்சமம், தாளம் — ஏழொத்து சங்கராபரணராகம் — ரூபகதாளம்)

†† மல்லிகைகமழ்தென்றலீருமாலோ!

வண்குறிஞ்சியிசைதவருமாலோ!★

செல்கதிர்மாலையுமயக்குமாலோ!

செக்கர்நன்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ!★

அல்லியந்தாமரைக்கண்ணென்மான்

ஆயர்களேறரியேறெம்மாயோன்★

புல்லியமுலைகளும்தோளும்கொண்டு

புகலிடமறிகிலம்தமியமாலோ!

1

புகலிடமறிகிலம்தமியமாலோ!

புலம்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ!★

பகலடுமலைவண்சாந்தமாலோ!

பஞ்சமம்முல்லைதண்வாடையாலோ!★

அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்து

எங்குமளிக்கின்றவாயன்மாயோன்★

இகலிடத்தசுரர்கள்கூற்றம்வாரான்

இனியிருந்தென்னுயிர்க்கும்மாறென்?

2

இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென்?

இணைமுலைநமுகநுண்ணிடைநுடங்க★

துனியிருங்கலவிசெய்தாகந்தோய்ந்து

துறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வன்★

தனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்வாரான்

தாமரைக்கண்ணும்செவ்வாயும்★ நீலப்

பனியிருங்குழல்களும்நான்குதோளும்

பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ!

3

பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ!

வாடைதண்வாடைவெவ்வாடையாலோ!★

மேவுதண்மதியம்வெம்மதியமாலோ!

மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாலோ!★

தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டு
துதைந்த எம்பெண்மையம்பூவிதாலோ! ★
ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ!
யாமுடைநெஞ்சமும்துணையன்றாலோ!

4

யாமுடைநெஞ்சமும்துணையன்றாலோ!
ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ! ★
யாமுடையாயன்தன்மனம்கல்லாலோ!
அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ! ★
யாமுடைத்துணையென்னும்தோழிமாரும்
எம்மின்முன்அவனுக்குமாய்வராலோ! ★
யாமுடையாருயிர்காக்குமாநென்?
அவனுடையருள்பெறும்போதரிதே.

5

அவனுடையருள்பெறும்போதரிதால் ★
அவ்வருளல்லனவருளுமல்ல ★
அவனருள்பெறுமளவாவிநில்லாது
அடுபகல்மாலையும்நெஞ்சம்காணேன் ★
சிவனொடுபிரமன்வண்திருமடந்தை
சேர்திருவாகம்எம்மாவியீரும் ★
1எவனிளிப்புகுமிடம்? எவன்செய்கேனோ?
ஆருக்கென்சொல்லுகேன்? அன்னைமீர்காள்!

6

ஆருக்கென்சொல்லுகேன்? அன்னைமீர்காள்!
ஆருயிரளவன்றுஇக்கூர்தண்வாடை ★
காரொக்கும்மேனிநங்கண்ணன்கள்வம்
கவர்ந்தவத்தனிநெஞ்சமவன்கண்ஃதே ★
சீருற்றஅகிற்புகையாழ்நரம்பு
பஞ்சமம்தண்பசுஞ்சாந்தணைந்து ★
போருற்றவாடைதண்மல்லிகைப்பூப்
புதுமணம்முகந்துகொண்டெறியுமாலோ!

7

புதுமணம்முகந்துகொண்டெறியுமாலோ!
பொங்கிளவாடைபுன்செக்கராலோ! ★
அதுமணந்தகன்றநங்கண்ணன்கள்வம்
கண்ணனிற்கொடிது இனியதனிலும்பர் ★

1. எவம் என்றம் பாடம்.

மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவை
வண்பசஞ்சாந்தினிற்பஞ்சமம்வைத்து ★
அதுமணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கே
ஊதுமத்தீங்குழற்கேஉய்யேன்நான்.

8

ஊதுமத்தீங்குழற்கேஉய்யேன்நான்
அதுமொழிந்திடையிடைத்தன்செய்கோல ★
தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித்
தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்றுநோக்கி ★
பேதுறுமுகஞ்செய்துநொந்துநொந்து
பேதைநெஞ்சறவறப்பாடும்பாட்டை ★
யாதுமொன்றறிகிலம்அம்ம! அம்ம!
மாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான்.

9

மாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான்
மாமணிபுலம்பவல்லேறணைந்த ★
கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோ!
கொடியனகுழல்களும்குழறுமாலோ!
வாலொளிவளர்முல்லைக்ருமுகைகள்
மல்லிகையலம்பிவண்டாலுமாலோ! ★
வேலையும்விசம்பில்விண்டலறுமாலோ!
என்சொல்லியவன்இங்குஅவனைவிட்டே?

10

† † அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா
அணியிழையாய்ச்சியர்மாலைப்பூசல் ★
அவனைவிட்டகல்வதற்கேயிரங்கி
அணிகுருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் ★
அவனியுண்டுமிழ்ந்தவன்மேலுரைத்த
ஆயிரத்துள்இவைபத்தும்கொண்டு ★
அவனியுளலற்றிநின்றயம்மின்தொண்டர்!
அச்சொன்னமாலைநண்ணித்தொழுதே.

11

அடிவரவு:- மல்லிகை புகல் இனி பாவியேன்
யாமுடை அவன் ஆருக்கு புதுமணம்
ஊதும் மாலையும் அவனை மாலை.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருவாய்மொழி - மாலைநண்ணி

எம்பெருமான் உடம்பின் முடிவில் விரும்பியபடி யாவும் கைகூடுமென்று
ஆழ்வார்க்கு அருள, அவர் உவந்து, திருக்கண்ணபுரத்திலே சென்று
அவனைச் சேருமாறு அறிவுறுத்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண்-நட்டபாஷை, தாளம்-ஒன்பதொத்து கேதாரகௌராகம்-ஆதிதாளம்)

†† மாலைநண்ணித் தொழுதெழுமினோவினைகெட★

காலைமாலை கமலமலரிட்டுநீர்★

வேலைமோதும்மதிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்து★

ஆலின்மேலால் அமர்ந்தான் அடியிணைகளே. 1

கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்★

நள்ளிசேரும்வயல்கூழ் கிடங்கின்புடை★

வெள்ளியேய்ந்தமதிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரம்

உள்ளி★ நாளும்தொழுதெழுமினோ தொண்டரே! 2

தொண்டர்! நுந்தம்துயர்போகநீரேகமாய்★

விண்டுவாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்★

வண்டுபாடும்பொழில்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்து

அண்டவாணன்★ அமரர்பெருமானையே. 3

மானைநோக்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை★

தேனைவாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்★

வானையுந்தும்மதிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரம்★

தான்நயந்தபெருமான்சரணாகுமே. 4

†† சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்★

மரணமானால்வெகுந்தம்கொடுக்கும்பிரான்★

அரணமைந்தமதிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்

தரணியாளன்★ தனதன்பர்க்கன்பாகுமே. 5

அன்பனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்★

செம்பொனாகத்து அவுணனுடல்கீண்டவன்★

நன்பொனேய்ந்தமதிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்

தன்பன்★ நாளும்தனமெய்யர்க்குமெய்யனே. 6

1. இது கோயில்திருவாய்மொழி.

மெய்யனாகும் விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்★
 பொய்யனாகும் புறமேதொழுவார்க்கெல்லாம்★
 செய்யில்வாளையுளும் திருக்கண்ணபுரத்து
 ஐயன்★ ஆகத்தணைப்பார்கட்கு அணியனே.

7

அணியனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்★
 பிணியும்சாரா பிறவிகெடுத்தாளும்★
 மணிபொனேய்ந்தமதிள்குழ் திருக்கண்ணபுரம்
 பணிமின்★ நாளும்பரமேட்டிதன்பாதமே.

8

பாதம்நாளும்பணியத் தணியும்பிணி★
 ஏதம்சாரா எனக்கேலினியென்குறை?★
 வேதநாவர்விரும்பும் திருக்கண்ணபுரத்து
 ஆதியானை★ அடைந்தார்க்கு அல்லலில்லையே.

9

இல்லையல்லல் எனக்கேலினியென்குறை?★
 அல்லிமாதரமரும் திருமார்பினன்★
 கல்லிலேய்ந்தமதிள்குழ் திருக்கண்ணபுரம்
 சொல்ல★ நாளும் துயர்பாடுசாராவே.

10

††பாடுசாராவினை பற்றறவேண்டுவீர்!★
 மாடநீடு குருகூர்ச்சடகோபன்★ சொல்
 பாடலானதமிழ்¹ ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்
 பாடியாடி★ பணிமின் அவன்²தாள்களே.

11

அடிவரவு:- மாலை கள் தொண்டர் மாணை
 சரணம் அன்பன் மெய்யன் அணியன்
 பாதம் இல்லை பாடு தாள்.

, நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. ஆயிரத்து இப்பத்தும் என்றும் பாடம்.
2. தாள்களையே என்றும் பாடம்.

பத்தாம்பத்து

எம்பெருமான் ஆழ்வார்க்கு உயிர்தன்னைக்கிட்டும் வகையைக்
(அர்ச்சிராதிகதியைக்) காட்டி இவரது விருப்பங்களைத் தலைக்கட்டுதல்

1-ஆந்திருவாய்மொழி - தாளதாமரை

அடைந்தார்க்குத் தானே துணையாகின்ற திருமோகூர்க் காளமேகப்
பெருமானைச் சரணமடைந்து ஆழ்வார் தாம் பிறவித்துயரொழிந்து
வீடுபெறக் கருதியதை அருளிச்செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழொத்து பைரவிராகம் - ருபகதாளம்)

††தாளதாமரைத் தடமணிவயல்திருமோகூர்★
நாளும்மேவிநன்கமர்ந்துநின்று அசுரரைத்தகர்க்கும்★
தோளும்நான்குடைச் சுரிசுழல்கமலக்கண்கனிவாய்★
காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலம்கதியே. 1

இலம்கதிமற்றொன்றெம்மைக்கும் ஈன்தண்துழாயின்★
அலங்கலங்கண்ணி ஆயிரம்பேருடையம்மான்★
நலங்கொள்நான்மறைவாணர்கள்வாழ் திருமோகூர்★
நலங்கழலவனடிநிழல் தடமன்றியாமே. 2

அன்றியாமொருபுகலிடம்இலம் என்றென்றலற்றி★
நின்றுநான்முகனரனொடு தேவர்கள்நாட★
வென்றுஇம்மூவுலகளித்து உழல்வான்திருமோகூர்★
நன்றுநாமினிநணுகுதும் நமதிடர்கெடவே. 3

இடர்கெடஎம்மைப்போந்தளியாய் என்றென்றேத்தி★
சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும்முனிவரும்தொடர★
படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான்திருமோகூர்★
இடர்கெடஅடிபரவுதும் தொண்டீர்! வம்மினே. 4

தொண்டீர்! வம்மின் நம்சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்★
அண்டமூவுலகளந்தவன் அணிதிருமோகூர்★
எண்திசையுமீன்கரும்பொடு பெருஞ்செந்நெல்விளைய★
கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்து இங்காடுதும்சூத்தே. 5

†† கூத்தன்கோவலன் குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம் ★
 ஏத்தும்நங்கட்கும் அமரர்க்கும் முனிவர்க்குமின்பன் ★
 வாய்த்ததண்பணைவளவயல்குழ் திருமோகூர்
 ஆத்தன் ★ தாமரையடியன்றிமற்றிலம் அரணே.

6

மற்றிலம் அரண் வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலா ★
 சுற்றுநீர்படைத்து அதன்வழித்தொல்முனிமுதலா ★
 முற்றுந்தேவரோடு உலகுசெய்வான்திருமோகூர் ★
 சுற்றிநாம்வலஞ்செய்ய நம்துயர்கெடும்கடிதே.

7

துயர்கெடும்கடிதடைந்துவந்து அடியவர்! தொழுமின் ★
 உயர்கொள்சோலை ஒண்தடமணியொளிதிருமோகூர் ★
 பெயர்களாயிரமுடைய வல்லரக்கர்புக்கமுந்த ★
 தயரதன்பெற்ற மரதகமணித்தடத்தினையே.

8

மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள் பவளச்செவ்வாய் ★
 அணிக்கொள்நால்தடந்தோள்தெய்வம் அசுரரை யென்றும் ★
 துணிக்கும்வல்லரட்டன் உறைபொழில்திருமோகூர் ★
 நணித்துநம்முடைநல்லரண் நாமடைந்தனமே.

9

நாமடைந்தநல்லரண் நமக்கென்றுநல்லமரர் ★
 தீமைசெய்யும்வல்லசுரரை அஞ்சிச்சென்றடைந்தால் ★
 காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான் திருமோகூர் ★
 நாமமேநவின்றெண்ணுமின் ஏத்துமின்நமர்காள்!

10

†† ஏத்துமின்¹ நமர்காள்! என்றுதான்குடமாடு
 கூத்தனை ★ குருகூர்ச்சடகோபன்² குற்றேவல்கள் ★
 வாய்த்தவாயிரத்துள்ளிவை வண்திருமோகூர்க்கு ★
 ஈத்தபத்திவையேத்தவல்லார்க்கு இடர்கெடுமே.

11

அடிவரவு:- தாள் இலம் அன்றி இடர்
 தொண்டர் கூத்தன் மற்றிலம் துயர்
 மணி நாம் ஏத்துமின் கெடும்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

-
1. எமர்காள் என்றும் பாடம்.
 2. குற்றேவல் என்பதும் பாடம்.

2-ஆந்திருவாய்மொழி - கெடுமிடர்

திருவனந்தபுரத்தைச் சேர்ந்தால் பரமபதத்திற்போலம் பணி
செய்யலாமென்று அறிவுறுத்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — இந்தளம், தாளம் — ஏழொத்து
கமாஸ்ராகம் — ஆதிதாளம்)

††கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன★ நாளும்
கொடுவினைசெய்யும் கூற்றின்தமர்களும்குறுகுகில்லார்★
விடமுடையரவில் பள்ளிவிரும்பினான்கரும்பலற்றும்★
தடமுடைவயல் அனந்தபுரநகர்புகுதும்இன்றே. 1

இன்றுபோய்ப்புகுதிராகில் எழுமையும் ஏதம்சாரா★
குன்றுநேர்மாடமாடே குருந்துசேர்செருந்திபுன்னை★
மன்றலர்பொழில் அனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம்★
ஒன்றுமோ¹ராயிரமாம் உள்ளுவார்க்குஉம்பருரே. 2

ஊரும்புட்கொடியும்ஃதே உலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான்★
சேருந்தண்ணனந்தபுரம் சிக்கெனப்புகுதிராகில்★
தீரும்நோய்வினைகளெல்லாம் திண்ணம்நாம்அறியச் சொன்னோம்★
பேருமோராயிரத்துள் ஒன்றுநீர்பேசமினே. 3

பேசமின்கூசமின்றிப் பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து★
வாசமேகமழும்சோலை வயலணியனந்தபுரம்★
நேசஞ்செய்துறைகின்றானை நெறிமையால்மலர்கள்தூவி★
பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியம்செய்தவாரே! 4

புண்ணியஞ்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்கள்தூவி★
எண்ணுமின்எந்தைநாமம் இப்பிறப்பறுக்கும்அப்பால்★
திண்ணம்நாமறியச்சொன்னோம் செறிபொழிலனந்தபுரத்து★
அண்ணலார்கமலபாதம் அணுகுவார்அமரராவார். 5

அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்கு ஆதிசேரனந்தபுரத்து★
அமரர்கோனர்ச்சிக்கின்று அங்ககப்பணிசெய்வர் விண்ணோர்★
நமர்களோ! சொல்லக்கேண்மின் நாமும்போய்நணுக வேண்டும்★
குமரனார்ததைதுன்பம்துடைத்த கோவிந்தனாரே. 6

1. ஆயிரமா என்பதும் பாடம்.

துடைத்தகோவிந்தனாரே ஁லகுயிர்தேவும்மற்றும் ★
படைத்தளம்பரமழூர்த்தி பாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான் ★
மடைத்தலைவாளைபாயும் வயலணியனந்தபுரம் ★
கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினைகளையலாமே.

7

கடுவினைகளையலாகும் காமனைப்பயந்தகாளை ★
இடவகைகொண்டதென்பர் எழிலணியனந்தபுரம் ★
படமுடையரவில் பள்ளிபயின்றவன்பாதம்காண ★
நடமினோநமர்களுள்ளீர்! நாமுமக்கறியச்சொன்னோம்.

8

நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களும்நணியவான ★
சேமநன்குடைத்துக்கண்டிர் செறிபொழிலனந்தபுரம் ★
1 தூமநல்விரைமலர்கள் துவளறஆய்ந்துகொண்டு ★
வாமனனடிகென்றேத்த மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே.

9

மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே மாதவா! என்ன ★ நாளும்
ஏய்ந்தபொன்மதிள் அனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று ★
சாந்தொடுவிளக்கம்தூபம் தாமரைமலர்கள்நல்ல ★
ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லார் அந்தமில்புகழினாரே.

10

†† அந்தமில்புகழ் அனந்தபுரநகராதிதன்னை ★
கொந்தலர்பொழில் குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள் ★
ஐந்தினோடைந்தும்வல்லார் அனைவர்போயமருலகில் ★
பைந்தொடிமடந்தையர்தம் வேய்மருதோளினையே.

11

அடிவரவு:- கெடும் இன்று ஁ளும் பேசுமின்
புண்ணியம் அமரர் துடைத்த கடுவினை
நாம் மாய்ந்து அந்தமில் வேய்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. தூபநல்விரை மலர்கள் என்றும் கூறுவர்.

3-ஆந்திருவாய்மொழி - வேய்மருதோள்

தலைவி தலைவனதுபிரிவுக்கு இரங்கிய பாசுரத்தாலே இன்னும்
என்னை இந்தப்பூமியில் தானே வைத்தால் என்செய்வது? என்ற
ஐயத்தை ஆழ்வார் பேசுதல்

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் - பஞ்சமம், தாளம் - ஏழொத்து கம்போஜராகம் - ஆதிதாளம்)

† † வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ!

மெலிவுமென்தனிமையும்யாதும்நோக்கா★

காமருகுயில்களும்கூவுமாலோ!

கணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ!★

ஆமருவினநிரைமேய்க்கநீபோக்கு

ஒருபகலாயிரமுழியாலோ!★

தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ!

தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா!

தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா!

தடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச்சிக்காரா★

சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்க்கச்

சூழ்ந்து அதுகனவெனநீங்கியாங்கே★

அகவுயிரமகந்தோறுமுள்புக்கு

ஆவியின்பரமல்லவேட்கையந்தோ!★

மிகமிகவினியுன்னைப்பிரிவையாமால்

வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கே.

வீவன்நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு

வெவ்வுயிர்கொண்டெனதாவிவேமால்★

யாவரும்துணையில்லையானிருந்து

உன்னஞ்சனமேனியையாட்டங்கானேன்★

போவதன்றொருபகல்நீயகன்றால்

பொருகயற்கண்ணிணைநீரும்நில்லா★

சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்த

இத்தொழுத்தையோம்தனிமைதானே.

தொழுத்தையோம்தனிமையும்துணைபிரிந்தார்

துயரமும் நினைகிலைகோவிந்தா!★ நின்

தொழுத்தனிற்பசுக்களையேவிரும்பித்
 துறந்தெம்மையிட்டவைமேய்க்கப்போதி ★
 பழுத்தநல்லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம்
 பாவியேன்மனமகந்தோறுமுள்புக்கழுத்த ★
 நின்செங்கனிவாயின்கள்வப்பணிமொழி
 நினைதொறும்ஆவிவேமால்.

4

பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேமால்
 பகல்நிரைமேய்க்கியபோயகண்ணா! ★
 பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப்
 பெருமதமாலையும்வந்தின்றாலோ! ★
 மணிமிகுமார்வினின்முல்லைப்போது
 என்வனமுலைகமழ்வித்துஉன்வாயமுதந்தந்து ★
 அணிமிகுதாமரைக்கையைஅந்தோ!
 அடிச்சியோம்தலைமீசைநீயணியாய்.

5

அடிச்சியோம்தலைமீசைநீயணியாய்
 ஆழியங்கண்ணா! உன்கோலப்பாதம் ★
 பிடித்ததுநடுவுனக்கரிவையரும்பலர்
 அதுநிற்க எம்பெண்மையாற்றோம் ★
 வடித்தடங்கண்ணிணைநீரும்நில்லா
 மனமும்நில்லா, எமக்கதுதன்னாலே ★
 வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு
 வேமெமதுயிரழல்மெமுகிலுக்கே.

6

வேமெமதுயிரழல்மெமுகிலுக்கு
 வெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழ ★
 தூமலர்க்கண்ணிணைமுத்தஞ்சோரத்
 துணைமுலைபயந்துஎனதோள்கள்வாட ★
 மாமணிவண்ணா! உன்செங்கமலவண்ண
 மென்மலரடிநோவநீபோய் ★
 ஆமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுஉன்னோடு
 அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்எவன்கொல்ஆங்கே?

7

அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்எவன்கொல்? ஆங்கென்று
 ஆமுமென்னாருயிர், ஆன்பின்போகேல் ★
 கசிகையும்வேட்கையுமுள்கலந்து
 கலவியும்நலியுமென்கைகழியேல் ★

திருவாய்மொழி

வசிசெயுன்தாமரைக்கண்ணும்வாயும்
கைகளும்பீதகவுடையும்காட்டி ★
ஒசிசெய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர்
நீயுக்க்கும்நல்லவரொடுமுழிதராயே.

8

உகக்குநல்லவரொடுமுழிதந்து
உன்தன்திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் ★ நாங்கள்
வியக்கவின்புறுதும்எம்பெண்மையாற்றோம்
எம்பெருமான்! பசுமேய்க்கப்போகேல் ★
மிகப்பலவசுரர்கள்வேண்டுருவங்கொண்டு
நின்றுஉழிதருவர்கஞ்சனேவ ★
அகப்பலவரொடும்நின்னொடாங்கே
அவத்தங்கள்விளையும்என்சொற்கொளந்தோ!

9

அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோ!
அசுரர்கள்வன்கையர்கஞ்சனேவ ★
தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவர்
தனிமையும்பெரிதுஉனக்குஇராமனையும்
உவர்த்தலை ★ உடன்திரிகிலையும் என்றென்று
ஊடுறஎன்னுடையாவிவேமால் ★
திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புஉவத்தி
செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே!

10

† † செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவு
அத்திருவடிதிருவடிமேல் ★ பொருநல்
சங்கணிதுறைவன்வண்தென்குருகூர்
வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள் ★
மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை
அவனொடும்பிரிவதற்கிரங்கி ★ தையல்
அங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான்
உரைத்தன இவையும்பத்துஅவற்றின்சார்வே.

11

அடிவரவு:- வேய் தகவு வீவ தொழுத்தை
பணி அடிச்சியோம் வேம் அசுரர் உகக்கு
அவத்தம் செங்கனி சார்வு.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

4-ஆந்திருவாய்மொழி - சார்வே

ஆழ்வார் தாம் முதலில் கொண்ட பக்தி பயனுற்றதை
அருளிச்செய்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — கொல்லி, தாளம் — நடையொத்து
கல்யாணிராகம் — ஆதிதாளம்)

††சார்வேதவநெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்கள்★
கார்மேகவண்ணன் கமலநயனத்தன்★
நீர்வானம்மண்ணெரிகாலாய் நின்றநேமியான்★
பேர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையனே.

1

பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும்காண்டற்
கருமையனே★ ஆகத்தணையாதார்க்கு★ என்றும்
திருமெய்யுறைகின்ற செங்கண்மால்★ நாளும்
இருமைவினைகடிந்து இங்கென்னையாள்கின்றானே.

2

ஆள்கின்றானாழியான் ஆரால்குறைவுடையம்?★
மீள்கின்றதில்லைப் பிறவித்துயர்கடிந்தோம்★
வாள்கெண்டையொண்கண் மடப்பின்னைதன்கேள்வன்★
தாள்கண்டுகொண்டு என்தலைமேற்புனைந்தேனே.

3

தலைமேற்புனைந்தேன் சரணங்கள்★ ஆலின்
இலைமேல்துயின்றான் இமையோர்வணங்க★
மலைமேல்தான் நின்று என்மனத்துளிர்ந்தானை★
நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே.

4

நிச்சித்திருந்தேன்¹என்னெஞ்சம்கழியாமை★
கைச்சக்கரத்தண்ணல் கள்வம்பெரிதுடையன்★
மெச்சப்படான்பிறர்க்கு மெய்போலும்பொய்வல்லன்★
நச்சப்படும்நமக்கு நாகத்தணையானே.

5

நாகத்தணையானை நாள்தோறும்ஞானத்தால்★
ஆகத்தணைப்பார்க்கு அருள்செய்யும்அம்மானை★
மாகத்திளமதியம் சேரும்சடையானை★
பாகத்துவைத்தான்தன் பாதம்பணிந்தேனே.

6

1. என நெஞ்சம் என்று சிலர்.

பணிநெஞ்சே! நாளும் பரமபரம்பரனை★
 பிணியொன்றும்சாரா பிறவிகெடுத்தாளும்★
 மணிநின்றசோதி மதுகுதன்என்னம்மான்★
 அணிநின்றசெம்பொன் அடலாழியானே.

7

ஆழியான் ஆழியமரர்க்குமப்பாலான்★
 ஊழியானாழிபடைத்தான் நிரைமேய்த்தான்★
 பாழியந்தோளால் வரையெடுத்தான்பாதங்கள்★
 வாழிஎன்நெஞ்சே! மறவாதுவாழ்கண்டாய்.

8

கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதம் காண்டலுமே★
 விண்டையொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்★
 தொண்டேசெய்து என்றும்தொழுதுவழியொழுக★
 பண்டேபரமன்பணித்த பணிவகையே.

9

வகையால்மனமொன்றி மாதவனை★ நாளும்
 புகையால்விளக்கால் புதுமலரால்நீரால்★
 திசைதோறுஅமர்கள் சென்றிறைஞ்சநின்ற★
 தகையான்சரணம் தமர்கட்கோர்பற்றே.

10

††பற்றென்றுபற்றிப் பரமபரம்பரனை★
 மல்திண்தோள்மாலை வழுதிவளநாடன்★
 சொல்தொடையந்தாதி ஓராயிரத்துள் இப்பத்தும்★
 கற்றார்க்கோர்பற்றாகும் கண்ணன்கழலிணையே.

11

அடிவரவு:- சார்வே பெருமை ஆள் தலை
 நிச்சித்து நாகம் பணி ஆழியான்
 கண்டேன் வகை பற்று கண்ணன்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. பிணியென்றும் என்றும் பாடம்.

5-ஆந்திருவாய்மொழி - கண்ணன்கழவினை

ஆழ்வார் எம்பெருமானிடத்துப் பக்தியுடையார் செய்யவேண்டிய
செயல்களையெல்லாம் சுருங்கச்சொல்லி முடித்தல்

வஞ்சித்துறை

(பண் - நாட்டம், தாளம் - இடையொத்து வஸந்தராகம் - ஆதிதாளம்)

† † கண்ணன்கழலினை ★		பேயார்முலையுண்ட ★	
நண்ணும்மனமுடையீர் ★		வாயான்மாதவனே.	6
எண்ணும்திருநாமம் ★		மாதவனென்றென்று ★	
திண்ணம்நாரணமே.	1	ஓதவல்லீரேல் ★	
நாரணனெம்மான் ★		தீதொன்றும்அடையா ★	
பாரணங்காளன் ★		ஏதம்சாராவே.	7
வாரணம்தொலைத்த ★		சாராஏதங்கள் ★	
காரணன்தானே.	2	நீரார்முகில்வண்ணன் ★	
தானேஉலகெல்லாம் ★		பேராரோதுவார் ★	
தானேபடைத்திடந்து ★		ஆராரமரரே.	8
தானேஉண்டுமிழ்ந்து ★		அமரர்க்கரியானை ★	
தானேயாள்வானே.	3	தமர்கட்கெளியானை ★	
ஆள்வானாழிநீர் ★		அமரத்தொழுவார்கட்கு ★	
கோள்வாயரவணையான் ★		அமராவினைகளே.	9
தாள்வாய்மலரிட்டு ★		வினைவல்லிருளென்னும் ★	
நாள்வாய்நாடிரே.	4	முனைகள்வெருவிப்போம் ★	
நாடர்நாடோறும் ★		சுனைநன்மலரிட்டு ★	
வாடாமலர்கொண்டு ★		நினைமின்றெடியானே.	10
பாடர்அவன்நாமம் ★		† † நெடியானருள்கூடும் ★	
வீடேபெறலாமே.	5	படியான்சடகோபன் ★	
† † மேயான்வேங்கடம் ★		நொடியாயிரத்திப்பத்து ★	
காயாமலர்வண்ணன் ★		அடியார்க்கருள் பேறே.	11

அடிவரவு:- கண்ணன் நாரணன் தானே ஆள்வன் நாடர் மேயான் மாதவன்
சாராஅம்ரர் வினை நெடியான் அருள்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

6-ஆந்திருவாய்மொழி - அருள்பெறுவார்

ஆழ்வார் தமக்குப் பேறளிக்குமாறு சமயம்பார்த்திருந்த எம்பெருமானது
பேரருளைப்பற்றித் தமது நெஞ்சுடன் பாராட்டிக் கூறுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண்—இந்தளம், தாளம்—நடையொத்து நாதநாமக்கிரியைராகம்—ஆதிதாளம்)

†† அருள்பெறுவாரடியார்தம் அடியனேற்கு★ ஆழியான்
அருள்தருவானமைகின்றான் அதுநமதுவிதிவகையே★
இருள்தருமாஞாலத்துள் இனிப்பிறவியான்வேண்டேன்★
மருளொழிநீமடநெஞ்சே! வாட்டாற்றானடிவணங்கே. 1

வாட்டாற்றானடிவணங்கி மாஞாலப்பிறப்பறுப்பான்★
கேட்டாயேமடநெஞ்சே! கேசவனெம்பெருமானை★
பாட்டாயபலபாடிப் பழவினைகள்பற்றறுத்து★
நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனைநண்ணினமே. 2

நண்ணினம்நாராயணனை நாமங்கள்பலசொல்லி★
மண்ணுலகில்வளம்மிக்க வாட்டாற்றான்வந்துஇன்று★
விண்ணுலகம்தருவானாய் விரைகின்றான்விதிவகையே★
எண்ணினவாறாகா இக்கருமங்கள்என்னெஞ்சே! 3

என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து இங்கிருந்தமிழ்நூலிவை மொழிந்து★
வன்னெஞ்சத்திரணியனை மார்விடந்தவாட்டாற்றான்★
மன்னஞ்சப்பாரத்ததுப் பாண்டவர்க்காப்படை தொட்டான்★
நல்நெஞ்சே! நம்பெருமான் நமக்கருள்தான்செய்வானே. 4

வானேறவழிதந்த வாட்டாற்றான்பணிவகையே★
நானேறப்பெறுகின்றேன் நரகத்தைநகுநெஞ்சே!★
தேனேறுமலர்த்துளவம் திகழ்பாதன்★ செழும்பறவை
தானேறித்²திரிவானதாளிணை எந்தலைமேலே. 5

தலைமேலதாளிணைகள் தாமரைக்கணென்னம்மான்★
நிலைபேரான்என்னெஞ்சத்துஎப்பொழுதும்எம்பெருமான்★
மலைமாடத்தரவணைமேல் வாட்டாற்றான்★ மதம்மிக்க
கொலையானைமருப்பொசித்தான் குரைகழல்கள் குறுகினமே. 6

1. மன்னெஞ்ச என்றும் பாடம்.

2. திரிவானத்தாளிணை என்பது உரையின்பாடம். திரிவான்தன்தாளிணை எனச் சிலர் பாடமோதுவர்.

குரைகழல்கள்குறுகினம் நம்கோவிந்தன் குடிகொண்டான் ★
 திரைகுழுவுகடல்புடைகுழ் தென்னாட்டுத்திலதமன்ன ★
 வரைகுழுவுமணிமாட வாட்டாற்றான்மலரடிமேல் ★
 விரைகுழுவுநறுந்துளவம் மெய்ந்நின்றுகமழுமே.

7

மெய்ந்நின்றுகமழ்துளவ விரையேறுதிருமுடியன் ★
 கைந்நின்றசக்கரத்தன் கருதுமிடம்பொருது ★ புனல்
 மைந்நின்றவரைபோலும் திருவுருவவாட்டாற்றாற்கு ★
 எந்நன்றிசெய்தேனா என்னெஞ்சில்திகழ்வதுவே?

8

திகழ்கின்றதிருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும் ★
 திகழ்கின்றதிருமாலார் சேர்விடம்தண்வாட்டாறு ★
 1புகழ்கின்றபுள்ளூர்தி போரரக்கர்குலம்கெடுத்தான் ★
 இகழ்வின்றிஎன்னெஞ்சத்து எப்பொழுதும்பிரியானே.

9

பிரியாதாட்செய்யென்று பிறப்பறுத்தாளறக் கொண்டான் ★
 அரியாகிரணியனை ஆகங்கீண்டானன்று ★
 பெரியார்க்காட்பட்டக்கால் பெறாதபயன்பெறுமாறு ★
 வரிவாள்வாயரவணைமேல் வாட்டாற்றான் காட்டினனே.

10

††காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடுநரகம்புகலொழித்த ★
 வாட்டாற்றெம்பெருமானை வளங்குருகூர்ச்சடகோபன் ★
 பாட்டாயதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்
 கேட்டு ★ ஆரார்வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே.

11

அடிவரவு:- அருள் வாட்டாறு நண்ணி என்
 வானே தலை குரை மெய்
 திகழ் பிரியாது காட்டி செஞ்சொல்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. புகழ்நின்ற என்றும் பாடம்.

7-ஆந்திருவாய்மொழி - செஞ்சொற்கவிகாள்

தம்முடம்பில் எம்பெருமான் மிகுதியாக வைத்துள்ள குணத்தை
பாராட்டிப் பேசியருளுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

(பண் — தக்கேசி, தாளம் — ஏழொத்து
தன்யாசிராகம் — ஆதிதாளம்)

††செஞ்சொற்கவிகாள்! உயிர்காத்தாட்செய்ம்மின் திருமாலிருஞ்சோலை★
வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்து★ என்
நெஞ்சமுயிருமுள்கலந்து நின்றாரறியாவண்ணம்★ என்
நெஞ்சமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே. 1

தானேயாகிநிறைந்து எல்லாவுலகுமுயிரும்தானேயாய்★
தானேயானென்பானாகித் தன்னைத்தானேதுதித்து★ எனக்குத்
தேனேபாலேகன்னலேயமுதே திருமாலிருஞ்சோலை★
கோனேயாகிநின்றொழிந்தான் என்னைமுற்று முயிருண்டே. 2

என்னைமுற்றுமுயிருண்டு என்மாயவாக்கையிதனுள்புக்கு★
என்னைமுற்றும்தானேயாய் நின்றமாயஅம்மான்சேர்★
தென்னந்திருமாலிருஞ்சோலைத் திசைகைகூப்பிச் சேர்ந்தயான்★
இன்னும்போவேனேகொலோ? என்கொலம்மான் திருவருளே? 3

என்கொல்அம்மான்திருவருள்கள்? உலகுமுயிரும் தானேயாய்★
நன்கென்னுடலம்கைவிடான் ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி★
தென்கொள்திசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை★
நங்களுக்குன்றங்கைவிடான் நண்ணாஅசுரர்¹நலியவே. 4

நண்ணாவசுரர்¹நலிவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த★
எண்ணாதனகௌண்ணும் நன்முனிவரின்பம்தலைசிறப்ப★
பண்ணார்பாடலின்கவிகள் யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடி★
தென்னாவென்னும்என்னம்மான் திருமாலிருஞ் சோலையானே. 5

திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகிச் செழுமுவுலகும்★ தன்
ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத்து ஊழியூழிதலையளிக்கும்★
திருமாலென்னையாளுமால் சிவனும்பிரமனும்காணாது★
அருமாலெய்தியடிபரவ அருளையீந்தவம்மானே. 6

1. நலியவே, நலிவெய்த என்றும் வழங்குவர்.

அருளையீயென்னம்மானே! என்னும்முக்கணம்மானும்★
 தெருள்கொள்பிரமனம்மானும் தேவர்கோனும்தேவரும்★
 இருள்கள்கடியும்முனிவரும் ஏத்துமம்மான்திருமலை★
 மருள்கள்கடியும்மணிமலை திருமாலிருஞ்சோலைமலையே.

7

††திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே என்தலையே★
 திருமால்வகுந்தமே தண்திருவேங்கடமேஎனதுடலே★
 அருமாமாயத்தெனதுயிரே மனமேவாக்கேகருமமே★
 ஒருமாநொடியும்பிரியான் என்ஊழிமுதல்வனொருவனே.

8

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னும் ஒருவன்உலகெல்லாம்★
 ஊழிதோறும்தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்துக் கெடுத்துழலும்★
 ஆழிவண்ணென்னம்மான் அந்தண்திருமாலிருஞ்சோலை★
 வாழிமனமே! கைவிடேல் உடலுமுயிரும்மங்கவொட்டே.

9

மங்கவொட்டுஉன்மாமாயை திருமாலிருஞ்சோலைமேய★
 நங்கள்கோனே! யானேநீயாகி என்னையளித்தானே!★
 பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்தும் கருமேந்திரியம் ஐம்பூதம்★
 இங்கிவ்வுயிரேய்பிரகிருதி மானாங்காரமனங்களே.

10

††மானாங்காரமனம்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்க★
 தானாங்காரமாய்ப்புக்குத் தானேதானேயானானை★
 தேனாங்காரப்பொழில்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்★
 மானாங்காரத்திவைபத்தும் திருமாலிருஞ்சோலை மலைக்கே.

11

அடிவரவு:- செஞ்சொல் தானே என்னை என்கொல்
 நண்ணா திருமால் அருளை திருமால்
 ஊழி மங்க மானாம் திருமால்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

8-ஆந்திருவாய்மொழி - திருமாலிருஞ்சோலை

தம்மிடத்து எம்பெருமான் தனித்து விருப்பம் செய்வது கண்ட
ஆழ்வார் முன்பு தம்மை அகல்வித்து இப்போது இப்படியிருத்தற்குக்
காரணங் கூறமாட்டாது நிற்கும் அவனது திறத்தை வியந்து
பேசுதல்

கலிவிருத்தம்

(பண் - இந்தாளம், தாளம் - ஏழொத்து மோஹநராகம் - ஆதிதாளம்)

†† திருமாலிருஞ்சோலைமலை என்றேன், என்ன★
திருமால்வந்து என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்★
குருமாமணியுந்துபுனல் பொன்னித்தென்பால்★
திருமால்சென்றுசேர்விடம் தென்திருப்பேரே. 1

பேரேயுறைகின்றபிரான் இன்றுவந்து★
பேரேனென்று என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்★
காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டும்★
ஆராவயிற்றானை அடங்கப்பிடித்தேனே. 2

பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன் பிணிசாரேன்★
மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள் நிற்பதோர்மாயையை★
கொடிக்கோபுரமாடங்கள்கூழ் திருப்பேரான்★
அடிச்சேர்வது எனக்கெளிதாயினவாறே. 3

எளிதாயினவாறென்று என்கண்கள்களிப்ப★
களிதாகியசிந்தையனாய்க் களிக்கின்றேன்★
கிளிதாவியசோலைகள்கூழ் திருப்பேரான்★
தெளிதாகியசேண்விசம்புதருவானே. 4

வானேதருவான் எனக்காளன்னோடொட்டி★
ஊனேய்குரம்பை யிதனுள்புகுந்து★ இன்று
தானேதடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான்★
தேனேய்பொழில் தென்திருப்பேர்நகரானே. 5

†† திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலை★
பொருப்பேயுறைகின்றபிரான் இன்றுவந்து★
இருப்பேனென்று என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்★
விருப்பேபெற்று அமுதமுண்டுகளித்தேனே. 6

804

உண்டுகளித்தேற்கு உம்பரென்குறை? ★ மேலைத்
தொண்டுகளித்து அந்திதொழும்சொல்லுப்பெற்றேன் ★
வண்டுகளிக்கும்பொழில்கூழ் திருப்பேரான் ★
கண்டுகளிப்பக் கண்ணுள்நின்றகலானே.

7

கண்ணுள்நின்றகாலன் கருத்தின்கண்பெரியன் ★
எண்ணில்நுண்பொருள் ஏழிசையின்சுவைதானே ★
வண்ணநன்மணிமாடங்க்கூழ் திருப்பேரான் ★
திண்ணமென்மனத்துப் புகுந்தான்செறிந்தின்றே.

8

இன்றென்னைப்பொருளாக்கித் தன்னைஎன்னுள் வைத்தான் ★
அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்தது என்செய்வான்? ★
குன்றென்னத்திகழ்மாடங்க்கூழ் திருப்பேரான் ★
ஒன்றெனக்கருள்செய்ய உணர்த்தலுற்றேனே.

9

††உற்றேன்உகந்துபணிசெய்து உனபாதம்
பெற்றேன் ★ ஈதேயின்னம்வேண்டுவதுஎந்தாய்! ★
கற்றார்மறைவாணர்கள்வாழ் திருப்பேராற்கு ★
அற்றாரடியார்தமக்கு அல்லல்நில்லாவே.

10

††நில்லாவல்லல் நீள்வயல்கூழ்திருப்பேர்மேல் ★
நல்லார்பலர்வாழ் குருகூர்ச்சடகோபன் ★
சொல்லார்தமிழ் ஆயிரத்துள்இவைபத்தும்
வல்லார் ★ தொண்டராவது சூழ்பொன்விசும்பே.

11

அடிவரவு:- திருமால் பேரே பிடித்தேன் எளிது
வானே திரு உண்டு கண்ணுள்
இன்று உற்றேன் நில்லா சூழ்விசும்பு.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

19-ஆந்திருவாய்மொழி - சூழ்விசம்பு

நனிசிறந்த அறிவுபெற்ற ஆழ்வார் திருநாட்டுக்குச் சென்று
அடியாரோடு சேர்ந்தமையை அருளிச்செய்தல்

கலிவிருத்தம்

(பண் — கொல்லி, தாளம் — ஏழொத்து
கல்யாணிராகம் — அடதாளம்)

†† சூழ்விசம்பணிமுகில் தூரியம்முழக்கின★
ஆழ்கடலலைதிரை கையெடுத்தாடின★
ஏழ்பொழிலும் வளமேந்தியஎன்னப்பன்★
வாழ்புகழ்நாரணன்தமரைக் கண்டுகந்தே. 1

நாரணன்தமரைக்கண்டுகந்து நல்நீர்முகில்★
பூரணபொற்குடம் பூரித்ததுஉயர்விண்ணில்★
நீரணிகடல்கள் நின்றார்த்தன★ நெடுவரைத்
தோரணம்நிரைத்து எங்கும்தொழுதனருலகே. 2

தொழுதனருலகர்கள் தூபநல்மலர்மழை
பொழிவனர்★ பூமியன்றளந்தவன்தமர்முன்னே★
எழுமினென்று இருமருங்கிசைத்தனர்முனிவர்கள்★
வழியிதுவைகுந்தற்குஎன்று வந்தெதிரே. 3

எதிரெதிரிமையவர் இருப்பிடம்வகுத்தனர்★
கதிரவரவரவர் கைந்நிரைகாட்டினர்★
அதிர் குரல்முரசங்கள் அலைகடல்முழக்கொத்த★
மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன்தமார்க்கே. 4

மாதவன்தமரென்று வாசலில்வானவர்★
போதுமினெமதிடம் புகுதுகவென்றலும்★
கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கெருடர்கள்★
வேதநல்வாயவர் வேள்வியுள்மடுத்தே. 5

வேள்வியுள்மடுத்தலும் விரைகமழ்நறும்புகை★
காளங்கள்வலம்புரி கலந்தெங்குமிசைத்தனர்★
ஆண்மின்கள்வானகம் ஆழியான்தமரென்று★
வாளொண்கண்மடந்தையர் வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே. 6

மடந்தையர்வாழ்த்தலும் மருதரும்வசுக்களும்★
தொடர்ந்தெங்கும் தோத்திரஞ்சொல்லினர்★ தொடுகடல்
கிடந்தவெங்கேசவன் கிளரொளிமணிமுடி★
குடந்தையெங்கோவலன் குடியடியார்க்கே.

7

குடியடியாரிவர் கோவிந்தன்தனக்கென்று★
முடியுடைவானவர் முறைமுறையெதிர்கொள்ள★
கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரம்குறுகினர்★
வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம்புகவே.

8

வைகுந்தம்புகுதலும் வாசலில்வானவர்★
வைகுந்தன்தமர்எமர் எமதிடம்புகுதென்று★
வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்வியந்தனர்★
வைகுந்தம்புகுவது மண்ணவர்விதியே.

9

விதிவகைபுகுந்தனரென்று நல்வேதியர்★
பதியினில்பாங்கினில் பாதங்கள்கழுவினர்★
நிதியும்நற்கண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும்★
மதிமுகமடந்தையர் ஏந்தினர்வந்தே.

10

††வந்தவரெதிர்கொள்ள மாமணிமண்டபத்து★
அந்தமில்பேரின்பத்து அடியரோடிருந்தமை★
கொந்தலர்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன்★ சொல்
சந்தங்களாயிரத்து இவைவல்லார்முனிவரே.

11

அடிவரவு:- சூழ் நாரணன் தொழுதனர் எதிர்
மாதவன் வேள்வி மடந்தை குடி
வைகுந்தம் விதி வந்து முனி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

10-ஆந்திருவாய்மொழி - முனியே

ஆழ்வார் எல்லையற்ற அன்பால் நைந்து
திருமாலைத் தாம் சேர்ந்தமையை அருளிச்செய்து
நூலைத் தலைக்கட்டுதல்

கலிநிலைத்துறை

(பண் — பஞ்சமம், தாளம் — ஏழொத்து கல்யாணிராகம் — அடதாளம்)

††முனியே! நான்முகனே! முக்கண்ணப்பா!★ என் பொல்லாக்
கனிவாய்த் தாமரைக்கண்கருமாணிக்கமே என்கள்வா!★
தனியேனாருயிரே! எந்தலைமிசையாய்வந்திட்டு★
இனிநான்போகலொட்டேன் ஒன்றும்மாயஞ்செய்யே லென்னையே. 1

மாயஞ்செய்யேலென்னை உன்திருமார்வத்துமாலைநங்கை★
வாசஞ்செய்யுங்குழலாள் திருவாணைநின்னாணைகண்டாய்★
நேசஞ்செய்துஉன்னோடென்னைஉயிர்வேறின்றிஒன்றாகவே★
கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாய் என்னைக்கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தோ! 2

கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ! என்பொல்லாக் கருமாணிக்கமே!★
ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன் யான்★
மேவித்தொழும்பிரமன்சிவன் இந்திரனாதிக்கெல்லாம்★
நாவிக்கமலமுதற்கிழங்கே! உம்பரந்ததுவே. 3

உம்பரந்தண்பாமேயோ! அதனுள்மிசைநீயேயோ!★
அம்பரநற்சோதி! அதனுள்பிரமன்அரன்நீ★
உம்பரும்யாதவரும்படைத்த முனிவன்அவன்நீ★
எம்பரம்சாதிக்கலுற்று என்னைப்போரவிட்டிடாயே. 4

போரவிட்டிட்டென்னை நீபுறம்போக்கலுற்றால்★ பின்னையான்
ஆரைக்கொண்டெத்தையந்தோ! எனதென்பதென்? யானென்பதென்!★
தீரிரும்புண்டநீரதுபோல என்னாருயிரை
ஆரப்பருக★ எனக்கு ஆராவமுதானாயே. 5

எனக்காராவமுதாய் எனதாவியை இன்னுயிரை★
மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாய்இனியுண்டொழியாய்★
புனக்காயாநிறத்த புண்டரீகக்கண்செங்கனிவாய்★
உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா! என்னன்பேயோ! 6

1. இது கோயில் திருவாய்மொழி.

††கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்னன்பேயோ!★
நீலவரைஇரண்டுபிறைகவ்வி நிமிர்ந்ததொப்ப★
கோலவராகமொன்றாய் நிலம்கோட்டிடைக்கொண்ட எந்தாய்!★
நீலக்கடல்கடைந்தாய்! உன்னைப்பெற்றுஇனிப் போக்குவனோ? 7

பெற்றினிப்போக்குவனோ? உன்னைஎன்தனிப்பேருயிரை★
உற்றவிருவினையாய் உயிராய்ப்பயனாயவையாய்★
முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றில்புக்கு★
முற்றக்கரந்தொளித்தாய் என்முதல்தனிவித்தேயோ! 8

முதல்தனிவித்தேயோ! முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம்★
முதல்தனியுன்னையுன்னை எனைநாள்வந்துகூடுவன்நான்?★
முதல்தனியங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய்★
முதல்தனிகுழந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ! 9

††குழந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில்பெரும்பாழேயோ!★
குழந்ததனில்பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதீயோ!★
குழந்ததனில்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ!★
குழந்ததனில்பெரிய என்னவாவறச்சுழந்தாயே. 10

††அவாவறச்சுழஅரியை அயனையரனையலற்றி★
அவாவற்றுவிடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன★
அவாவிலந்தாதிகளால் இவையாயிரமும்★ முடிந்த
அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார் பிறந்தார்உயர்ந்தே. 11

அடிவரவு:- முனி மாயம் கூவி உம்பர்
போர எனக்கு கோல பெற்று
முதல் குழந்து அவா உயர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி முற்றும்.

திருவாய்மொழியில் முதற்பத்தால் எம்பெருமானது
மேன்மையும் (பரத்வமும்), இரண்டாம் பத்தால் படைத்தலும்
(காரணத்வமும்), மூன்றாம்பத்தால் பரவியிருத்தலும் (வ்யாபகத்வமும்),
நான்காம்பத்தால் செய்வித்தலும் (நியந்த்ருத்வமும்), ஐந்தாம்பத்தால்
அருளுடைமையும் (காருணிகத்வமும்), ஆறாம்பத்தால்
பற்றப்படவேண்டும் தன்மையும் (சரண்யத்வமும்), ஏழாம்பத்தால்
திறனும் (சக்தத்வமும்), எட்டாம்பத்தால் மெய்யான விருப்பம்
(ஸத்யகாமத்வமும்), ஒன்பதாம் பத்தால் உதவியும் (ஆபத்ஸகத்வமும்),
பத்தாம்பத்தால் களைகண் களைதலும் (ஆர்த்திஹரத்வமும்)
கூறப்படுகின்றன வென்றும் பெரியோர் அருளிச்செய்வர்.



ஸ்ரீ ராமானுஜர்

ஸ்ரீ:

எம்பெருமானார் வைபவம்

மேஷார்த்ராஸம்பூதம் விஷ்ணோர் தர்சந ஸ்தாபநோத் ஸாகம்-
துண்டர மண்டலே சேஷமூர்த்திம் ராமாநுஜம் பஜே.

எம்பெருமானாரென்று குலாவப்படும் இராமானுசர் (இது இலக்குவனின் ஒரு பெயராகும்) பூமிப் பிராட்டியாருக்கும் ஆஸூரி கேசவஸோமயாஜி அல்லது கேசவப்பெருமான் என்ற அந்தணர்க்கும் மகவாக ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் பிங்கள ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் வளர்பிறையில் பஞ்சமி, வியாழக்கிழமை கூடிய திருவாதிரை நாளில் பிறந்தார். இவரை திருமாலின் படுக்கையான திருவநந்தாழ்வானாகிற ஆதிசேஷனினவதாரம் என்று கூறுவர். திருமாலின் ஐம்படைகளின் தோற்றம் என்று கூறுவதுமுண்டு.

ஆளவந்தாரின் சீடரான, திருவேங்கடமலையில் தொண்டாற்றி வந்த, பெரிய திருமலைநம்பியின் உடன்பிறந்தாளின் மகனிவர். இராமானுசருக்குப் பின் எட்டாண்டு கழித்துத் தோன்றிய கோவிந்தபட்டர் திருமலைநம்பியின் மற்றோருடன்பிறந்தாளின் மகனாவார். அந்தணர் குலத்துக்கேற்ற சடங்குகள் செய்யப்பட்டு மறைகள், சாத்திரங்கள் கற்றுத் தேர்ந்து, பதினாறாம் பிராயத்தில் திருமணம் முடித்து, காஞ்சீபுரத்தின் அருகிலுள்ள திருப்புட்குழியில் யாதவப் பிரகாசனென்னும் அத்துவைத பண்டிதனிடம், தன் சிற்றன்னை மகன் கோவிந்தபட்டருடன், வேதாந்தம் கற்கச் சென்றார்.

கற்கும்போதே யாதவப் பிரகாசன் மறைக்கூற்றுகள் சிலவற்றின் பொருளை உணராமல் கற்பிப்பதற்கு நொந்து நற்பொருளுரைக் கலானார். அத்துவைத மதம் இவரால் சீர்குலையுமென்றறிந்த யாதவப் பிரகாசன் வடநாட்டு யாத்திரையாக அழைத்துச் சென்று அவரைக் கொன்றுவிடத்துணிந்தான். கங்கைக் கரையில் கோவிந்தபட்டரால் சூழ்ச்சியை யறிவிக்கப்பட்ட இராமானுசர். பிரிந்து, தப்பி, இறைவனருளால் கச்சியம்பதி திரும்பினார். சாலைக் கிணற்றிலிருந்து பேரருளாளனுக்கு நீர் கொண்டுவரும் பணியிலீடுபட்டார்.

பின்னர் கச்சி திரும்பிய யாதவப் பிரகாசனும் இராமானுசரைக் கண்டு வியந்து அவருக்கு மேலும் கற்பிப்பதைத் தொடர்ந்தான். இராமானுசர் மறைக் கூற்றுகளுக்கு நற்பொருளுரைக்கும் சீர்மை திருவரங்கத்திலிருந்த ஆளவந்தாருக்கெட்டியது. அவர் கச்சி நகரப் பேரருளாளனை வழிபடுவது போல் கச்சிக்கு எழுந்தருளி இளையாழ்வாரான இராமானுசரை ஆமுதல்வனிவனென்று தொலைவிலிருந்தே வாழ்த்தியருளினார். யாதவப் பிரகாசனுக்கும் இளையாழ்வாருக்கும் பொருளுரைப்பதில் வேற்றுமை முற்றி

இளையாழ்வாரின் பயிற்சி நின்றது. தன்தாயினறிவுரையின்படி இராமானுசர் பேரருளாளனுக்கு சாலைக் கிணற்று நீர் கொண்டு வரும் தொண்டிலும் அருளாளனுக்கு நெருங்கிய தொண்டரான ஆளவந்தாரின் சீடரான திருக்கச்சிநம்பிகளிடம் அறிவுரைகள் பெறுவதிலும் ஈடுபட்டார்.

இதற்கிடையில் ஆளவந்தார் நோயுற்று இளையாழ்வாரின் வரலாற்றிந்து அவரைத் தன்னிடம் கொணருமாறு தன் சீடரான பெரிய நம்பியைக் கச்சிக்கு அனுப்பினார். பெரியநம்பி கச்சியை யடைந்து திருக்கச்சி நம்பிகளிடமிருந்து இராமானுசரினறிமுகம் பெற்று அவர் செவிப்பட ஆளவந்தாரின் வடமொழித் துதிநூலின் பகுதிகளை சொல்லிச் சென்றார். இராமானுசர் அந்நூலின் சீர்மையை நோக்கி அதன் ஆசிரியரைக் காணவேண்டுமென்ற அவாவைப் பெரிய நம்பியிடம் வெளியிட்டார்.

இந்த வாய்ப்பை எதிர்நோக்கிய பெரிய நம்பி, இராமானுசரைத் தன்னுடன் அவ்வமயமே புறப்படவேண்ட, இராமானுசரும் அவருடன் திருவரங்கத்துக்கு ஆளவந்தாரைக் காணப்புறப்பட்டார். அவ்விருவரும் திருவரங்கத்தில் வடதிருக்காவிரிக்கரையை யடைவதும், திருவரங்கத்திலுள்ள பெரியோர்கள் உயிர்பிரிந்த ஆளவந்தாரின் திருவுடம்பைத் திருப்பள்ளிப்படுத்துவதற்கு அக்கரைக்கு எழுந்தருள் செய்வதும் ஒத்திருந்தது.

இளையாழ்வார் ஆளவந்தாரின் திருவுடம்பைக் கண்டு வணங்கி அவருடைய வலது திருக்கையின் மூன்று விரல்கள் மடங்கியிருப்பதைக் கண்டு, திருவரங்கத்துப் பெரியோர்களை அதற்கான காரணம் யாதென்றுவினவ, வியாஸபராசர முனிவர்களிடம் நன்றியுணர்வும், நம்மாழ்வாரிடம் பற்றும், வியாஸருடைய ப்ரஹ்மஸூத்ரமென்ற நூலுக்கு விசிட்டாத்துவைதத்திற்கிணங்க உரையமைத்தலும் ஆகிய மூன்று குறைகள் ஆளவந்தாரான யமுனைத் துறைவரின் மனத்திலிருந்தன வென்றறிந்தார். இக்குறைகளை இறையருளால் தீர்ப்பதாக இளையாழ்வார் உறுதி கூறவும் மடங்கியிருந்த விரல்கள் நீண்டன என்பர். இராமானுசர் பின் அரங்கத்துப் பெரியோர்களை வணங்கி ஆளவந்தாரை உயிருடன் காண முடியாமைக்கு வருந்தி, காஞ்சிக்குத் திரும்பினார்.

காஞ்சிக்குத் திரும்பிய இளையாழ்வார் பேரருளாளனுக்குச் சாலைக் கிணற்று நீர் கொணரும் தொண்டிலும், அருளாளன் தொண்டரான திருக்கச்சிநம்பிகளுடன் உரையாடுவதிலும் ஊன்றியிருந்தார். நம்பிகளின் தன்மையையும் அறிவாற்றலையும் கண்டு அவரைத் தனக்கு ஆசாரியனாகவாக்கிக் கொள்ள விரும்பினார். நம்பி தான் அந்தணரல்லாமை பற்றி இதற்கு இசையவில்லை. ஒரு நாள் நம்பியைத் தன்னுடனுண்ண இராமானுசர் தன்னகத்திற்கழைத்தார்.

இசைந்த நம்பி இராமானுசர் அவரை அழைக்க வருகையில், வேறு வழியாக அவரகத்திற்கேகி தனக்குப் பேரருளாளன் திருவாலவட்டப் பணிக்குக் கடுகச் செல்ல வேண்டுமென்று இராமானுசரின் மனைவியாரிடம் தனக்கு உடனடியாக உணவளிக்க வேண்டி இராமானுசர் வருவதற்குள் உணவை முடித்துச் சென்றார். இராமானுசர் வீடு திரும்புகையில் தம் மனைவி நம்பியுண்ட தளிகையைக் கோலாலே தள்ளி, உணவருந்திய இடத்தை பசுஞ்சாணங் கொண்டு தூய்மையாக்கி நீராடி நிற்பதைக் கண்டு தன் எண்ணம் நிறைவேறாததையும், தம் மனைவி கூட நம்பி அந்தணரல்லாதவர் என்பதை மிகைப்படுத்துவதையும் கண்டு வருந்தினார்.

நம்பிகள் மூலம் பேரருளாளன் பணித்ததாக ஆறுவார்த்தைகள் பெற்றார். திருநாராயணனே பரன்; வேற்றுமையே மதம்; பிரபத்தியே வழி; உயிர் முடிவில் இறை நினைவு வேண்டா; உடம்பின்முடிவில் வீடு; பெரிய நம்பியை ஆசாரியனாகக் கொள் என்பவை இவ்வார்த்தைகள்.

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலிலுள்ள ஆளவந்தாரின் சீடர்களான பெரியோர்கள் இராமானுசரைத் திருவரங்கத்திற்கு வரவழைத்து தங்கள் மதத் தலைவராக்க எண்ணினார்கள். அவர்கள் பெரியநம்பியை இராமானுசரை அழைத்துவரக் கச்சிக்கு அனுப்பினார்கள். இதற்கிடையில் இராமானுசரும் பெரியநம்பியை ஆசாரியனாகப் பற்ற கோயில் நோக்கிப் புறப்பட்டார். இருவரும் மதுராந்தகத்தில் சந்தித்தனர். அங்கேயே திருக்கோயில் மகிழ்மரத்தடியில் பெரியநம்பி இராமானுசருக்கு திருவிலச்சினை செய்து தன்னைவிட ஆளவந்தாரை ஆசாரியனாகக் கொண்டிருக்க வேண்டினார்.

இருவரும் காஞ்சிக்கு வந்தபிறகு பெரியநம்பி தன் குடும்பத்துடன் இராமானுசரின் வீட்டிலேயே சில காலம் வாழ்ந்தார். இராமானுசர் அவரிடம் ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களையும், ஆளவந்தாரின் மதக் கருத்துக்களையும் கேட்டறிந்தார். இராமானுசர் தம் மனைவி திருமாலடியார்களிடம் பரிவு முதலிய நற்குணங்களமையப் பெறாதது பற்றி வருந்தினார்.

அவர் மனைவிக்கும், பெரியநம்பியின் மனைவிக்கும் கிணற்றடியில் ஒரு குடம் பற்றி சண்டை எழ, பெரியநம்பி வருந்தி தம் குடும்பத்துடன், இராமானுசரறியாமல், திரும்பிச் சென்றுவிட்டார். மனைவியின் குணக்கேட்டை வெறுத்து இராமானுசர், முக்கோல் பிடித்த முனியாக, பேரருளாளனுமதியுடன் அவன் திருக்கோயிலின் பொய்கையான திருவந்தஸரஸ்ஸின் கரையிலே, சந்நியாசம் பெற்று இராமானுஜ முனி, லக்ஷ்மண முனி என்ற பெயர் பெற்றார்.

தன் சிற்றன்னையின் மகனான கோவிந்தப்பட்டரை, தன் அம்மான் பெரியதிருமலை நம்பியைக் கொண்டு, சைவ மதத்திலிருந்து

வைணவத்துக்குத் திருப்பித் தன்கற்றத்தில் சேர்த்துக் கொண்டார். கூரத்தாழ்வானென்கிற ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்னரும், இராமானுசரினுடன் பிறந்தாள் மகனான முதலியாண்டானென்கிற தாசரதியும், இராமானுசரின் இணைபிரியாச் சீடரானார்கள்.

யாதவப் பிரகாசனும் தன் தாயினறிவுறையின் படி இளையாழ்வாரின் சீடனாகி அவராணைப்படி முக்கோல் பிடித்த முனியாகி வைணவத் துறவிகளொழுக வேண்டிய முறையை நூலாகச் செய்தான். திருவரங்கத்திலுள்ள வைணவப் பெரியோர்கள் இராமானுசரை மதத் தலைவராக்க திருவரங்கப் பெருமானை யரையனுப்பி பேரருளாளனின் இசைவுடன் இராமானுசரைக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளச் செய்தார்கள்.

இராமானுசர் பெரியபெருமானை வணங்கும்போது, பொங்கோதம் குழந்த புவனியும் விண்ணுலகு மாள்கின்ற வெம்பெருமானான அரங்கன் தன் உடைமையை யெல்லாம் இராமானுசரிட்ட வழக்காக்கி அவருக்கு உடையவர் என்ற பெயரேற்படச் செய்தான். இராமானுசரும் அரங்கன் திருக்கோயிலை மிகுந்த அன்புடனும், சீருடனும் ஏற்று நடத்தி வந்தார்.

திருவரங்கத்திலேயே வாழத்தொடங்கிய உடையவர் பெரியநம்பி, திருமாலையாண்டான், திருவரங்கப் பெருமானறையர் முதலிய ஆளவந்தாரின் சீடர்களிடம் ஆளவந்தாரின் கருத்துக்களையறிந்தார். திருமாலையாண்டானிடம் ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களைக் கற்கும்போது அவர் ஆளவந்தாருடைய கருத்துக்களாகக் கூறிய முறை களைவிடச் சீர்மையுடைய கருத்துக்களைக் தெரிவித்து திருமாலை யாண்டானின் சீற்றத்துக்குமிலக்கானார். பெரிய நம்பியின் அறிவுரையின்படி ஆளவந்தாரின் சீடரான திருக்கோட்டியூர் நம்பியிடம் பதினெட்டு முறை திருக்கோட்டியூர் சென்று அவரை மிகவேண்டி, கடைசியாக கண்ணனருளிய கீதையின் முக்கியக் கூற்றாகிய சரமச்சேலாகத்திற்கு அவ்வெம்பெருமான்தானே நெறிவாசல் இரண்டுமாவான் என்ற ஆழ்வார்களின் கருத்தே மெய்ப்பொருள் என்று கற்றார்.

திருக்கோட்டியூர் நம்பி இராமானுசரை இப்பொருளை நம்பிக்கையற்ற வேறொருவருக்கும் கூறாமல் பேணிக்காக்க ஆணியிட்டிருந்தார். இராமானுசரோ இவ்வாணையை மீறி திருக்கோட்டியூரிலேயே பெருந்திரளான மக்களைக் கூட்டி இப்பொருளைப் பரக்க விரித்துரைத்தார். இதையறிந்த திருக்கோட்டியூர் நம்பி அவரை ஆணையைமீறியதேன் என்று வினவ தானொருவன் நரகுசென்றாலும் மக்களனைவரும் வீடுபெறும் வழியறிவராதலால் ஆசாரியரின் ஆணையை மீறத்துணிந்ததாக உடையவர் கூறினார். பல்லுயிர்க்கும் விண்ணின் தலைநின்று வீடளிக்கும் தன்மையைக் கொண்டாடி திருக்கோட்டியூர் நம்பி

இராமானுசரை எம்பெருமானாரே என்று கட்டித்தழுவிக்கொண்டார். இராமானுசருக்கு எம்பெருமானார் என்ற பெயர் இதனால் ஏற்பட்டது.

எம்பெருமானார் வியாஸரின் பிறும்ம சூத்திரத்துக்கு போதாயனர் செய்த விருத்தி நூலில் கூறப்பட்டமதத்தை யடியொற்றி ஆழ்வார்கள், நாதமுனிகள், ஆளவந்தார் முதலிய முன்னோர்கள் கைக்கொண்ட விசிட்டாத்துவைதக் கொள்கைகளை நன்கு பரப்பினார். இக்கொள்கைகளுக்கு மாறான கொள்கைகளைப் படைத்த புத்தர், சமணர், அத்துவைதிகள் பலரை வாதப்போரில் வென்று அவர்களை வைணவர்களாக்கி விசிட்டாத்துவைதத்தை நன்கு நிலைபெறச் செய்தார்.

அவர் பாரத நாட்டில் பல திக்குகளிலும் சென்று வைணவத் தலங்களை வணங்கி மதத்தைப் பரப்பியதாக வரலாறு கூறுகிறது. திருவனந்தபுரம், திருவேங்கடமலை, திருவதரி, வாராணஸி என்ற காசி, ஸ்ரீகூர்மம், ஸிம்ஹாசலம் போன்ற தலங்களுக்கு அவர் சென்றதாக அறிகிறோம். தவிர தம் மதக் கொள்கைகளை எழுபத்துநான்கு பெரியோர்களை (ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளை) நியமித்து பலதிக்குகளிலும் பரப்பினார். எம்பெருமானாகிற பெருங்கடலிலே, நம்மாழ்வாராகிற கருமேகம் படிந்து அப்பெருமானின் திருக்கல்யாண குணங்களாகிற நீரைப்பருகி, நாதமுனிகளாகிற மகாமேருமலையில் பொழிந்து உய்யக்கொண்டார், மணக்கால் நம்பி என்ற அருவிகள் மூலம் ஆளவந்தார் என்கிற பேராற்றைச் சேர்ந்து, எம்பெருமானாராகிற வீரநாராயணபுரத்தேரி போன்ற ஏரியிலேவந்து தேங்கி, எம்பெருமானாரின் சீடர்களான வீரநாராயணபுரத்தேரியின் எழுத்துநான்கு மதகுகள் போன்ற பெரியோர்கள் மூலம் உலகமாகிற கழனிக்கு ஏறிப்பாய்கிறது என்று இவ்வுண்மையை உருவகப்படுத்துவர் முன்னோர்.

எம்பெருமானாரை ஐந்து ஆசிரியர்களையுடையவர் என்று அவர் பெரிய திருமலைநம்பி, பெரியநம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமலைநம்பி, பெரிய நம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமாலையாண்டான் திருக்கச்சிநம்பி (சிலர் திருவரங்கப் பெருமானாறையர் என்று கொள்வர்) ஆகிய ஆளவந்தாரின் ஐந்து சீடர்களிடம் மதக்கொள்கைகளைக் கற்றது கொண்டு கூறுவர். எம்பெருமானாரின் ஒழுக்கம், நலன்கள்பற்றி திருவரங்கத்தமுதனார் இயற்றிய இராமானுச நூற்றந்தாதி என்ற நூல், குருபரம்பராப்ரபாவம் என்ற நூல், அருளிச் செயல்களின் உரைகளில் காணும் அவரைப்பற்றிய வரலாறுகள் இவைகொண்டு அறிகிறோம்.

அவர் தம் முன்னோர்களுக்கும், தன் சீடர்களுக்கும் சிறப்பையளித்தார் என்பது வெள்ளிடைமலை. வைணவக் கோட்பாடுகளை ஏட்டுச் சுரைக்காயாக்காமல் வாழ்க்கையில்

கடைப்பிடித்துக் காட்டியவர் இராமானுசர். மேற்கோளாக பிள்ளையுறங்காவில்லிதாசர் என்ற வேடச்சீடரை அந்தணர்க்கான உடல் தூய்மையைக் கடைக்காலிட்டு காவிரியில் நீராடித் திரும்புகையில் கைகோர்த்தழைத்துச் சென்றதும். தொண்டனார் அரிசனங்களைத் திருநாராயணபுரத்துத் திருக் கோயிலில் வழிபட ஏற்பாடு செய்ததும், வைணவம் சாதிக்கட்டுப்பாடுகளுக்கப்பாற் பட்டது என்று இராமானுசர் எண்ணியதன் பயனே.

எம்பெருமானாரின் சீடர்களில், கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான் (இவர்களிருவரும் முக்கோலும், கைவிரலிலணியும் பவித்திரமும் போன்றவர் என்று இராமானுசரே கருதியதாகக் கூறுவர்), எம்பார் (சிறுநன்னையின் புதல்வரான கோவிந்தபட்டர் வைணவத்துக்குத் திரும்பி, இராமானுசருடன் மாமனாகிய திருமலை நம்பியிடம் ஸ்ரீராமாயணத்தைக் கற்று, இராமானுசருடன் திருவரங்கத்திலேயே வாழ்ந்து, இவ்வாழ்க்கையில் நசையற்றுத் துறவறம் பூண்டு, இராமானுசராலேயே இவ்வாறு பெயர் சூட்டப்பட்டவர்), அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார் (யக்ஞமூர்த்தி என்ற அத்துவைதி வாதப்போரில் தோற்று வைணவத் துறவறம் பூண்டு சீடராகியப் பெயர் பெற்றவர்), கிடாம்பியாச்சான் (திருக்கோட்டியூர் நம்பியால் இராமானுசருக்கு எதிரிகள் நஞ்சிடும் வாய்ப்பைத் தவிர்க்க, உணவு சமைத்திட ஏவப்பட்டவர்), திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் (திருவாய்மொழிக்கு இராமானுசரின் ஆணைப்படி முதலாக உரையிட்டவர்), அனந்தாண்பிள்ளை, வடுகநம்பி முதலியோர் முக்கியமானவர்கள்.

இப்படி துறவியரசரென்று (எதிராசர்) குலாவப்பட்ட உடையவர் ஊரும், நாடும், உலகமும் தன்னைப்போலாக்கிச் சீரும் சிறப்புமுடன் வாழ்ந்தருள்கிறபோது, அவருக்கு எதிரிகளும் இல்லாமலில்லை. அவர் பிச்சையெடுத்துண்பது என்ற கொள்கை கொண்டிருந்தபோது, அவர் எதிரிகள் ஒரு பெண்மணியை அவருக்கு நஞ்சிடக் கட்டாயப்படுத்தினர். அப்பெண்மணியும் அவ்வாறே செய்து சடக்கென்று அவர் திருவடிகளில் விழுந்து உண்மையைக் குறிப்பாலுணர்த்தி, தன் பிச்சையை விலக்கச் சொன்னாள்.

கிருமிகண்ட சோழன் என்பானொரு சோழ மன்னன் உடையவரின் செல்வாக்கால் வைணவம் தழைத்துச் சைவம் மங்குவதை நோக்கி, தன் அவைக்கு அழைத்து அவரை சிவனில் பெரியவரில்லை என்று எழுதிவாங்க எண்ணினான். கூரத்தாழ்வான் உடையவரைக் காக்க எண்ணிக் காவியுடுத்து முக்கோல்பிடித்து அரசவைக்கு பெரியநம்பியுடன் சென்றார். திருநாரணனே பரன் என்று பலபடியும் எடுத்துரைத்தார்.

மன்னன் இணங்காமல் சிவனே பரன் என்றெழுத்திடச் சொன்னான். அவர் மரக்கால் பெரியது, குறுணி அதை விடப் பெரியது என்ற பொருளில் "சிவாத் பரதரம் நாஸ்தி, த்ரோணமஸ்தி தத:பரம்" என்று எழுதித் தந்தார். மன்னன் அவர் குறும்பையறிந்து இரு வைணவப் பெரியோர்களின் கண்களையும் குருடாக்கினான். பெரிய நம்பி மூப்பு காரணமாக சிறிது நாட்கள் கழித்து உயிர்நீத்தார். உடையவர், சீடர்கள் வேண்ட, வெள்ளையுடையணிந்து வெளியேறி பன்னிரண்டாண்டுகள் தற்கால கர்நாடக மாநிலத்திலுள்ள திருநாராயணபுரம் என்கிற தலத்தில் வாழ்ந்தார்.

அத்தலத்தின் உற்சவமூர்த்தியான செல்வப்பிள்ளையை டெல்லிக்குச்சென்று, துருக்க அரசனிடமிருந்து திரும்பப்பெற்று, கோவிலை நன்றாக அமைத்து அங்கும் வைணவம் பரப்பினார். கூரத்தாழ்வான் புறக்கண்ணைத் தர எம்பெருமானை வேண்டமறுத்து தன் அகக்கண்ணாலேயே எம்பெருமானாரையும், திருவரங்கத் தெம்பெருமானையும் தன் உயிருள்ளவரை கண்டு கொண்டிருந்தார். கிருமிகண்டன் பெயருக்கேற்ப கழுத்தில் புழுத்து மாண்டபின், எம்பெருமானார் திருவரங்கம் திரும்பி தன் தொண்டுகளைத் தொடர்ந்தார்.

கூரத்தாழ்வான் கண்ணிழப்பதற்குமுன் உடையவரும் அவருமாக காசமீரம் சென்று அங்கிருந்த ஸரஸ்வதீ பண்டாரம் என்கிற நூலகத்தில், விசிட்டாத்துவைதக் கொள்கைகளுக்கு முதல் நூலான போதாயனரின் வருத்தி க்ரந்தமென்ற நூலைப் பார்வையிட்டார்கள். அங்குள்ளார் இந்நூலைத் துணைகொண்டு அத்துவைத மறுப்பு நூல் ஒன்றை இவர்கள் ஆக்கக்கூடுமென்று பயந்து சிறிது நேரத்திற்குள்ளேயே அந்நூலைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள். கூரத்தாழ்வான் தன் அளவு கடந்த நினைவால் நூலை மனத்தார நிறுத்தியிருந்தார். பின்பு உடையவர் பணிக்கப்பணிக்க, நாமகளே ஸ்ரீ பாஷ்யம் என்ற பெயரிட்ட உடையவரின் பிரம்ம சூத்திர உரைநூலை ஆழ்வான் தானும் ஆராய்ந்து ஓலைப்படுத்தினார். இவ்வாறாக ஆளவந்தாரின் முக்குறைகளிலொன்றை உடையவர் தீர்த்தருளினார்.

ஆழ்வானுக்கு இரண்டு ஆண்மகவுகள் பிறந்தபோது அவற்றுக்கு பராசரன், வேதவியாஸன் என்று பெயரிட்டு இரண்டாம் குறையை நீக்கினார். எம்பாரின் முந்தைய நிலையிலுடன்பிறந்தவரான சிறிய கோவிந்தப்பெருமானுக்குப் பிறந்த மகவுக்கு பராங்குசன் என்று நம்மாழ்வாரின் பெயரிட்டு மூன்றாவது குறையைப் போக்கினார். திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானைக் கொண்டு திருவாய்மொழிக்கு உரையிட்டு மூன்றாவது குறையைப் போக்கியதாயும் கூறுவர்.

இராமானுசர் ஆழ்வார்களின் ஈரச் சொற்களான அருளிச் செயல்களை இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழ் அறிந்த அறையர்கள் என்று கூறப்பட்ட பெரியோர்கள் மூலம் நன்கு பரப்பினார். திருமலையில் கோயில் கொண்டுள்ள பெருமான் திருமாலே என்று நிலை நாட்டினார். ஆண்டாள் திருமாலி ருஞ்சோலையழகருக்கு நூறு தடா நிறைந்த அக்காரவடிவில் அமுது செய்விக்கப் பாரித்ததை செய்கையில் காட்டி ஆண்டாளுக்கு அண்ணர் என்று பெயர் பெற்றார்.

இராமானுசர், ஒன்பது வடமொழி நூல்களைச் செய்தார். இவை: நித்ய க்ரந்தம், (பகவத் கீதையின் உரையான) கீதாபாஷ்யம், ஸ்ரீ பாஷ்யம், வேதாந்த ஸாரம், வேதாந்த தீபம், வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம், (கத்யத்ரயம் என்ற மூன்று உரைநடை நூல்களான) ஸ்ரீ வைகுண்ட கத்யம், ஸ்ரீரங்க கத்யம், சரணாகதி கத்யம். போதாயனரின் நூலில் வெளிப்பட்டு, ஆழ்வார்கள், நாதமுனிகள், ஆளவந்தார் மூலம் இராமானுசருக்கு எட்டிய வைணவ சமயத்தை திருவரங்கரே எம்பெருமானார் தரிசனமென்று பெயரிட்டார் என்றும், திருக்குறுங்குடியில் கோயில் கொண்டுள்ள அழகியநம்பி இராமானுசரிடம் சீடனாக ஆசைகொண்டு திருவிலச்சினை பெற்று வைணவநம்பி என்ற திருநாமம் பெற்றார் என்றும் இராமானுசரின் புகழ் பரப்பும் வரலாறுகள் பறைகின்றன.

இவ்வாறு புகழ் பெற்று இராமானுசர் நூற்றிருபதாண்டுகள் வாழ்ந்தார். இந்நிலவுலகைவிட்டு நீங்கும் தருவாயில் முதலி யாண்டானின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தன் உருவச்சிலையை வார்த்து தன் பிறந்த ஊரான ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் கோயிலமைத்து வழிபட இசைந்தார். தானே தழுவித்தந்த இந்த விக்கிரகத்தை ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஒரு தைப்பூச நன்னாளில் வழிபாட்டுக்கு அமைக்கும்போதே எம்பெருமானார் நோயுற்று ஒருவாரத்தில் திருநாட்டுக்கேகினார். அவரது விமலசரம விக்கிரகமான பூதவுடலை அரங்கத்துப் பெரியோர்களும் அவர் சீடர்களும் அரங்கன் கோயில் சுற்றிலேயே திருப்பள்ளிப்படுத்தி அவ்விடத்துத் திருமண்ணால் உருவச்சிலை எழுப்பிக்கோயிலமைத்து வழிபடலாயினர்.

இத்திருமேனி தானான திருமேனியென்றும், ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஏறியருளப்பெற்ற திருமேனி தானாகந்த திருமேனியென்றும், திருநாராயணபுரத்துச் சீடர்கள் பின்பு வழிபடவமைத்த உருவம் தமருகந்த திருமேனி என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. திருநாட்டுக் கெழுந்தருளும் முன்னர் இராமானுசர் தனக்குப் பிறகு வைணவ சமயத் தலைவராக கூரத்தாழ்வான் திருமகனாரான, சிறந்த அறிவாற்றலைக் கொண்டு பட்டரென்று அழைக்கப்பெற்ற, பராசரரை ஏற்க ஆணையிட்டார்.

¹பற்பமெனத் திகழ்பைங்கழலும் தண்பல்லவமே விரலும்
பாவனமாகிய பைந்துவராடை பதிந்த மருங்கழகும்
முப்புரி நூலொடு முன்கையிலேந்தியமுக்கோல்தன்னழகும்
முன்னவர் தந்திடுமொழிகள் நிறைந்திடுமுறுவல் நிலாவழகும்
கற்பகமேவிழி கருணைபொழிந்திடு கமலக்கண்ணழகும்
காரிகதன்கழல் துடியமுடியும் கனநற்சிகை முடியும்
எப்பொழுதுமெதிராசன் வடிவழகு என்னிதயத்துளதால்
இல்லையெனக்கெதிர், இல்லையெனக்கெதிர், இல்லையெனக்கெதிரே.

²சீராருமெதிராசர் திருவடிகள் வாழி
திருவரையிற்சாற்றிய செந்துவராடை வாழி
ஏராரும் செய்யவடிவு எப்பொழுதும் வாழி
இலங்கிய முந்நூல் வாழி இணைத்தோள்கள் வாழி
சோராத துய்யசெய்ய முகச்சோதி வாழி
தாமுறுவல் வாழி துணைமலர்க்கண்கள் வாழி
ஈராறு திருநாமமணிந்த எழில் வாழி
இனிதிருப்போடு எழில்ஞான முத்திரை வாழியே.

அறுசமயச் செடியதனை யடியறுத்தான் வாழியே
அடர்ந்துவரும் குதிருட்டிகளை யறத்துரந்தான் வாழியே
செறுகலியைச் சிறிதுமறத் தீர்த்துவிட்டான் வாழியே
தென்னரங்கர் செல்வமுற்றும் திருத்திவைத்தான் வாழியே
மறையதனின் பொருளனைத்தும் வாய்மொழிந்தான் வாழியே
மாறனுரைசெய்த தமிழ்மறை வளர்த்தோன் வாழியே
அறமிகு நற்பெரும்பூதாரவதரித்தான் வாழியே
அழகாருமெதிராசரடியிணைகள் வாழியே.

³சங்கர பாற்கர யாதவபாட்டிரபாகரர் தங்கள்மதம்
சாய்வுற வாதியர் மாய்குவரென்று சதுமறை வாழ்ந்திடுநாள்
வெங்கலியிங்கினின்று நமக்கிலையென்று மிகத்தளர்நாள்
மேதினி நம்கமையாறுமெனத் துயர்விட்டு விளங்கியநாள்
மங்கையராளி பராங்குச முன்னவர் வாழ்வு முளைத்திடுநாள்
மன்னிய தென்னரங்காபுரி மாமலை மற்றும் உவந்திடுநாள்
செங்கயல்வாவிகள் சூழ்வயல்நாளும் சிறந்த பெரும்பூதார்
சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளியநாள் திருவாதிரை நாளே.

1. எம்பார் அருளிச் செய்தது.

2. மணவாளமாமுனிகளருளியது. (ஆர்த்திப் பிரபந்தம் 30)

3. மணவாள மாமுனிகளருளியது (ஆர்த்திப் பிரபந்தம், 31-32).

¹அத்திகிரியருளாளரடிபணிந்தோன் வாழியே
அருட்கச்சிநம்பி யுரையாறு பெற்றோன் வாழியே
பத்தியுடன் பாடியத்தைப் பகர்ந்திட்டான் வாழியே
பதின்மர் கலையுட்பொருளைப் பரிந்துகற்றான் வாழியே
கத்தமகிழ் மாறனடி தொழுதுய்ந்தோன் வாழியே
தொல்பெரியநம்பி சரண்தோன்றினான் வாழியே
சித்திரையிலாதிரைநாள் சிறக்கவந்தோன் வாழியே
சீர்பெரும்பூதார் முனிவன் திருவடிகள் வாழியே.

¹எண்டிசையெண்ணினையாழ்வார் எதிராசன் வாழியே
எழுபத்து நால்வர்க்கு மெண்ணான்குரைத்தான் வாழியே
பண்டைமறையைத் தெரிந்த பாடியத்தோன் வாழியே
பரகாலடியிணையைப் பரவுமவன் வாழியே
தண்டமிழ்நூல் நம்மாழ்வார் சரணானான் வாழியே
தாரணியும் விண்ணுலகும் தானுடையோன் வாழியே
தெண்டிரைதழ்பூதாரெம்பெருமானார் வாழியே
சித்திரையிற்செய்ய திருவாதிரையோன் வாழியே

1. அப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீ:

திருவரங்கத்தமுதனார் வைபவம்

மீநேஹஸ்தஸமுத்பூதம் ஸ்ரீரங்காம்ருதமாஸ்யே-
கவிம் ப்ரபந்நகாயத்ரயா: கூரேஸபதஸம்ஸ்ரிதம்.

அமுதனார் ஒரு பங்குனி அத்தநாளில் வேயர்குடியில் தோன்றி திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில், கோயில் புரோகிதராகவும், புராணம் படிப்பவராகவும் தொண்டு செய்தது பற்றி பெரியகோயில் நம்பி என்ற பெயருடன் செருக்குற்று வாழ்ந்தார். இராமானுசர் கூரத்தாழ்வான் மூலம் இவரை நல்வழிப்படுத்தி ஆழ்வானின் சீடராகவுமாக்கினார். அதுமுதல் தன்னுடைமைகளெல்லாம் ஆழ்வானிடம் விட்டு, பெரியகோயில் நம்பி ஆழ்வானுக்கடிமை செய்வதே தொழிலாகக் கொண்டார். ஆழ்வானுக்கும் ஆசிரியரான எம்பெருமானாரைத் துதிக்கும் நூல் செய்ய எண்ணங் கொண்டவர், இருமுறை நூல்களைச் செய்து எம்பெருமானாரின் திருக்கண்ணோக்குக்கு வைத்தார்.

எம்பெருமானார் அவைகளைப் புறக்கணித்து, உமக்கு நம்மைப்பற்றிக் கவி செய்ய அவாவுண்டானால் உமக்கு ஆசிரியரான ஆழ்வான், நமக்கு ஆசிரியரான ஆளவந்தார், ஆழ்வார்கள், எம்பெருமானாகந்தருளிய நிலங்கள் இவர்களின் ஏற்றம் தோற்ற ஒரு நூல் செய்யுமென்று பணித்தார். பெரியகோயில் நம்பியும் அவ்வாறே செய்வதாகக்கூறி இராமானுச நூற்றதாதியென்ற நூலைச் செய்து, உடையவர், ஆழ்வான் முதலான முதலிகள் பெரியதிரளாக இருந்தபோது அந்நூலைத்தானே வெளியிட்டருளினார்.

நூலின் சீர்மையை மிகவும் பாராட்டி உடையவர் தன் சீடர்களுக்கு அதைக் கற்கப் பரிந்துரை செய்தார். பெரிய கோயில் நம்பியின் சொல் அமுதமாயிருந்ததுபற்றி அவருக்கு அமுதனார் என்றும் திருநாமம் சாற்றினார். இந்நூலும் இராமானுசனடியார்க்கு, அந்தணர்க்கு காயத்திரி போன்று, எப்போதும் பேண வேண்டியதுபற்றி பிரபந்ந காயத்திரி என்று வழங்கலாயிற்று, இந்நூல் ஆழ்வார்களினருளிச் செயல்களோடொப்ப திருக்கோயில்களில் ஸேவிக்கப்படலாயிற்று.

எந்தாதை கூரேசரிணையடியோன் வாழியே
எழில்முங்கிற்குடிவிளங்க இங்குவந்தோன் வாழியே
நந்தாமலெதிராசர் நலம்புகழ்வோன் வாழியே
நம்மதுரகவி நிலையை நண்ணினான் வாழியே
பைந்தாமவரங்கர்பதம் பற்றினான் வாழியே
பங்குனியிலத்தநாள் பாருதித்தோன் வாழியே
அந்தாதி நூற்றெட்டும் அருளினான் வாழியே
அணியரங்கத்தமுதனாரடியினைகள் வாழியே

திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்த
ப்ரபந்தகாயத்ரி என்னும்

இராமாநுச நூற்றந்தாதி

தனியன்கள்

(வேதப்மீரான்பட்டர் அருளிச்செய்தவை)

ஒருவிகற்பநேரிசை வெண்பா

முன்னைவினையகல மூங்கிற்குடியமுதன் ★
பொன்னங்கழற்கமலப்போதிரண்டும் ★ - என்னுடைய
சென்னிக்கணியாகச்சேர்த்தினேன் ★ தென்புலத்தார்க்கு
என்னுக்கடவுடையேன்யான்.

கட்டளைக்கலித்துறை

நயந்தருபேரின்பமெல்லாம்¹பழுதின்றிநண்ணினர்பால் ★
சயந்தருகீர்த்தியிராமானுசமுனிதாளிணைமேல் ★
உயர்ந்தகுணத்துத்திருவரங்கத்தமுது ★ ஓங்கும் அன்பால்
இயம்பும்கலித்துறையந்தாதியோதவிசைநெஞ்சமே!

²இனியென்குறைநமக்கு? எம்பெருமானார் ³திருநாமத்தால் ★
முனிதந்தநூற்றெட்டுச் சாவித்திரியென்னும்நுண் பொருளை ★
கனிதந்தசெஞ்சொற்கலித்துறையந்தாதிபாடித்தந்தான் ★
புனிதந்திருவரங்கத்தமுதாகியபுண்ணியனே.

⁴சொல்லின்தொகைகொண்டு உனதடிப்போதுக்குத் தொண்டுசெய்யும் ★
நல்லன்பரேத்தும்உன்நாமமெல்லாமென்தன்நாவினுள்ளே ★
அல்லும்பகலுமமரும்படிநல்கு அறுசமயம்
வெல்லும்பரம்! ★ இராமானுச! இதுஎன்விண்ணப்பமே.

(பைரவி ராகம் - ரூபக தாளம்)

† பூமன்னுமாது பொருந்தியமார்பன் ★ புகழ்மலிந்த
பாமன்னுமாற னடிபணிந்துய்ந்தவன் ★ பல்கலையோர்
தாம்மன்னவந்தவிராமானுசன் சரணாரவிந்தம்
நாம்மன்னிவாழ ★ நெஞ்சே! சொல்லுவோம் அவன் நாமங்களே. 1

1. பழுதென்று நண்ணி நன்பால் என்பதும் பாடம்.
2. இத்தனியன் மிகுதியும் வழங்குவதில்லை.
3. திருப்பெயரால் என்ற பாடம் வெண்டளைக்குச் சேரும்.
4. இதை அமுதனாரே அருளியிருக்கலாம்.

இராமானுச நூற்றந்தாதி

(தோடி ராகம் — ரூபக தாளம்)

† † கள்ளார்பொழித்தென்னரங்கள் ★ கமலப்பதங்கள் நெஞ்சிற்
கொள்ளா மனிசரைநீங்கி ★ குறையற்பிரானடிக் கீழ்
விள்ளாதவன்பிராமானுசன் மிக்கசீலமல்லால்
உள்ளாதுஎன்றெஞ்சு ★ ஒன்றறியேன்னக்குற்றபேரியல்வே. 2

பேரியல்நெஞ்சே! அடிபணிந்தேனுன்னை ★ பேய்ப்பிறவிப்
பூரியரோடுள்ள சுற்றம்புலத்தி ★ பொருவருஞ்சீர்
ஆரியன்செம்மையிராமானுசமுனிக்கன்புசெய்யும்/
சீரியபேறுடையார் ★ அடிக் கீழ்என்னைச்சேர்த்ததற்கே. 3

என்னைப்புவியில் ஒருபொருளாக்கி ★ மருள்சுரந்த
முன்னைப்பழவினைவேறுத்து ★ ஊழிமுதல்வனையே
பன்னப்பணித்தவிராமானுசன் பரன்பாதமுமென்
சென்னித்தரிக்கவைத்தான் ★ எனக்கேதுஞ்சிதைவில்லையே. 4

எனக்குற்றசெல்வ மிராமானுசனென்று ★ இசையகில்லா
மனக்குற்றமாந்தர் பழிக்கில்புகழ் ★ அவன்மன்னியசீர்
தனக்குற்றவன்பரவன்திருநாமங்கள்சாற்றுமென்பா
இனக்குற்றங்காணகில்லார் ★ பத்தியேய்ந்த¹ இயல்விதென்றே. 5

இயலும்பொருளும் இசையத்தொடுத்து ★ ஈன்கவிகளன்பால்
மயல்கொண்டுவாழ்த்துமிராமானுசனை ★ மதியின்மையால்
பயிலுங்கவிகளிற்பத்தியில்லாதவென்பாவிநெஞ்சால்
முயல்கின்றனன் ★ அவன்தன்பெருங்கீர்த்திமொழிந்திடவே. 6

(பியாகடை ராகம் — ரூபக தாளம்)

† † மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான் ★ வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியைக் ²கடக்கும் நம்கூரத்தாழ்வான்சரண்கூடியபின் ★
பழியைக்கடத்துமிராமானுசன்புகழ்பாடி அல்லா
வழியைக்கடத்தல் ★ எனக்குஇனியாதும்வருத்தமன்றே. 7

வருத்தும்புறவிருள்மாற்ற ★ எம்பொய்கைப்பிரான் மறையின்
குருத்தின்பொருளையும் செந்தமிழ்தன்னையும்கூட்டி ★ ஒன்றத்
திரித்தன்றெரித்ததிருவிளக்கைத் தன்திருவுளத்தே/
இருத்தும்பரமன் ★ இராமானுசன் எம்மிறையவனே. 8

1. இயலிதென்றே என்றும் பாடம்.

2. கடத்தும் எம் என்பர் சிலர்.

இறைவனைக்காணும் இதயத்திருள்கெட ★ ஞானமென்னும்
நிறைவிளக்கேற்றிய பூதத்திருவடித்தாள்கள் ★ நெஞ்சத்து
உறையவைத்தாளுமிராமானுசன்புகழோதும்நல்லோர்)
மறையினைக்காத்து ★ இந்தமண்ணகத்தே மன்னவைப்பவரே.

9

மன்னியபேரிருள்மாண்டபின் ★ கோவலுள்மாமலராள்
தன்னொடுமாயனைக்கண்டமைகாட்டும் ★ தமிழ்த்தலைவன்
பொன்னடிபோற்றுமிராமானுசற்கு அன்புபூண்டவர்தான்/
சென்னியில்கூடும் ★ திருவுடையார் என்றுஞ்சீரியரே.

10

(கல்யாணி ராகம் — ருபகதாளம்)

சீரியநான்மறைச் செம்பொருள் ★ செந்தமிழாலளித்த
பாரியலும்புகழ்ப்பாண்பெருமாள் ★ சரணாம்பதுமத்
தாரியல்சென்னியிராமானுசன் தன்னைச்சார்ந்தவர்தம்
1காரியவண்மை ★ என்னாற்சொல்லொணாது இக்கடலிடத்தே.

11

இடங்கொண்டகீர்த்திமிழிசைக்கிறைவன் ★ இணையடிப்போது
அடங்குமிதயத்திராமானுசன் ★ அம்பொற்பாதமென்றும்
கடங்கொண்டிறைஞ்சுந்திருமுனிவர்க்கன்றிக்காதல்செய்யாத்
திடங்கொண்டஞானியர்க்கே ★ அடியேன் அன்பு செய்வதுவே.

12

செய்யும்பசந்துளவத்தொழில்மாலையும் ★ செந்தமிழில்
பெய்யும் மறைத்தமிழ்மாலையும் ★ பேராதசீரரங்கத்து
ஐயன்கழற்கணியும்பரன்தாளன்றி யாதரியா
மெய்யன் ★ இராமானுசன்சரணேகதிவேறெனக்கே.

13

கதிக்குப்பதறி ★ வெங்கானமும்கல்லும்கடலுமெல்லாம்
கொதிக்கத்தவஞ்செயுங்கொள்கையற்றேன் ★ கொல்லிகாவலன்சொல்
பதிக்குங்கலைக்கவிபாடும்பெரியவர்பாதங்களே
துதிக்கும்பரமன் ★ இராமானுசன்என்னைச் சோர்விலனே.

14

சோராதகாதல் பெருஞ்சுழிப்பால் ★ தொல்லைமாலை யொன்றும்
பாராது அவனைப்பல்லாண்டென்றுகாப்பிடும் ★ பான்மையன்தான்
பேராதவுள்ளத்திராமானுசன்தன்பிறங்கியசீர்
சாராமனிசரைச்சேரேன் ★ எனக்குஎன்னதாழ்வினியே?

15

(நாதநாமக்ரியராகம் — ருபகதாளம்)

††தாழ்வொன்றில்லாமறைதாழ்ந்து ★ தலமுமுதும்கலியே
ஆள்கின்றநாள்வந்து அளித்தவன்காண்மின் ★ அரங்கர்மௌலி
சூழ்கின்றமாலையெச்சுடிக் கொடுத்தவள்தொல்லருளால்
வாழ்கின்றவள்ளல் ★ இராமானுசனென்னும்மாமுனியே.

16

முனியார்துயரங்கள்முந்திலும்★ இன்பங்கள்மொய்த்திடினும்
கனியார்மனம்/கண்ணமங்கைநின்றானை★ கலைபரவும்
தனியானையைத்தண்தமிழ்செய்தநீலன்தனக்கு/உலகில்
இனியானை★ எங்களிராமானுசனைவந்தெய்தினரே.

17

எய்தற் கரியமறைகளை★ ஆயிரமின்தமிழாற்
செய்தற்குஉலகில்வரும்/சடகோபனை★ சிந்தையுள்ளே
பெய்தற்கிசையும்பெரியவர்சீரை உயிர்களெல்லாம்/
உய்தற்குஉதவும்★ இராமானுசன்எம்உறுதுணையே.

18

உறுபெருஞ்செல்வமும் தந்தையும்தாயும்★ உயர்குருவும்
வெறிதருபூமகள்நாதனும்★ மாறன்விளங்கியசீர்
நெறிதருஞ்செந்தமிழாரணமேயென்று இந்நீணிலத்தோர்/
அறிதரநின்ற★ இராமானுசன் எனக்காரமுதே.

19

ஆரப்பொழில்தென்குருகைப்பிரான்★ அமுதத்திருவாய்
ஈரத்தமிழின் இசையுணர்ந்தோர்கட்கு★ இனியவர்தம்
சீரைப்பயின்றுய்யுஞ்சீலங்கொள்நாதமுனியை நெஞ்சால்
வாரிப்பருகும்★ இராமானுசன்என்தன்மாநிதியே.

20

(சங்கராபரணராகம் — ருபகதாளம்)

நிதியைப்பொழியும் முகிலென்று★ நீசர்தம்வாசல்பற்றித்
துதிகற்றுலகில் துவள்கின்றிலேன் இனி★ தூய்நெறிசேர்
எதிகட்கிறைவன்யமுனைத்துறைவனிணையடியாம்/
கதிபெற்றுடைய★ இராமானுசன்என்னைக்காத்தனனே.

21

கார்த்திகையானும் கரிமுகத்தானும்★ கனலும்முக்கண்
மூர்த்தியும் மோடியும்வெப்பும்முதுகிட்டு★ மூவுலகும்
பூத்தவனே! என்றுபோற்றிடவாணன்பிழைபொறுத்த
தீர்த்தனையேத்தும்★ இராமானுசன்என்தன்சேமவைப்பே.

22

வைப்பாயவான்பொருளென்று★ நல்லன்பர்மனத்தகத்தே/
எப்போதும்வைக்கும் இராமானுசனை★ இருநிலத்தில்
ஒப்பாரில்லாத¹வுறுவினையேன்வஞ்சநெஞ்சில்வைத்து
முப்போதும்வாழ்த்துவன்★ என்னாம்இதுஅவன்மொய் புகழ்க்கே?

23

மொய்த்தவெந்²தீவினையால் பல்லுடல்தொறும்மூத்து★ அதனால்
எய்த்தொழிந்தேன் முனநாள்களெல்லாம்★ இன்றுகண்டுயர்ந்தேன்
பொய்த்தவம்போற்றும்புலைச்சமயங்கள்நிலத்தவியக்/
கைத்தமெய்ஞ்ஞானத்து★ இராமானுசனென்னும்கார்தன்னையே.

24

1. அருவினையேன் என்பதும் பாடம்.

2. தீவினையார் என்பதும் பாடம்.

காரேய்கருணையிராமானுச! ★ இக்கடலிடத்தில்
ஆரேயறிபவர் நின்னருளின்தன்மை? ★ அல்லலுக்கு
நேரேயுறைவிடம்நான்வந்துநீயென்னையுய்த்தபின் உன்
சீரேயுயிர்க்குயிராய் ★ அடியேற்குஇன்றுதித்திக்குமே.

25

திக்குற்றகீர்த்தி யிராமானுசனை ★ என்செய்வினையாம்
மெய்க்குற்றம்நீக்கி விளங்கியமேகத்தை ★ மேவுநல்லோர்
எக்குற்றவாளரெதுபிறப்பேதியல்வாகநின்றோர்
அக்குற்றமப்பிறப்பு ★ அவ்வியல்வேநம்மையாட் கொள்ளுமே.

26

கொள்ளக்குறைவற்றிலங்கி ★ கொழுந்துவிட்டோங்கியவுன்
வள்ளத்தனத்தினால் வல்வினையேன்மனம்நீபுகுந்தாய் ★
வெள்ளைச்சுடர்விடுமுன்பெருமேன்மைக்கிழுக்கிதென்று
தள்ளுற்றிரங்கும் ★ இராமானுச! என்தனிநெஞ்சமே.

27

நெஞ்சிற்கறைகொண்டகஞ்சனைக் காய்ந்தநிமலன் ★ நங்கள்
பஞ்சித்திருவடிப் பின்னைதன்காதலன் ★ பாதம்நண்ணா
வஞ்சர்க்கரியவிராமானுசன்புகழன்றி என்வாய்
கொஞ்சிப்பரவகில்லாது ★ என்னவாழ்வின்னுகூடியதே!

28

கூட்டும்விதி¹யென்றுகூடுங்கொலோ? ★ தென்குருகைப்பிரான்
பாட்டென்னும் வேதப்பசுந்தமிழ்தன்னை ★ தன்பத்தியென்னும்
வீட்டின்கண்வைத்திராமானுசன்புகழ்மெய்யுணர்ந்தோர்
ஈட்டங்கள்தன்னை ★ என்நாட்டங்கள்கண்டின்பமெய்திடவே.

29

இன்பந்தருபெருவீடுவந்தெய்திலென்? ★ எண்ணிறந்த
துன்பந்தருநிரயம்பலகுழிலென்? ★ தொல்லுலகில்
மன்பல்லுயிர்க்க்கிறைவன்மாயனெனமொழிந்த
அன்பன்அனகன் ★ இராமானுசன்என்னையாண்டனனே.

30

(பந்துவராளிராகம் — ருபகதாளம்)

†† ஆண்டுகள்நாள்திங்களாய் ★ நிகழ்காலமெல்லாம் மனமே!
ஈண்டுபல்யோனிகள்தோறுழல்வோம் ★ இன்றோ ரெண்ணினறியே
காண்தகுதோளண்ணல்தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ்ப்
பூண்டவன்பாளன் ★ இராமானுசனைப்பொருந்தினமே.

31

பொருந்தியதேசம் பொறையும்திறலும்புகழும் ★ நல்ல
திருந்தியஞானமும் செல்வமும்சேரும் ★ செறுகலியால்
வருந்தியஞாலத்தைவண்மையினால் வந்தெடுத்தளித்த
அருந்தவன் ★ எங்களிராமானுசனையடைபவர்க்கே.

32

1. இன்று என்றும் பாடம்.

அடையார்மலத்து அலர்மகள்கேள்வன்★ கையாழியென்னும்
படையோடுநாந்தகமும் படர்தண்டும்★ ஒண்சார்ங்கவிலும்
புடையார்புரிசங்கமும்இந்தப்பூதலங்காப்பதற்கென்று★
இடையே இராமானுசமுனியாயினஇந்நிலத்தே.

33

நிலத்தைச்செறுத்துண்ணும் நீசக்கலியை★ நினைப்பரிய
பலத்தைச்செறுத்தும் பிறங்கியதில்லை★ என்பெய்வினை தென்
புலத்திற் பொறித்தவப்புத்தகச்சுமைபொறுக்கியபின்
நலத்தைப்பொறுத்தது★ இராமானுசன்தன்நயப்புகழே.

34

நயவேன்ஒருதெய்வம் நானிலத்தே★ சிலமானிடத்தைப்
புயலேயெனக் கவிபோற்றிசெய்யேன்★ பொன்னரங்க மென்னில்
மயலேபெருகுமிராமானுசன்மன்னுமாமலர்த்தாள்
அயரேன்★ அருவினையென்னையெவ்வாறின்றார்ப்பதுவே?

35

அடல்கொண்டநேமிய னாருயிர்¹நாதன்★ அன்றுஆரணச் சொற்
கடல்கொண்டவொண்பொருள்கண்டளிப்ப★ பின்னும்காசினியோர்
இடரின்கண்வீழ்ந்திடத்தானுமவ்வொண்பொருள் கொண்டு அவர்பின்
படருங்குணன்★ எம்மிராமானுசன்தன்படியிதுவே.

36

படிகொண்டகீர்த்தி இராமாயணமென்னும்பத்தி வெள்ளம்★
குடிகொண்டகோயி லிராமானுசன்குணங்கூறும்★ அன்பர்
கடிகொண்டமாமலர்த்தாள் கலந்துள்ளங்கனியுநல்லோர்
அடிகண்டுகொண்டுகந்து★ என்னையுமாளவர்க்காக்கினரே.

37

ஆக்கியடிமைநிலைப்பித்தனை என்னையின்று★ அவமே
போக்கிப் புறத்திட்டதென்பொருளாமுன்பு?★ புண்ணியர் தம்
வாக்கிற்பிரியாஇராமானுச! நின்னருளின்வண்ணம்
நோக்கில் தெரிவரிதால்★ உரையாய்இந்தநுண்பொருளே.

38

பொருளும்புதல்வரும்பூமியும்★ பூங்குழலாருமென்றே
மருள்கொண்டிளைக்கும் நமக்குநெஞ்சே!★ மற்றுளார்தரமோ
இருள்கொண்டவெந்துயர்மாற்றித்தன்னீறில்பெரும்புகழே
தெருளும்தெருள்தந்து★ இராமானுசன்செய்யும் சேமங்களே.

39

சேமநல்லீடும்பொருளும் தருமமும்★ சீரியநற்
காமமுமென்றிவை நான்கென்பர்★ நான்கினும் கண்ணனுக்கே
ஆமதுகாமம்அறம்பொருள்வீடிதற்கென்றுரைத்தான்
²வாமனன்சீலன்★ இராமானுசன்இந்தமண்மிசையே.

40

1. நாதனென்று என்பதும் பாடம்.
2. வாமனன்சீரே என்பதும் பாடம்.

(ஆரபிரகம் - ருபகதாளம்)

மண்மிசை யோனிகள் தோறும்பிறந்து ★ எங்கள்மாதவனே
கண்ணுறநிற்கிலும் /காணகில்லா ★ உலகோர்களெல்லாம்
அண்ணலிராமானுசன்வந்துதோன்றியஅப்பொழுதே/
நண்ணருஞானம்தலைக்கொண்டு ★ நாரணற்காயினரே. 41

ஆயிழையார்கொங்கைதங்கும் ★ அக்காதலளற்றமுந்தி
மாயுமென்னாவியை வந்தெடுத்தானின்று ★ மாமலராள
நாயகனெல்லாவுயிர்கட்கும்நாத னரங்கனென்னும்
தூயவன் ★ தீதிலிராமானுசன்தொல்லருள்சுரந்தே. 42

சுரக்குந்திருவுமுணர்வும் ★ சொலப்புதில்வாயமுதம்
பரக்கும் இருவினைபற்றறவோடும் ★ படியிலுள்ளீர்!
உரைக்கின்றனன்உமக்குயான் அறஞ்சீறுமுறுகலியைத்
தூரக்கும்பெருமை ★ இராமானுசனென்று சொல்லுமினே. 43

சொல்லார்தமிழொருமுன்றும் ★ சுருதிகள்நான்கும்எல்லை
யில்லாவறநெறி யாவும்தெரிந்தவன் ★ எண்ணருஞ்சீர்
நல்லார்பரவுமிராமானுசன் /திருநாமம்நம்பிக்
கல்லார்அகலிடத்தோர் ★ எதுபேறென்றுகாமிப்பரே. 44

பேறொன்றுமற்றில்லை நின்சரணன்றி ★ அப்பேறளித்தற்கு
ஆறொன்றுமில்லைமற்றச்சரணன்றி ★ என்றுஇப்பொருளைத்
தேறுமவர்க்குமெனக்குமுனைத்தந்தசெம்மை சொல்லால்/
கூறும்பரமன்று ★ இராமானுச! மெய்ம்மைகூறிடிலே. 45

கூறுஞ்சமயங்களாறும்குலைய ★ குவலயத்தே
மாறன்பணித்த மறையுணர்ந்தோனை ★ மதியிலியேன்
தேறும்படியென்மனம்புகுந்தானைத் /திசையனைத்தும்
ஏறும்குணனை ★ இராமானுசனைஇறைஞ்சினமே. 46

இறைஞ்சப்படும்பரன் ஈசனரங்கனென்று ★ இவ்வுலகத்து
அறஞ்செப்பு மண்ணலிராமானுசன் ★ என்னருவினையின்
திறஞ்செற்றிரவும்பகலும்விடாது என்தன்சிந்தையுள்ளே/
நிறைந்தொப்பறவிருந்தான் ★ எனக்காரும்நிகரில்லையே. 47

நிகரின்றிநின்ற என்நீசதைக்கு ★ ¹நின்னருளின்கணன்றிப்
புகலொன்றுமில்லை அருட்குமஃதேபுகல் ★ புன்மையிலோர்
பகரும்பெருமையிராமானுச! இனிநாம்பழுதே
அகலும்பொருளென்? ★ பயனிருவோமுக்குமான பின்னே. 48

1. உன் என்ற பாடம் கட்டளைக்கலித்துறையிலக்கணத்துக்குச் சேரும்.

ஆனதுசெம்மையறநெறி★ பொய்ம்மையறுசமயம்
போனதுபொன்றி இறந்ததுவெங்கலி★ பூங்கமலத்
தேனதிபாய்வயல்தென்னரங்கன்கழல்சென்னிவைத்துத்
தானதில்மன்னும்★ இராமானுசன்இத்தலத்துதித்தே.

49

உதிப்பனவுத்தமர்சிந்தையுள்★ ஒன்னலர்நெஞ்சமஞ்சிக்
கொதித்திடமாறிநடப்பன★ கொள்ளைவன்குற்றமெல்லாம்
பதித்தஎன்புன்கவிப்பாவினம்பூண்டன பாவுதொல்சீர்
எதித்தலைநாதன்★ இராமானுசன்தனிணையடியே.

50

அடியைத்தொடர்ந்தெழுமைவர்கட்காய்★ அன்று பாரதப்போர்
முடியப்பரிநெடுந்தேர்விடுங்கோனை முழுதுணர்ந்த
அடியர்க்கமுதமிராமானுசன் என்னையாளவந்து இப்
படியிற்பிறந்தது★ மற்றில்லைகாரணம்பார்த்திடிலே.

51

பார்த்தான்அறுசமயங்கள்பதைப்ப★ இப்பார்முழுதும்
போர்த்தான் புகழ்கொண்டு புன்மையினேனிடத்தான் புகுந்து★
தீர்த்தானிருவினைதீர்த்து அரங்கன்செய்யதாளினையோடு
ஆர்த்தான்★ இவைஎம்மிராமானுசன்செய்யுமற்புதமே.

52

அற்புதன் செம்மையிராமானுசன்★ என்னையாளவந்த
கற்பகம் கற்றவர்காழுறுசீலன்★ கருதரிய
பற்பல்லுயிர்களும்பல்லுலகுயாவும்பரனதென்னும்
நற்பொருள்தன்னை★ இந்நானிலத்தேவந்துநாட்டினனே.

53

நாட்டிய நீச்சமயங்கள்மாண்டன★ நாரணனைக்
காட்டியவேதம் களிப்புற்றது★ தென்குருகைவள்ளல்
வாட்டமிலாவண்தமிழ்மறைவாழ்ந்தது மண்ணுலகில்
ஈட்டியசீலத்து★ இராமானுசன்தனியல்வுகண்டே.

54

கண்டவர் சிந்தைகவரும்★ கடிபொழில்தென்னரங்கன்
தொண்டர்குலாவு மிராமானுசனை★ தொகையிறந்த
பண்தருவேதங்கள்பார்மேல்நிலவிடப்பார்த்தருளும்
கொண்டலைமேவித்தொழும்★ குடியாம்எங்கள்¹கோக்குடியே.

55

கோக்குலமன்னரை மூவெழுகால்★ ஒருகூர்மழுவால்
போக்கியதேவனைப் போற்றும்புனிதன்★ புவனமெங்கும்
ஆக்கியகீர்த்தியிராமானுசனையடைந்தபின் என்
வாக்குஉரையாது★ என்மனம்நினையாதுஇனி மற்றொன்றையே.

56

1. கோக்குலமே என்றும் பாடம்.

மற்றொருபேறுமதியாது★ அரங்கன்மலரடிக்கு ஆள்
உற்றவரே தனக்குஉற்றவராகக்கொள்ளும்உத்தமனை★
நல்தவர்போற்றுமிராமானுசனை இந்நானிலத்தே
பெற்றனன்★ பெற்றபின் மற்றறியேன்ஒரு பேதைமையே. 57

பேதையர் வேதப்பொருளிதென்றுன்னி★ பிரமம் நன்றென்று
ஓதிமற்றெல்லாவுயிருமஃதென்று★ உயிர்கள்மெய்விட்டு
ஆதிப்பரனோடொன்றாமென்றுசொல்லுமவ்வல்லலெல்லாம்/
வாதில்வென்றான்★ எம்மிராமானுசன்மெய்ம்மதிக்கடலே. 58

கடலளவாய திசையெட்டினுள்ளும்★ கலியிருளே
மிடைதருகாலத்து இராமானுசன்★ மிக்கநான்மறையின்
சுடரொளியாலவ்விருளைத்துரந்திலனேல் உயிரை
யுடையவன்★ நாரணனென்றறிவாரில்லையுற்றுணர்ந்தே. 59

உணர்ந்தமெய்ஞ்ஞானியர் யோகந்தொறும்★ திருவாய்மொழியின்
மணந்தருமின்னிசை மன்னுமிடந்தொறும்★ மாமலரான்
புணர்ந்தபொன்மார்வன்பொருந்தும்பதிதொறும்புக்கு நிற்கும்
குணந்திகழ்கொண்டல்★ இராமானுசன்எங்குலக் கொழுந்தே. 60

(ஸஹாநாராகம் — சூபகதானம்)

கொழுந்துவிட்டோடிப்படரும் வெங்கோள்வினையால்★ நிரயத்து
அழுந்தியிட்டேனை வந்தாட்கொண்டபின்னும்★ அருமுனிவர்
தொழுந்தவத்தோன்எம்இராமானுசன்!தொல்புகழ் சுடர்மிக்
கெழுந்தது★ அத்தால்நல்லதிசயங்கண்டதுஇருநிலமே. 61

இருந்தேனிருவினைப் பாசம்கழற்றி★ இன்றுயானிறையும்
வருந்தேனினி எம்மிராமானுசன்★ மன்னுமாமலர்த்தான்
பொருந்தாநிலையுடைப்புன்மையினோர்க்கொன்றும் நன்மை செய்யாப்/
²பெருந்தேவரைப்பரவும்★ பெரியோர்தங்கழல்பிடித்தே. 62

பிடியைத்தொடரும் களிறென்ன★ யான்உன்பிறங்கியசீர்
அடியைத்தொடரும்படி நல்கவேண்டும்★ அறுசமயச்
செடியைத்தொடரும்மருள்செறிந்தோர்சிதைந்தோடவந்து இப்
படியைத்தொடரும்★ இராமானுச! மிக்கபண்டிதனே! 63

பண்தருமாறன்புகந்தமிழ்★ ஆனந்தம்பாய்மதமாய்
விண்டிட எங்களிராமானுசமுனிவேழம்★ மெய்ம்மை
கொண்டநல்வேதக்கொழுந்தண்டமேந்திக்குவலயத்தே/
மண்டிவந்தேன்றது★ வாதியர்காள்! உங்கள்வாழ்வற்றதே. 64

1. தன்புகழ் என்பதும் பாடம்.

2. பெருந்தேவனை என்றும் பாடம்.

வாழ்வற்றது தொல்லைவாதியர்க்கு ★ என்றும்மறையவர்தம்
தாழ்வற்றது தவம்தாரணிபெற்றது ★ தத்துவநூல்
கூழற்றதுகுற்றமெல்லாம்பதித்தகுணத்தினர்க்கு/அந்
நாழற்றது ★ நம்மிராமானுசன்தந்தஞானத்திலே.

65

ஞானங்கனிந்த நலங்கொண்டு ★ நாள்தொறும்நைபவர்க்கு
வானங்கொடுப்பதுமாதவன் ★ வல்வினையேன்மனத்தில்
ஈனங்கடிந்தஇராமானுசன் தன்னையெய்தினர்க்குஅத்
தானங்கொடுப்பது ★ தன்தகவென்னுஞ்சரண் கொடுத்தே.

66

சரணமடைந்த தருமனுக்கா ★ பண்டுநூற்றுவரை
மரணமடைவித்தமாயவன் ★ தன்னைவணங்கவைத்த
கரணமியைமக்கன்றென்றிராமானுசன் உயிர்கட்கு
அரணங்கமைத்திலனேல் ★ அரணார்மற்றிவ்வாருயிர்க்கே?

67

ஆரெனக்கின்று நிகர்சொல்லில்? ★ மாயனன்றைவர்தெய்வத்
தேரினில் செப்பியகீதையின் ★ செம்மைப்பொருள்தெரியப்
பாரினிற்சொன்னஇராமானுசனைப்பணியும்நல்லோர்
சீரினிற்சென்றுபணிந்தது ★ என்ஆவியும்சிந்தையுமே.

68

சிந்தையினோடு கரணங்கள் யாவும் சிதைந்து ★ முன்னாள்
அந்தமுற்றாழ்ந்ததுகண்டு ★ அவையென்தனக்கன்றருளால்
தந்தவரங்கனும் தன் சரணத்தந்திலன்/தானதுதந்து ★
எந்தை யிராமானுசன்வந்தெடுத்தனனின்றென்னையே.

69

என்னையும் பார்த்து என்னியல்வையும் பார்த்து ★ எண்ணில் பல்குணத்த
உன்னையும் பார்க்கில் அருள்செய்வதேநலம் ★ அன்றிஎன்பால்
பின்னையும் பார்க்கில் நலமுளதே?/உன்பெருங்கருணை
தன்னையென்பார்ப்பர்? ★ இராமானுச! உன்னைச் சார்ந்தவரே.

70

சார்ந்தது என் சிந்தை உன் தாளிணைக்கீழ் ★ அன்புதான் மிகவும்
கூர்ந்தது அத்தாமரைத்தாள்களுக்கு ★ உன்தன் குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததுஎன்செய்கை முன்செய்வினை/நீ¹செய்வினையதனால்
பேர்ந்தது ★ வண்மையிராமானுச! எம்பெருந்தகையே!

71

கைத்தனன் தீயசமயக்கலகரை ★ காசினிக்கே
உய்த்தனன் தூயமறைநெறிதன்னை ★ என்றுன்னியுள்ளம்
நெய்த்தவன்போடிருந்தேத்தும் நிறைபுகழோருடனே
வைத்தனன் என்னை ★ இராமானுசன் மிக்கவண்மை செய்தே.

72

1. செய்வனவதனால் என்பதும் பாடம்.

வண்மையினாலும் தன்மாதகவாலும் ★ மதிபுரையும்
தண்மையினாலும் இத்தாரணியோர்கட்கு ★ தான்சரணாய்
உண்மைநல்ஞானமுரைத்த இராமானுசனையுன்னும்
திண்மையல்லா லெனக்கில்லை ★ மற்றோர் நிலைதேர்ந்திடிலே. 73

தேரார் மறையின் திறமென்று ★ மாயவன் தீயவரைக்
கூராழிகொண்டு குறைப்பது ★ கொண்டலனையவண்மை
ஏரார்குணத்தெம்மிராமானுச னவ்வெழில்மறையில்
சேராதவரைச் சிதைப்பது ★ அப்போது ஒரு சிந்தை செய்தே. 74

செய்த்தலைச் சங்கம் செழுமுத்தமீனும் ★ திருவரங்கர்
கைத்தலத்தாழியும் சங்கமுமேந்தி ★ நங்கண்முகப்பே
1மொய்த்தலைத் துன்னைவிடேனென்றிருக்கிலும் நிற்புகழே
மொய்த்தலைக்கும்வந்து ★ இராமானுச! என்னை முற்றும் நின்றே. 75

(செஞ்சுருட்டிராகம் - ரூபகதாளம்)

†† நின்றவண்கீர்த்தியும் நீள்புனலும் ★ நிறைவேங்கடப் பொற்
குன்றமும்/வைகுந்தநாடும் குலவியபாற்கடலும் ★
உன்தனக்கெத்தனையின்பந்தரும் உன்னினை மலர்த்தாள்
என்தனக்கும் அது ★ இராமானுச! இவையீந்தருளே. 76

ஈந்தனனீயாதவினன்னருள் ★ எண்ணில்மறைக்குறும்பைப்
பாய்ந்தனன் அம்மறைப்பல்பொருளால் ★ இப்படியனைத்தும்
2ஏய்ந்தனன்கீர்த்தியினா லென்வினைகளைவேர்பறியக்
காய்ந்தனன் ★ வண்மையிராமானுசற்குஎன்கருத்தினியே? 77

கருத்திற்புகுந்து உள்ளில்கள்ளங்கழற்றி ★ கருதரிய
வருத்தத்தினால் மிகவஞ்சித்து ★ நீயிந்தமண்ணகத்தே
திருத்தித்திருமகள்கேள்வனுக்காக்கியபின் என்னெஞ்சில்
பொருத்தப்படாது ★ எம்மிராமானுச! மற்றோர்பொய்ப்பொருளே. 78

பொய்யைச்சுரக்கும் பொருளைத்துறந்து ★ இந்தப்பூதலத்தே
மெய்யைப்புரக்கும் இராமானுசன்நிற்க ★ வேறுநம்மை
உய்யக்கொள்ளவல்லதெய்வமிங்குயாதென்றுலர்ந்து அவமே
ஐயப்படாநிற்பர் ★ வையத்துள்ளோர்நல்லறிவிழந்தே. 79

நல்லார்பரவும் இராமானுசன் ★ திருநாமம்நம்ப
வல்லார்திறத்தை³மறவாதவர்கள்யவர் ★ அவர்க்கே
எல்லாவிடத்திலுமென்றுமெப்போதிலுமெத்தொழும்பும்
சொல்லால்மனத்தால் ★ கருமத்தினால் செய்வன் சோர்வின்றியே. 80

1. மெய்த்தலத்து என்பதும் பாடம்.

2. ஏய்ந்தவண் கீர்த்தியினால் என்பதும் பாடம். 3. மதியாதவர்கள் என்பதும் பாடம்.

(கல்யாணிராகம் — குபகதாளம்)

சோர்வின்றி உன்தன்துணையடிக் கீழ் ★ தொண்டுபட்டவர்பால்
சார்வின்றிநின்றவெனக்கு ★ அரங்கன்செய்யதாளிணைகள்
பேர்வின்றியின்றுபெறுத்தும் இராமானுச/இனியுன்
சீரொன்றியகருணைக்கு ★ இல்லைமாறுதெரிவுறிலே.

81

தெரிவுற்றஞானம் செறியப்பெறாது ★ வெந்தீவினையால்
உருவற்ற¹ஞானத்து உழல்கின்ற வென்னை ★ ஒருபொழுதில்
பொருவற்றகேள்வியனாக்கிநின்றான் என்னபுண்ணியனோ?
தெரிவுற்றகீர்த்தி ★ இராமானுசனென்னுஞ்சீர்முகிலே.

82

சீர்கொண்டுபேரறஞ்செய்து ★ நல்வீடு²செறிதுமென்னும்
பார்கொண்டமேன்மையர் கூட்டனல்லேன் ★ உன்பதயுகமாம்
ஏர்கொண்ட³வீட்டையெளிதினிலெய்துவன்/உன்னுடைய
கார்கொண்டவண்மை ★ இராமானுச! இதுகண்டுகொள்ளே.

83

கண்டுகொண்டேன் எம்மிராமானுசன்தன்னை ★ காண்டலுமே
தொண்டுகொண்டேன்/அவன்தொண்டர்பொற்றாளில் ★
என்தொல்லைவெந்நோய்
விண்டுகொண்டேன் அவன்சீர்வெள்ளவாரியைவாய் மடுத்து இன்று
உண்டுகொண்டேன் ★ இன்னமுற்றனவோதிலுலப்பில்லையே.

84

ஓதியவேதத்தினுட்பொருளாய் ★ அதனுச்சிமிக்க
சோதியைநாதனெனவறியாது உழல்கின்றதொண்டர் ★
பேதைமை⁴தீர்த்திராமானுசனைத்தொழும்பெரியோர்
பாதமல்லால்என்தனாருயிர்க்கு ★ யாதொன்றும் பற்றில்லையே.

85

பற்றாமனிசரைப்பற்றி ★ அப்பற்றுவிடாதவரே
உற்றாரெனவுழன்று ஓடிநையேன்இனி ★ ஒள்ளிய நூல்
கற்றார்பரவும்இராமானுசனைக் கருதுமுள்ளம்
பெற்றார்யவர் ★ அவர்எம்மைநின்றாளும்பெரியவரே.

86

பெரியவர்பேசிலும் பேதையர்பேசிலும் ★ தன்குணங்கட்கு
உரியசொல் லென்றுமுடையவனென்றென்று ★ உணர்வின்மிக்கோர்
தெரியும்வண்கீர்த்தியிராமானுசன்/மறைதேர்ந்துஉலகில்
புரியுநல்ஞானம் ★ பொருந்தாதவரைப்பொரும்கலியே.

87

கலிமிக்கசெந்நெல் கழனிக்குறையல் ★ கலைப்பெருமான்
ஒலிமிக்கபாடலையுண்டு தன்னுள்ளம்தடித்து ★ அதனால்
வலிமிக்கசீயமிராமானுசன்/மறைவாதியராம்
புலிமிக்கதென்று ★ இப்புவனத்தில்வந்தமை போற்றுவனே.

88

1. ஞாலத்து என்பதும் பாடம். 2. பெறுதும் என்பதும் பாடம்.

3. வீட்டில் என்றும் ஒதுவர். 4. தீர்க்கும் என்பதும் பாடம்.

போற்றருஞ்சீலத்திராமானுச!★ நின்புகழ்தெரிந்து
சாற்றுவனேல்அதுதாழ்வு★ அதுதீரில்உன்சீர்தனக்குஓர்
ஏற்றமென்றேகொண்டிருக்கிலு மென்மனம்ஏத்தியன்றி
ஆற்றஇல்லாது★ இதற்கென்னினைவாயென்றிட்டஞ்சுவனே. 89

¹நினைபார் பிறவியை நீக்கும்பிரானை★ இந்நீள்நிலத்தே
எனையாளவந்தவிராமானுசனை★ இருங்கவிகள்
புனையார், புனையும்பெரியவர்தாள்களில்/பூந்தொடையல்
வனையார்★ பிறப்பில்வருந்துவர் மாந்தர்மருள்சுரந்தே. 90

(காம்போதிராகம் — சூபகதாளம்)

மருள்சுரந்தாகமவாதியர்கூறும்★ ²அவப்பொருளாம்
³இருள்சுரந்தெய்த்த உலகிருள்நீங்க★ தன்னீண்டியசீர்
அருள்சுரந்தெல்லாவுயிர்கட்கும்நாதனரங்கனென்னும்
பொருள்சுரந்தான்★ எம்மிராமானுசன்⁴மிக்க புண்ணியனே. 91

புண்ணியநோன்பு புரிந்துமிலேன்★ அடிபோற்றிசெய்யும்
நுண்ணருங்கேள்வி நுவன்றுமிலேன்★ செம்மைநூற் புலவர்க்கு
எண்ணருங்கீர்த்தியிராமானுச! இன்றுநீபுகுந்து என்
கண்ணுள்ளும்நெஞ்சுள்ளும்★ நின்றவிக்காரணம் கட்டுரையே. 92

கட்டப்பொருளை மறைப்பொருளென்று★ கயவார்சொல்லும்
பெட்டைக்கெடுக்கும் பிரானல்லனே?★ என்பெருவினையைக்
கிட்டிக் கிழங்கொடுதன்னருளென்னுமொள்வாளுருவி/
வெட்டிக்களைந்த★ இராமானுசனென்னும் மெய்த்தவனே. 93

தவந்தரும் செல்வந்தகவுந்தரும்★ ⁵சலியாப்பிறவிப்
பவந்தரும்தீவினை பாற்றித்தரும்★ பரந்தாமமென்னும்
திவந்தரும்தீதிராமானுசன்தன்னைச்சார்ந்தவர்கட்கு/
உவந்தருந்தேன்★ அவன்சீரன்றியானொன்றும் உள்மகிழ்ந்தே. 94

உண்ணின்றுஉயிர்களுக்குஉற்றனவேசெய்து★ அவர்க்கு உயவே
பண்ணும்பரனும் பரிவிலனாம்படி★ பல்லுயிர்க்கும்
விண்ணின்தலைநின்றுவீடளிப்பான்எம்மிராமானுசன்
மண்ணின்தலத்துதித்து★ ⁶மறைநாலும்வளர்த்தனனே. 95

1. நினைவார்பிறவியை என்பதும் பாடம்.
2. மறப்பொருளாம்
3. இருள் சுமந்து
4. என்னும் புண்ணியனே என்பன மாற்றுப் பாடங்கள்.
5. சரியா என்பதும் பாடம்.
6. உய்மறை என்றும் பாடம்.

இராமானுச நூற்றந்தாதி

வளரும்பிணிகொண்ட வல்வினையால் ★ மிக்கநல்வினையில்
கிளருந்துணிவுகிடைத்தறியாது ★ முடைத்தலையூன்
தளருமளவுந்தரித்தும்விழுந்துந்தனிதிரிவேற்கு/
உளரெம்மிறைவர் ★ இராமானுசன்தன்னையுற்றவரே.

96

தன்னையுற்றாட்செய்யுந்தன்மையினோர் ★ மன்னுதாமரைத்தாள்
தன்னையுற்றாட்செய்ய என்னையுற்றானின்று ★ தன்தகவால்
தன்னையுற்றாரன்றித்தன்மையுற்றாரில்லையென்றறிந்து/
தன்னையுற்றாரை ★ இராமானுசன்குணம்சாற்றிடுமே.

97

(யமுநாகல்யாணிராகம் — ரூபகதாளம்)

††இடுமே? இனியசுவர்க்கத்தில் ★ இன்னும் நரகிலிட்டுச்
சுடுமே? அவற்றைத்தொடர்தருதொல்லை ★ சுழல்பிறப்பில்
நடுமே? இனிநம்மிராமானுசன் நம்மைநம்வசத்தே
விடுமே? சரணமென்றால் ★ மனமே! நையல்மேவுதற்கே.

98

தற்கச்சமணரும் சாக்கியப்பேய்களும் ★ தாழ்சடையோன்
சொற்கற்ற சோம்பரும் சூனியவாதரும் ★ நான்மறையும்
நிற்கக் குறும்புசெய் நீசரும் மாண்டனர் நீள்நிலத்தே
பொற்கற்பகம் ★ எம்மிராமானுசமுனிபோந்தபின்னே.

99

போந்ததென்னெஞ்சென்னும் பொன்வண்டு ★ உனதடிப்போதில் ஒண்சீ
ராந்தெளிதேனுண்டமர்ந்திடவேண்டி ★ நிற்பாலதுவே
ஈந்திடவேண்டும் இராமானுச! இதுவன்றியொன்றும்
மாந்தகில்லாது ★ இனிமற்றொன்று காட்டியமயக்கிடலே.

100

(கேதாரகௌராகம் — ரூபகதாளம்)

மயக்குமிருவினை¹வல்லியிற்பூண்டு ★ மதிமயங்கித்
துயக்கும் பிறவியில் தோன்றியவென்னை ★ துய்ரகற்றி
உயக்கொண்டுநல்கும் இராமானுச! என்றிதுஉன்னையுன்னி
நயக்குமவர்க்கிதிழுக்கென்பர் ★ நல்லவரென்றுநைந்தே.

101

நையும்மனம் உன்குணங்களையுன்னி ★ என்நாவிருந்துஎம்
ஐயனிராமானுச னென்றழைக்கும் ★ அருவினையேன்
கையுந்தொழும் கண்கருதிடும் காணக் கடல்புடைசூழ்/
வையமிதனில் ★ உன்வண்மை என்பாலென் வளர்ந்ததுவே?

102

வளர்ந்தவெங்கோப மடங்கலொன்றாய் ★ அன்று வாளவுணன்
கிளர்ந்தபொன்னாகங் கிழித்தவன் ★ கீர்த்திப் பயிரெழுந்து
விளைந்திடுஞ்சிந்தையிராமானுசன் என் தன்மெய்வினைநோய்
களைந்து நன்ஞானமளித்தனன் ★ கையிற்கனியென்னவே.

103

1. வல்லியை என்றும் பாடம்.

834

கையிற்கனியென்னக் கண்ணனைக் காட்டித்தரிலும் ★ உன்தன்
மெய்யிற் பிறங்கியீரன்றி வேண்டிலன்யான் ★ நிரயத்
தொய்யில் ¹கிடக்கிலும் சோதிவிண் ²சேரிலும் இவ்வருள்நீ
செய்யில் தரிப்பன் ★ இராமானுச! என்செழுங் கொண்டலே!

104

(கமாஸ்ராகம் - ருபகதாளம்)

††செழுந்திரைப்பாற்கடல் கண்துயில்மாயன் ★ திருவடிக் கீழ்
விழுந்திருப்பார்நெஞ்சில் மேவுநன்னூனி ★ நல்வேதியர்கள்
தொழுந்திருப்பாத னிராமானுசனைத் தொழும்பெரியோர்
எழுந்திரைத்தாடுமிடம் ★ அடியேனுக்கு இருப்பிடமே.

105

(மோஹநராகம் - ருபகதாளம்)

††இருப்பிடம் வைகுந்தம்வேங்கடம் ★ மாலிருஞ் சோலையென்னும்
பொருப்பிடம் மாயனுக்கென்பர் நல்லோர் ★ அவை ³தம்மொடும்வந்து
இருப்பிடம்மாயன் இராமானுசன்மனத்து இன்று அவன் வந்து
இருப்பிடம் ★ என்தனிதயத்துள்ளேதனக்கின்புறவே.

106

(ஸௌராஷ்ட்ராகம் - ருபகதாளம்)

††இன்புற்றசீலத்திராமானுச! ★ என்றுமெவ்விடத்தும்
என்புற்றநோயுடல்தோறும் பிறந்திறந்து ★ எண்ணரிய
துன்புற்றுவீயினும்சொல்லுவதொன்றுண்டு உன்தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும்படி ★ என்னையாக்கியங்காட்படுத்தே.

107

(சுருட்டிராகம் - ருபகதாளம்)

††அங்கயல்பாய்வயல்தென்னரங்கன் ★ அணியாகமன்னும்
பங்கயமாமலர்ப்பாவையைப் போற்றுதும் ★ பத்தியெல்லாம்
தங்கியதென்னத்தழைத்துநெஞ்சே! நம்தலைமிசையே
பொங்கியகீர்த்தி ★ இராமானுசனடிப்பூ மன்னவே.

108

1. கிடக்கிலென்

2. சேரிலென் என்பன மாற்றுப் பாடங்கள்.

3. தன்னொடும் என்பதும் பாடம்.

தசக அடிவரவு:- பூ சீர் நிதி ஆண்டு மண் அடி கொழுந்து சார்ந்த சோர்வு
மருள் மயக்கு.

அடிவரவு:- பூமன்னு கள்ளார், பேரியல் என்னை, எனக்குற்ற இயலும், மொழியை
வருத்தும், இறைவனை மன்னிய, சீரிய இடம், செய்யும் கதிக்கு,
சோரா தாழ்வு, முனியார் எய்தற்கு, உறுபெறும் ஆர நிதியை,
கார்த்திகை வைப்பாய், மொய்த்தவெம் காரேய், திக்குற்ற கொள்ள
நெஞ்சில், கூட்டும் இன்பம் ஆண்டு, பொருந்திய அடையார், நிலத்தை
நயவேன், அடல் படிக்கொண்ட ஆக்கி, பொருளும் சேமநல் மண்மிசை,
ஆயிழை சுரக்கும், சொல்லார் பேறொன்று கூறும், இறைஞ்ச நிகர்
ஆனது, உதிப்பன அடி, பார்த்தான் அற்புதன் நாட்டிய, கண்டவர்
கோக்குல, மற்றொரு பேதை, கடல் உணர்ந்து, கொழுந்து இருந்து,
பிடி பண்டரு வாழ்வு, ஞானம் சரணம் ஆரெனக்கு, சிந்தை என்னை
சார்ந்தது கைத்தனன் வண்மை, தேரார் செய்த்தலை, நின்ற ஈந்தனன்,
கருத்தில் பொய்யை, நல்லார் சோர்வின்றி, தெரிவுற்ற சீர்கொண்டு
கண்டு, ஒதிய பற்றா பெரியவர், கலிமிக்க போற்றரும், நினையார்
மருள், புண்ணிய கட்ட தவந்தரும், உண்ணின்று வளரும், தன்னை
இடுமே, தற்க போந்தது, மயக்கு நையும் வளர்ந்த கையில் செழுந்திரை
இருப்பிடம், இன்புற்ற அங்கயல் பூமன்னு.

இராமானுச நூற்றந்தாதி முற்றும்

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்.

இயல்சாத்து

(பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் அருளிச்செய்தது)

நன்றுந்திருவுடையோம் நானிலத்திலெவ்வுயிர்க்கும் ★
ஒன்றுங்குறையில்லையோதினோம் ★ - குன்ற
மெடுத்தானடிசேரிராமாநுசன்தான் ★
பிடித்தார்பிடித்தாரைப்பற்றி.

1

(வகுளபரணபட்டர் அருளிச்செய்தது)

வாழிதிருக்குருகூர் வாழிதிருமழிசை ★
வாழிதிருமல்லிவளநாடு ★ - வாழி
சுழிபொறித்தநீர்ப்பொன்னித்தென்னரங்கன்தன்னை ★
வழிபறித்தவாளன்வலி.

2

(ஸ்ரீபராங்குசதாஸர் அருளிச்செய்தது)

திருநாடுவாழி திருப்பொருநல்வாழி ★
திருநாட்டுத்தென்குருகூர்வாழி ★ - திருநாட்டுச்
சிட்டத்தமர்வாழி ★ வாழிசடகோபன்
இட்டத்தமிழ்ப்பாவிசை.

3

(பரகாலதாஸர் அருளிச்செய்தது)

மங்கைநகர்வாழி வண்குறையலூர்வாழி ★
செங்கையருண்மாரிசீர்வாழி ★ - பொங்குபுனல்
மண்ணித்துறைவாழி ★ வாழிபரகாலன்
எண்ணில்தமிழ்ப்பாவிசை.

4

(பிள்ளை இராமானுசதாஸர் அருளிச்செய்தது)

வாழியரோதென்குருகை வாழியரோதென்புதுவை ★
வாழியரோதென்குறையல்மாநகரம் ★ - வாழியரோ
தக்கோர்பரவும்தடஞ்சூழ்பெரும்பூதூர் ★
முக்கோல்பிடித்தமுனி.

5

(திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்தது)

மொழியைக்கடக்கும்பெரும்புகழான் ★ வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியைக்கடக்கும்நங்கூரத்தாழ்வான்சரண்கூடியபின் ★
பழியைக்கடத்துமிராமாநுசன்புகழ்பாடியல்லா
வழியைக்கடத்தல் ★ எனக்கினியாதும்வருத்தமன்றே.

6

(பிள்ளை அழகியமணவாளதாஸர் அருளிச்செய்தது)

நெஞ்சத்திருந்துநிரந்தரமாகநிரயத்துய்க்கும்★
வஞ்சக்குறும்பின்வகையறுத்தேன்★ மாயவாதியர்தாம்
அஞ்சப்பிறந்தவன்சீமாதவனடிக்கன்புசெய்யும்★
தஞ்சத்தொருவன்சரணாம்புய்மென்தலைக்கணிந்தே.

7

(பின்பழகரம்பெருமாள்சீயர் அருளிச்செய்தது)

ஊழிதொறுமுழிதொறுமுலகமுய்ய
உம்பர்களும்கேட்டுய்ய★ அன்பினாலே
வாழியெனும்பூதம்பேய்பொய்கைமாறன்
மழிசையர்கோன்பட்டர்பிரான்மங்கைவேந்தன்★
கோழியர்கோன்தொண்டர்துகள்பாணன்கோதை
குலமனிவன்கூறியநூலோதி★ வீதி
வாழியெனவருந்திரளைவாழ்த்துவார்தம்
மலரடியென்சென்னிக்குமலர்ந்தபூவே.

8

இயல்சாத்து முற்றும்.

சாத்துமுறை

பல்லாண்டுபல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டு ★
பலகோடிநூறாயிரம் ★
மல்லாண்டதிண்தோள்மணிவண்ணா! ★ உன்
செவ்வடிசெவ்விதிருக்காப்பு.

அடியோமோடும்நின்னோடும்பிரிவின்றியாயிரம் பல்லாண்டு ★
வடிவாய்நின்வலமார்பினில்வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டு ★
வடிவார்சோதிவலத்துறையும்சுடராழியும் பல்லாண்டு ★
படைபோர்புக்குமுழங்கும்அப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டே. ★

(பெரிய சீயர் அருளிச்செய்தது)

ஸர்வதேஸதஸாகாலேஷ்வவ்யாஹதபராக்ரமா|
ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாவர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்.||

(கந்தாடையண்ணன் அருளிச்செய்தது)

ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாப்ரதிவாஸரமுஜ்வலா|
திகந்தவ்யாபிநீபூயாத்ஸாஹிலோகஹிதைஷிணீ||

(உடையவர் அருளிச்செய்தது)

ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஸ்ரியமநுபத்ரவாமநுதிநம்ஸம்வர்த்தய|
ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஸ்ரியமநுபத்ரவாமநுதிநம்ஸம்வர்த்தய||

(பெரியசீயர் அருளிச்செய்தது)

நம: ஸ்ரீஸைலநாதாயகுந்தீநகரஜந்மநே|
ப்ரஸாதலப்த பரமப்ராப்ய கைங்கர்ய ஸாலிநே||

(நம்பெருமாள் அருளிச்செய்தது)

ஸ்ரீஸைலேஸ தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிசூனார்ணாம்|
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்ய ஜாமர்த்ரம்முநிம்||

(மடத்துப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது)

வாழிதிருவாய்மொழிப்பிள்ளைமாதகவால் ★
வாமும்மணவாளமாமுனிவன் ★ - வாழியவன்
மாறன் திருவாய்மொழிப்பொருளை ★ மாநிலத்தோர்
தேறும்படியுரைக்குஞ்சீர்.

1. உபதேசரத்தினமாலை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி மட்டும் ஸேவித்து சாத்தும்போது பலவிடங்களில் இப்பாசுரங்களை யநுஸந்திப்பது வழக்கிலில்லை.

சாத்துமுறை

(ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன் அருளிச்செய்தது)

செய்யதாமரைத்தாளிணைவாழியேசேலைவாழிதிருநாபிவாழியே★
துய்யமார்பும்புரிநூலும்வாழியேசுந்தரத்திருத்தோளிணைவாழியே★
கையுமேந்தியமுக்கோலும்வாழியேகருணைபொங்கிய கண்ணிணைவாழியே★
பொய்யிலாதமணவாளமாமுனி புந்திவாழி புகழ்வாழி வாழியே.

அடியார்கள்வாழ அரங்கநகர்வாழ★
சடகோபன்தண்தமிழ்நூல்வாழ★ - கடல்குழந்த
மன்னுலகம்வாழ★ மணவாளமாமுனியே!
இன்னுமொருநூற்றாண்டிரும்.

ஸ்ரீ :

மணவாள மாமுனிகள் வைபவம்

துலாயாம் அதுலே மூலே பாண்ட்யே குந்த்பூர்வரே-
ஸ்ரீமேஷாம்மோத்பூதம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

திருக்குருகூரென்னும் (நம்மாழ்வாரவதரித்தமைபற்றி ஆழ்வார் திருநகரி என்று புகழ்பெற்ற) திருப்பதியில் கலிதொடங்கி நாலாயிரத்து முந்நூற்றெழுபத்திரண்டாவதான ஸாதாரண ஆண்டில் ஐப்பசித்திங்கள் வளர்பக்கச் சதுர்த்தி வியாழக்கிழமை கூடிய திருமூலத் திருநாளில் நல்லந்தனர் குடியைச் சேர்ந்த திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான் தாதரண்ணருக்கு திருவனந்தாழ்வானினம்சமாக ஒரு திருக்குமாரரவதரித்தார். அவருக்கு அழகிய மணவாளன் என்ற திருநாமமிட்டு வேதியருக்குண்டான சடங்குகளைச் செய்வித்து தன் மனைவியின் பிறந்தவூரான சிக்கில் கடாரத்திலே திருமகனை அண்ணர் வளர்த்துவரலானார்.

அவருக்கு எல்லா நூற்களையும் கற்பித்து உரிய வயதில் திருக்கலியாணம் செய்வித்து ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களையும், பிள்ளையுலகாரியரின் சீரிய நூல்களையும் கற்பித்தார். பிள்ளையுலகாரியரின் சீடரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை என்கிற திருமலையாழ்வார் திருக்குருகூரில் அக்காலத்தில் வைணவ சமயத்தலைவராக விளங்கினார்.

அவர் தனக்குப்பின் சமயத்தலைமை யேற்கவல்லவரை எதிர்நோக்கும் தருணமும், அழகிய மணவாள நாயனார் மாமன் வீட்டிலிருந்து பிறந்தவூரான திருக்குருகூருக்கு வந்து சேர்வதும் ஒத்திருந்தது. அழகிய மணவாளர் திருவாய்மொழிப் பிள்ளையின் சிறப்பைக் கண்டு அவருக்குச் சீடரானார். பிள்ளையிடம் அத்தாணிச் சேவகமும், அவரெண்ணங்களைச் செயலாக்குவதுமே போதுபோக் காகக் கொண்டார்.

பிள்ளை தனக்குப்பின் அழகிய மணவாளரே வைணவ சமயத்தலைமை தாங்க வேண்டியவர் என்றறுதியிட்டு "இதிகாச புராணங்கள், நியாய வேதாந்தங்களைக் கற்றுத் தெளிந்தாலும் ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயலிலே போதுபோக்கும் நம்பிள்ளையைப் போல அருளிச்செயல்களில் ஊன்றி அவற்றின் சீரிய கருத்துக்களைப் பரப்பக்கடவீர்" என்று ஆணையிட்டார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இராமானுசர் மாறனடி பணிந் துய்ந்தமை பற்றிய சிறப்பை மனத்தில் கொண்டு ஆழ்வார் திருநகரியில் இராமானுசருக்கு ஒரு திருக்கோயிலமைத்து அதைச்சுற்றி



மணவாளமாமுனிகள்

அந்தணர்களைக் குடியேற்றி, இராமானுச சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற சிற்றூரையமைத்து அழகிய மணவாளரிடம் அந்த அமைப்பைச் சிறப்புற நடத்தும் பணியை யொப்படைத்தார். மணவாளரின் சீரிய பணியைக் கண்ணுற்று அவருக்கு எதிராசரிடம் பேரன்பு கொண்டவர் என்ற பொருளில் 'யதீந்தரப்ரவணர்' என்ற விருதை வழங்கினார்.

பிள்ளை யாணையிட்டபடி உடையவரைப்பற்றி இருபது பாக்கள் கொண்ட 'யதிராஜ விம்சதி' என்ற வடமொழி நூலையும் அழகிய மணவாளர் செய்தார். அழகிய மணவாளருக்கு ஒரு மகன் தோன்றினான். அம்மகனுக்கு இராமானுசனென்றே பெயரிட்டார். சிறிது காலம் கழித்து அழகிய மணவாளரை திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் வாழ்ந்து வைணவசமயத் தலைமை பூண்டு பணி செய்ய ஆணையிட்டுத் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

அழகிய மணவாளரின் புகழ்கேட்டு ஆழ்வார்திருநகரிக்குப் பல பெரியோர்கள் சென்று அழகிய மணவாளரின் சீடரானார்கள். அவர்களில் முக்கியமானவர் வானமாமலையில் பெரிய அறிவாளியாக எழுந்தருளியிருந்த அழகியவரதர் என்பார். இவர் பின்பு தன் உறவினர்களின் தொடர்பால் அழகிய மணவாளரின் அத்தாணிச் சேவகத்துக்கு இடையூறு நிகழாமலிருக்க உலகவியலில் வெறுப்புற்றுத் துறவறம் பூண்டு, இராமானுச சீயர் என்று பெயர் பெற்று அழகிய மணவாளருக்கு மேலும் நெருங்கியவராகிப் பொன்னடிக்கால் சீயரென்ற சிறப்புப் பெயரும் பெற்றார்.

அழகிய மணவாளர் நம்மாழ்வாரைத் தொழுது அவரிசைவு பெற்று, தன்னாசாரியரின் ஆணையை நிறைவேற்ற, தன் சீடர்களுடன் திருவரங்கத்துக்குப் பயணமானார். வழியில் நாச்சியார் திருமாளிகையான ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர், திருமாலிருஞ்சோலை முதலிய திருப்பதிகளைத் தொழுது திருவரங்க மடைந்தார். அக்காலத்தில் அங்கு புகழுற்றிருந்த அண்ணர் என்பவரின் திருமாளிகையில் எழுந்தருளினார். அண்ணரும் திருமாலை தந்தபட்டர் என்ற கோயில் தலைவரிடம் வேண்டி அழகிய மணவாளரை வரவேற்று, அவர் திருக்கோயிலை மங்களாசாஸனம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

கோயில் ஊழியர்கள் எதிர்கொண்டழைக்க அழகிய மணவாளரும், எம்பெருமானார், பெரியபிராட்டியார், இவர்களை முன்னிட்டு பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸனம் செய்தருளினார். பெரிய பெருமானிடமிருந்து சீர் வரிசைகளைப்பெற்று அண்ணர் திருமாளிகைக்குத் திரும்பினார். பிறகு பிள்ளையுலகாரியர் வாழ்ந்த திருமாளிகைக்குச் சென்று 'அவரை நினைத்து வணங்கி அவ்விடத்தை "ரஹஸ்யம் விளைந்த மண்" என்று கொண்டாடி, நாடொறும் பிள்ளையுலகாரியரும், அவருடைய திருத்தம்பியூர் அழகிய மணவாளப்

பெருமாள் நாயனாரும் அருளிச் செய்த ரஹஸ்யக்ரந்தங்களென்ற நுண்ணிய பொருள் நிரம்பிய நூல்களை விரித்துரைத்துப் பரப்பினார். இங்ஙனே சில காலம் சென்றபின் ஆழ்வார்கள் உகந்தருளின நிலங்களைச்சேர்ந்து எம்பெருமானைத் தொழ நினைத்து பயணமாக திருவரங்கத்திலிருந்து புறப்பட்டார்.

பல திருப்பதிகளிலும் திருமாலைத் தொழுது ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்களவதரித்த தலங்களில் தங்கி, அவர்கள் செய்த நூல்கள், வியாக்கியைகள் (உரைகள்) முதலியவற்றை விரித்துரைத்து, ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள் பற்றித் தமிழ், வடமொழித் துதிப்பாக்களையருளி, அந்தந்த திருப்பதிகளில் வாழ்ந்த திருமாலடியார்களால் கொண்டாடப்பட்டு, தன் திருத்தல யாத்திரையை நடத்திவந்தார்.

சோழநாட்டு, தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகளைத்தொழுது, அழகிய மணவாளர் திருமலை என்றே வழங்கப்படுகிற வு-வேங்கடவன் மலையை யடையவும், அப்பெருமானின் புரட்டாசித் திருவோண விழாத் தொடக்கமும் ஒத்திருந்தன. முந்தைய இரவு திருமலையே திருவனந்தாழ்வானாகவும், அதன்மேல் ஒரு திருமாலடியார் யோகுசெய்து உறங்குவதுபோலும் அவர் திருவடிகளுக்கருகில் ஒரு வைணவத்துறவியிருப்பது போலும் ஒரு வைணவர் கனாக்கண்டு, பெரிய திருமலை நம்பி வழி வந்த தோழப்பையங்காரிடம் விண்ணப்பம் செய்ய, அழகிய மணவாளரும், பொன்னடிக்கால் சீயருமே கனவில் தோன்றியதாகக் கருதி அவர்கள் வருகையும் ஒத்திருக்க, மிகக் கொண்டாடி வரவேற்று, கீழில் திருப்பதி, திருமலை எல்லாவிடங்களிலும் மிகுந்த சீருடன், மணவாளரை மங்களாசாஸனம் செய்ய வைத்தார்.

மணவாளர் சில நாள் திருப்பதியில் தங்கி வைணவசமய விரிவுரைகள் நிகழ்த்தி பலரை சீடராக்கிக் கொண்டு, பிறகு திருக்கச்சி மாநகர் சேர்ந்தார். அங்கு பேரருளாளனைத்தொழுது சிறப்பான சீர்கள் பெற்று, மற்றைத் திருப்பதிகளையும் தொழுது, ஸ்ரீபெரும்பூதாரையடைந்தார். "இதுவோ பெரும்பூதார், இங்கே பிறந்தோ யெதிராசரெம்மிடரைத் தீர்த்தார், இதுவோ தான் தேங்கும் பொருநல் திருநகரிக்கொப்பான, ஒங்கு புகழுடையவூர்" என்றும் "எந்தையெதிராசர் எம்மையெடுத்தனிக்க வந்த பெரும்பூதார் வந்தோமோ, சிந்தைமருளோ, தெருளோ, மகிழ்மாலை மார்பனருளோ விப்பேற்றுக்கடி" என்றும் பலவாறு புகழ்ந்துபாடி, எம்பெருமானாரின் அருச்சையைத்தொழுது, அவ்விடம் ஓரிரவு தங்கினார்.

இரவு கனவில் எம்பெருமானார் தோன்றி, காஞ்சீபுரியில் கிடாம்பி நாயனார் என்ற பெரியாரிடம் எம்பெருமானாரின் ஸ்ரீ பாஷ்யம் கற்க ஆணையிட, அதன்படியே அந்நகர் சென்று, ஓராண்டுக்கும்மேல் தங்கி,